

Stjórnartíðindi

1931 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 21, 118, 156, og 245.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ÁRIÐ 1931

A-DEILD

REYKJAVÍK 1931
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Efnisyfirlit

við

Stjórnartíðindi fyrir Ísland árið 1931.

A.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	5. jan.	Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar laugardaginn 14. febrúar 1931	1
2	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	2
79	16. jan.	Auglýsing um samning milli Íslands og Belgíu til þess að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna	245
74	21. jan.	Auglýsing um samning milli Íslands og Noregs um gagnkvæmi við slysabætur	227—229
3	30. jan.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs	3
75	3. febr.	Auglýsing um gerðardómssamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku	230—233
4	28. febr.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	4
5	12. marz	Reglugerð um Fiskveiðasjóð Íslands	5—11
8	21. marz	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Lithaugalands	14—16
6	13. apríl	Opið bréf um að Alþingi, sem nú er, sé rofið	12
7	S. d.	Opið bréf um nýjar óhlutbundnar kosningar til Alþingis	13
9	22. júní	Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931	17
10	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	18
11	6. júlí	Lög um skatt af húseignum í Neskaupstað	18—19
12	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um tilbúinn áburð	20
13	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 18, 19. júní 1922, um fiskimat	21

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
14	6. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúruumboð	22
15	S. d.	Lög um viðauka við lög nr. 28, 10. maí, um greiðslu verkkaups	23
16	S. d.	Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni skirteini til vélstjórnar á íslenskum skipum	23—24
17	S. d.	Lög um bókasöfn prestakalla	24—26
18	S. d.	Lög um utanfararstyrk presta	26—27
19	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 29, 16. des. 1885, um lög-tak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar ..	28
20	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 32, 11. júlí 1911, um úr-skurðarvald sáttanefnda	29
21	S. d.	Lög um kirkjuráð	30—31
76	13. júlí	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerk-ur um ívilnun í útsvörum handa þeim mönnum, sem greiða eiga skatt samtímis á báðum stöðum ..	234—235
22	18. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 27, 27. júní 1921, um aukatekjur rikissjóðs	32
77	20. júlí	Auglýsing um verzlunar -og siglingasamning milli Ís-lands og gríska lýðveldisins	236—238
73	5. ágúst	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Eistlands um gagnkvæma viðurkenning á mælingaskirteinum skipa	226
78	20. ágúst	Auglýsing um samning, er gerður var á Þingvöllum þann 27. júní 1930 milli Íslands og Danmerkur um aðferðina við úrlausn deilumála	238—244
23	21. ágúst	Konungsbréf um þinguppsögn	33
24	8. sept.	Lög um heimild handa ríkisstjórninni til þess ábyrgj-ast lán fyrir Byggingarsjóð verkamanna í Reykjavík ..	34
25	S. d.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Súðavík við Álftafjörð í Norður-Ísafjarðarsýslu	35
26	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 18, 20. okt. 1905, um lög-reglusamþykktir utan kaupstaðanna	36
27	S. d.	Lög er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjárbóta	37—41
28	S. d.	Lög um sjóveitu í Vestmannaeyjum	41—43
29	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samn-ingi milli Íslands, Danmerkur, Noregs og Svíþjóðar um hjúskap, ættleiðingu og lögráð	44—50
30	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Dan-merkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um inn-heimtu meðlaga	50—52
31	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 40, 19. júní 1922, um at-vinnu við siglingar	53

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
32	8. sept.	Lög um búfjárrækt	54—73
33	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll	73
34	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 33, 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands	74
35	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 47, 19. maí 1930, um fiskveiðasjóðsgjald	75
36	S. d.	Lög um embættisskostnað sóknarpresta og aukaverk þeirra	76
37	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkissjórnina til ýmsra ráðstafana vegna útflutnings á nýjum fiski	77—78
38	S. d.	Lög um heimild fyrir Landsbanka Íslands til þess að kaupa nokkurn hluta af víxlum og lánum útibúa Útvegsbanka Íslands h/f á Ísafirði og Akureyri	78
39	S. d.	Lög um veiting ríkisborgararéttar	79
40	S. d.	Lög um endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af efni- vörum til iðnaðar	80
41	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat	81
42	S. d.	Lög um breyting á l. nr. 50 1927, um gjald af innlendu- m tollvörutegundum	82
43	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f	83
44	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 60, 7. maí 1928, um heim- ild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka (seriur) bankavaxtabréfa	84
45	S. d.	Lög um lendingarbætur á Eyrarbakka	85—87
46	S. d.	Lög um fiskimat	87—90
47	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notk- un bifreiða	91—93
48	S. d.	Lög um viðauka við lög um Landsbanka Íslands, nr. 10, 15. apríl 1928	93
49	S. d.	Lög um Ríkisveðbanka Íslands	94—96
50	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 44, 10. nóv. 1913, um fordagæzlu	97—98
51	S. d.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Rauðuvík við Eyjafjörð	99
52	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 15, 14. júní 1929 (Útflutn- ingsgjald af síld o. fl.) o. fl.	100
53	S. d.	Fjárlög fyrir árið 1932	101—158
54	S. d.	Lög um breyting á lögum um byggingar- og landnáms- sjóð, nr. 35, 7. maí 1928	159—160
55	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 45 1929, um verkamanna- bústaði	160—162
56	S. d.	Fjáraukalög	162—165
57	S. d.	Lög um breyt. á l. nr. 73, 7. maí 1928 (Slysatrygginga- lög)	166—168
58	S. d.	Lög um einkasölu ríkisins á tóbaki	168—170

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
59	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 46, 15. júní 1926, um útsvör	171
60	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á sild	172—174
61	S. d.	Lög um ríkisbókhald og endurskoðun	175—179
62	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 16, 19. maí 1930 (Laun embættismanna)	180
63	S. d.	Lög um hýsing prestssetra	180—185
64	S. d.	Lög um hafnargerð á Akranesi	185—189
65	S. d.	Lög um hafnargerð á Sauðárkróki	189—193
66	S. d.	Lög um hafnargerð á Dalvík	193—197
67	S. d.	Fjáráukalög fyrir árið 1929	197—204
68	S. d.	Lög um samþykkt á landsreikningnum 1929	205—206
69	S. d.	Lög um stækkun lögsagnarumdæmis Reykjavíkur. ..	207
70	S. d.	Lög um notkun bifreiða	208—214
71	S. d.	Lög um verkamannabústaði	214—217
72	S. d.	Lög um slysatryggingar	218—225
80	16. okt.	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Rúmeníu, er gjörður var í Búkarest þann 8. maí 1931	245—247
81	28. okt.	Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 10. flokki (seríu) bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 60, 7. maí 1928, og lögum nr. 44, 8. september 1931, um breyting á þeim lögum, um útgáfu nýrra flokka (sería) bankavaxtabréfa	248—255
82	4. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 69 frá 1928	255—256
83	20. nóv.	Auglýsing um samkomulag milli Íslands annarsvegar og Póllands og Danzig hinsvegar um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskirteinum skipa	256
84	9. des.	Bráðabirgðalög um skiptameðferð á búi Sildareinkasölu Íslands	257—258
85	28. des.	Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 29) — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð — skuli koma í gildi	259
86	S. d.	Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 30) — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga — skuli koma í gildi	259

Yfirlit

Eftir stafrofsröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
82	4. nóv.	Áfengi. Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 69 frá 1928	255—256
1	5. jan.	Alþingi. Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar 14. febrúar 1931	1
2	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	2
6	13. apríl	Opið bréf um að Alþingi, sem nú er, sé rofið	12
9	22. júní	Opið bréf, er stefnir saman Alþingi til fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931	17
10	S. d.	Konungsbréf um setning Alþingis	18
23	21. ágúst	Konungsbréf um þingsuppsögn	33
7	13. apríl	Alþingiskosningar. Opið bréf um nýjar óhlutbundnar kosningar til Alþingis	13
38	8. sept.	Bankamál. Lög um heimild fyrir Landsbanka Íslands til þess að kaupa nokkurn hluta af víxlum og lánum útibúa Útvegsbanka Íslands h/f. á Ísafirði og Akureyri	78
43	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f.	83
44	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 60, 7. maí 1928, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka (seriur) bankavaxtabréfa	84
48	S. d.	Lög um viðauka við lög um Landsbanka Íslands, nr. 10, 15. apríl 1928	93
49	S. d.	Lög um Ríkisveðbanka Íslands	94—96
81	28. okt.	Reglugerð fyrir veðdeild Landsbanka Íslands, um útgáfu á 10. flokki (seríu) bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 60, 7. maí 1928, og lögum nr. 44., 8. september 1931, um breyting á þeim lögum, um útgáfu nýrra flokka (sería) bankavaxtabréfa	248—255

VIII

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Bifreiðar.			
47	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notkun bifreiða	91—93
70	S. d.	Lög um notun bifreiða	208—214
Einkasala.			
58	8. sept.	Lög um einkasölu ríkisins á tóbaki	168—170
60	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á sild	172—174
82	4. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 69 frá 1928	255—256
84	9. des.	Bráðabirgðalög um skiptameðferð á búi Sildareinkasölu Íslands	257—258
Fasteignir, fasteignamat.			
11	6. júlí	Lög um skatt af húseignum í Neskaupstað	18—19
41	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat	81
Fasteignir, fasteignamat.			
5	12. marz	Reglugerð um Fiskveiðasjóð Íslands	5—11
13	6. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 18, 19. júní 1922, um fiskimat	21
35	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 47, 19. maí 1930, um fiskveiðasjóðsgjald	75
37	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmsra ráðstafana vegna útflutnings á nýjum fiski	77—78
46	S. d.	Lög um fiskimat	87—90
Fjárlög, fjárukalög.			
53	8. sept.	Fjárlög fyrir árið 1932	101—158
56	S. d.	Fjárukalög 1930	162—165
67	S. d.	Fjárukalög fyrir árið 1929	197—204
Hafnir og lendingabætur.			
45	8. sept.	Lög um lendingarbætur á Eyrarbakka	85—87
64	S. d.	Lög um hafnargerð á Akranesi	185—189
65	S. d.	Lög um hafnargerð á Sauðárkróki	189—193
66	S. d.	Lög um hafnargerð á Dalvík	193—197
Iðnaður.			
40	8. sept.	Lög um endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af efnivörum til iðnaðar	80
42	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum	82
Kaupstaðir.			
11	6. júlí	Lög um skatt af húseignum í Neskaupstað	18—19

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
28 69	8. sept. S. d.	Lög um sjóveitu í Vestmannaeyjum Lög um stækkun lögsagnarumdæmis Reykjavíkur	41—43 207
Kirkjumál.			
17 18 21 36 63	6. júní S. d. S. d. 8. sept. S. d.	Lög um bókasöfn prestakalla Lög um utanfararstyrk presta Lög um kirkjuráð Lög um embættiskostnað sóknarpresta og laun þeirra Lög um hýsing prestssetra	24—26 26—27 30—31 76 180—185
Landbúnaður.			
12 27 32 50 54	6. júlí 8. sept. S. d. S. d. S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um til- búinn áburð Lög, er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjárbóta Lög um búfjárrækt Lög um breyting á lögum nr. 44, 10. nóv. 1913, um forðagæzlu Lög um breyting á lögum um byggingar- og landnáms- sjóð, nr. 35, 7. maí 1928	20 37—41 54—73 97—98 159—160
Landsreikningur.			
68	8. sept.	Lög um samþykkt á landsreikningnum 1929	205—206
Launamál.			
36 62	8. sept. S. d.	Lög um embættiskostnað sóknarpresta og aukaverk þeirra Lög um breyting á lögum nr. 16, 19. maí 1930 (Laun embættismanna)	76 180
Löggæzla.			
26	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 18, 20. okt. 1905, um lög- reglusamþykktir utan kaupstaða	36
Lögtak og fjárnám.			
19	6. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 29, 16. des. 1885, um lög- tak og fjárnám án undanfarins dóms eða sáttar ..	28
Milliríkjasamningar, sjá utanríkismál.			
Prestar, sjá kirkjumál.			
Reykjavík, sjá kaupstaðir.			
Ríkisábyrgð.			
24	8. sept.	Lög um heimild handa ríkisstjórninni til þess að á- byrgjast lán fyrir Byggingarsjóð verkamanna í Reykjavík	34

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
43	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast rekstrarlán fyrir Útvegsbanka Íslands h/f.	83
		Ríkisbókhald og endurskoðun.	
61	8. sept.	Lög um ríkisbókhald og endurskoðun	175—179
		Ríkisborgararéttur.	
39	8. sept.	Lög um veiting ríkisborgararéttar.	79
		Ríkisstjórn.	
3	30. jan.	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarveru konungs	3
4	28. febr.	Konungleg auglýsing um að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn	4
		Sáttanefndir.	
20	6. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 32, 11. júlí 1911, um úrskurðarvald sáttanefnda	29
		Siglingar, skip.	
16	6. júlí	Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni skírteini til vélstjórnar á íslenskum skipum	23—24
31	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 40, 19. júní 1922, um atvinnu við siglingar	53
		Síld.	
52	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 15, 14. júní 1929, (Útflutningsgjald af síld o. fl.) o. fl.	100
60	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á síld	172—174
84	9. des.	Bráðabirgðalög um skiptameðferð á búi Síldareinkasölu Íslands	257—258
		Skattar, tollar.	
11	6. júlí	Lög um skatt af húseignum í Neskaupstað	18—19
22	18. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 27, 27. júní 1921, um aukatekjur ríkissjóðs	32
33	8. sept.	Lög um framlenging á gildi laga um verðtoll	73
34	S. d.	Lög um framlenging á gildi laga nr. 33, 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f. Eimskipafélags Íslands	74
40	S. d.	Lög um endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af efni-vörum til iðnaðar	80
42	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 50 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum	82
52	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 15, 14. júní 1929 (Útflutningsgjald af síld o. fl.)	100

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
Slysatryggingar.			
57	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 73, 7. maí 1928 (Slys- tryggingalög)	166—168
72	S. d.	Lög um slysatryggingar	218—225
Sveitarmálefni.			
59	8. sept.	Lög um breyting á lögum nr. 46, 15. júní 1926, um útsvör	171
Utanríkismál.			
79	16. jan.	Auglýsing um samning milli Íslands og Belgiu til þess að forðast tvísköttun á tekjum siglingafyrirtækja landanna	245
74	21. jan.	Auglýsing um samning milli Íslands og Noregs um gagnkvæmi við slysabætur	227—229
75	3. febr.	Auglýsing um gerðardómssamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku	230—233
8	21. marz	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Ís- lands og Lithaugalands	14—16
76	13. júlí	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Danmerk- ur um ívilnun í útsvörum handa þeim mönnum, sem greiða eiga skatt samtímis á báðum stöðum	234—235
77	20. júlí	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning mill Ís- lands og gríska lýðveldisins	236—238
73	5. ágúst	Auglýsing um samkomulag milli Íslands og Eistlands um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskirteinum skipa	226
78	20. ágúst	Auglýsing um samning, er gerður var á Þingvöllum þann 27. júní 1930 milli Íslands og Danmerkur um aðferðina við úrlausn deilumála	238—244
29	8. sept.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðl- ast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Sví- þjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.	44—50
30	S. d.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Dan- merkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um ina- heimtu meðlaga	50—52
80	16. okt.	Auglýsing um verzlunar- og siglingasamning milli Ís- lands og Rúmeníu, er gerður var í Búkarest þann 8. maí 1931	245—247
83	20. nóv.	Auglýsing um samkomulag milli Íslands annarsvegar og Póllands og Danzig hinsvegar, um gagnkvæma við- urkenningu á mælingaskirteinum skipa	256
85	28. des.	Auglýsing um að samningur, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 29), — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
86	28. des.	gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð — skuli koma í gildi	259
		Auglýsing um að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept 1931 (nr. 30) — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu með-laga — skuli koma í gildi	259
		Vélgæzla.	
16	6. júlí	Lög um heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni skirteini til vélstjórnar á is-lenzkum skipum	23—24
		Verkamannabústaðir.	
24	8. sept.	Lög um heimild handa ríkisstjórninni til þess að á-byrgjast lán fyrir Byggingarsjóð verkamanna í Reykjavík	34
55	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 45 1929, um verkamanna-bústaði	160—162
71	S. d.	Lög um verkamannabústaði	214—217
		Verkkaup.	
15	6. júlí	Lög um viðauka við lög nr. 28, 19. maí 1930, um greiðslu verkkaups	23
		Verzlun, verzlunarstaðir.	
14	6. júlí	Lög um breyting á lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár, firmu og prókúrumboð	22
25	8. sept.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Súðavík við Álfafjörð í Norður-Ísafjarðarsýslu	35
51	S. d.	Lög um löggilding verzlunarstaðar að Rauðuvík við Eyjafjörð	99
58	S. d.	Lög um einkasölu ríkisins á tóbaki	168—170
60	S. d.	Lög um breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á síld	172—173
82	4. nóv.	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 69 frá 1928	255—256
84	9. des.	Bráðabirgðalög um skiptameðferð á búi Síldareinka-sölu Íslands	257—258
		Vestmannaeyjar, sjá kaupstaðir.	

OPIÐ BRÉF,**1**
5. jan.

er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar laugardaginn 14. febrúar 1931.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt stjórnarskrá konungsríkisins Íslands, 18. maí 1920, allramildilegast höfum ákveðið að láta Alþingi koma saman til reglulegs fundar laugardaginn 14. febrúar 1931.

Um leið og Vér birtum þetta bjóðum Vér öllum þeim, er setu eiga á Alþingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur og verður þá sett Alþingi eftir að guðsþjónustugerð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

2
5. jan.

KONUNGSBRÉF

um

setning Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vér viljum hér með veita yður sem forsætisráðherra
Vorum umboð til þess í Voru nafni að setja Alþingi, er koma á saman til
reglulegs fundar laugardaginn 14. febrúar 1931.

Gjört á Amaliuborg, 5. janúar 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

KONUNGLEG AUGLÝSING

3
30. jan.

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjarvist konungs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þar eð Vér höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vér samkvæmt 1. gr. laga 11. febrúar 1871, um ríkisstjórn þegar svo stendur á, að konungur er ekki orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjarverandi, sbr. 3. gr. dansk-íslenskra sambandslaga, að ríkisstjórn í fjarvist Vorri sé falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vér hér með Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign krónprins Christian *Frederik* Franz Michael Carl Valdimar Georg, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá þessum degi þang-að til Vér komum heim aftur.

Gjört á Amaliuborg, 30. janúar 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

4
28. febr.

KONUNGLEG AUGLÝSING

um

að konungur sé kominn heim aftur og tekinn við ríkisstjórn.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eftir að Vér erum aftur heim kominn úr ferð Vorri til útlanda, kunngerum Vér hér með Vorum kæru og trúu þegnum, að Vér höfum í dag sjálfur tekið við ríkisstjórninni, sem Vér 30. janúar, samkvæmt 1. gr. í lögum 11. febrúar 1871, sbr. 3. gr. dansk-íslenzkra sambandslaga 30. nóvember 1918, höfðum falið á hendur í fjarvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign ríkisarfa Christian *Frederik* Frans Michael Carl Valdimar Georg.

Gjört á Amaliuborg, 28. febrúar 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

REGLUGERÐ

5

12. marz

um

Fiskveiðasjóð Íslands.

Samkvæmt lögum nr. 46, 19. maí 1930, um Fiskveiðasjóð Íslands, eru sett eftirfarandi ákvæði um lánveitingar úr sjóðnum og starfrækslu hans.

1. gr.

Það er hlutverk Fiskveiðasjóðs Íslands að styðja bátaútveg landsmanna með hagkvæmum lánum.

2. gr.

Höfuðstóll sjóðsins er:

- 1) Eignir hins gamla Fiskveiðasjóðs eins og þær voru 1. janúar 1931.
- 2) Tillag úr ríkissjóði, 1 miljón krónur; skal tillag þetta greitt sjóðnum á 10 árum með 100 þúsund krónum á ári, í fyrsta sinn 1. júní 1932 og síðan 1. júní árlega, þannig að síðasta greiðsla fari fram eigi síðar en 1. júní 1941. — Tillag þetta greiðist þó ekki fyr en lokið er lögákveðnu framlagi til Landsbankans og ennfremur getur landsstjórnin ákveðið að fresta greiðslu einstakra árstillaga um tiltekinn tíma, þegar henni þykir henta.
- 3) Hundraðsgjald af útfluttum fiskiafurðum, samkvæmt því, sem fyrir er mælt í lögum nr. 47, 19. maí 1930 um Fiskveiðasjóðsgjald.

3. gr.

Um handhafavaxtabréf sjóðsins fer samkvæmt lánssamningi sem gerður var milli ríkisstjórnarinnar og Den danske Landmandsbank i Kaupmannahöfn, 27. des. 1930.

4. gr.

Fé Fiskveiðasjóðs má eingöngu lána til:

1. Skipakaupa, allt að 50 rúmlesta. Þó skal stjórn sjóðsins heimilt að veita lán til kaupa á stærri skipum, ef fé er fyrir hendi.
2. Stofnsetningar iðjufyrirtækja í sambandi við fiskveiðar, svo sem til hagnýtingar fiskúrgangs, ishúsa og kælihúsa.

5. gr.

Lán til kaupa á nýjum skipum, má eigi veita til lengri tíma en 12 ára. Lán til kaupa á eldri skipum skal veita til þeim mun skemmri tíma, sem nemur

- 5 fyrningu skips og vélar. Þó skulu engin lán veitt til skemmri tíma en 5 ára.
 12. marz Lán til skipakaupa má aldrei fara fram úr helmingi kaupverðs.

Við ákvörðun lánsfjárhæðar skal taka tillit til virðingargerðar skips, sbr. 15. gr., og til ábyrgðar og veða, annarra en skips, er lánþegi kann að bjóða fram til tryggingar fyrir láni. Engum einum lánþega má veita hærra lán en 30,000 kr. Samvinnufélögum fiskimanna má þó veita lán til skipakaupa allt að 30,000 kr. á skip.

6. gr.

Lán til iðjufyrirtækja í sambandi við fiskveiðar má veita til allt að 15 ára og mega þau nema allt að $\frac{2}{5}$ stofnkostnaðar fyrirtækisins. Þó skal lán til eins lánþega aldrei fara fram úr 35,000 kr. Við ákvörðun lánsfjárhæðar til iðjufyrirtækja skal hafa hliðsjón af virðingargerð á húsum og vélum, sbr. 15. gr., svo og öðrum tryggingum, er lánþegi kann að bjóða fram.

7. gr.

Vextir af lánum samkvæmt 5. og 6. gr. skulu fyrst um sinn vera 6% p.a. og greiðast þeir fyrirfram fyrir eitt ár í senn, eða fyrir hluta úr ári, miðað við hinn almenna gjalddaga á lánum Fiskveiðasjóðs.

8. gr.

Af hverju nýju láni, sem veitt er úr Fiskveiðasjóði, skal lántakandi auk vaxta og aukagjalds til veðtryggingarsjóðs greiða 1% af lánsfjárhæðinni, er rennur í varasjóð Fiskveiðasjóðs. Gjald þetta greiðist í eitt skipti fyrir öll um leið og lánið er tekið.

9. gr.

Af lánum Fiskveiðasjóðs, sem tryggð eru með veði í skipum, skal greiða árlegt aukagjald, sem nemi $\frac{1}{4}$ % af lánsfjárhæðinni eins og hún er á hverjum tíma. Aukagjald þetta greiðist fyrirfram, eins og vextir, í fyrsta sinn þegar lán er tekið, og síðan árlega fyrirfram á hinum almenna gjalddaga.

10. gr.

Aukagjald það, sem um ræðir í 9. gr., skal lagt í sérstakan sjóð, sem ávaxtast eins og varasjóður og nefnist veðtryggingarsjóður. Fé veðtryggingarsjóðs skal varið til að bæta halla þann, er Fiskveiðasjóður kann að biða, vegna sjóveða, er falla kunna á skip þau, er Fiskveiðasjóður hefir veðrétt í, svo sem segir í 11.—13. gr.

11. gr.

Nú leggst sjóveð á skip, sem veðsett er Fiskveiðasjóði, og er þá stjórn sjóðsins heimilt að greiða sjóveðskröfuna af fé sjóðsins, ef hún telur það nauðsynlegt til að koma í veg fyrir það, að skipið verði selt nauðungarsölu til fullnustu sjóveðsins. Nú greiðir stjórn sjóðsins slíka kröfu, og skal hún þá jafnframt láta sjóveðhafann framselja Fiskveiðasjóði sjóveðrétt sinn í skipinu

svo og kröfurétt þann, gegn eiganda skips, útgerðarmanni eða öðrum, er veð-
réttinum kann að vera samfara.

5
12. marz

12. gr.

Fé það, sem varið er samkvæmt 11. gr. til greiðslu á sjóveðskröfum, skal endurgreiða Fiskveiðasjóði úr veðtryggingarsjóði eftir því, sem fé er eða verður þar fyrir hendi, enda rennur í veðtryggingarsjóð, það sem greiðast kann upp í kröfuna við sölu veðsins eða frá útgerðarmanni eða eiganda skips eða öðrum.

13. gr.

Nú hefir Fiskveiðasjóður öðlzt sjóveðsrétt í skipi samkvæmt því, sem segir í 11. gr., og skal þá stjórn sjóðsins gæta þess, að gengið sé að veðinu, áður en sjóveðrétturinn glatast, ef brottfall hans hefir í för með sér tjón fyrir sjóðinn. Verði fullnægju, fyrir sjóveðskröfu, er sjóðurinn hefir greitt samkvæmt 11. gr., leitað í öðrum fjármunum en í skipinu, skal stjórn sjóðsins, ef með þarf, leita fullnægju í þeim munum svo fljótt sem kostur er.

14. gr.

Í varasjóð Fiskveiðasjóðs skal leggja:

- 1) Lántökugjald samkvæmt 8. gr. reglugerðar þessarar.
- 2) 50% af árlegum tekjuafgangi Fiskveiðasjóðs, þartil varasjóður nemur 20% af útlánnum sjóðsins. Eftir það skal leggja svo mikið af árlegum tekjuafgangi í varasjóð, sem þarf til að halda því hlutfalli tryggingar.
- 3) Vextir af varasjóði.

Varasjóð skal ávaxta í sparisjóði Útvegsbanka Íslands h/f, og má eigi festa hann í útlánnum.

15. gr.

Eignir þær, er Fiskveiðasjóður tekur að veði, skulu tveir óvilhallir menn, dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi valdsmanni, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa í slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn Fiskveiðasjóðs, þegar henni eftir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem þær eftir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölum, og skal virða þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargerðunum skal eignunum ítarlega og greinilega lýst.

Sé um jarðeign að ræða, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kúgildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins sé hún í byggingu til leigu, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Ennfremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sé varið og önnur sérstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemdum af vatnagangi, sjávangangi, skriðum, sandfoki o. fl.

5 Verð húsa á jörðinni skal því aðeins talið með í virðingarverði jarðar-
12. marz innar, að húsin séu váttryggð í váttryggingarstofnun, er stjórn sjóðsins tekur gilda.

Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi eru í henni, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, eldstór o. fl., efni það er byggingarnar eru byggðar úr, og, að svo miklu leyti sem unnt er, gæði þess og enn fremur aldur bygginganna og viðhald svo og váttryggingarfjárhæð þeirra og hvar þær séu váttryggðar. Skal og tekið fram í virðingargæði hve stór lóð sú sé, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sé, hvort hún sé eignarlóð og ef svo er eigi, þá sé getið árgjalds og leigutíma. Hafi eignin gengið kaupum og sölum skal kaupverðs hennar getið við síðustu sölu.

Ef um skip er að ræða, skal í virðingargæði tiltaka úr hvaða efni skip er byggt, stærð þess, traustleika og aldur, stærð vélar, tegund, aldur hennar og ásigkomulag, byggingarkostnað skips, síðasta söluverð, hvar váttryggt sé og á hvern hátt, hve há iðgjöld séu, svo og annað, er þurfa þykir til þess að stjórn sjóðsins geti gert sér grein fyrir ástandi skips, þá er lán er veitt.

Sé um iðjufyrirtæki að ræða, skal lýsa húseignum, mannvirkjum og lóð eins og fyrr segir; auk þess skal vélum lýst nákvæmlega, stærð þeirra og daglegu afkasti, ef unnt er, aldri þeirra, tegund, hvað þær kosti nýjar, hver sé stofnkostnaður fyrirtækisins og ásigkomulag húsa og véla, þegar virðing fer fram.

Stjórn Fiskveiðasjóðs getur hvenær sem er heimtað skilríki fyrir því, að veðsettum eignum sé vel haldið við og að veðið hafi ekki rýrnað. Ef sérstök ástæða þykir til getur stjórn sjóðsins látið skoðunargerð fram fara á kostnað lánþega.

16. gr.

Beiðni um lán úr Fiskveiðasjóði skal jafnan vera skrifleg.

Til þess að menn geti fengið lán úr Fiskveiðasjóði verða þeir að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

- a. Útvega virðingargæði samkvæmt því, sem segir í 15. gr.
- b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmálabókunum, um hvort nokkur veðskuld eða önnur eignabönd hvíli á eigninni og hver þau séu.
- c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sé það eigi unnt, þá vottorð hans um að eignin sé vitanlega eign þess, er ætlar að veðsetja hana.
- d. Útvega samning um lóðarréttindi eða staðfest eftirrit af slíkum samningi, sé um leigulóð að ræða.
- e. Útvega váttryggingarskirteini og kvittun fyrir síðasta iðgjaldi.
- f. Sé að ræða um lán eða ábyrgð hrepps-, sýslu- eða bæjarfélaga, skal leggja

fram samþykki hlutaðeigandi stjórnarvalda til lántökunnar eða ábyrgðarinnar, og skýrslu um efnahag þeirra (fjárhagsreikning).

5
12. marz

- g. Útskrift úr fundarbók hrepps-, sýslu- eða bæjarfélags, sem sýni, að löglega hafi verið samþykkt að taka lán eða láta í té ábyrgð, og sé útskriftin staðfest af hlutaðeigandi yfirvaldi.
- h. Vottorð hlutaðeigandi yfirvalds um hverjir séu í sveitarstjórn, sýslunefnd eða bæjarstjórn þeirri, er leitar láns eða tekur á sig ábyrgð.
- i. Sé um félag að ræða, skal leggja fram lög og samþykktir þess, vottorð hlutaðeigandi yfirvalds, er sýni að félagið sé löglega skrásett, sé um hlutafélag eða samvinnufélag að ræða, staðfesta útskrift úr fundarbók félagsins um það, hverjir séu í stjórn þess og geti skuldbundið það, efnahagsreikning síðasta árs, ef til er, og skrá yfir meðlimi félagsins, ef þess er óskað.
- j. Sé um lán til stofnsetningar iðjufyrirtækis að ræða, skal lánbeiðandi leggja fram nákvæma áætlun um stofnkostnað, svo og um rekstur fyrirtækisins.

17. gr.

Að fengnum gögnum þeim, sem um ræðir í 16. gr., úrskurðar stjórn sjóðsins, innan hæfilegs tíma, hvort lán skuli veitt eða eigi, hve hátt það skuli vera og til hve langs tíma.

18. gr.

Þá er undirrituð hafa verið öll nauðsynleg veðskjöl og skuldbindingar viðvikjandi láni, greiðir Fiskveiðasjóður lánþega lánsfjárhæðina í peningum, að frádregnum vöxtum, aukagjaldi til veðtryggingarsjóðs, varasjóðsgjaldi, vátryggingariðgjaldi (sbr. 23. gr.) og kostnaði við lántökuna, þar með talið þinglestrargjald og stimpilgjald.

Allan þinglýsingarkostnað í sambandi við lán út Fiskveiðasjóði, greiðir lánþegi svo og stimpilgjöld af lánskjöllum eða veðbréfum. Stjórn sjóðsins getur sett það skilyrði fyrir lánveitingu, að veðsettar eignir séu vátryggðar í vátryggingarstofnunum, er hún tekur gildar, á kostnað lánþega.

Afhenda skal lánþega samrit af aðallánskjali, eitt eintak af reglugerð þessari og lögum Fiskveiðasjóðs.

19. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs ákveður, í samráði við atvinnumálaráðherra, hve miklu skuli fyrst um sinn varið árlega til útlána af fé sjóðsins.

20. gr.

Lán úr Fiskveiðasjóði skal jafnan veita til ákveðins árfjöldda. Skulu þau endurgreiðast með jöfnum árlegum afborgunum. Afborganir greiðast á hinum almenna gjalddaga, á lánum Fiskveiðasjóðs, er skal vera hinn 1. nóvember ár hvert.

Við eigendaskipti að eign, sem veðsett er Fiskveiðasjóði, er stjórn sjóðs-

- 5 ins heimilt að heimta lánið endurgreitt að fullu eða að nokkru leyti, ef henni
12. marz þykir ástæða til. Skylt skal bæði seljanda og kaupanda að tilkynna sjóðsstjórn-
inni eigendaskiptin þegar í stað.

21. gr.

Stjórn Fiskveiðasjóðs skal heimilt að telja lán eða eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga, án uppsagnar, og ganga að veðum til lúkningar skuldum:

- a. Þegar afborgun af láni, vextir og aukagjald er eigi greitt á réttum gjalddaga.
- b. Þá er veð gengur svo úr sér eða rýrnar að veðgildi, að það er eigi svo tryggt, sem vera skal, eða nýr eigandi vanrækir að taka lán að sér.
- c. Þá er lánþegi vanrækir að greiða vátryggingariðgjald af eignum veðsettum sjóðnum.
- d. Þá er sjóveð leggst á skip, sem veðsett er sjóðnum, og lánþegi eða útgerðarmaður leysa eigi sjóveðið af skipinu innan þess frests, sem stjórn sjóðsins setur þeim.
- e. Þá er bú lánþega er tekið til skiptameðferðar sem þrotabú.

22. gr.

Nú er afborgun, vextir og aukagjald eigi greitt fyrir 15. nóvember, og falla þá á fjárhæð þessa $\frac{1}{2}\%$ dráttarvextir á hverjum hálfum mánuði, sem greiðsla dregst. Dráttarvextir renna í Fiskveiðasjóð.

23. gr.

Heimilt skal stjórn Fiskveiðasjóðs að annast fyrir lánþega hönd vátryggingu einstakra eigna eða allra eigna, sem veðsettar eru fyrir láni úr sjóðnum. Verði svo ákveðið, skal innheimta iðgjöld á gjalddaga láns. Nú er veðsett eign vátryggð og nær þá veðrétturinn einnig til vátryggingarfjárins, og skal það tekið fram í veðskuldabréfinu.

24. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefir Fiskveiðasjóðurinn heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð, án undanfarins dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt tilskipun um fjárforráð ómyndugra, 18. febr. 1847 10. gr., eða láta leggja það Fiskveiðasjóðnum út til eignar, ef þörf er á.

Fiskveiðasjóðurinn þarf ekki að láta neinn vera fyrir sína hönd við uppboðið og skal þar ekki taka mótmæli skuldunauts til greina, nema þau séu auðsjáanlega á rökum byggð, og eigi er heldur hægt að stöðva eða ónýta uppboðið með neinskonar dómskoti.

Fiskveiðasjóðurinn ber hinsvegar ábyrgð á því, að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga, og er skuldunaut rétt að höfða mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefir skaðazt á uppboðinu, og öllum málskostnaði að skaðlausu.

Fiskveiðasjóðurinn getur samið svo um við skuldunauta sína, að upp- 5
boð á veðsettum eignum megi fara fram í skrifstofu uppboðshaldara. 12. marz

25. gr.

Nú er skip eða fasteign seld á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti, og ber þá uppboðshaldara að rannsaka, hvort eignin er veðsett Fiskveiðasjóðnum, og geta þess í uppboðsgerðinni. Ef svo reynist, skal stjórn sjóðsins gert aðvart svo tímanlega, að hún geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

26. gr.

Bankastjórar Útvegsbanka Íslands h/f hafa á hendi stjórn Fiskveiðasjóðs eftir þar um gerðum samningi við atvinnumálaráðherra. Annast Útvegsbankinn bókhald og alla starfrækslu sjóðsins.

27. gr.

Handbært fé Fiskveiðasjóðs skal ávaxta í sparisjóði Útvegsbanka Íslands h/f í Reykjavík.

28. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar 2 bókhaldsfróða menn til 5 ára í senn til að endurskoða reikninga Fiskveiðasjóðs. Hvorum þeirra skal greiða úr Fiskveiðasjóði 600 kr. á ári fyrir starfið.

Endurskoðendur skulu hafa eftirlit með rekstri Fiskveiðasjóðs, rannsaka reikninga hans í hverju einstöku atriði og bera þá saman við bækur sjóðsins, verðbréfaeign og sjóðfé. Þeir skulu að minnsta kosti tvisvar á ári sannreyna, hvort eignir Fiskveiðasjóðs eru fyrir hendi svo og sjóðfé hans og hvernig það er ávaxtað.

29. gr.

Eftir hver áramót, eigi síðar en 15. marz, skal stjórn Fiskveiðasjóðs senda atvinnumálaráðherra fullkominn, endurskoðaðan ársreikning sjóðsins, ásamt skýrslu um hag og starsemi hans á árinu. Ráðherra úrskurðar ársreikninginn, og skal síðan birta hann í B-deild Stjórnartíðinda. Auk þess skal stjórn sjóðsins á hverju miðju reikningsári gefa ráðherra stutt yfirlit yfir hag sjóðsins, er einnig skal birta í B-deild Stjórnartíðinda.

Reikningsár Fiskveiðasjóðs er almanaksárið.

30. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 12. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

Vígfús Einarsson.

6
13. apríl

OPIÐ BRÉF

um

að Alþingi, sem nú er, sé rofið.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að forsætisráðherra af hálfu ráðuneytis Vars
þegnlega hefir borið upp fyrir Oss tillögu um að rjúfa Alþingi það, sem nú er,
og þar sem Vér höfum í dag allramildilegast fallizt á tillögu þessa, þá bjóðum
Vér og skipum fyrir á þessa leið:

Alþingi það, sem nú er, er rofið.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða.

Gjört á Christiansborg, 13. apríl 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

OPIÐ BRÉF

7
13. apríl

um

nýjar óhlutbundnar kosningar til Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Með því að Vér höfum með opnu bréfi dagsettu í dag,
rofið Alþingi, sem nú er, þá er það allramildlegastur vilji Vor, að nýjar al-
mennar óhlutbundnar kosningar skuli fara fram 12. júní næstkomandi.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum svo fyrir, að almennar óhlutbundnar
kosningar til Alþingis skuli fara fram nefndan dag.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér þegnlega að hegða.

Gjört á Christiansborg, 13. apríl 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

um

verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Lithaugalands.

Þann 21. júní 1930 var undirritaður verzlunar- og siglingasamningur milli Íslands og Lithaugalands. Samningurinn var gerður á frönsku, en birtist hérmeð í islenzkri þýðingu.

Verzlunar- og siglingasamningur milli Íslands og lýðveldisins Lithaugalands.

Með því að hans hátign konungi Íslands og Danmerkur og hans tign forseta lýðveldisins Lithaugalands leikur hugur á að bæta og efla hin þjóðhagslegu viðskipti Íslands og Lithaugalands hafa þeir ákvarðað að gera verzlunar- og siglingasamning milli þessara ríkja, og hafa, hver um sig útnefnt sem fulltrúa sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Herra aðalræðismann Erik Andreas Mathias Biering, stjórnarumboðsmann sinn í Kóvno;

Hans tign forseti lýðveldisins Lithaugalands:

Herra doktor Dovas Zaunius, utahríkismálaráðherra lýðveldisins Lithaugalands;

sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín, er reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi greinar:

1. grein.

Ísland og Lithaugaland skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lýtur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör og þau, sem veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. grein.

Að því er lýtur að verzlun skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda, svo og til sérhverra annara gjalda, og annara skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, flutningi á vörum yfir og um löndin, og um bönn eða tálmanir á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi ríkisins eða almennings, eða til þess að vernda heilbrigði manna, dýra og jurta.

3. grein.

8

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til 21. marz hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip til að ferma og afferma vörur, ennfremur til allra fyrirmæla viðvikjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. grein.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum er skipið hefir meðferðis, sem hafa verið gerð handa skipinu af hlutaðeigandi yfirvöldum í hvoru landinu um sig samkvæmt gildandi laga-fyrirælum, og jafnframt heimila skipinu að bera fána þess landsins er hlut á að máli.

5. grein.

Ríkisborgarar, svo og félög með hagsmunalegu markmiði, hvers samningsríkjanna um sig, skulu njóta eins góðra kjara og ríkisborgarar og félög þess ríkis er beztu kjara nýtur, að því er snertir aðgang að hinu landinu, réttinn til þess að eignast þar og ráða yfir fasteignum og lausafé, og til þess að reka þar iðnað svo og með tilliti til hverskonar skatta- og gjalda álaga.

6. grein.

Ísland getur ekki með skirskotun til ákvæða þessa samnings, krafizt hlunninda þeirra, sem Lithaugaland hefir veitt eða kann að veita Eistlandi eða Lettlandi.

7. grein.

Samninginn ber að fullgilda, og fullgildingarskjölin skulu afhent í Kóvno eins fljótt og auðið er.

Hann gengur í gildi á fimmtánda degi eftir afhendingu fullgildingarskjalanna, og heldur áfram að gilda í eitt ár eftir að honum kann að hafa verið sagt upp af öðrum hvorum samningsaðilanum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar, með þartil gildu umboði, undirritað samning þennan, og sett við hann innsigli sín.

Gert í tveimur eintökum í Kóvno 21. júní 1930.

Biering.

Zaunius.

Lokabókun.

Undirritaðir er hafa hitzt í dag til þess að undirrita hjálagðan verzlunar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það sem hér fer á eftir.

Með tilliti til viðskipta Íslands og Danmerkur samkvæmt sambandslögunum frá 30. nóvember 1918, er gengið út frá því, að Lithaugaland getur

8 ekki, með skirskotun til ákvæða fyrrnefnds samnings, krafizt þeirra sérstöku
21. marz hlunninda, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar, með þartil gildu umboði, undirritað lokabókun þessa.

Gert í tveimur eintökum í Kóvno 21. júní 1930.

Biering.

Zaunius.

Með því að fullgildingarskjöl samningsins voru afhent 19. marz 1931 gengur hann í gildi 3. apríl 1931.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 21. marz 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

OPIÐ BRÉF**9**

22. júní

er stefnir saman Alþingi til fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt stjórnarskrá konungsríkisins Ís-
lands 18. maí 1920 allramildilegast höfum ákveðið að láta Alþingi koma
saman til fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931.

Um leið og Vér birtum þetta bjóðum Vér öllum þeim, er setu eiga á Al-
þingi, að koma nefndan dag til Reykjavíkur og verður þá sett Alþingi eftir
að guðsþjónustugerð hefir farið fram í dómkirkjunni.

Gjört á Christiansborg, 22. júní 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

10
22. júní

KONUNGSBRÉF

um

setning Alþingis.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vér viljum hér með veita yður sem forsætisráðherra
Vorum umboð til þess í Voru nafni að setja Alþingi, er koma á saman til
fundar miðvikudaginn 15. júlí 1931.

Gjört á Christiansborg, 22. júní 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

11
6. júlí

L Ö G

um

skatt af húseignum í Neskaupstað.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Af öllum húseignum í Neskaupstað skal greiða gjald, er rennur í bæjarsjóð.

2. gr.

Húseignaskatt samkvæmt 1. gr. skal miða við virðingarverð húsa eftir fasteignamatslögum, og ákveðst hann þannig:

Af öllum húseignum, úr hvaða efni sem þau eru og til hvers sem þau eru notuð, skal greiða 0,5% — fimmtíu auru af hverjum hundrað krónum — virðingarverðs samkvæmt fasteignamatslögnum. Minni upphæð en 100 kr. skal sleppt. 11
6. júlí

Gjald þetta greiða húseigendur.

3. gr.

Fyrir gjald þetta annast bærinn, húseigendum að kostnaðarlausu, sót-, sorp- og salernahreinsun og gerir ráðstafanir til að fyrirbyggja eldsvoða.

4. gr.

Húseignaskatturinn greiðist í skrifstofu bæjarins, og er gjalddagi 1. sept. ár hvert.

Húseignaskatturinn hvílir sem lögveð á eigninni, sem hann er lagður á, og skal ásamt dráttarvöxtum í tvö ár frá gjalddaga ganga fyrir öllum öðrum veðkröfum, að fasteignaskatti til rikissjóðs undanskildum.

Brenni húseignin, hefir gjaldið forgangsrétt í brunabótum á sama hátt.

Sé húseignaskatturinn ekki greiddur á gjalddaga, skal reikna af honum sömu dráttarvexti og útsvörum.

Dráttarvextir hafa lögtaksrétt á sama hátt og gjöldin sjálf.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eigi allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

S. Kristinsson.

12
6. júlí

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um tilbúinn áburð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Árin 1932, 1933 og 1934 er ríkisstjórninni heimilt að greiða úr ríkissjóði þann kostnað, sem af því leiðir að flytja tilbúinn áburð bæði frá útlöndum og milli og til allra þeirra hafna, sem skip Eimskipafélags Íslands og strandferðaskip ríkisins koma á. Ennfremur heimilast ríkisstjórninni að greiða eftir ákveðnum reglum, í samráði við Búnaðarfélag Íslands, kostnað þann, sem leiðir af flutningi áburðarins á landi, fyrir vegalengdir umfram 35 km.

2. gr.

2. málslíður 3. gr. laganna orðist svo:

Heimilt er að leggja á áburðinn allt að 3%.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932 og falla þá jafnframt úr gildi lög nr. 46, 14. júní 1929, um breyting á lögum nr. 52, 7. maí 1928, um tilbúinn áburð.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

S. Kristinsson.

L Ö G

um

13
6. júlí

breyting á lögum nr. 18, 19. júní 1922, um fiskimat.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

3. málsgrein 1. gr. laganna orðist svo:

Ríkisstjórninni er heimilt að skipa svo fyrir, að allur útfluttur fiskur
til þessara landa verði bundinn í bagga og hafður í hæfilegum umbúðum, að
dómi matsmanna, hvort heldur hann er fluttur beint frá Íslandi eða um önnur
lönd.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

S. Kristínsson.

14
6. júlí

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verzlunarskrár,
firmu og prókúruumboð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

Á eftir orðunum „frekar en sjálfur vill“ í 16. gr. laga nr. 42, 13. nóv.
1903, komi: nema firmanu sé valið sérstakt heiti, annað en nafn eiganda.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

S. Kristinsson.

L Ö G

15
6. júlí

um

viðauka við lög nr. 28, 19. maí 1930, um greiðslu verkkaups.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Hlunnindi þau, sem felast í lögum nr. 28, 19. maí 1930, um greiðslu verk-
kaups, skulu einnig ná til kaupgjalds og aksturslauna bifreiðarstjóra.

2. gr.

Lög þessi ganga í gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

S. Kristínsson.

L Ö G

16
6. júlí

um

heimild handa atvinnumálaráðherra til að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni
skirteini til vélstjórnar á íslenskum skipum.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Atvinnumálaráðherra skal heimilt að veita Jóni Þorleifi Jósefssyni vél-
stjóra skirteini til þess að vera vélstjóri á gufuskipum og mótorskipum, sem

- 16** ganga á fiskveiðar, og til þess að vera 1. vélstjóri á öðrum skipum með allt að
6. júlí 200 hestafla vél og til þess að vera 2. vélstjóri á öllum öðrum skipum.

2. gr.

Lög þessi koma til framkvæmdar þegar er þau hafa hlotið staðfestingu konungs.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

S. Kristinsson.

17
6. júlí

L Ö G

um

bókasöfn prestakalla.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stofna má bókasöfn fyrir prestaköll með bókaþöfum og bókakaupum, svo sem nánar er tiltekið í lögum þessum.

2. gr.

Til bókasafna prestakalla skulu einkum keyptar bækur guðfræðilegs og heimspekilegs efnis, svo og almennar fræðibækur og úrvals skáldrit. Bókasöfnin mega þiggja bækur að gjöf.

3. gr.

Nú vill sóknarprestur stofna eða auka við bókasafn prestakalls síns. Skal hann þá fyrir júnílok ár hvert senda „bókanefnd prestakalla“ skrá yfir bækur þær, er hann óskar að fá í bókasafnið, og greiða $\frac{1}{4}$ verðs þeirra innbundinna og flutningsgjalds fyrirfram.

4. gr.

17
6. júlí

Bókanefnd prestakalla skipa þrír menn. Kýs prestastefnan tvo þeirra og einn varamann, en kirkjumálaráðuneytið skipar einn mann, kunnan að smekkvísi og þekkingu á bókmenntum. Nefndin skal kosin og skipuð til þriggja ára í senn og skiptir sjálf með sér störfum. Bókanefnd starfar kauplaust, en útlagður kostnaður við störf nefndarinnar greiðist af bókakaupafé.

Bókanefnd skal veita leiðbeiningar um val bóka, annast kaup á þeim og úrskurða um það, hvort bækur fullnægi skilyrðum 2. gr. Nefndin sker úr um það, hverjum skuli veita styrk til bókakaupa og hvaða bækur skuli kaupa af þeim, sem óskað er eftir, þegar umsóknir fara fram úr því, sem hámark ríkisstyrks leyfir.

Þau prestaköll ganga fyrir öðrum um styrkveitingu, þar sem ekki eru fyrir bókasöfn, sem prestur og söfnuður getur haft til afnota.

5. gr.

Nú hefir bókanefnd borizt beiðni um útvegum bóka samkvæmt 3. gr., og kemur beiðnin eigi í bága við fyrirmæli 2. greinar laga þessara. Útvegar hún þá bækurnar, en ráðuneytið ávísar bókanefndinni, eða bóksala hennar, $\frac{3}{4}$ kostnaðar úr ríkissjóði, gegn því að bækurnar verði eign bókasafns prestakallsins. Þó má ekkert ár verja meiru fé úr ríkissjóði í þessu skyni en 4 þús. kr. samtals.

6. gr.

Um leið og bókanefnd sendir presti bækur til bókasafns prestakalls hans samkvæmt lögum þessum, sendir hún prófasti skrá yfir bækur þær, er bókasafninu þannig bætast. Prestar skulu árlega senda prófasti skrá um gefnar bækur. Skal prófastur gera aðalskrá um bókasöfn í prófastsdæminu, sundurliðaða eftir prestaköllum.

7. gr.

Þegar prestur hefir veitt móttöku bókum samkvæmt lögum þessum, skal hann rita á þær nafn prestakalls síns og skrásetja. Prófastur löggildir bók undir bókaskrá prestakalls, og ber honum á skoðunarferðum sínum að hafa eftirlit með því, að bækurnar séu vel varðveittar.

8. gr.

Bókasafn prestakalls skal geymt á heimili prests. Presti er skylt að váttryggja safnið gegn eldsvoða. Þar sem fleiri en einn sóknarprestur er í prestakalli, skal sá prestur varðveita bókasafnið, sem elztur er að embættisaldri, nema öðruvísi um semjist með prestum kallsins.

Nú er prestakall prestslaut, og gerir prófastur þá þær ráðstafanir, er þurfa þykir, til öryggis safninu.

- 17** Við prestaskipti skal fara fram úttekt á bókasafni prestakallsins, og
 6. júlí gerir prófastur þá fráfaraandi presti að greiða bæt看 fyrir, ef á vantar og kenna má vangeymslu hans.

9. gr.

Presti er skylt að lána sóknarbornum bækur úr bókasafni prestakalls síns, sér að bagalaus. Lántakandi er skaðabótaskyldur, þegar bækur skaddast eða glatast. Útlánaskrá skal fylgja hverju bókasafni. Skal prestur leggja kapp á, að bókasafn prestakallsins verði söfnuðinum að sem mestum notum. Prestum er heimilt að lána hver öðrum bækur úr bókasöfnum prestakalla. Heimilt er og að skiptast á bókum úr bókasöfnum, þegar hlutaðeigandi prestar óska þess og bóka-nefnd samþykkir.

10. gr.

Prestum og próföstum er skylt að gefa þær skýrslur um bókasöfn presta-kalla, notkun þeirra og varðveizlu, sem biskup fyrirskipar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

18
6. júlí

L Ö G

um

utanfararstyrk presta.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
 Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
 Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið veitir árlega, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum, 2—5 prestum, þeim er þjónað hafa embætti a. m. k. 2 ár, styrk til utanfarar með þeim skilmálum, er segir í lögum þessum.

2. gr.

18

6. júlí

Styrkur samkvæmt 1. gr. veitist með því skilyrði, að prestur sá, er hans nýtur, dvelji eigi skemur en 4 mánuði erlendis, til að kynnast þar kirkju- og menntalífi eða mannúðarmálum í samráði við kirkjuráð, þegar sett verður. Skal hann síðan flytja í héraði sínu erindi um einhver þau efni, er hann hefir kynnt sér í utanför sinni, og skal að minnsta kosti eitt þeirra birt á prenti eða flutt í útvarp.

3. gr.

Styrkur veitist 2000 kr. hverjum presti. Greiðist helmingur styrks þegar utanför er hafin, en hinn helmingurinn þegar 3 mánuðir eru liðnir frá heimanför.

4. gr.

Prestum þjóðkirkjunnar skal skylt að þjóna endurgjaldslaust prestakalli nágrannaprests sins, allt að 6 mánuðum, meðan hann er í utanför samkvæmt lögum þessum. Og skipta þeir þá með sér verkum eftir því, sem biskup og prófastur mæla fyrir.

Nú verður þjónustu nágrannaprests alls eigi komið við, að dómi kirkjustjórnar, og sér hún þá prestakallinu fyrir prestsþjónustu.

5. gr.

Sæki eitthvert ár fleiri prestar um styrk til utanfarar en heimilt er að veita það ár, sker kirkjustjórnin úr um það, hverjir fái styrkinn.

6. gr.

Eigi má veita sama manni utanfararstyrk oftar en 7. hvert ár, nema sérstaklega standi á. Þeim presti, sem notið hefir utanfararstyrks úr Sáttmála-sjóði, má eigi veita styrk samkv. lögum þessum fyrr en 5 ár eru liðin frá því hann fékk styrk úr þeim sjóði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

19
6. júlí

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 29, 16. des. 1885, um lögtak og fjárnám án undanfarins
dóms eða sáttar.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

4. gr. laga nr. 29, 16. des. 1885, um lögtak og fjárnám án undanfarins
dóms eða sáttar, orðist svo:

Nú er lögtak leyft, og skal beiðandi eða fógeti, er hann samkvæmt em-
bættisskyldu á að annast um framkvæmd á lögtaki, hlutast til um, að beiðnin
með árituðum úrskurði sé birt skuldunaut af stefnuvottum að minnsta kosti
viku fyrr en lögtak á að fara fram. Þá er heimtir skulu skattar til ríkissjóðs,
bæjargjöld eða sveitar, kirkjugjöld, brunabótagjöld, ef hreppur eða kaupstaður
hefir vátryggt á sama stað, og önnur opinber gjöld, nægir að auglýsa á þann
hátt, sem tíðkast um opinberar auglýsingar, að fógeti hafi úrskurðað lögtak á
gjöldunum og að lögtakið fari fram án frekari fyrirvara. Skal það gert að
minnsta kosti viku áður en lögtakið á að fara fram. Eigi er þörf að greina nöfn
skuldunauta í auglýsingunni.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1931.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

20
6. júlí

breyting á lögum nr. 32, 11. júlí 1911, um úrskurðarvald sáttanefnda.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

1. málsg. og a-lið 1. gr. laganna skal orða svo:

Í skuldamálum, þar sem skuldarhæðin nemur eigi meira en 500 kr., skal
sáttanefnd kveða upp úrskurð, ef skuldheimtumaður krefst þess:

a. Þegar kærði kemur eigi á sáttafund, þrátt fyrir löglega birtingu fyrirkalls-
ins, og sáttanefndin hefir eigi ástæðu til að ætla, að hann hafi lögleg forföll,
er meini honum það eða manni fyrir hann, enda hafi kærandi getið þess í
sáttakærunni, að hann muni, ef sátt kemst ekki á, krefjast úrskurðar sáttanefndar.

2. gr.

9. gr. laganna orðist svo:

Fyrir uppsögu og bókun úrskurðar greiðist tveggja króna gjald til hvers
sáttanefndarmanns, er þar á hlut í, ef kröfuupphæð fer fram úr 50 kr., en að
öðrum kosti ein kr. Fyrir endurrit úr sáttabók greiðist 50 aurar fyrir hverja örk
hálf eða þaðan af minna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

21
9. júní

L Ö G

um

kirkjuráð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Setja skal kirkjuráð fyrir hina íslenzku þjóðkirkju samkvæmt því, sem
segir í lögum þessum.

2. gr.

Verkefni kirkjuráðsins er að vinna að eflingu íslenzkrar kristni og styðja
að trúar- og menningaráhrifum þjóðkirkjunnar með því að:

- a. ihuga og gera ályktanir um þau mál, sem varða þjóðkirkjuna í heild sinni
og einstaka söfnuði hennar.
- b. stuðla að frjálsri starfsemi til eflingar kristnilífi þjóðarinnar, mannúðar-
og líknarstarfsemi.

3. gr.

Kirkjuráðið hefir:

1. Ráðgjafaratkvæði og tillögurétt um þau mál, er kirkjuna varða og heyra
undir verksvið löggjafarvaldsins eða sæta konungsúrskurði. Svo og þau
mál önnur, er kirkjustjórnin kann að leita álits þess um.
2. Samþykktaratkvæði og ákvörðunarrétt um guðsþjónustur kirkjunnar, veit-
ingu sakramenta og kirkjulegar athafnir og helgisiði, þó eigi fyrr en til-
lögur ráðsins hafa verið samþykktar á prestastefnu (synodus). Ennfremur
um þau mál, er hið almenna löggjafarvald kann að fá kirkjuráðinu til með-
ferðar og fullnaðarákvörðunar.
3. Rétt til að kjósa 1 mann til að taka þátt í stjórn kirkjulegrar starfsemi í
sambandi við útvarp.
4. Ráðstöfunarvald yfir fé því, sem lagt kann að verða til frjálsrar kirkju-
legrar starfsemi eða annara kirkjulegra þarfa, eftir nánari ákvæðum, sem
fjárveitingavaldið setur í hvert sinn.

Vafaatriði um takmörk á samþykktar- og ákvörðunarvaldi kirkjuráðs
samkvæmt 2. lið þessarar greinar sæti úrskurði dóms- og kirkjumálaráðuneyt-
isins.

4. gr.

21

6. júlí

Kirkjuráðið skipa 5 menn, biskup landsins, 2 guðfræðingar, kosnir af sóknarprestum þjóðkirkjunnar og kennurum guðfræðideildar háskólans til 5 ára í senn, og 2 fulltrúar, kosnir af héraðsfundum til sama tíma. Kirkjumálaráðuneytið setur reglugerð um kosninguna.

5. gr.

Enginn má eiga sæti í kirkjuráði, nema hann fullnægi þessum skilyrðum:

- a. Sé meðlimur þjóðkirkjunnar.
- b. Sé orðinn 25 ára að aldri.
- c. Eigi löglega með sig sjálfur og
- d. hafi óflekkað mannorð.

6. gr.

Kirkjuráðið er ályktunarfært um mál þau, er greinir í 1., 3. og 4. lið 3. gr., ef 4 eru á fundi.

En um þau mál, er getur í 2. lið 3. gr., hefir ráðið eigi ákvörðunarrétt, nema það sé fullskipað, eða 4 kirkjuráðsmenn greiða samhljóða atkvæði.

Nú er kirkjuráði með sérstökum lögum falið að gera tillögu um veitingu prestakalla, og er þá ráðið ályktunarfært, þótt eigi séu 4 á fundi, ef þeir, sem eru fjarverandi, senda skriflegt álit og tillögu í símskeyti. Nú verða atkvæði jöfn, og ræður þá atkvæði biskups.

7. gr.

Biskup er sjálfkjörinn forseti kirkjuráðs. En ráðið sjálft kys varaforseta og ræður ritara. Forseti kallar ráðið saman og kemur ályktunum þess á framfæri.

Biskup kallar saman kirkjuráð á ársfund einu sinni á ári. Aukafundir skulu haldnir þegar kirkjumálaráðherra, biskup eða 2 menn í ráðinu óska þess.

8. gr.

Kirkjuráðsmenn fá greiddan framlagðan kostnað og aðstoð eftir reikningi, er ráðuneytið úrskurðar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Christiansborg, 6. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

22
18. júlí

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 27, 27. júní 1921, um aukatekjur ríkissjóðs.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur.
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

54. gr. laganna orðist svo:

Fyrir að rita á skjöl verzlunarskipa, vöruskipa og mannflutningaskipa og fyrir að láta af hendi þau skilríki, sem skipin eiga að fá hér á landi, skal greiða kr. 1,25 af hverri smálest af rúmi skipsins, þannig að $\frac{1}{2}$ smálest eða þar yfir ber að telja heila smálest, en sleppa því sem er minna en $\frac{1}{2}$ smálest. Gjald þetta skal greiða á hinna fyrstu höfn á landinu, er skipið tekur til þess að taka á móti vörum eða fólki, eða til þess að skipa upp vörum eða skjóta fólki í land. Nú kemur skipið á aðrar hafnir í sömu ferðinni, og skal þá eigi greiða gjald á þeim höfnum fyrir að rannsaka og rita á skjöl þess, eða fyrir nýjar farmskrár, þar með talin löggilding vöruskoðunarovotta.

Skip, sem skrásett eru í Danmörku og koma hingað eingöngu til fiskveiða, skulu greiða kr. 1,25 gjald af hverri smálest á fyrstu höfn er þau taka, þó ekki nema einu sinni á ári.

Önnur útlend skip, sem koma hingað eingöngu vegna fiskveiða, skulu greiða 65 au. af hverri smálest á fyrstu höfn, er þau taka, þó eigi nema einu sinni á ári.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg 18. júlí 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

KONUNGSBRÉF**23**

21. ágúst

um

þingsuppsögn.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur.
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vér viljum hérmeð veita yður sem Vorum forsætis-
ráðherra umboð til þess í Voru nafni að segja Alþingi slitið þá er þingið
hefir lokið störfum sínum nú bráðlega.

Gjört á Marselisborg, 21. ágúst 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

24
8. sept.

L Ö G

um

heimild handa ríkisstjórninni til þess að ábyrgjast lán fyrir Byggingarsjóð
verkamanna í Reykjavík.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ráðherra, fyrir hönd ríkissjóðs, er heimilt að ábyrgjast lán, er Bygg-
ingarsjóður Reykjavíkur tekur hjá Statsanstalten for Livsforsikring i Kaup-
mannahöfn, að upphæð 200000 íslenskar krónur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Asgeir Asgeirsson.

L Ö G

25

8. sept.

um

löggilding verzlunarstaðar að Súðavík við Álftafjörð í Norður-Ísafjarðarsýslu.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Að Súðavík við Álftafjörð í Norður-Ísafjarðarsýslu skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar atvinnumálaráðherra hefir ákveðið takmörk verzlunarlóðarinnar, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt í B-deild Stjórnartíðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

26
8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 18, 20. okt. 1905, um lögreglusamþykktir utan kaupstaðanna.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Heimild sú, sem með lögum nr. 1, 3. jan. 1890, um lögreglusamþykktir
fyrir kaupstaðina, er veitt kaupstöðum landsins til að gera lögreglusamþykktir,
skal ná til allra hreppa á landinu.

2. gr.

Með lögum þessum er úr gildi felldur 1. másl. laga nr. 18, 20. okt. 1905,
og lög nr. 7, 18. maí 1920.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jónas Jónsson.

L Ö G

27

8. sept.

er heimila ríkisstjórninni að flytja inn sauðfé til sláturfjárbóta.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Um innflutningsheimild og innflutning.

1. gr.

Með lögum þessum er ríkisstjórninni heimilað að láta flytja inn sauðfé af brezku holdafjárkyni og karakulafé frá Þýzkalandi til einblendingsræktar og hreinræktar hér á landi. Kaupverð fjárens og annar kostnaður við framkvæmd laga þessara greiðist úr ríkissjóði.

Framkvæmd laganna og öll mál, er standa í sambandi við þau, heyra undir atvinnumálaráðherra í samráði við Búnaðarfélag Íslands, rannsóknarstofu atvinnuveganna og dýralækna landsins, einkum dýralækninn í Reykjavík.

2. gr.

Aðeins má flytja inn sauðfjárkyn frá þeim héruðum í Skotlandi, sem dýralæknaráð Skotlands gefur vottorð um, að lifrarormasýki (Leverfluke) eigi þar ekki heima né aðrir skæðir búfjársjúkdómar, sem ekki liggja hér í landi, og að gin- og klaufaveiki hafi eigi gert vart við sig tvö síðastliðin ár, áður en innflutningur fjárens fer fram.

Karakulafé má einungis flytja inn í samráði við dýralæknaráð þeirra ríkja, sem féð yrði flutt frá. Að öðru leyti gilda ákvæði fyrri málsgreinar um allar varúðarreglur.

3. gr.

Enga kind má flytja inn, nema henni fylgi vottorð frá skozkum eða þýzkum dýralækni, að hún sé eigi haldin neinum næmum sjúkdómi og að gætt hafi verið allra varúðarráðstafana, sem ákveðnar kunna að vera í skozkum eða þýzkum lögum því til tryggingar, að fé, sem selt er þar úr landi til kynblöndunar í öðrum löndum, sé eigi haldið næmum sjúkdómum.

27

8. sept.

4. gr.

Eigi má fyrst um sinn flytja inn sauðfé til annara hafna hér á landi en til Reykjavíkur, og einungis með þeim skipum, er koma þangað beinustu siglingaleið frá Skotlandi eða Þýzkalandi.

Einstökum mönnum eða félögum má eigi leyfa innflutning.

II. KAFLI.

Um sóttvarnir.

5. gr.

Nú er afraðið að flytja inn erlent sauðfé samkvæmt lögum þessum, og skal þá atvinnumálaráðherra sjá um, að til verði hentug sóttkvi til þess að flytja það í, og allt undirbúið til að veita því viðtöku til hirðingar þegar í stað. Er ráðherra heimilt að leigja eða kaupa til þess haganleg svæði í eyjum eða á landi.

6. gr.

Þá er skip það kemur í höfn, sem féð flytur, skal dýralæknir tafarlaust skoða hverja kind og gefa atvinnumálaráðuneytinu skýrslu um ástand og heilsufar fjárlins. Ef hann álitur féð heilbrigt, skal það flutt beina leið í sóttkvína. Skal því haldið þar svo lengi, sem dýralæknir, í samráði við formann rannsóknarstofu ríkisins í þágu atvinnuveganna, telur nauðsynlegt.

Ef féð er flutt í umbúðum, skal flytja það í þeim í sóttkvína, og má eigi flytja umbúðirnar þaðan, nema þær séu áður sótthreinsaðar tryggilega og dýralæknir veiti leyfi til þess.

Eigi má flytja innlent búfé í innflutningsskipið, meðan hið innflutta fé er þar, og eigi fyrr en örugg sótthreinsun hefir farið fram í lestarrúmi því, er það var í, nema dýralæknir áleti hana óþarfa.

Þegar hið innflutta fé er komið í sóttkvi, skal það sem fyrst bólusett gegn bráðafári.

7. gr.

Innfluttum kindum, sem haldnar eru, eða grunur leikur á að haldnar séu einhverjum skæðum sjúkdómi, sem óþekktur er í íslenzku sauðfé að álitu dýralæknis eða forstöðumanns rannsóknarstofu atvinnuveganna, skal tafarlaust lóga, þegar þess verður vart, og fara með eftir ströngustu sóttvarnarreglum.

Nú kemur slíkur sjúkdómur fram, eða grunur um hann, eftir að féð er í sóttkvi komið, og skal svo með fara sem nú var sagt, og eigi má þá sleppa fé úr þeirri sóttkvi eða taka þangað annað fé, fyrr en dýralæknir og formaður rannsóknarstofu atvinnuveganna telja óhætt.

8. gr.

Fé, sem í sóttkví er, skal vera undir eftirliti þess dýralæknis, er næstur situr, nema ráðherra leggi öðruvísi fyrir, og skal því eftirliti hagað eftir reglum, er atvinnumálaráðherra setur þar um. 27
8. sept.

9. gr.

Eigi má annað fé hafa á sóttvarnarstöðum á sóttvarnartíma en hið innflutta fé, samanber þó 10. gr.

III. KAFLI.

Um einblendingsrækt.

10. gr.

Meðan hið innflutta fé er í sóttkví, skal það látið æxlast og öll lömb látin lifa, sem lífvænleg þykja. Jafnframt skal kaupa nokkrar ær íslenzkar, setja þær saman við hið útlenda fé og láta þær fá lömb við hinum innfluttu hrútum. Lömbum þeirra skal öllum lóga, og hrútlömbum ekki síðar en 15. október, nema gelt séu. Ær þessar skulu háðar sömu sóttvarnarreglum sem hið innflutta fé. Veikist þær af einhverjum ískyggilegum kvilla, skal með þær fara eftir fyrirskipun dýralæknis.

11. gr.

Nú hefir innflutt fé verið í sóttkví tilskilinn tíma og er þá ósjúkt, að álitu dýralæknis, og er þá atvinnumálaráðherra heimilt að selja hrúta einstökum mönnum, fjárræktarfélögum, eftirlits- og fódurbirgðafélögum, búnaðarfélögum og sveitarfélögum til einblendingsræktar, enda hafi kaupandinn áður undirgengið þær skuldbindingar, er atvinnumálaráðherra setur um meðferð og notkun slíkra hrúta og afkvæma þeirra.

12. gr.

Atvinnumálaráðherra gefur út reglugerð um einblendingsrækt til leiðbeiningar fyrir þá, sem hana vilja stunda. Skal þar einnig sýnt með dæmum fram á, hvert tjón getur hlotið af misnotkun hennar, og greint frá hver viðurlög eru, ef út af reglunum er brugðið.

13. gr.

Lóga skal öllum einblendingum hvert haust fyrir októberlok, nema geldingum, sem menn kynnu að vilja láta lifa. Finnist einblendingur lifandi eftir 1. nóv. og er ekki geldingur, skal þegar lóga honum. Ef eigandi á sök á því, að kindin er lifandi, skal hann sæta sektum, en kindin vera eign ríkissjóðs.

Óheimilt er að selja öðrum einblendinga nema eigandi hafi fengið

27 til þess leyfi ráðherra, eða fulltrúa þess, sem ræðir um í 16. gr., enda sé ekki um
8. sept. sölu til slátrunar að ræða. Sama gildir um hrúta af útlendu kyni.

Gæta skulu hreppstjórar þess, hver í sínum hreppi, að ómerkingum, sem seldir eru sem óskilafé, sé lógað innan viku frá söludegi, ef hann telur nokkrar líkur á, að þeir séu einblendingar.

Eignist einblendingar afkvæmi, skulu þau vera eign ríkissjóðs, en eigandi sæta sektum, ef hann á sök á því.

14. gr.

Eigendum hrúta af erlendu kyni og einblendinga er skylt að tilkynna atvinnumálaráðuneytinu, fulltrúa þeim, sem um getur í 16. gr., eða dýralækni tafarlaust, ef vart verður við eða grunur leikur á, að það fé sé haldið einhverjum kvillum eða sjúkdómum, sem óvenjulegir eru eða óþekktir í íslenzku sauðfé.

15. gr.

Atvinnumálaráðuneytið getur krafizt þess, að þeir, sem stunda einblendingsrækt, gefi því árlega skýrslu um fjárrækt sína í því formi, sem því þykir við eiga, einkum um frálagsverðmæti fjárlins, bæði einblendinga og annars sláturfjár.

16. gr.

Heimilt er atvinnumálaráðherra að skipa fulltrúa í hverri sveit, þar sem stunduð er einblendingsrækt, til þess að hafa eftirlit með því, að hlýtt sé ákvæðum laga þessara og öðrum fyrirmælum í sambandi við þau. Með erindisbréfi skal ákveða skyldur og vald slíkra fulltrúa.

IV. KAFLI.

Um stofnfjárrækt.

17. gr.

Nú þykir sýnt, að áliti Búnaðarfélags Íslands, að einblendingsrækt sú, er um ræðir í lögum þessum, megi verða hér til verulegra hagsbóta, og er þá atvinnumálaráðherra heimilt að auka innflutninginn svo, að fullnægt megi verða eftirspurn eftir hrútum af hinu innflutta kyni, enda sé í engu brugðið frá reglum þeim um innflutning og sóttvarnir, sem að framan greinir, svo og gera aðrar ráðstafanir, sem nauðsynlegar verða vegna eftirspurnar.

Í þessu skyni heimilast ráðherra að stofna og láta reka bú, eitt eða fleiri, á kostnað ríkissjóðs til hreinræktar á hinu innflutta kyni eða kynjum. Ræður hann þá bústjóra til að veita slíkum búum forstöðu og gefur þeim erindisbréf.

V. KAFLI.

27

Um brot, sektir o. fl.

8. sept.

18. gr.

Brot gegn lögum þessum eða reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, varða sektum til ríkissjóðs, allt að 2000 krónum.

Verði einhver uppvís að óleyfilegri kynblöndun, eða öðru alvarlegu broti á lögunum, skulu auk sekta hrútar þeir, er hann á af innfluttu kyni, vera upptækir og eign ríkissjóðs.

19. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara sem almenn lög-reglumál.

20. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932.

Eftir þessu eigi allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

28

um

8. sept.

sjóveitu í Vestmannaeyjum.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar veitist einkaréttur til þess að koma upp sjóveitu til fiskþvottar í Vestmannaeyjum, og skal henni heimilt að leggja pípur ofan- eða neðanjarðar um kaupstaðinn.

28 8. sept. Landeigendum og leigjendum á því svæði, sem bæjarstjórn ákveður, að sjóveitan skuli vera, skal skylt að láta af hendi lóðir og landsafnot til hverskonar mannvirkja, sem með þarf til þess að ná sjónum og veita honum út, og jafnframt þola það óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem sjóveitan kann að hafa í för með sér, en þó gegn því, að fullt endurgjald komi fyrir eftir mati dómkvaddra manna, nema samkomulag verði. Bætur fyrir jarðrask á óræktuðu landi skulu því aðeins greiddar, að talið verði, að landeigandi eða leigjandi biði skaða við það.

Verði ekki samkomulag milli bæjarstjórnar annarsvegar og landeiganda eða landsleigjanda hinsvegar um endurgjaldið, má eignarnám einnig fara fram.

2. gr.

Þegar bæjarstjórn hefir komið á sjóveitu um kaupstaðinn, skal hún hafa einkarétt á sölu sjávar til fiskþvottar, og skal öllum útgerðarmönnum í Vestmannaeyjum og yfirleitt öllum þeim, er verka fisk, skylt að nota sjó í þeim tilgangi frá sjóveitunni.

3. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við rekstur og stofnkostnað sjóveitunnar skal bæjarstjórn heimilt að heimta endurgjald fyrir sjóinn, eftir gjaldskrá, sem atvinnumálaráðherra setur, að fengnum tillögum bæjarstjórnar.

Þvottahúseigandi ábyrgist gjaldið og má taka það lögtaki. Í reglugerð má ákveða, að það skuli tryggt með lögveði í eigninni næstu tvö ár eftir gjalddaga með forgöngurétti fyrir hverskonar sammingsveði eða aðfararveði.

4. gr.

Bæjarstjórn leggur veituæðarnar svo, að nokkurnvegin auðvelt verði fyrir húseigendur að ná til þeirra, og skulu þeir á sinn kostnað leggja leiðslurnar í hús sín úr aðalæðinni eða greinum frá henni, er bæjarstjórn leggur.

5. gr.

Bæjarstjórn hefir rétt til að löggilda menn, er hún telur hæfa, og svo marga, er henni þykir þurfa, til þess að leggja leiðslur þær, er einstakir menn eiga að kosta, og setja þær í samband við aðalæðar sjóveitunnar, og séu þeir skyldir til að fara eftir þeim reglum, er bæjarstjórn kann að setja um innlögnina og kaupgjald við þá vinnu.

Engir aðrir en þeir, sem fengið hafa löggildingu, mega leggja leiðslur inn í hús í kaupstaðnum úr sjóveituæðunum.

6. gr.

Bæjarstjórn skal heimilt að loka sjóæðunum fyrir þeim, sem vanrækja að gera við leka á pípum eða hönum, eða eyða sjó að óþörfu eða vanrækja að greiða áfallin gjöld til sjóveitunnar.

7. gr.

28

8. sept.

Hver, sem af ásettu ráði skemmir leiðslur sjóveitunnar eða önnur mannvirki, sem sjóveitunni heyra til, skal, auk þess að greiða skaðabætur að fullu, sæta fangelsisrefsingu eða sektum, ef verkið er ekki þannig vaxið, að þyngri refsing liggi við eftir hinum almennu hegningarlögum. Sá, sem veldur skemmdum með vítaverðu gáleysi, skal bæta skaðann.

8. gr.

Bæjarstjórn getur sett reglugerð um notkun sjávarins, meðferð á leiðslunum og önnur atriði, er nauðsynleg kunna að þykja. Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot á henni, allt að 500 kr. Atvinnumálaráðuneytið staðfestir reglugerðina.

9. gr.

Með mál, er rísa kunna út af brotum gegn lögum þessum eða reglugerðum þeim, er samkv. þeim verða settar, skal fara sem almenn lögreglumál, nema um brot sé að ræða á hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

29
8. sept.

L Ö G

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða með auglýsingu í Stjórnartíðindunum, að samningur sá, er undirritaður var í Stokkhólmi þann 6. febrúar 1931 milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, um alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, skuli öðlast gildi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

SAMNINGUR.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, er hafi að geyma alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, hafa skipað umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Sendiherra sinn í Stokkhólmi Erik Julius Christian Scavenius;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Sendiherra lýðveldisins í Stokkhólmi Rafael Waldemar Erich;

Hans hátign konungur Noregs:

Sendiherra sinn í Stokkhólmi Johan Herman Wollebæk;

Hans hátign konungur Svíþjóðar:

Utanríkisráðherra sinn, hans hágoígi Fredrik Ramel friðherra.

Hafa þeir orðið ásáttir um eftirfarandi greinar, enda haft löglegt umboð til þess.

I. Hjúskapur.

1. gr.

Vilji ríkisborgari einhvers samningsríkjanna ganga í hjúskap fyrir vígslumanni einhvers hinna ríkjanna, skal dæma um rétt hans til að ganga í hjúskap eftir lögum þess ríkis, enda hafi hann átt heimilisfesti í því ríki í síðastliðin tvö ár og eigi enn, en að öðrum kosti eftir lögum þess ríkis, sem hann á ríkisfesti í.

Eigi að beita lögum þess ríkis, sem hlutaðeigandi á ríkisfesti í, má sanna rétt hans til að ganga í hjúskap með vottorði frá yfirvöldum í því ríki.

2. gr.

Um lýsingu og vígslu gilda lög ríkis vígslumanns þess, er gengið er í hjúskapinn fyrir.

3. gr.

Um réttaráhrif hjúskapar milli þeirra, sem eiga ríkisfesti í einhverju samningsríkjanna, eða áttu hana, er þau gengu í hjúskapinn, skal, að því er snertir fjármál hjónanna, dæma eftir lögum þess af ríkjunum, er hjónin tóku sér heimilisfesti í, er þau gengu í hjúskapinn. Hafi hvorttveggja hjónanna síðar tekið sér heimilisfesti í einhverju hinna ríkjanna, skal beita lögum þess ríkis í stað hinna, enda sé eigi um að ræða áhrif löggernings, er fyrr var gerður.

Um heimild annarshvors hjóna til að ráða yfir fasteign eða yfir réttindum, sem sett eru á borð með þeim, skal, ef eignin er í einhverju af ríkjunum, jafnan dæma eftir lögum þess ríkis.

29

8. sept.

4. gr.

Kaupmálar milli þeirra, sem eiga ríkisfesti í samningsríkjunum, og áttu hana, er þau gengu í hjúskapinn, og sem þá tóku sér heimilisfesti í einhverju af ríkjunum, skulu metnir gildir, að því er form þeirra snertir, í sérhverju samningsríkjanna, ekki aðeins þegar laga þeirra hefir verið gætt, er samkvæmt 3. gr. ráða fjármálum hjónanna, heldur einnig er kaupmálinn fullnægir fyrir mælum um form í því ríki, er báðir aðilar eða annar þeirra á ríkisfesti í.

Sérhvert ríkjanna getur gert það að skilyrði fyrir gildi kaupmála gagnvart þriðja manni, að honum hafi verið þinglýst eða hann tilkynntur til dómstóls samkvæmt þeim lögum, er þar gilda.

5. gr.

Beiðni um slit á fjárfélagi hjóna, sem svo er ástatt um sem segir í 4. gr., skal úrskurðað í því ríki, er hvorttveggja hjónanna á heimilisfesti í. Ef þau eiga heimilisfesti hvort í sínu ríki, skal beiðnina úrskurðað í því ríki, er það hjóna á heimilisfesti í, sem kröfunni er beint gegn, eða eigi það heimilisfesti í Finnlandi, þá í ríki þeirra laga, er samkvæmt 3. gr. ráða fjármálum hjónanna.

6. gr.

Beri samkvæmt lögum einhvers þess ríkis, er hér ræðir um, að dæma um réttaráhrif hjúskapar eftir hinni eldri hjúskaparlöggjöf, þá eiga 3.—5. gr. ekki við um þau hjónabönd.

7. gr.

Um skilnað hjóna, sem eiga ríkisfesti í samningsríkjunum, að borði og sæng eða um lögskilnað þeirra, skal úrskurðað í því ríki, er hvorttveggja þeirra á heimilisfesti í, eða þar, sem þau síðast bæði áttu heimilisfesti samtímis, enda sé annað þeirra enn heimilisfast þar.

Verði málið eigi úrskurðað, samkvæmt fyrstu málsgrein, í neinu af ríkjunum, eða verði eigi úrskurðað, samkvæmt fyrstu málsgrein, um skilnað að borði og sæng eða lögskilnað að undangengnum skilnaði að borði og sæng milli hjóna, sem ekki eiga ríkisfesti í Finnlandi, má úrskurðað málið í ríki, sem annaðhvort hjónanna á ríkisfesti í.

Lögskilnað að undangengnum skilnaði að borði og sæng má jafnan veita í ríki því, sem hvorttveggja hjónanna á ríkisfesti í.

8. gr.

Í sambandi við kröfu um skilnað að borði og sæng eða um lögskilnað getur sama yfirvald eða annað gert ákvarðanir um sambúðarslit um stundarsakir, um búskipti, skaðabótageiðslu, framfærsluskyldu og foreldravald.

Ágreining, er síðar ris um framfærsluskyldu og foreldravald, skal úrskurðað í ríki því, sem það hjónanna, er kröfunni er beint gegn, á heimilisfesti í.

Þetta gildir einnig að því er tekur til breytinga á ákvörðun, sem gerð hefir verið í einhverju af hinum ríkjunum. Séu lög þess ríkis, þar sem úrskurður gekk um skilnað að borði og sæng eða um lögskilnað, því til fyrirstöðu, að síðar sé ákveðið eða hækkað meðlag til maka, sem skilinn er að borði og sæng eða lögskilinn, verður eigi heldur tekin ákvörðun um það í hinum ríkjunum. 29
8. sept.

9. gr.

Við úrskurði þá, sem ræðir um í 7. og 8. gr., skal í hverju ríkjanna beita þeim lögum, sem þar gilda. Þó skal úrskurður um búskipti og um skaðabætur jafnan fara eftir lögum þeim, er ráða fjármálum hjónanna samkvæmt 3. gr. Skilnað að borði og sæng má eigi veita finnskum ríkisborgara nema hann eigi og hafi í síðastliðin tvö ár átt heimilisfesti í ríki því, þar sem skilnaðar er leitað.

Skilnaður að borði og sæng, sem veittur hefir verið í einhverju ríkjanna, veitir sama rétt til lögskilnaðar í hinum ríkjunum eins og hann hefði verið veittur þar.

10. gr.

Um úrskurð mála um ógildingu hjúskapar hjóna, sem eiga, eða áttu, er þau gengu í hjúskapinn, ríkisfesti í samningsríkjunum, skal beita ákvæðum 7.—9. gr. eftir því, sem við á. Skilyrði ógildingarinnar skal þó meta eftir þeim lögum, sem ráða rétti sækjanda til að ganga í hjúskapinn, eða sé mál höfðað gegn hvorutveggja hjónanna, þá eftir öðrumhvorum þeim lögum, sem réðu rétti þeirra til að ganga í hjúskapinn.

II. Ættleiðing.

11. gr.

Vilji ríkisborgari einhvers samningsríkjanna, sem heimilisfesti á í einhverju þeirra, ættleiða mann, sem ríkisfesti á í einhverju ríkjanna, skal sækja um leyfi til þess í því ríki, er ættleiðandi á heimilisfesti í.

12. gr.

Við úrskurð slíkrar umsóknar skal í hverju ríkjanna beitt þeim lögum, sem þar gilda. Sé ættleiðingur yngri en 18 ára og eigi hann heimilisfesti í því ríki, sem hann á ríkisfesti í, má eigi veita leyfi til ættleiðingar hans í öðru ríki, fyrr en hlutaðeigandi yfirvöldum, sem eftirlit hafa með börnum í ríki því, sem hann á ríkisfesti í, hefir verið gefinn kostur á að láta í ljós álit sitt um málið.

13. gr.

Um slit ættleiðingar milli ríkisborgara samningsríkjanna, er stofnað hefir verið til í einhverju þeirra, skal útljáð í því ríki, sem ættleiðandi á heimilis-

- 29 festi í, eða eigi hann ekki heimilisfesti í einu samningsríkjanna, þá í því ríki,
8. sept. sem ættleiðingur á heimilisfesti í.

Við úrslit þessa máls skal í hverju ríkinu beitt þeim lögum, sem þar gilda.

III. Lögráð.

14. gr.

Lögráð ólögráða ríkisborgara samningsríkjanna, er heimilisfesti eiga í einhverju hinna ríkjanna, heyra undir yfirvöldin í hinu síðarnefnda ríkinu, nema fæddur lögráðamaður eða skipaður fari þegar með lögráðin í einhverju hinna ríkjanna.

Sama gildir um sviptingu lögræðis og lögráð lögræðissviptra manna.

15. gr.

Skipa má lögráðamann til bráðabirgða og gera aðrar bráðabirgðaráðstafanir í hverju ríkjanna um sig.

16. gr.

Úrskurða skal málefni þau, sem ræðir um í 14. og 15. gr., í hverju ríki eftir þeim lögum, sem þar gilda.

17. gr.

Um áhrif ólögræðis í fjármálum og um heimildir lögráðamanns fer eftir lögum þess ríkis, þar sem með lögráðin er farið.

Ákvæði þetta gildir ekki um hæfi manna til að gangast undir víxil- eða checkskuldbindingar.

18. gr.

Með samkomulagi hlutaðeigandi ráðuneyta má flytja lögráð til einhvers hinna ríkjanna, ef hinn ólögráði maður hefir öðlzt þar heimilisfesti eða það telst heppilegt af öðrum ástæðum.

19. gr.

Um afnám lögræðissviptingar, sem ákveðin hefir verið í einhverju samningsríkjanna, skal úrskurða í því ríki, þar sem með lögráðin er farið, ef hinn lögræðissvipti er ríkisborgari einhvers af samningsríkjunum.

Við úrskurðinn skal í hverju ríki beita lögum þeim, er þar gilda.

20. gr.

Verði ríkisborgari einhvers samningsríkisins sviptur lögræði í einhverju hinna ríkjanna, eða verði lögræðissvipting hans afnumin, þá skal tafarlaust tilkynna það hlutaðeiganda ráðuneyti þess ríkis, sem hann á ríkisfesti í.

21. gr.

29

Ákvæðum 17., 19. og 20. gr. skal beitt eftir því sem við á, er ríkisborgari 8. sept. einhvers samningsríkisins, er heimilisfesti á í Danmörku og eigi hefir áður verið sviptur lögræði í einhverju ríkjanna, er settur undir tilsjón (Lavværgemaal) í Danmörku.

Tilsjón þessi er því eigi til fyrirstöðu, að lögræðissvipting fari fram í einhverju hinna ríkjanna, er hlutaðeigandi tekur sér heimilisfesti í.

IV. Almenn ákvæði.

22. gr.

Úrskurðir umboðsstjórnar og aðfararhæfir dómsúrskurðir, er gengið hafa í einhverju ríkjanna samkvæmt 5., 7., 8., 10., 11., 13., 14., 15., 19. eða 21. gr., skulu gilda í hinum ríkjunum án sérstakrar staðfestingar og án rannsóknar á því, hvort úrskurðurinn sé réttur eða forsendur hans, þær er taka til heimilisfesti eða ríkisfesti í einhverju samningsríkjanna.

23. gr.

Samning þennan skal fullgilda og skal skipzt á fullgildingarskjölunum í Stokkhólmi eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstan á eftir afhendingu fullgildingarskjálanna.

Sérhvert ríkjanna getur sagt samningnum upp við hvert hinna með 6 mánaða fresti, þannig að hann gangi úr gildi 1. janúar eða 1. júlí.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveimur textum, öðrum fyrir Finnland en öðrum fyrir Svíþjóð, í Stokkhólmi hinn 6. febrúar 1931.

Lokaákvæði.

Í sambandi við undirskriftina í dag undir samning þann milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, er hefir að geyma alþjóðleg einkamálaréttarákvæði um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, hafa umboðsmenn samningsríkjanna gefið eftirfarandi yfirlýsingu:

Milli samningsríkjanna er samkomulag um:

- 1) að samningurinn skyldar eigi yfirvöld neins samningsríkjanna til að gefa þá í hjúskap, er sakir ófrávíkjanlegs ákvæðis í löggjöf hlutaðeigandi ríkis mega eigi ganga í hjúskap vegna skyldleika eða mægða;
- 2) að sá, sem eigi hefir náð 21 árs aldri, en hefir fengið lögræði eftir finnskum

29
8. sept.

lögum við það að ganga í hjúskap, eða eftir íslenskum lögum við skilnað að borði og sæng eða við hjúskaparslit, skuli eigi talinn ólögráður vegna æsku, þótt hann taki sér heimilisfesti í öðru samningsríkjanna en annaðhvort Finnlandi eða Íslandi.

30
8. sept.

L Ö G

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða með auglýsingu í Stjórnartíðindunum, að samningur sá, er undirritaður var í Oslo þann 10. febrúar 1931 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um innheimtu meðlaga, skuli koma í gildi. Ennfremur er ríkisstjórninni heimilað að setja frekari ákvæði, er kynnu að vera nauðsynleg til þess að framfylgja greindum samningi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

SAMNINGUR

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga.

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur, forseti lýðveldisins Finnlands, Hans hátign konungur Noregs og Hans hátign konungur Svíþjóðar, sem hafa orðið ásáttir um að gera samning um innheimtu meðlaga, hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Sendiherra sinn í Osló, Markus Andreas Oldenburg;

Forseti lýðveldisins Finnlands:

Sendiherra lýðveldisins í Osló, Rolf Thesleff;

Hans hátign konungur Noregs:

Utanríkisráð August Wilhelm Stjernstedt Esmarch;

Hans hátign konungur Svíþjóðar:

Sendiherra sinn í Osló, Torvald Magnusson Höjer;

sem, með gildu umboði, hafa komið sér saman um eftirfarandi greinar:

1. gr.

Aðfararhæfum dómi, úrskurði umboðsvalds eða skriflegu samkomulagi, sem í einhverju samningsríkjanna leggur einhverjum á herðar að greiða meðlag til maka síns, fyrrverandi maka, skilgetins barns, stjúpbarns, kjörbarns, óskilgetins barns eða móður óskilgetins barns, og sé fullnæging heimil í því ríki, skal, sé þess farið á leit, fullnægt í hverju hinna ríkjanna, án þess að frekara komi til. Sama er um ákvörðun, sem í Finnlandi eða Svíþjóð er gerð af rétti, dómara eða „överexekutor“ og fullnægja má eftir reglunum um aðfararhæfa dóma.

Fullnægju verður þó ekki krafizt gegn dómi eða úrskurði, sem í því ríki, þar sem fullnægju er leitað, hefir ákveðið lægra meðlag eða að engin meðlagsskylda sé fyrir hendi.

Fullnægju verður heldur ekki krafizt, ef meðlagsskyldan gagnvart óskilgetnu barni eða móður óskilgetins barns er ákveðin með dómi eða úrskurði í ríki, þar sem meðlagsskyldur átti ekki ríkisborgararétt eða heimilisfang, nema því aðeins, að hann hafi mætt í málinu, eða stefnan eða úrskurðurinn hafi í tæka tíð orðið honum kunn, meðan hann dvaldi í ríkinu.

2. gr.

Beiðni um fullnægju er send frá og móttækin af:

í Danmörku hlutaðeigandi stjórnardeild eða yfirstjórnarvaldi;

í Finnlandi utanríkismálaráðuneytinu;

í Íslandi dómsmálaráðuneytinu;

í Noregi hlutaðeigandi stjórnardeild;

í Svíþjóð réttardeild utanríkismálaráðuneytisins eða fylkisstjórn.

30 Beiðninni skal fylgja vottorð þess yfirvalds, er hana sendir, um að dómurinn, úrskurðurinn eða samkomulagið uppfylli skilyrði 1. gr., fyrstu og þriðju málsgreinar, fyrir fullnægju.

8. sept.

Með skjölum, sem skráð eru á finnsku eða íslenzku, skal fylgja staðfest þýðing, svo fullnægjandi sé, á dönsku, norsku eða sænsku.

3. gr.

Fullnægjugerðin framkvæmist í hverju ríki samkvæmt þar gildandi lögum, en getur, að því er snertir skriflegt samkomulag, sem ekki er samþykkt af dómstólum eða framkvæmdarvaldinu, orðið takmörkuð við, að haldið sé aftur af launum eða öðru því líku.

Fullnægjugerðin framkvæmist án kostnaðar fyrir meðlagsrétthafa, nema því aðeins, að hún sé framin eftir reglunum um aðför í fasteign.

Innkrafin meðlög skulu send því yfirvaldi, sem hefir beiðzt fullnægjugerðarinnar.

4. gr.

Ákvæðin um meðlög ná einnig til meðgjafa vegna barnsfara og til kostnaðar við menntun barns, eða við skírn þess, fermingu, veikindi eða greftrun.

5. gr.

Málkostnað, sem meðlagsskyldum er gert að greiða vegna ákvörðunar um meðlagsskyldu, má innheimta samkvæmt ákvæðum þessa samnings.

6. gr.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin skulu afhent í Osló eins fljótt og auðið er.

Samningurinn gengur í gildi 1. janúar eða 1. júlí næstkomandi eftir afhendingu fullgildingarskjálanna.

Sérhvert ríkjanna getur gagnvart hverju hinna sagt samningnum upp með sex mánaða fyrirvara, þannig, að hann hætti að gilda 1. janúar eða 1. júlí.

Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir undirritað samning þennan og sett undir hann innsigli sín.

Gert í Osló í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og öðrum fyrir Svíþjóð.

Jafnframt er norsku ríkisstjórninni heitið af hálfu Íslands, Danmerkur, Finnlands og Svíþjóðar, að vottorð það, er getið er um í öðru atriði 2. gr. og sent er norsku ríkisstjórninni, skuli tilgreina, hver af skilyrðunum í fyrstu og þriðju málsgrein 1. gr. séu höfð til hliðsjónar í hinum einstöku tilfellum, og auk þess votta, að skilyrði þessi séu uppfyllt.

L Ö G

31

8. sept.

um

breyting á lögum nr. 40, 19. júní 1922, um atvinnu við siglingar.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

20. gr. laga nr. 40, 19. júní 1922, orðist svo:

Skýlt er skipverjum að sanna siglingatíma sinn með sjóferðabók, sem stjórnarráðið lætur semja, sbr. lög nr. 41, 19. maí 1930, og er hverjum skipverja skýlt að fá bókina hjá lögskráningarstjóra, fyrsta sinn sem hann er lögskráður á íslenskt skip. Skal sjóferðabókin ávallt lögð fram við lögskráningu og þegar sanna á siglingatíma þann, sem um ræðir í 7., 10., 14. og 17. gr.

Í sjóferðabókinni skal skýrt frá fullu nafni skipverjans, fæðingardeg og fæðingarári, fæðingarstað (sýslu eða bæ), svo skal og þar vera stutt lýsing á útliti hans, vexti og sérkennum, ef einhver eru.

Í bókinni skal enn fremur skýrt frá stöðu skipverjans á skipinu, nafni, tegund og stærð skipsins, í hvaða ferðum það er og hvenær skipverjinn er skráður í skipróum og úr skiprómi.

Skipstjóra ber að útfylla og undirskrifa sjóferðabækur skipverja. Skal sjóferðabók hvers skipverja stimpluð með embættisstimpli lögskráningarstjóra. Skipstjóra er skýlt að afhenda skipverja sjóferðabók undirritaða, um leið og hann fer úr skiprómi eða þegar lögskráning úr skiprómi fer fram.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

32
8. sept.

L Ö G

um

búfjárrækt.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Um nautgriparækt.

1. gr.

Bannað er að láta naut eldri en 8 mánaða ganga laus í afréttum eða heimahögum, nema heimild til þess felist í lögum þessum.

2. gr.

Í hverjum hreppi eða bæjarfélagi, þar sem ekki er nautgriparæktarfélag, er hefir fengið lög sín staðfest af Búnaðarfélagi Íslands, skal vera nautgripakynbótanefnd, skipuð þrem mönnum. Um kosning í nefndina fer eftir sömu reglum og um kosning í hreppsnefnd, en í bæjum skal nefndin kosin af bæjarstjórn. Þar, sem er starfandi nautgriparæktarfélag, sem í er meiri hluti kúaeigenda, er stjórn þess sjálfkjörin nautgripakynbótanefnd, og þar, sem stofnuð verða nautgriparæktarfélög eftir að lög þessi öðlast gildi og eftir að kosin hefir verið nautgripakynbótanefnd, fellur starfssvið hennar niður, en við því tekur hin nýja stjórn nautgriparæktarfélagsins.

3. gr.

Kynbótanefnd skal sjá um, að jafnan séu til hæfilega mörg kyngóð og efnileg naut til afnota fyrir hreppsbúa. Naut þau, er kynbótanefnd velur, skal hún eftir því sem unnt er velja að vorinu, fyrir vorhreppaskilaping, og á þeim tilkynna hreppsbúum, hver þau séu. Heimilt er kynbótanefnd að kaupa eða taka naut á leigu, eða semja um það á annan hátt, eftir því sem henni þykir bezt við eiga. Heimilt er kynbótanefndum tveggja eða fleiri hreppa að vinna saman að kynbótum, t. d. með því að nota sömu kynbótanaut, sömu girðingar, hafa sama eftirlitsmann o. fl.

Leyft getur kynbótanefnd einstöku mönnum, sem vegna afstöðu sinnar

eiga óhægt með að nota kynbótanautin eða taka annan þátt í starfinu, að vera utan við starfið, en allir, sem ekki fá slíka undanþágu, eru skyldir að taka sameiginlegan þátt í öllum kostnaði, er leiðir af nautahaldinu, að rétttri tiltölu við tölu kúa með kálfi (sbr. 7. gr.). Samskonar undanþágu getur atvinnumálaráðherra veitt einstöku sveitarfélagi í heild, ef meiri hluti bænda þar óskar og nautgriparáðunautur mælir með.

32

8. sept.

4. gr.

Kynbótanefnd getur leyft, að kynbótanaut gangi laus, ef öruggt þykir, að þau geti engan skaða gert. Sé um leigunaut að ræða, og það í vörzlu eiganda, ber hann ábyrgð á ef skaði hlýzt af, en sé að ræða um félagsnaut, sem kynbótanefnd sér um haga fyrir, ber hún ábyrgðina.

5. gr.

Öll naut, sem eru 8 mánaða eða eldri og ekki eru valin af kynbótanefnd til að notast til undaneldis í hreppnum, skal gelda, gefa inni eða hafa í öruggri vörzlu beitartíma kúnna. Brot gegn þessu varða sektum og skaðabótum, ef tjón hlýzt af, eftir nánari fyrirmælum reglugerðar. Taka má slík naut utan heimalands eiganda, ef það ekki er í öruggri vörzlu, og fara með sem óskilafénað og selja án innlausnarfrests.

6. gr.

Nú hittist naut, sem kynbótanefnd hefir auglýst að nota beri til kynbóta í hreppnum, gæzlulaust og ekki í öruggri vörzlu, og skal þá taka það í örugga vörzlu, og á hús og hey ef þörf krefur. Sá, sem tekur nautið, skal tafarlaust gera kynbótanefnd aðvart, og skal hún svo fljótt, sem því verður við komið, vitja nautsins og borga áfallinn fóður- og hirðingarkostnað. Hafi nautið verið í geymslu eiganda, á hún aftur aðgang að honum með greiðsluna. Hafi kynbótanefnd ekki vitjað nautsins innan hálf mánaðar, skal sá, er tók nautið í hald, afhenda það hreppstjóra, er þá selur það með mánaðar innlausnarfresti.

7. gr.

Öllum árlegum kostnaði við nautahaldið, svo sem landleigu fyrir sumarhaga, vetrarfóður, kostnaði við nautagirðingu, vöxtum og afborgunum af lánum til nautakaupa eða girðinga o. s. frv., jafnar kynbótanefndin niður á allar kýr, sem haldið er undir naut í hreppnum á því ári og sem ekki eru eign manna, sem hafa fengið undanþágu frá að þurfa að taka þátt í sameiginlega kostnaðinum, sbr. 3. gr. Þóknun til kynbótanefndar ákveður hreppsfundur, ef um er að ræða, og telst þá með öðrum árlegum kostnaði.

Sanni kýreigandi, að kýrin hefir ekki fest fang, þó haldið hafi verið, ber honum ekki að borga nema hálfan nautstoll.

Heimilt er kynbótanefnd, ef það er samþykkt með meiri hluta atkvæð-

- 32 um allra kýreigenda, að láta menn borga nautstolla með fódri eða heyi, að
8. sept. nokkru eða öllu leyti, enda gangi það þá hlutfallslega jafnt yfir alla kýreigendur.

8. gr.

Kynbótanefnd skal bóka gerðir sínar, svo og reikninga, bréf og annað. Á fundum nefndarinnar ræður afl atkvæða. Nefndarfundir eru löglegir og ályktunarfærir, þó einn nefndarmann vanti, ef hinir tveir eru sammála. Eftir hver áramót skal formaður nefndarinnar gera reikning yfir tekjur og gjöld nautahaldsins (sbr. 7. gr.). Reikningur skal endurskoðaður af tveim mönnum. kosnum á aðalfundi nautgriparæktarfélagsins, en þar sem slíkt félag er ekki starfandi, skal reikningurinn endurskoðaður af endurskoðendum hrepps-reikninganna.

9. gr.

Kynbótanefnd skal árlega ræða um kynbótastarfið á almennum hreppsfundi. Þar skal taka ákvörðun um, hvernig og hvenær skuli innheimta nautstolla, svo og annað, er starfið varðar. Það, sem samþykkt er á fundinum og ekki kemur í bága við lög þessi, er bindandi fyrir nefndina og hreppsmenn.

10. gr.

Þar sem 10 bændur í hreppi, eða meiri hluti bænda þar, ef færri eru í hreppnum en 10, hefir samþykkt að stofna nautgriparæktarfélag, komið sér saman um reglur fyrir félagið og fengið þær samþykktar af Búnaðarfélagi Íslands, getur félagið fengið styrk til starfseminnar úr ríkissjóði, eftir því sem fyrir er mælt í lögum þessum.

11. gr.

Tilgangur nautgriparæktarfélaga, sem um ræðir í 10. gr., skal vera að bæta kúakynið.

Samþykktir hvers félags skal gera eftir fyrirmynd, sem Búnaðarfélag Íslands semur, og skulu þær samþykktar af því.

Þegar félag hefir fengið samþykktir sínar viðurkenndar af Búnaðarfélagi Íslands, getur það fengið styrk til starfsemi sinnar, og nemur hann 1,50 kr. á hverja reiknaða árskú í félaginu, séu aðeins gerðar vikulegar mjólkur- og fódurmælingar, en 2,00 kr. á hverja reiknaða árskú, séu jafnframt gerðar að minnsta kosti 3 fitumælingar á ári.

Styrkurinn borgast eftir á, þegar félagið hefir sent skýrslur til Búnaðarfélags Íslands, í því formi, er það krefst og nánar skal tekið fram í reglugerð.

12. gr.

Félag, sem stofnað er eftir 10. gr., getur auk styrks þess, sem um ræðir í 11. gr., fengið styrk til nautahalds, ef það notar naut, sem er að minnsta kosti tveggja ára, og sem hefir hlotið I. eða II. verðlaun á sýningu, eða verið viður-

kennt þess verðugt af ráðunaut Búnaðarfélags Íslands í nautgriparækt. Fé- 32
lögin geta fengið styrk, er sé 75 kr. fyrir naut, sem hefir hlotið önnur verðlaun, 8. sept.
en 150 kr. fyrir naut, sem hlotið hefir fyrstu verðlaun. Noti sama félag fleiri
en eitt 1. og 2. verðlauna naut, getur það fengið styrk á hvert þeirra sem að
ofan segir.

13. gr.

Að tilhlutun Búnaðarfélags Íslands skal halda nautgripasýningu í hverju nautgriparæktarfélagi fimmta hvert ár. Skal þá landinu skipt í 5 sýningar-
svæði og sýningar haldnar í þeim til skiptis. Til verðlauna á sýningunum
leggur ríkissjóður 50 aura fyrir hvern framtalinn nautgrip, gegn jöfnu framlagi
annarsstaðar að. Fyrstu og önnur verðlaun á naut greiðast eingöngu úr ríkis-
sjóði. Búnaðarfélag Íslands sér um fyrirkomulag sýninga þessara og úthlutun
verðlauna.

14. gr.

Nú kemur nautgriparæktarfélag sér upp girðingu til að geyma naut sín
í sumarlangt, og skal þá greiða úr ríkissjóði $\frac{1}{3}$ af kostnaðarverði girðingar-
innar, þó aldrei meira en 400 krónur til sama félags.

15. gr.

Búnaðarfélag Íslands sér um framkvæmdir samkvæmt þessum kafla,
úthlutun á styrk eftir honum og annað, sem að því lýtur og hann fjallar um. Það
safnar skýrslum um starfið og sér um, að unnið verði úr þeim sem aðgengileg-
ast yfirlit, og það birt eftir því sem nauðsyn þykir. Búnaðarfélag Íslands getur
sett reglur um þau atriði nautgriparæktar, sem lög þessi fjalla um, og skulu
þær samþykktar af atvinnumálaráðuneytinu.

16. gr.

Brot gegn kafla þessum varða sektum frá 10—500 kr., og renna þær í sjóð
nautgriparæktarfélags þar, sem brotið er framið, en ella í sjóð nautahaldsins.

17. gr.

Verði ágreiningur um skilning á einhverju í þessum kafla, eða um kostn-
að við kynbótastarfið, sker atvinnumálaráðherra úr. og er það fullnaðar-
úrskurður.

II. KAFLI.

Um kynbætur hrossa.

18. gr.

Bannað er að láta graðhesta, $1\frac{1}{2}$ árs eða eldri, ganga lausa í heimahög-
um eða afréttum, nema heimild til þess felist í lögum þessum.

32

8. sept.

Í hverjum hreppi skal vera hrossakynbótanefnd, skipuð þrem mönnum, kosin eftir sömu reglum og gilda um kosning í hreppsnefnd. Þar sem hrossaræktarfélag er, sem starfar með styrk úr ríkissjóði (sbr. 34. gr.) og í er meiri hluti búenda í hreppnum, er stjórn þess sjálfkjörin kynbótanefnd.

20. gr.

Á hverjum vetri skal hrossakynbótanefnd velja eða útvega, innan eða utan hrepps, hæfilega marga góða graðhesta til undaneldis í hreppnum næsta sumar, sbr. þó 28. gr. Hesta, sem nefndin velur, skal hún kaupa eða taka á leigu til afnota í hreppnum. Skal nefndin gera hreppsbúum kunnugt um val hestanna með auglýsingu fyrir lok marzmanaðar.

Heimilt er hrossakynbótanefndum tveggja eða fleiri hreppa að vinna saman að hrossakynbótum, nota sömu hesta, sömu girðingar o. s. frv.

21. gr.

Hrossakynbótanefnd hefir vald til að ákveða, hvaða kynbótahestur er tekinn á leigu fyrir hreppinn, og sömuleiðis til að semja um leigu, fóður og hirðingu fyrir hestinn, en til að kaupa hest þarf nefndin heimild hreppsnefndar eða lögmæts hreppsfundar.

22. gr.

Nú á hreppsfélag enga girðingu fyrir kynbótahross, en hrossakynbótanefnd sannar, að hún geti ekki haldið gildandi lög um kynbætur hrossa, nema hún hafi slíka girðingu til afnota, og er henni þá heimilt að taka slíka girðingu á leigu og semja um leiguna. Telst þessi kostnaður með öðrum gjöldum kynbótastarfseminnar.

Geti hrossakynbótanefnd ekki útvegað sér neitt tilboð um girðingarafnot, sem hún telur viðunanlegt, skal hún tilkynna hreppsnefndinni það, en hreppsnefndin kaupa land, eða taka það á leigu, og girða það, svo fljótt sem þurfa þykir og við verður komið. Skyld er hrossakynbótanefndinni að aðstoða hreppsnefndina við þessar framkvæmdir. Vextir og afborganir af fé því, sem þarf til þessara framkvæmda, telst til útgjalda hrossakynbótanna, hvort sem það er greitt úr hreppssjóði eða til þess tekið sérstakt lán.

23. gr.

Alla graðhesta, sem kynbótanefnd hefir valið til undaneldis eða verðlaun hafa hlotið á héraðssýningum, er styrks hafa notið úr ríkissjóði, skal merkja þannig, að klippa Kh á hægri lend þeirra. Eigandi eða umráðamaður hestsins skal endurnýja merkið svo oft sem með þarf, til þess að það sé jafnan glögg.

Nú sannast, að einhver hafi merkt graðhest þessu merki án leyfis kynbótanefndar, enda hafi hann ekki hlotið verðlaun eins og fyrr segir, og varðar

það sektum. Taka má slíkan hest, hvar sem hann hittist utan gripheldra girðinga, ráðstafa honum sem óskilafé og selja án innlausnarfrests.

32
8. sept.

24. gr.

Alla graðhesta, sem eru $1\frac{1}{2}$ árs eða eldri og ekki eru ætlaðir til undaneldis samkv. 20. og 21. gr., skal gelda eða taka í örugga vörzlu fyrir 20. apríl ár hvert. Graðhesta á þeim aldri, sem ekki er hægt að gelda þá vegna byggingarlýta, skal taka í örugga vörzlu þar til þeir hafa verið geltir.

Nú vanrækir eigandi eða umráðamaður að láta gelda hest sinn eða taka í örugga vörzlu, og skal hann þá sekt gjalda, og auk þess skaðabætur, ef tjón hlýzt af. Taka má slíkan hest, hvar sem er, nema í öruggri vörzlu sé, ráðstafa honum sem óskilagrip og selja án innlausnarfrests.

25. gr.

Nú hittist graðhestur, merktur Kh á hægri lend, gæzlulaus án heimildar, hvort heldur er innan eða utan þeirrar sveitar eða svæðis, er hann var valinn fyrir sem undaneldishestur, og má þá taka hann í örugga gæzlu, og ef þörf gerist á fóður, á kostnað eiganda eða umráðamanns, en gera skal honum aðvart svo fljótt sem unnt er. Ef hestsins er ekki vitjað og greiddur áfallinn kostnaður áður liðnar eru 6 vikur frá því hann var tekinn, má ráðstafa honum sem óskilagrip og selja hann með 4 vikna innlausnarfresti.

26. gr.

Öllum árlegum kostnaði við kynbæturnar, svo sem þóknun til kynbótanefndar, er ákveðin sé á hreppaskilabingi, leigu fyrir kynbótahest, hagagöngu, umsjón með hestinum, fóður, leigu eftir girðingu, vexti og afborganir af lán-um o. s. frv., jafnar nefndin niður á folöld þau, sem fæðast í hreppnum á því ári, með þeim undantekningum, sem um getur í 28. gr. Skulu eigendur greiða gjald þetta árlega til hrossakynbótanefndar, á þeim tíma, er hún til tekur, og er gjaldið lögtakskræft.

Nú nær kostnaðurinn við kynbótastarfið ekki 8 kr. á hvert folald, og er kynbótanefnd þá heimilt að jafna niður meiru en kostnaðinum nemur, allt að 2 kr. á hvert folald, þó svo, að alls verði ekki greitt yfir 8 kr. fyrir hvert folald. Verði ágreiningur um gjald þetta, sker atvinnumálaráðherra úr.

27. gr.

Nú er hryssu komið í fóður eða í hagagöngu í annan hrepp en eigandi á heimili í, og kastar áður en hún er færð heim, þá skal gjalda toll af því folaldi þar sem hryssan var talin fram.

Sé hryssan yfir allt árið í öðrum hreppi en heimili eigandans er, og er leidd þar til kynbótahests, þá skal gjalda toll af folaldi hennar þar, sem hún framfærir, en ekki þar, sem eigandinn er til heimilis.

32

8. sept.

Nú er samþykkt á lögmætum sveitarfundi með meiri hluta atkvæða, að hreppurinn hafi engan graðhest til afnota í eitt eða fleiri ár, og geta þá þeir hreppsþúar, er vilja hafa graðhest, krafizt þess af hrossakynbótanefnd, að hún semji um afnot af graðhesti fyrir þá í öðrum hreppi eða leyfi þeim að hafa graðhest til notkunar, sbr. 30. gr.

29. gr.

Þegar hluti af hreppi er í hrossaræktarfélagi, sem nýtur styrks úr ríkissjóði, sbr. 34. gr., og sá hluti hreppsins, sem er utan félagsins, vill ekki vera í samvinnu við félagið um hrossakynbætur, þá er þeim, sem í félaginu eru, ekki skylt að taka neinn þátt í kostnaði af kynbótastarfi þess hluta hreppsins, sem ekki er í félaginu.

30. gr.

Heimilt er kynbótanefnd að leyfa hrossamörgum bændum, eða þeim, sem eiga mjög gott hrossakyn, eða öðrum, sbr. 28. og 29. gr., að halda sjálfir sína eigin graðhesta, og greiða þeir þá ekki tolla af folöldum sínum til kynbótastarfsemi hreppsins, en samþykkja skal kynbótanefnd val slíkra kynbótahesta. Eigendur kynbótahestanna skulu aftur á móti skuldbinda sig til að lána þá, eftir því sem kynbótanefnd telur henta bezt fyrir sveitina, og eigi við hærri verði en þá gildir almennt í þeirri sveit. Þó má kynbótanefnd leyfa, að þessir tollar séu allt að kr. 5.00 hærri, sé um mjög ágæta kynbótahesta að ræða.

31. gr.

Hrossakynbótanefnd skal halda gerðabók, þar sem hún ritar í allar ályktanir sínar og aðrar gerðir, reikninga, bréf o. fl.

Afl atkvæða ræður úrslitum mála á nefndarfundum, og eru þeir lögmætir og ályktunarfærir þó einn nefndarmanna vanti, ef hinir tveir eru sammála.

Formaður gerir reikning yfir tekjur og gjöld hrossakynbótastarfsins á nýliðnu ári, strax eftir hver áramót. Reikninginn skal endurskoða af hreppsnefnd og leggja fram á næsta vorhreppaskilafingi.

32. gr.

Rétt er bændum að stofna hrossaræktarfélög. Mega þeir eigi vera færri en 5 og eiga samtals að minnsta kosti 30 hryssur til undaneldis. Nú hafa menn orðið ásáttir um reglur fyrir félagið og fengið þær samþykktar af Búnaðarfélagi Íslands, og getur þá félagið fengið styrk úr ríkissjóði, eftir því sem lög þessi mæla fyrir, sbr. 33., 34. og 35. grein.

33. gr.

Reikningsár hrossaræktarfélags er almanaksár. Fyrir lok janúarmánaðar ár hvert skal hrossaræktarfélag hafa sent Búnaðarfélagi Íslands skýrslu

um störf sín á síðastliðnu ári og reikning yfir tekjur og gjöld félagsins á sama tíma, og sé reikningurinn endurskoðaður og samþykktur á aðalfundi félagsins. Beri ársskýrsla og reikningur félagsins það með sér, að félagið hafi uppfyllt þær kröfur, sem Búnaðarfélag Íslands gerir til slíkra félaga, þá nýtur það styrks úr ríkissjóði sem hér segir: 32
8. sept.

1. Fyrir hverja hryssu, sem leidd er til kynbótahests félagsins, 1,50 kr.
2. Upp í fóðurstofnað kynbótahests félagsins, ef hann hefir hlotið fyrstu verðlaun á afkvæmasýningu, þar sem ríkissjóður greiddi verðlaunin, 100 kr.

34. gr.

Starfandi hrossaræktarfélag, sem um ræðir í 32. og 33. gr., njóta styrks úr ríkissjóði til að kaupa kynbótahesta, er nemur $\frac{1}{3}$ þess verðs, er hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands virðir hestinn til peninga, enda mæli hann með kaupunum. Styrkur þessi skal bundinn því skilyrði, að hlutaðeigandi félag noti hestinn til undaneldis, á meðan hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands telur það rétt. Styrkur þessi má endurtakast til sama félags, þó eigi með skemmra millibili en 15 árum, enda mæli hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands með því.

35. gr.

Hrossaræktarfélag njóta styrks úr ríkissjóði til að koma upp girðingum til afnota fyrir hrossakynbætur, með allt að $\frac{1}{3}$ kostnaðar, þó ekki yfir 400 kr. til hverrar girðingar. Skyld eru félög að halda slíkum girðingum við, til afnota fyrir kynbótastarfsemina, að minnsta kost í 15 ár, ella endurgreiði þau styrkinn.

36. gr.

Nú þekkir hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands stóðhest, sem, eftir því sem vitað verður, er ágætur kynbótagripur, og eigandi hans hefir ekki ástæður til að halda hann graðan, en fær ekki kaupanda að honum sem kynbótahesti, eða að hesturinn þykir svo ágætur, að sérstaklega þurfi að tryggja framtíð hans sem kynbótahests. Er þá atvinnumálaráðherra rétt að kaupa hestinn fyrir ríkissjóðsfé, enda hafi hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands mælt með kaupunum. Skal þá Búnaðarfélag Íslands ráðstafa hestinum með samþykki atvinnumálaráðherra, þannig að hestinum sé fengið fóður og hirðing í því héraði, þar sem álizt mest þörf að bæta við góðum kynbótahesti, og skal hann þá lánaður héraðsbúum til afnota fyrir ákveðið gjald fyrir hverja hryssu, sem leidd er til hans. Gjaldið ákveður Búnaðarfélag Íslands í samráði við atvinnumálaráðherra.

Heimilt er að selja slíka hesta, þó aðeins hrossaræktarfélagum, og með því skilyrði, að þeir séu notaðir til undaneldis á meðan hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands telur það rétt. Þó skal ríkissjóður aldrei eiga fleiri en 4 kynbótahesta samtímis.

32

8. sept.

Að tilhlutun Búnaðarfélags Íslands skal halda hrossasýningar í hverri sýslu landsins þriðja hvert ár. Skal þá landinu skipt í þrjú sýningarsvæði, og sýningar haldnar í þeim til skiptis.

Til verðlauna á sýningunum leggur rikissjóður 10 aura fyrir hvert framtalið hross í sýningarumdæminu, og þó aldrei minna en 100 krónur til hvernar sýningar, gegn jöfnu framlagi frá hlutaðeigandi sýslusjóði. Auk þess greiðir rikissjóður 50 kr. til viðbótar hverjum I. verðlaunum stóðhestanna, en af sýningarfjáð skulu greiddar 50 kr., og fylgi sú kvöð, að skylt sé að nota þessa hesta til undaneldis næstu þrjú ár eftir að verðlaunin voru greidd. Önnur verðlaun ákveður dómnefnd hvernar sýningar.

Hlutaðeigandi sýslunefnd kys sýningarstjóra og tvo dómnefndarmenn á þær sýningar, sem haldnar verða í hverri sýslu, og greiðist þeim þóknun fyrir starfið úr sýslusjóði. Einnig ákveður sýslunefnd, í samráði við Búnaðarfélag Íslands, hve margar sýningar skuli haldnar í sýslunum og á hvaða stöðum. Hlutaðeigandi sýsla annast um nauðsynlegan undirbúning á sýningarstöðunum, en átroðningur af sýningum greiðist af fé sýningarinnar.

38. gr.

Jafnframt því sem héraðssýningar eru haldnar, skal gefa eigendum fullorðinna stóðhesta kost á afkvæmasýningum fyrir þá. Hver hestur má keppa tvisvar um verðlaun fyrir afkvæmi, og liði ekki minna en 6 ár á milli. Verðlaun fyrir afkvæmi greiðist úr rikissjóði.

Er hestur keppir í fyrsta sinn um verðlaun fyrir afkvæmi, skulu þau vera: I. verðlaun 300 kr., II. verðlaun 200 kr. og III. verðlaun 100 kr. Er hestur keppir í annað sinn um slík verðlaun, skulu þau vera: I. verðlaun 500 kr., II. verðlaun 300 kr. og III. verðlaun 100 kr.

Á afkvæmasýningu leggur eigandi hestsins til sýningarstaðinn, hlutaðeigandi sýsla 2 menn í dómnefnd, Búnaðarfélag Íslands oddamann dómnefndarinnar, sem jafnframt er sýningarstjóri, og skal það vera hrossaræktarráðunautur Búnaðarfélags Íslands.

39. gr.

Atvinnumálaráðuneytið getur sett reglugerð um framkvæmd þessa kafla, eftir því sem þurfa þykir.

40. gr.

Brot gegn þessum kafla varða sektum, 10—500 krónum, er renna í sjóð hrossaræktarfélags þar sem brotið er framið, ella renni það til sveitarsjóðs hlutaðeigandi hrepps.

III. KAFLI.

Um sauðfjárrækt.

32

8. sept.

41. gr.

Heimilt er sveitarfélögum, með samþykki meiri hluta bænda, að banna að hrútar gangi lausir í sveitinni allt tímabilið frá 1. nóv. til 1. maí ár hvert eða nokkurn hluta þess.

42. gr.

Nú hittist gæzlulaus hrútur innan sveitar, sem gert hefir samþykkt skv. 41. gr., og er þá skylt að taka hann í vörzlu og gera eiganda hans eins fljótt og verða má aðvart um hann. Eigandi skal hafa vitjað hrútsins eða ráðstafað honum innan viku frá því hann fékk tilkynningu um hrútinn, en að þeim tíma liðnum skal farið með hann sem óskilafé.

43. gr.

Heimilt er mönnum að stofna með sér félagsskap til að vinna í sameiningu að kynbótum sauðfjárins, og kallast slík félög sauðfjárræktarfélög.

Gera skal samþykktir fyrir sauðfjárræktarfélög, og skal þar tekið fram:

- a. Að halda skuli fóður- og vigtarskýrslur um kynbótaféð.
- b. Að halda skuli ættbók yfir kynbótaféð og merkja hvern einstakling þess með einstaklingsmerki.
- c. Hvernig haga skuli skýrsluhaldi, til þess að fá sem öruggasta vissu um erfðaeðli einstaklinganna.
- d. Hve margt kynbótafé hver félagsmaður hafi, og má samanlögð ærtala félagsmanna ekki vera lægri en 50 og hvers einstaks ekki hærri en 30.

44. gr.

Félög þau, sem ræðir um í 43. gr., geta árlega fengið styrk úr ríkissjóði, eftir að þau hafa fengið samþykktir sínar viðurkenndar af Búnaðarfélagi Íslands. Styrkurinn rennur í félagssjóð og borgast eftir á, þegar félagið hefir sent skýrslur um starf sitt til Búnaðarfélags Íslands. Hinn árlegi styrkur sé 50 kr. fyrir 1. verðlauna hrúta og allt að 50 kr. fyrir hverjar 100 kynbótaær, sem í félaginu eru og skýrsla er haldin um og send Búnaðarfélaginu.

Heimilt er atvinnumálaráðherra, eftir tillögum Búnaðarfélags Íslands, að veita einstökum mönnum, er fullnægja skilyrðum a-, b- og c-liða 43. gr., sama styrk og sauðfjárræktarfélögum.

45. gr.

Auk þessa getur atvinnumálaráðherra styrkt 8 sauðfjárræktarþú, tvö í hverjum fjórðungi, eftir tillögum Búnaðarfélags Íslands, með allt að 800 kr.

32 hvert, þó ekki yfir $\frac{2}{3}$ á móti viðkomandi búnaðarsamböndum eða annarsstað-
8. sept. ar frá. Fjárræktarþú þessi skulu uppfylla öll þau skilyrði, er um ræðir í a—c-liðum 43. gr., og önnur ákvæði, er sett kunna að verða.

Ef styrkþegi hættir að reka búíð, hefir Búnaðarfélag Íslands rétt til að ráðstafa kynbótafénu og í samráði við aðra, er styrkt hafa búíð, að ákveða, hvar búíð starfar áfram. Borga skal búsféð með matsverði óvilhallra dómkvaddra manna.

46. gr.

Búnaðarfélag Íslands skal hafa yfirumsjón sauðfjárræktarþúanna, og skulu þau haga skýrslugerð eftir fyrirmælum þess.

Skýlt er sauðfjárræktarþúunum að senda Búnaðarfélagi Íslands árlega skýrslu yfir störf sín, og skal það birta úr þeim útdrátt, eftir því sem þurfa þykir.

47. gr.

Hrútasýningar skal halda í einstökum hreppum, þar sem þess er óskað, fjórða hvert ár. Skal þá skipta landinu í fjögur umdæmi og skulu sýningar haldnar í þeim til skiptis.

Til hrútaverðlauna á sýningum þessum veitir ríkissjóður sýningarárið 2 aura á hverja framtalda kind í hreppnum, gegn jöfnu fjárframlagi á móti annarsstaðar að. Búnaðarfélag Íslands setur reglur um sýningarnar, og skulu þær samþykktar af atvinnumálaráðuneytinu.

48. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni að stofna til samkeppni milli sauðfjárbúa. Skal hún bundin við ákveðna landshluta og samskonar staðhætti í hvert sinn. Skal öllum landshlutum smám saman gefinn kostur á að taka þátt í henni, eftir nánari ákvæðum reglugerðar.

Til eftirlits og verðlauna við samkeppnina má greiða úr ríkissjóði allt að 5000 kr. á ári, unz farin hefir verið ein umferð um landið. Veita skal 1., 2. og 3. verðlaun þeim, er að dómi dómnefndar eiga arðsamast og bezt fé. Reglur um samkeppnina og annað, sem að henni lýtur, skal atvinnumálaráðherra setja, að fengnum tillögum Búnaðarfélags Íslands.

49. gr.

Þegar lokið er einni umferð um landið samkv. 48. gr., má fara aðra, ef Búnaðarfélagi Íslands þykir ástæða til og þess er óskað af viðkomandi samkeppnissvæðum.

50. gr.

Brot gegn þessum kafla laganna varða sektum, 10—100 kr., er renna í sveitarsjóð þar, sem brotið er framið.

51. gr.

32

Verði ágreiningur um skilning þessa kafla, sker atvinnumálaráðu- 8. sept.
neytið úr, og er það fullnaðarúrskurður.

IV. KAFLI.

Um fóðurbirgðafélög.

52. gr.

Heimilt er sveitar- og bæjarfélögum að stofna fóðurbirgðafélög, og takmarkast félögin ætíð af hreppamörkum.

53. gr.

Verksvið fóðurbirgðafélaga er að tryggja það, að á hverju hausti sé til fóður fyrir búfé félagsmanna, sem nægi í hinum harðasta vetri, og að rann-saka, hvernig bændur eigi að fódra búfé sitt, svo að það gefi sem mestan arð, miðað við tilkostnað. Stjórn fóðurbirgðafélags skal sjá um, að fódurskoðanir eigi sér stað eins oft og þurfa þykir, og skal hin fyrsta ætíð fara fram fyrir 15. okt.

Heimilt er fóðurbirgðafélagi að taka upp í samþykkt sína ákvæði um, að það skuli einnig tryggja hverju heimili innan félagsins nægilegt rúgmjöl og haframjöl til manneldis frá jólafoðstuberjun til fardaga.

54. gr.

Nú vilja menn koma á fóðurbirgðafélagi í hreppi eða kaupstað, og skal þá sveitarstjórn boða til almenns sveitarfundar með nægum fyrirvara og leggja fyrir hann uppkast að samþykkt fyrir félagið. Atkvæðisrétt á þeim fundi hafa allir þeir, sem búfénað hafa í fóðrum í sveitinni. Sé fundur lög-mætur og nái uppkastið samþykki $\frac{2}{3}$ hluta atkvæðisbærra fundarmanna, skal stofna félagið, og er uppkastið bindandi fyrir alla sveitarbúa, enda hafi það verið tekið fram í fundarboðinu, að um þetta mál yrði rætt og gengið til atkvæða um það.

Samþykkt sveitarfundarins skal leggjast fyrir næsta hlutaðeigandi sýslu-fund til samþykktar.

Nú samþykkir sýslufundur samþykktaruppkast fóðurbirgðafélagsins óbreytt, og sendist það þá atvinnumálaráðuneytinu til staðfestingar. Breyti sýslufundur samþykktinni, skal bera hana með áorðnum breytingum undir atkvæði lög-mæts hreppsfundar á sama hátt og í fyrra skiptið. Fallist hann á breytingar sýslufundar, sendist samþykktin atvinnumálaráðuneytinu til staðfestingar. Að öðrum kosti er hún fallin, nema gerðar séu á henni breytingar, og skal þá leggja hana fyrir sýslunefnd að nýju og aftur með fara á sama hátt og ný samþykkt væri. Virðist ráðuneytinu samþykkt, sem því hefir verið send

32 til staðfestingar, koma í bága við grundvallarreglur laga eða rétt manna, end-
8. sept. ursendir það hana án staðfestingar ásamt synjunarástæðum. Að öðrum kosti
staðfestir ráðuneytið samþykktina, skipar fyrir um birting hennar og tiltekur
hvenær hún öðlist gildi. Gildir hún upp frá því fyrir alla þá, sem í þeim hreppi
eða kaupstað búa, sem hún er gerð fyrir.

Samþykkt, sem ráðuneytið hefir staðfest, má ekki breyta á annan hátt
en hún var stofnuð.

55. gr.

Nú er felld á almennum sveitarfundi að stofna fóðurbirgðafélag, og geta
þá 10 menn eða fleiri, allir innan þess hrepps, myndað fóðurbirgðafélag með
sömu skyldum og réttindum og heill hreppur væri. Er hlutaðeigandi sveitar-
sjóði skylt að greiða tryggingarsjóði félagsins, þeirra vegna, eins og 57. gr.
tölul. 1. mælir fyrir, og eins fyrir hvern hreppsþúa, er gengur síðar í félagið.

56. gr.

Hvert það fóðurbirgðafélag, sem er stofnað samkvæmt lögum þessum
og fullnægir fyrir mælum þeirra og samþykktar, sem um þau er gerð sam-
kvæmt 54. gr., nýtur árlegs styrks úr ríkissjóði sem hér segir:

1. Fyrir hvern bónda, sem býr einn á jörð, 10 kr.
2. Þegar fleiri en einn bóndi búa á sömu jörð, nemur styrkurinn 10 kr. fyrir
einn bóndann (eða annan), en 5 kr. fyrir hinn bóndann, eða hvern hinna,
ef fleiri eru en tveir.

57. gr.

Hvert fóðurbirgðafélag skal stofna tryggingarsjóð, og er hann óskiptileg
eign félagsins. Skal hann ávaxtaður í sparissjóði eða annari tryggri peninga-
stofnun, en þó þannig, að ætíð sé hann félaginu handbær, ef það þarf að
kaupa fóður.

Tekjur sjóðsins eru:

1. Framlag úr hlutaðeigandi sveitarsjóði, sem nemur 50 kr. fyrir hvern félags-
mann, og greiði sveitarsjóður það á eigi lengri tíma en 10 árum, með
jöfnum árgreiðslum.
2. Árlegt gjald, sem búfjáreigendur greiða eftir búfjárfjölda, sem þeir hafa á
fóðrum, sem sé

a. Fyrir hvern nautgrip	40 aurar.
b. Fyrir hvert hross	20 —
c. Fyrir hverja sauðkind	4 —
3. Ef styrkur ríkissjóðs eyðist ekki allur til árlegrar starfrækslu félagsins,
leggst það, sem af gengur, í tryggingarsjóðinn.

Gjöld samkvæmt 2. tölulið hafa lögtaksrétt samkvæmt lögum nr. 29, 16.
des. 1885.

58. gr.

32

8. sept.

Nú kemur það í ljós að lokinni skoðun, sbr. 53. gr., að tryggingarsjóður nægir ekki til fóðurkaupa, og er þá félaginu heimilt lán úr bjargráðasjóði til þess, er á vantar, sem nemur hluta hreppsins í sjóðnum, gegn 5% ársvöxtum og endurgreiðslu innan fimm ára.

Skýlt er hreppsnefnd að ábyrgjast bráðabirgðalán og rekstrarlán fyrir félagið.

59. gr.

Gjalddagi iðgjalda er 1. des. ár hvert. Reikningsár fóðurbirgðafélaga er fardagaár. Skýrsluár félagsins er frá 1. október til jafnlengdar næsta ár.

60. gr.

Fóðurbirgðafélagi stýrir þriggja manna stjórn. Tveir þeirra eru kosnir eftir sömu reglum og sveitarstjórnir, en einn þeirra tilnefnir hlutaðeigandi hreppsnefnd.

Stjórn félagsins sér um allar fjárreiður félagsins og framkvæmdir, og eru skuldbindingar hennar bindandi fyrir félagið.

Nú nær félagið aðeins til nokkurs hluta hreppsþúa, og skal það þá kjósa 2 menn í stjórn, en einn stjórnarnefndarmanninn skal hlutaðeigandi hreppsnefnd tilnefna.

61. gr.

Nú er tryggingarsjóður fóðurbirgðafélagsins orðinn svo stór, að hann nemur 150 kr. fyrir hvern félagsmann, og er þá félaginu rétt með aðalfundarsamþykkt að létta af iðgjöldum þeim, sem ræðir um í 57. gr. tölul. 2, að nokkru eða öllu leyti. Þó þarf samþykki atvinnumálaráðherra til þess.

62. gr.

Þau sveitar- eða bæjarfélög, sem koma á hjá sér fóðurbirgðafélagsskap samkvæmt lögum þessum, skulu undanþegin ákvæðum laga um forðagæzlu, frá 10. nóv. 1913, meðan félagsskapurinn starfar og er viðurkenndur af atvinnumálaráðherra.

63. gr.

Fyrir brot gegn samþykkt má í henni ákveða sektir, allt að 200 krónum, er renna í sjóð þess fóðurbirgðafélags, sem samþykktin er gerð fyrir.

Atvinnumálaráðuneytið getur, ef þurfa þykir, sett nánari reglur um fóðurbirgðafélög, og má ákveða sömu sektir og segir í næstu málsgrein á undan fyrir brot gegn þeim, og renni þær í sjóð þess fóðurbirgðafélags, þar sem brotið er framið.

V. KAFLI.

Um búfjártryggingarsjóð Íslands.

64. gr.

Búfjártryggingarsjóður Íslands, stofnaður með lögum nr. 28, 7. maí 1928, skal taka að sér váttryggingu á kúm, kynbótanautum, kynbótahestum, hrútum og öðru því búfé, sem lög þessi heimila, og sem skylduábyrgð hvílir á samkvæmt þessum kafla. Skal ríkissjóður hafa lagt sjóðnum til 45000 krónur fyrir árslok 1931 og síðan 15000 kr. á ári í 17 ár, þannig að tillag ríkissjóðs verði alls 300000 krónur. Um váttrygginguna fer að öðru leyti eftir fyrirmælum þessa kafla og nánari ákvæðum reglugerðar, sem atvinnumálaráðherra setur, en hann hefir yfirstjórn þeirra mála, sem undir lög þessi falla, og úrskurðar ágreining, er út af þeim kann að rísa, nema um dómsmál sé að ræða.

65. gr.

Sérhvert sveitar- og bæjarfélag á Íslandi, sem hefir á lögmatum fundi skv. 71. gr. samþykkt að leita váttryggingar hjá Búfjártryggingarsjóði Íslands, á rétt á að fá váttryggingu hjá sjóðnum, að því tilskildu, að skylduábyrgð hvíli á öllum þeim gripum, sem um getur í 64. gr., allra búfjáreigenda í því sveitar- eða bæjarfélagi. Þó tekur Búfjártryggingarsjóður Íslands ekki til starfa fyrr en atvinnumálaráðherra hefir horizt slík beiðni um váttryggingu frá að minnsta kosti 10 sveitarfélögum.

66. gr.

Búfjártryggingarsjóður bætir $\frac{4}{5}$ hluta alls þess skaða, er eigendur eða afnotahafar váttryggðra gripa verða fyrir, af hverskonar vanhöldum gripanna, ef ekki er um að kenna fóðurskort, hirðuleysi eða handvömm hlutaðeigenda, þjóna þeirra eða nánustu erfingja, að álitu virðingarmanna sjóðsins.

Til vanhalda teljast dauðsföll gripa af sjúkdómum og slysum, svo og vanheimtur og afurða og afnotamissir sakir veikinda og verðfalls sökum eðlisgalla (t. d. ófrjósemi kynbótadýra), eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð.

67. gr.

Aldrei má hafa í váttryggingu eldri gripi en hér segir: Hróta 6 vetra, kynbótanaut 12 vetra, kýr 15 vetra og stóðhesta 18 vetra.

Lambhróta má eigi taka í váttryggingu fyrr en liðnir eru 8 dagar frá bólusetningu. Svo getur og stjórn váttryggingarsjóðsins krafizt þess, að váttryggðir hrútar skuli bólusettir veturgamlir og eldri, en ekki er heimilt að sjóðurinn bæti skaðann, þótt hrútur farist af bólusetningu, nema stjórn sjóðsins hafi fyrirfram viðurkennt þann, er bólusetur. Váttrygging á kynbótahestum nær til slysa af geldingu, þó því aðeins, að dýralæknir, eða annar maður, er stjórn sjóðsins hefir viðurkennt, geldir.

68. gr.

32

Vátryggingarskylda hvílir á öllum eigendum þeirra gripa, sem taldir eru í 64. gr., þegar samþykkt hefir verið á löglegan hátt að leita vátryggingar hjá Búfjartryggingarsjóði Íslands, sbr. 71. gr. 8. sept.

69. gr.

Takast má vátryggingarsjóður á hendur almenna vátryggingu sauðfjár og hrossa í þeim sveitar- og bæjarfélögum, þar sem fódurtrygging er í góðu lagi að áliti Búnaðarfélags Íslands. Leita skal þó samþykkis ráðherra um þetta í hverju einstöku tilfelli.

70. gr.

Hvergi má vátryggja annarsstaðar þann $\frac{1}{5}$ hluta af virðingarverði vátryggðra gripa, sem ekki er vátryggður samkvæmt lögum þessum.

71. gr.

Húsráðendur í sveitum og aðrir búfjáreigendur, er atkvæðisrétt eiga í sveitarmálum, og eigendur vátryggingarskyldra gripa í bæjarfélögum og kaup-túnunum, sem eru hreppar út af fyrir sig, geta á lögmætum fundi samþykkt að leita vátryggingar hjá Búfjartryggingarsjóði Íslands á öllum þeim gripum allra búfjáreigenda hreppsins, sem sjóðurinn tekur að sér vátryggingu á skv. 64. gr.

Meiri hluti atkvæða allra þeirra, er um ræðir í fyrstu málsgr. þessarar gr., ræður úrslitum, og hafa þeir allir jafnan atkvæðisrétt, án tillits til gripa-eignar. Þó hafa formenn kynbótafélaga sjálfstæðan atkvæðisrétt fyrir kynbóta-gripi félaga þeirra, sem þeir eru formenn fyrir.

Fundur er lögmætur í sveitum, þá er hreppsnefnd boðar hann öllum hlutaðeigendum með skriflegu fundarboði og eigi minna en tveggja vikna fyrirvara, en í bæjum eða kaupsbýum, er bæjarstjórn eða hreppsnefnd boðar hann öllum eigendum vátryggingarskyldra gripa, með fundarboði í blaði, auglýsingu á fjölförnum stað í bænum eða kaupsbýinu, eða með umburðar-bréfi, og með viku fyrirvara. Jafnan skal taka fram í fundarboðinu, um hver mál atkvæðagreiðsla skuli fram fara.

Nú er samþykkt á lögmætum fundi að leita vátryggingar hjá Búfjartryggingarsjóði Íslands, eftir því sem fyrr var sagt, og skal þá sveitar- eða bæjarstjórn tafarlaust tilkynna það atvinnumálaráðuneytinu, en það gerir svo fljótt sem verða má allar þær ráðstafanir, sem það telur nauðsynlegar eða reglu-gerð ákveður, til þess að vátryggingin gangi í gildi.

72. gr.

Sveitarstjórnir í hreppum, en bæjarstjórnir í bæjarfélögum ábyrgjast gagnvart Búfjartryggingarsjóði Íslands öll iðgjöld og aukaiðgjöld, sem búfjáreigendum hreppsins ber að greiða. Öll gjöld til sjóðsins innheimta þær með öðrum sveitargjöldum, og má heimta þau með lögtaki.

32

8. sept.

73. gr.

Nú hefir Búfjartryggingarsjóður Íslands tekið að sér vátryggingu fyrir sveitar- eða bæjarfélag, og skal þá sýslumaður eða lögreglustjóri nefna virðingarmenn, 2 eða fleiri, fyrir sjóðinn í samráði við hreppsnefnd eða bæjarstjórn, og einn varamann fyrir hverja tvo aðalvirðingarmenn, til þess að virða gripi til vátryggingar og skaðabóta samkvæmt lögum þessum og nánari ákvæðum reglugerðar.

Heimilt er þó stjórn sjóðsins að ákveða, fyrir eitt ár í senn, jafnaðarverð til skaðabóta á hverri tegund búfjár í hreppnum, án þess að sérstakt mat fari fram. Má það verð ekki vera hærra en það, sem telja má sannvirði á meðalgrip. Vilji vátryggjandi eigi hlíta því meðalverði, sem þannig er sett, getur hann á sinn kostnað látið virðingarmennina meta gripi sína og vátryggt þá samkvæmt því mati.

Verði ágreiningur milli virðingarmanna og vátryggjenda, sker stjórn sjóðsins úr, en áfrýja má þeim úrskurði til atvinnumálaráðherra.

74. gr.

Allar virðingargerðir rita virðingarmenn inn í sérstaka bók, er ráðherra lætur gera og leggur til, en sveitar- eða bæjarstjórn varðveitir, og sendir hún ráðherra afrit af öllum virðingargerðum og skaðabótavirðingum á þar til gerð eyðublöð, svo oft sem ráðherra ákveður og eftir þeim reglum, sem ráðherra setur.

75. gr.

Vátryggingariðgjaldið hvílir sem lögveð á hinum vátryggðu gripum og gengur fyrir öllum öðrum veðskuldbindingum, er á þeim hvíla. Greiðsluskyldan hvílir á þeim, er hefir not hins vátryggða grips, hvort sem hann er eigandi eða leigjandi.

76. gr.

Nú eru gripir, sem vátryggðir eru samkvæmt lögum þessum, veðsettir, og nær þá veðrétturinn einnig til vátryggingarfjárins. Fyrirgeri veðsetjandi rétti sínum til skaðabóta, hefir veðhafi eigi að síður rétt til skaðabótanna, að svo miklu leyti sem þarf til lúkningar veðskuldinni, ef annað veð eða eignir veðsetjanda hafa eigi hrokkið til.

77. gr.

Iðgjöld til vátryggingarsjóðs ákveður atvinnumálaráðuneytið með reglugerð eða auglýsingu, og skal þá leggja til grundvallar vanhaldaskýrslur þær, sem um getur í 78. gr., þegar þær eru fengnar, en að öðrum kosti þær beztu upplýsingar um vanhöld, sem ráðuneytið getur aflað sér á annan hátt. Heimilt er ráðuneytinu jafnan að breyta iðgjöldum, þegar því þykir ástæða til, svo að þau séu í sem beztu samræmi við eðlileg eða venjuleg vanhöld, en tilkynna skal það breytinguna eigi síðar en 3 mánuðum áður en ákveða skal iðgjöld eftir henni.

78. gr.

32

8. sept.

Til leiðbeiningar um réttlátan og hæfilegan mælikvarða fyrir iðgjalda-greiðslum leggur atvinnumálaráðuneytið fyrir lögreglustjóra landsins að safna skýrslum um vanhöld á búpeningi, í því formi, sem það ákveður.

79. gr.

Atvinnumálaráðherra annast stofnun, stjórn og framkvæmdir Búfjár-tryggingarsjóðs Íslands og lætur ávaxta fé hans á tryggilegan hátt. Þegar hon-um þykir nauðsyn bera til, getur hann falið einum manni eða fleirum stjórn sjóðsins á hendur, gegn endurgjaldi af sjóðnum, er hann ákveður.

80. gr.

Nú verða vanhöld svo mikil á gripum, sem vátryggðir eru í sjóði þess-um, að hann hrekkur ekki til, og skal þá ríkissjóður lána vaxtalaust það, sem á skortir, og endurborgast það eftir því sem tekjur sjóðsins vinnast til. En fari svo, að lán þetta nemi meiru en 25 þúsund krónum, skal leggja á alla eig-undur gripa, sem vátryggðir eru hjá sjóðnum, aukagjöld, í réttu hlutfalli við hið fasta iðgjald þeirra ár hvert, svo sem þörf krefur, til þess að sá hluti láns-íns, sem umfram er 25 þúsund krónur, greiðist ríkissjóði að fullu á eigi lengri tíma en 10 árum.

Eigi getur sveitar- eða bæjarfélag sagt upp vátryggingu sinni hjá sjóðn-um meðan ógoldin eru aukaiðgjöld eða hluti þeirra.

81. gr.

Nú eru atvinnumálaráðuneytinu færðar líkur fyrir því, að of há sé vá-tryggingarvirðing á gripum í einu eða fleiri sveitar- eða bæjarfélögum, sem stofnuð eru samkvæmt lögum þessum, og er því þá heimilt að skipa fyrir um endurvirðing í þeim félögum. Lækki þá virðing til jafnaðar, greiðist kostn-aður við endurvirðingu úr hlutaðeigandi sveitar- eða bæjarsjóði, en að öðrum kosti greiðist kostnaðurinn úr Búfjártryggingarsjóði Íslands.

82. gr.

Atvinnumálaráðuneytið setur reglur um nánara fyrirkomulag á Búfjár-tryggingarsjóði Íslands. Skal þar meðal annars segja fyrir um flokkun vá-tryggðra gripa eftir vanhaldahættu og ákveða upphæð iðgjalda fyrir hvern flokk, og skulu þau vera $\frac{1}{2}$ hluta hærri en áætluð venjuleg vanhöld. Reglu-gerð þessa og tilkynningar um breytingar á iðgjöldum, sbr. 77., 78. og 80. gr., skal senda öllum sveitar- og bæjarfélögum á landinu.

83. gr.

Í reglugerðinni skal gefa leiðbeiningar um, hvernig meta skal skaða af vanhöldum, og ákveða nánar, hvað telst til vanhalds, sem skylt er að bæta. Eru reglur þær og leiðbeiningar bindandi fyrir alla vátryggjendur. Síðan lætur

32 atvinnumálaráðuneytið prenta eyðublöð fyrir váttryggingarskirteini handa öllum váttryggjendum, og séu þar á prentuð váttryggingarskilyrðin og þau ákvæði laganna, sem einkum varða hvern váttryggjanda.

Ábyrgð váttryggingarsjóðs byrjar, þá er váttryggjandi hefir í hendur fengið váttryggingarskirteini eða greiðsluskirteini fyrir iðgjaldi.

Ennfremur lætur ráðuneytið prenta önnur nauðsynleg eyðublöð fyrir Búfjartryggingarsjóð Íslands, svo og fyrir vanhaldaskýrslur lögreglustjóranna.

84. gr.

Virðingarbækur og gerðabækur lætur ráðuneytið búa til, og fá sveitar- og bæjarstjórnir þær ókeypis. Bækurnar eru eign ríkisins og skulu sendar Landsskjalasafninu, þá er þær eru fullskrifaðar fyrir nokkru og nýjar bækur komnar í stað hinna eldri, eftir því sem atvinnumálaráðuneytið nánar ákveður.

Vanskil á bókum varða sektum, allt að 100 krónum, er renna í Búfjartryggingarsjóð Íslands.

85. gr.

Vanhaldaskýrslur skal prenta á kostnað ríkissjóðs, en aðrar skýrslur, skirteini og bækur á kostnað Búfjartryggingarsjóðs Íslands.

86. gr.

Brot váttryggjanda og vanræksla á ákvæðum þessa kafla og reglum þeim og skilyrðum, sem sett eru samkvæmt honum, varða missi skaðabóta-réttar eftir málavöxtum, svo sem reglugerð tiltekur nánar. Svo má og í reglugerð ákveða sektir fyrir brot á ákvæðum hennar, 5—200 kr., er renna í sjóð þann, sem brotið er við.

VI. KAFLI.

Almenn ákvæði.

87. gr.

Heimilt er að halda héraðssýningar þegar viðkomandi héraðsstjórnir óska. Þar má sýna helztu tegundir búfjár, svo sem sauðfé, nautgripi, hross, hænsni og geitfé. Skal þá skipta landinu í 10 umdæmi og sýningar haldnar í þeim til skiptis. Fleiri sýslur en ein, eða sýsluhlutar, geta verið saman um héraðssýningu.

Styrkja skal sýningar þessar að $\frac{3}{4}$ hlutum úr ríkissjóði, en að $\frac{1}{4}$ úr viðkomandi sýslusjóði eða sýslusjóðum, er hvorttveggja gangi til gripaverðlauna. Auk þess styrks, er sýslusjóður veitir eða sýslusjóðir til gripaverðlauna, ber sýslunefnd eða sýslunefndum að annast um allan undirbúning sýningarsvæðisins. Búnaðarfélag Íslands setur reglur um tilhögun sýslusýninga, er atvinnumálaráðuneytið staðfestir.

88. gr.

32

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara sem almenn lög- 8. sept.
reglumál.

89. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 24, 22. nóv. 1918; lög nr. 19, 15. júní 1926; lög nr. 29, 14. júní 1929; lög nr. 28, 7. maí 1928, og lög nr. 42, 28. nóv. 1919, um samþykktir eftirlits- og fódurbirgðafélaga, sem og öll önnur ákvæði, er koma í bág við lög þessi.

90. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

33

8. sept.

um

framlenging á gildi laga um verðtoll.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

Lög nr. 47, 15. júní 1926, um verðtoll á nokkrum vörum, svo og lög nr. 5, 3. apríl 1928, um breyting á þeim lögum, skulu gilda til ársloka 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

34
8. sept.

L Ö G

um

framlenging á gildi laga nr. 33, 7. maí 1928, um skattgreiðslu
h/f Eimskipafélags Íslands.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Lög nr. 33, 7. maí 1928, um skattgreiðslu h/f Eimskipafélags Íslands,
skulu vera í gildi árin 1931 og 1932.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G**35**

8. sept.

um

breyting á lögum nr. 47, 19. maí 1930, um fiskveiðasjóðsgjald.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Orðin „að frádregnu útflutningsgjaldi“ og „útflutningsgjaldi og“ í 2. gr.
laganna falli burt.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

36
8. sept.

L Ö G

um

embættiskostnað sóknarpresta og aukaverk þeirra.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Sóknarprestar fá greiddan ferða- og skrifstofukostnað embættis síns,
með 500 eða 700 krónum hver, og fer upphæðin eftir stærð prestakalla, erf-
iðleikum og kostnaði við þjónustu þeirra.

Ráðherra ákveður, að fengnum tillögum biskups, fyrirfram til 5 ára
í senn, embættiskostnað hvers prestakalls. Upphæðin greiðist síðan prestin-
um mánaðarlega á sama hátt og embættislaun.

2. gr.

Ráðuneytið leggur sóknarprestinum til löggiltar embættisbækur, svo
og eyðublöð undir lögboðnar skýrslur og embættisvottorð.

3. gr.

Fyrir aukaverk ber prestum þóknun eftir gjaldskrá, er ráðuneytið
setur til 10 ára í senn.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1932. Frá þeim degi eru úr gildi numin
kgsbr. 11. des. 1812 og tilskipun 27. jan. 1847, að því leyti er hún fer í bága
við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jónas Jónsson.

L Ö G

37

8. sept.

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til ýmsra ráðstafana vegna útflutnings á nýjum fiski.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að leigja þrjú eða fleiri skip til þess að koma á og halda uppi reglubundnum hraðferðum með kældan eða ísvarinn fisk frá þeim stöðum á landinu, þar sem útvegsmenn og sjómenn hafa með sér félagsskap um fisksölu, en tæki skortir til að koma nýjum fiski á útlendan markað, enda sé öllum frjáls þátttaka og atkvæðisréttur óbundinn að samvinnu-hætti. Skal á þeim stöðum vera nauðsynlegur útbúnaður til fiskgeymslu og afgreiðslu skipanna, sem útgerðarstjórn tekur gildan.

Til undirbúnings þessara framkvæmda og lánveitinga handa fisksölufélögum, sbr. 4. gr., má verja úr ríkissjóði allt að 200 þús. kr. á yfirstandandi ári, og er ríkisstjórn heimilt að taka fé þetta að láni.

2. gr.

Skipaútgerð ríkisins hefir á hendi framkvæmdir um rekstur flutninga-skipanna, semur áætlun um ferðir þeirra og ákveður flutningsgjöld. Skal flutningsgjöld miða við það, sem ætla má, að þurfi til þess að ekki verði rekstrar-halli á skipunum.

3. gr.

Heimilt er ríkisstjórninni að setja upp söluskrifstofu og ráða mann eða menn til að sjá um meðferð og sölu fiskjarins fyrir útflutningsfélög, er þess óska. Gefur skrifstofan félögunum fyrirsagnir um greiningu og hirðingu fiskj-arins, gerir reikningsskil fyrir hverja ferð og greiðir félögunum andvirði aflans, að frádregnum kostnaði.

4. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt, ef fé er fyrir hendi, sbr. 1. gr., að veita fisk-útflutningsfélögum lán til kaupna á fiskumbúðum og öðrum tækjum, er nota þarf við útflutning fiskjarins, enda mæli Fiskifélag Íslands með lánveitingunni.

37

8. sept.

5. gr.

Lög þessi skal endurskoða eigi síðar en á Alþingi 1932.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

38

8. sept.

L Ö G

um

heimild fyrir Landsbanka Íslands til þess að kaupa nokkurn hluta af vixlum og lánum útibúa Útvegsbanka Íslands h/f á Ísafirði og Akureyri.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Låenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Landsbanka Íslands veitist heimild til þess að kaupa af Útvegsbanka Íslands h/f vixla og lán útibúa téðs banka á Ísafirði og Akureyri, allt að 2500000 kr., vegna inndráttar á seðlum þeim, er Útvegsbanki Íslands hefir nú í umferð.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

39

8. sept.

um

veiting ríkisborgararéttar.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

Ríkisborgararéttur veitist þeim mönnum, sem hér segir:

1. Johan Martin Pettersen Hestnæs smið á Ísafirði, fæddum í Noregi.
2. Paul Oskar Smith pípuþingameistara í Reykjavík, fæddum í Noregi.
3. Ernst Fresenius garðyrkjumanni á Reykjum í Mosfellssveit, fæddum í Þýzka-landi.
4. Alexander Bridde bakameistara í Reykjavík, fæddum í Rússlandi.
5. Sigmund Ovelius Lövdahl bakara í Neskaupstað, fæddum í Noregi.
6. Karl Johan Svendsen vélasmið í Neskaupstað, fæddum í Noregi.
7. Engelhart Holst Svendsen rafstöðvarstjóra í Neskaupstað, fæddum í Noregi.
8. Gunnar Akselson verzlunarstjóra á Ísafirði, fæddum í Noregi.
9. Harald Aspelund bókara á Ísafirði, fæddum í Noregi.

Ríkisborgararéttur þessara manna er þó því skilyrði bundinn, að þeir áður
ár er liðið frá því, er lög þessi öðlast gildi, sanni fyrir dómsmálaráðherra, að þeir
eigi ekki ríkisborgarétt þar, sem þeir eru fæddir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Jónas Jónsson.

L Ö G

um

endurgreiðslu á aðflutningsgjöldum af efnivörum til iðnaðar.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Ráðherra er heimilt að endurgjalda iðnaðarmanni eða iðjurekanda vörutoll og verðtoll, er greiddur hefir verið í rikissjóð af efnivörum til iðnaðar, er hlutaðeigandi hefir notað til iðnaðarframleiðslu sinnar, eftir þessum reglum:

1. Þegar iðnaðarvaran, sem framleidd er úr hinum umræddu efnivörum, mundi vera undanþegin vörutolli og verðtolli, ef flutt væri tilbúin til landsins frá útlöndum, skal endurgjalda allan vörutoll og verðtoll, sem greiddur kann að hafa verið í rikissjóð af efnivörum.
2. Þegar iðnaðarvaran við innflutning frá útlöndum sætir lægri gjöldum af vörutolli og verðtolli en tilsvarendi efnivörur, skal endurgjalda hluta af greiddum vörutolli og verðtolli, svo mikinn, að aldrei verði meira eftir af slíkum gjöldum á efnivörum en sem nemur gjöldum af tilsvarendi unnum iðnaðarvörum, ef fluttar væru inn frá útlöndum.
3. Ákvæðin í 1. og 2. lið taka eigi til þeirra vörutegunda, sem aðflutningsgjald er greitt af samkvæmt tolllögum.

2. gr.

Ráðherra getur, að fengnum tillögum tollstjórans í Reykjavík, sett nánari reglur og fyrirmæli um framkvæmd ákvæðanna í 1. gr.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1932, og má þá endurgreiða aðflutningsgjöld af óseldum birgðum iðnaðarmanna og iðjurekenda af unnum iðnaðarvörum, er falla undir ákvæði 1. gr. að efni til.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

41

8. sept.

um

breyting á lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Fjármálaráðuneytið skipar yfirmatsnefnd til þess að endurskoða og samræma hið nýframkvæmda mat allra fasteigna í landinu. Í nefndinni eiga sæti 3 menn, og er einn þeirra formaður, er fjármálaráðuneytið skipar. Nefndin getur krafizt allra upplýsinga um matið frá matsnefndum, er hún telur nauðsynlegar, og skulu nefndarmenn láta þær í té ókeypis. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um starf nefndarinnar.

2. gr.

Eftir að yfirmatsnefnd landsins hefir endurskoðað fasteignamatið, lætur ríkisstjórnin semja fasteignamatsbók fyrir allt landið. Gildir hún frá 1. apríl eftir að matinu er lokið, í fyrsta sinn frá 1. apríl 1932 til þess tíma, er nýtt fasteignamat kemur í gildi. Fasteignamatsbókin skal löggilt af fjármálaráðuneytinu, prentuð og send ókeypis öllum þeim, er fá Stjórnartíðindin kauplaust.

3. gr.

Með lögum þessum eru lög nr. 47, 28. nóv. 1919, um breyting á lögum nr. 22, 3. nóv. 1915, um fasteignamat, úr gildi numin.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

42

8. sept.

L Ö G

um

breyting á l. nr. 50 1927, um gjald af innlendum tollvörutegundum.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

2. málsgrein 3. greinar hljóði svo:

Samskonar ívilnanir má veita samkynja iðnaðarfyrtækjum, er stofnuð
hafa verið eftir 1. janúar 1927, þannig að ívilnunin nemi sama hlutfalli, miðað
við ársframleiðsluna, og ívilnunin nemur fyrir eldri samkynja fyrtæki.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G**43**

8. sept.

um

heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast rekstrarlán fyrir
Útvegsbanka Íslands h/f.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með
samþykki Voru:

1. gr.

Ríkisstjórninni, fyrir hönd ríkissjóðs, er heimilt að ábyrgjast rekstrar-
lán fyrir eitt ár í senn fyrir Útvegsbanka Íslands h/f, er hann tekur á þessu
ári hjá erlendum banka eða bönkum, allt að 150000 sterlingspundum, eða
tilsvarandi fjárhæð í annari erlendri mynt.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

44

8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 60, 7. maí 1928, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka (seríur) bankavaxtabréfa.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Fyrir „allt að 10 milljónum króna“ í upphafi 1. gr. komi: allt að 14 milljónum króna.

2. gr.

Síðasta málsgrein 6. greinar, „Ennfremur lögum“, falli burt.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

45

8. sept.

um

lendingarbætur á Eyrarbakka.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmaeri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Til lendingarbóta á Eyrarbakka skal úr rikissjóði veittur helmingur kostnaðar, eftir áætlun, sem atvinnumálaráðuneytið hefir samþykkt, þegar fé er til þess veitt í fjárlögum, allt að 80000 kr., gegn jafnmiklu tillagi annarsstaðar að. Fjárhæð þessi greiðist sýslunefnd Árnæssýslu að jafnri tiltölu og sýslusjóður Árnæssýslu leggur fram til lendingarbótanna.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd rikissjóðs allt að 80 þús. kr. lán, er sýslusjóður Árnæssýslu kann að taka í innlendri lánsstofnun til lendingarbótanna. Lánsábyrgðin skal bundin því skilyrði, að umsjón verksins og reikningshald sé falið manni, er atvinnumálaráðuneytið telur til þess færan.

3. gr.

Eigendur Skúmsstaða og Einarshafnar leggi fram, endurgjaldslaust, nauðsynlegt land til lendingarbótanna, uppsáturs, íveru- og fiskhúsa, allt að 20 þús. fermetrum, svo og land undir brautir og vegi, er nauðsynlegir kunna að þykja, ennfremur grjót, mól og önnur jarðefni, og þoli bótalaust þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem lendingarbæturnar hafa í för með sér.

4. gr.

Meðfram strandlengjunni eða nálægt lendingarbótunum, eftir því er nánar verður ákveðið í reglugerð, má ekki gera neitt mannvirki til lendingarbóta, né heldur halda þar úti bátum til útgerðar, nema samþykki sýslunefndar Árnæssýslu komi til.

Brot gegn þessum ákvæðum varða sektum, 1000—10000 kr.

45

8. sept.

5. gr.

Framkvæmd lendingarmála og eftirlit með lendingunni hafa 3 menn, er sýslunefnd Árnessýslu kys. Skulu þeir kosnir til þriggja ára. Gengur einn úr árlega, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti.

6. gr.

Eignum lendingarsjóðs má aðeins verja í þarfir lendingarinnar. Sýslusjóður Árnessýslu ábyrgist skuldir sjóðsins og sýslunefnd er ábyrg fyrir eignum lendingarinnar.

7. gr.

Sýslunefnd má ekki án leyfis atvinnumálaráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir lendingarsjóðs, kaupa nýjar fasteignir né taka lán til lengri tíma en svo, að þau verði greidd af tekjum næsta árs, né endurnýja slík lán, og heldur ekki gera mannvirki við lendinguna, svo stórvaxin, að árstekjur hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

8. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald lendingarvirkjana og til árlegs rekstrarkostnaðar lendingarinnar er heimilt að innheimta í lendingarsjóð Eyrarbakka allt að 6% af brúttóverði afla hvers báts, er haldið er úti til fiskiveiða á Eyrarbakka, svo og önnur gjöld, er ákveðin kunna að verða í reglugerð samkv. 12. gr.

Gjöld þessi má taka lögtaki, og ganga þau fyrir sjóveðum.

9. gr.

Reikningsár lendingarsjóðs er almanaksárið.

10. gr.

Fyrir 1. desembermánaðar ár hvert ber stjórn lendingarsjóðsins að semja áætlun um tekjur og gjöld sjóðsins næsta ár og senda hana atvinnumálaráðuneytinu til samþykkis.

11. gr.

Fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert skal stjórn lendingarsjóðs gera reikning yfir tekjur og gjöld sjóðsins á liðnu ári. Reikninginn skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og sveitarsjóðsreikninga.

12. gr.

Í reglugerð, sem sýslunefnd Árnessýslu semur og atvinnumálaráðuneytið staðfestir, skal kveða á um allt það, er lýtur að stjórn lendingarsjóðs, viðhaldi lendingarbóta, umferð og góðri reglu í lendingunni, skipagjöld og báta og bryggjugjöld og fleira, er þurfa þykir.

Í reglugerð má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—10000 kr. Sektir renna í lendingarsjóð.

45
8. sept.

13. gr.

Eignir núverandi lendingarsjóðs Eyrarbakka renna í hinn nýja lendingarsjóð, enda tekur hann að sér ábyrgð á skuldum hins.

14. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, er settar kunna að verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

Ákvæði um stundarsakir.

Til byrjunar á landgarðinum til þess að bægja sandburði úr Ölfusá má ríkisstjórnin, þegar ástæður ríkissjóðs leyfa, verja allt að 20 þús. kr. úr ríkissjóði, gegn jafnmiklu framlagi annarsstaðar að og öðrum sömu skilyrðum og í lögum þessum segir.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

fiskimat.

46
8. sept.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Allur verkaður og óverkaður saltfiskur, sem út er fluttur héðan af landi sem íslenzkur fiskur, skal metinn og flokkaður eftir gæðum af fiskimatsmönnum, undir umsjón yfirfiskimatsmanns.

46 Undanskildar eru þó smásendingar, 100 kg. eða minni, sem sendar eru í
8. sept. tilraunaskyni eða að gjöf.

Saltfisk, sem veiðiskip flytja sjálf til útlanda, er eigi skylt að meta, enda hafi fiskurinn eigi verið lagður hér á land.

Áður en verkaður eða óverkaður saltfiskur gengur kaupum og sölum innanlands, skal meta hann og flokka eftir gæðum, ef hann er ætlaður til útflutnings. Matsmenn skera úr, hvenær óverkaður saltfiskur er mats hæfur.

Yfirmatsmennirnir skulu einnig hafa umsjón með útskipun, hleðslu og meðferð fiskjarins í útflutningsskipunum og gefa fyrirskipanir hér að lútandi, sem þeim er skylt að hlýða, sem hlut eiga að máli.

Hverri matsskyldri fisksendingu til útlanda skal fylgja vottorð yfirliskimatsmanns, ritað aftan á farmskírteinið.

Fyllri fyrirmæli um mat og meðferð vörunnar, bæði við útflutning og í útflutningsskipunum, skulu sett í erindisbréf og reglugerð, sem atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið gefur út.

2. gr.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið skipar yfirmatsmennina og gefur þeim erindisbréf. Skulu þeir hafa aflað sér þekkingar á fiskimati, verkun og meðferð fiskjar, annaðhvort með því að hafa starfað sem fiskimatsmenn eða á annan hátt.

Þeir skulu rita undir eiðstaf um, að þeir vilji hlýða ákvæðum þeim, sem sett eru viðvíkjandi starfi þeirra, og með alúð og kostgæfni rækja skyldur þær, sem á þeim hvíla í stöðu þeirra.

Til þess að tryggja sem best samræmi fiskimatsins í hinum ýmsu landsfjórðungum, er svo ákveðið fyrst um sinn, að fiskifulltrúi Íslands á Spáni og Ítalíu veiti yfirliskimatsmönnum aðstoð sína og haldi fundi með þeim árlega, á þeim tíma, er hagkvæmast þykir.

Verði ágreiningur um einhver atriði, er máli skipta, milli þeirra, sker atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið úr þeim ágreiningi, að fengnum tillögum forseta Fiskifélags Íslands, formanns Félags íslenzkra botnvörpuskipaeigenda og fulltrúa sjávarútvegsnefnda Alþingis, sem þær kjósa á þingi hverju til eins árs í senn.

Fundarsamþykktir þessar og úrskurðir skulu gilda jafnt reglugerð, enda hafi ráðherra samþykkt.

3. gr.

Yfirliskimatsmenn skulu vera þessir:

1. Yfirliskimatismaðurinn í Reykjavík. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið austan frá Þjórsá vestur að Öndverðarnesi.
2. Yfirliskimatismaðurinn á Ísafirði. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið frá Öndverðarnesi norður til Reykjarfjarðar í Strandasýslu.

3. Yfirfiskimatsmaðurinn á Akureyri. Umdæmi hans skal ná yfir svæðið frá og með Reykjarfirði austur að Langanesi
4. Yfirfiskimatsmaðurinn á Seyðisfirði. Umdæmi hans skal ná norðan frá Langanesi suður að Hornafirði, að þeim firði meðtöldum.
5. Yfirfiskimatsmaðurinn í Vestmannaeyjum. Umdæmi hans er Vestmannaeyjar og Vík í Mýrdal.

46
8. sept.

Laun yfirfiskimatsmannsins í Reykjavík skulu vera 4700 kr. auk 1000 kr. til skrifstofukostnaðar. Laun yfirfiskimatsmannanna á Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði skulu vera 4000 kr. til hvers þeirra, og laun yfirfiskimatsmannsins í Vestmannaeyjum 3300 kr. Allir skulu þeir auk þess njóta dýrtíðaruppbótar samkvæmt launalögum.

Tölu fiskimatsmanna má auka með fjárveitingu í fjárlögum, og verður þá gerð nauðsynleg breyting á umdæmum þeirra með konungsúrskurði.

4. gr.

Fiskimatsmenn skipar lögreglustjóri á hverjum fiskútflutningsstað, svo marga sem yfirfiskimatsmaðurinn telur þurfa og eftir tillögum hans. Þeir skulu, áður en þeir taka til starfa, rita undir eiðstaf, sem atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið fyrirskipar.

5. gr.

Þegar yfirfiskimatsmaður tekst ferð á hendur út fyrir lögsagnarumdæmi það, sem hann er búsettur í, til þess að annast fiskimatsstörf í þarfir einhvers útflytjanda, skal útflytjandi greiða honum ferðakostnað og fæðispeninga fyrir þann tíma, sem hann nauðsynlega þarf að vera að heiman í þeim erindum, hvorttveggja eftir reikningi, sem atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið úrskurðar, ef hlutaðeigendur geta ekki komið sér saman.

Kaup fiskimatsmanna fyrir starf þeirra við fiskimat greiði eigendur fiskjarins þeim, eftir því sem nánar verður ákveðið í erindisbréfum fiskimatsmanna.

6. gr.

Yfirfiskimatsmenn mega ekki taka á móti nokkurri þóknun, hverju nafni sem nefnist, frá þeim, sem metið er fyrir, frá skipstjórum á útflutningsskipum eða öðrum, sem við skipin eru riðnir, annari en borgun þeirri, sem ákveðin er í lögum eða erindisbréfi þeirra.

Þeir mega ekki reka neinn sjálfstæðan atvinnuveg, sem lýtur að fiskverzlun, né heldur vera í þjónustu þeirra, er láta meta fisk til útflutnings eða hafa á hendi umboðssölu eða kaup á fiski.

7. gr.

Yfirfiskimatsmennirnir skulu skyldir að ferðast um í umdæmi sínu og utan þess, til þess að leiðbeina í fiskimeðferð og fiskimati, líta eftir hvoru-

46 tveggja og kynnast því sem bezt. Þeir hafa heimild til þess að banna fisksöltun 8. sept. úr salti, sem þeir álíta ónothæft.

Á ferðum í þágu matsins, öðrum en þeim, er um getur í 5. gr., fá þeir ferðakostnað greiddan úr ríkissjóði, eftir reikningi, sem atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið úrskurðar.

Á sama hátt fá þeir greiddan úr ríkissjóði nauðsynlegan kostnað vegna tilrauna með nýjar eða bættar verkunaraðferðir, rannsóknir á salti, geymsluþoli fiskjar og öðrum tilraunum, er lúta að auknu verðmæti hans, enda hafi ráðuneytið samþykkt, að slíkar tilraunir skyldu gerðar.

Þeir fá einnig greiddan úr ríkissjóði nauðsynlegan símakostnað vegna fiskimatsstarfa.

8. gr.

Sá, sem flytur eða lætur flytja út saltfisk án þess að láta meta hann eða fá matsvottorð um hann, sæti 500 til 10000 króna sektum í ríkissjóð. Ef um ítrekað brot er að ræða, má hámarkssekt vera allt að 20000 kr.

Um mál út af brotum þessum fer sem um almenn lögreglumál.

9. gr.

Sannist þær misfellur á vottorði yfirfiskimatsmanns, er álíta verður að stafi af vitaverðu gáleysi eða vanrækslu, ber hann ábyrgð á tjóni því, er þar af leiðir. Auk þess getur ráðuneytið svipt hann stöðu sinni fyrirvaralaust. Þó telst hann sýkn saka, geti hann sannað, að einhverjir af undirmönnum hans eigi sök á misfellunum. Bera þá hinir seku undirmatsmenn ábyrgðina af tjóninu. Auk ábyrgðarinnar má þá og svipta þá stöðu sinni fyrirvaralaust.

Um hegningu fyrir brot yfirfiskimatsmanna og fiskimatsmanna gegn ákvæðum þessara laga fer að öðru leyti eftir hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 18, frá 19. júní 1922, um fiskimat.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

47

8. sept.

breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notkun bifreiða.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í 3. gr. 1. málsg. laga nr. 56 1926 komi í stað „1,75“: 1,86.

2. gr.

1. málsg. 5. gr. sömu laga skal hljóða svo:

Enginn má stýra bifreið nema hann sé fullra 18 ára að aldri og hafi öku-skirteini frá lögreglustjóra, sem heimilar honum að stýra bifreið. Enginn má þó stýra leigubifreið til mannflutninga nema hann sé fullra 20 ára að aldri.

3. gr.

Í 6. gr. 2. málsg. sömu laga komi í stað „18“: 25, — í stað „40“: 45 — og í stað „15“: 30.

Á eftir sömu málsgrein komi 3 nýjar málsgreinar svo hljóðandi:

Ákvæði þessara laga um hámarkshraða ná þó ekki til bifreiða í lögreglu-
eftirlits- eða læknisferðum.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð, að hámarksökuhraði á einstökum
vegum og hámarksökuhraði þungra vörubifreiða og fólksbifreiða til mann-
flutninga, er flytja fleiri en 7 farþega, skuli vera lægri en hér greinir.

Samskonar ákvæði má setja um takmörkun ökuhraða á götum í kaup-
stöðum og kaupsýnum, ef bæjarstjórn eða hreppsstjórn gerir þar um samþykkt
og ráðherra staðfestir.

4. gr.

Í upphafi 1. málsg. 9. gr. sömu laga komi á eftir „Bifreiðarstjóri“: á
leigubifreið til mannflutninga.

5. gr.

10. gr. sömu laga skal orða þannig:

Ráðherra heimilast að setja gjaldskrá, er ákveði fargjöld með leigubif-

- 47** reiðum til mannflutninga. Einnig heimilast ráðherra að ákveða, að gjaldvisir
8. sept. skuli vera í leigubifreiðum til mannflutninga.

6. gr.

Framan við 15. gr. sömu laga bætist ný málsg. svo hljóðandi:

Skýlt er bifreiðarstjóra að sýna almenna varkárni við akstur og meðferð bifreiðar á almannafæri.

7. gr.

1.—2. málsgrein 17. gr. sömu laga skal orða svo (og jafnframt skal fella burt 3. málsgrein í sömu gr.):

Sérhverjum bifreiðareiganda er skýlt að kaupa í tryggingarfélagi, sem viðurkennt er af ríkisstjórninni, og halda við tryggingu fyrir bifreið sína sem hér segir: Fyrir vörubifreiðar og bifreiðar, er samkv. skoðunarvottorði mega flytja allt að 6 farþegum, 10000 kr. fyrir bifreið, fyrir bifreiðar, er mega flytja 7—10 farþega, 20000 kr. fyrir bifreið, fyrir bifreiðar, er mega flytja fleiri en 10 farþega, 30000 kr. fyrir bifreið. Skal með því tryggð greiðsla, að því leyti sem til hrekkur, á hverri þeirri skaðabótakröfu, er þeim kann að verða gert að greiða, sem ábyrgð ber á bifreiðinni, þegar slysið eða tjónið bar að höndum. Tvíhjóla bifreiðar og þær þríhjóla, sem ætlaðar eru einum manni, skulu á sama hátt tryggðar fyrir 5000 kr.

8. gr.

Aftan við 18. gr. sömu laga bætist 3 nýjar greinar, er verða 19., 20. og 21. gr., svo hljóðandi:

1. Heimilt er að setja í reglugerð um tryggingarskylduna ákvæði um, að undanþegið sé tryggingarskyldu smátjón eða slys, þar sem bætur eru innan við 200 kr.
2. Sérhver eigandi bifreiðar skal tryggja ökumann hennar, og gildir sú trygging fyrir hvern bifreiðarstjóra, er henni stýrir. Tryggingin er fyrir bótum vegna slysa, er hann kann að verða fyrir við aksturinn. Skal tryggt í Slys-tryggingu ríkisins og fyrir sömu bótum, sem þar eru ákveðnar. Umboðsmenn slys-tryggingarinnar innheimta iðgjöldin.
3. Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um gerð, notkun og skoðun bifreiða og annað það, er þarf til að gera umferð örugga.

9. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 56, 14. júní 1929.

10. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

11. gr.

47

Þegar lög þessi hafa öðlzt staðfestingu, skal fella texta þeirra og 1. gr. laga nr. 23 1927 inn í meginmál laga nr. 56 1926, og gefa þau út svo breytt sem lög um notkun bifreiða.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

48

8. sept.

um

viðauka við lög um Landsbanka Íslands, nr. 10, 15. apríl 1928.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Aftan við c-lið 9. gr. komi:

Meðan bankinn nýtur undanþágu þeirrar, sem ræðir um í 64. gr., þarf þó eigi að telja til frádráttar lán bankans, er ræðir um í lögum nr. 10, 31. maí 1927, eða lán þau, er koma kunna í stað þessara lána.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til septemberloka 1936.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

um

Ríkisveðbanka Íslands.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Stofna skal banka, er nefnist Ríkisveðbanki Íslands. Heimili bankans og varnarþing skal vera í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk bankans er að kaupa íslensk skuldabréf, sem út eru gefin af peningastofnunum, sem veita lán gegn fyrsta veðrétti í fasteignum. Fjár til skuldabréfakaupa þessara aflar bankinn með því að gefa sjálfur út skuldabréf, er nefnast skuldabréf Ríkisveðbanka Íslands, og selja þau á innlendum eða erlendum peningamarkaði.

3. gr.

Til tryggingar skuldabréfum Ríkisveðbanka Íslands eru:

- a. allar eignir bankans,
- b. ábyrgð ríkissjóðs.

Má aldrei meira vera í umferð í senn af skuldabréfum Ríkisveðbanka Íslands en svo, að bankinn eigi jafnháa upphæð að gullgildi í skuldabréfum þeim, sem ræðir um í 8. gr., og auk þess tryggingarsjóð, er nemi að minnsta kosti $\frac{1}{6}$ af upphæð skuldabréfa þeirra, sem í umferð eru.

4. gr.

Skuldabréf Ríkisveðbanka Íslands skulu gefin út í flokkum, og þarf samþykki fjármálaráðherra til útgáfu hvers flokks. Stjórn bankans kveður á um lögun, útlit og fjárhæð skuldabréfanna, svo og um vaxtaupphæð og eindaga á vaxtagreiðslum. Skuldabréfin skulu öll háð innlausn, eftir útdrátt eða við kaup á verðbréfamarkaði, og kveður stjórn bankans nánar á um útdrátt og innlausn skuldabréfa hvers flokks. Skuldabréfin skulu undirrituð af stjórn bankans og af fjármálaráðherra.

5. gr.

49

8. sept.

Skuldabréf Ríkisveðbanka Íslands skulu gefin út til handhafa, en nafnskrá má þau í bókum bankans eiganda að kostnaðarlausu. Svo getur og eigandi skuldabréfa fengið þau geymd endurgjaldslaust í fjármálaráðuneytinu, á ábyrgð ríkisins, og gefur þá fjármálaráðuneytið eiganda út geymsluskirteini um bréfin. Vextir af bréfum, sem þannig er komið í geymslu, sér fjármálaráðuneytið um, að sendir séu eiganda fyrir milligöngu bankans, í ávísunum, er greiðast eiga á einhverjum þeirra staða, þar sem greiðsla vaxta af skuldabréfunum og greiðsla útdreginna skuldabréfa á fram að fara. Sama gildir um skuldabréfsupphæðina við innlausn bréfsins, enda skili eigandi fjármálaráðuneytinu þá geymsluskirteininu.

6. gr.

Greiðsla vaxta af skuldabréfunum og innlausn útdreginna skuldabréfa fer fram í þeim peningastofnunum eða verzlunarhúsum innanlands eða utan, sem stjórn bankans kveður á um.

7. gr.

Fjárhæð skuldabréfa Ríkisveðbanka Íslands skal ákveðin í íslenskum krónum, en þó má einnig ákveða hana í dönskum, norskum eða sænskum krónum, frakkneskum frönskum, sterlingspundum eða amerískum dollurum. Ávaxta má fé ólögráða manna í skuldabréfum þessum, og skulu þau jafnan njóta sömu undanþágu frá skatti eða stimpilgjaldi til ríkissjóðs Íslands, sem skuldabréf útgefin fyrir ríkisskuldum Íslands erlendis njóta.

8. gr.

Skuldabréf þau, er Ríkisveðbanki Íslands kaupir samkv. 2. gr., eru aðeins skuldabréf veðdeildar Landsbanka Íslands, skuldabréf veðdeildar Búnaðarbanka Íslands og skuldabréf byggingarsjóðs fyrir verkamannabústaði, þegar samsvarandi lagaákvæði verða sett þar um.

Skuldabréf þessi skulu gefin út á grundvelli fyrsta veðréttar tryggingar í fasteign, er eigi nemi meiru en $\frac{3}{5}$ hlutum af virðingarverði hverrar fasteignar. Þau skulu vera háð innlausn að fullu, og tryggð með sameiginlegri ábyrgð lántakenda, eftir því sem segir í lögum og reglugerðum þessara stofnana, svo skal og vera löglegt að ávaxta fé ólögráða manna á Íslandi í bréfum þessum.

9. gr.

Í stjórn Ríkisveðbanka Íslands eiga sæti einn af bankastjórum Landsbanka Íslands, einn af bankastjórum Búnaðarbanka Íslands og einn gæzlustjóri. Fjármálaráðherra skipar stjórn bankans til 3 ára í senn. Bankastjórnirnar hafa ekki sérstök laun fyrir störf sín, en ráðherra ákveður laun gæzlustjóra.

Bankastjórnin ræður starfsmenn bankans.

49

8. sept.

10. gr.

Bankastjórnin sendir fjármálaráðuneytinu í lok hvers ársfjórðungs ágrip af reikningum bankans, en í hver árslok ýtarlega skýrslu um starfsemi bankans á árinu og ársreikning hans. Reikninginn lætur fjármálaráðuneytið endurskoða, og skal hann birtur í B-deild Stjórnartíðindanna.

11. gr.

Kostnaður allur við stjórn bankans og starfsemi greiðist af arðinum af starfsemi hans. Hrökkvi arðurinn eigi til greiðslu kostnaðarins, greiða stofnanir þær, sem Ríkisveðbankinn kaupir skuldabréf af, það, sem á vantar, að tiltölu við skuldabréfakaup Ríkisveðbankans af hverri þessara stofnana um sig á reikningsári bankans, því, sem um er að ræða. Tekjuafgangur, er verða kann á starfsemi bankans, rennur í tryggingarsjóð hans, sbr. 3. gr., en þar til tryggingarsjóður þessi hefir náð þeirri lágmarksupphæð, sem greinir í 3. gr., leggja téðar stofnanir að þeirri tiltölu, sem að ofan greinir, fram það, sem á kann að vanta, að tryggingarsjóðurinn nemi lágmarksupphæðinni.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

50

8. sept.

um

breyting á lögum nr. 44, 10. nóv. 1913, um forðagæzlu.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Í stað tveggja fyrstu málsgreina 3. gr. laganna komi:

Forðagæzlumenn skulu koma að minnsta kosti tvisvar til eftirlits á hvert heimili, sem þeim hefir verið falið til umsjár, til þess að athuga fódurbirgðir og fénað búenda og gera þær ráðstafanir, sem þeir telja nauðsynlegar.

Fyrri skoðun skal lokið 15. okt. og þeirri síðari fyrir 15. apríl.

2. gr.

Í stað fyrstu málsgreinar 6. gr. laganna komi:

Það er skylda forðagæzlumanna að gefa hverjum búanda þær leiðbeiningar, sem þeir telja nauðsynlegar um fódurásetning og skepnuhirðingu. Þeir skulu gefa búanda hæfilegan ákveðinn frest til framkvæmda, ef um öflun fódurs, förgun fénaðar eða annað þessháttar er að ræða.

Að liðnum þeim fresti, sem tiltekinn var, skal forðagæzlumaður kynna sér nákvæmlega, hvort þeim ráðum, sem hann gaf, hafi verið fylgt. Hafi það ekki verið gert, þá ber honum að tilkynna hreppsnefnd það þá þegar. Skal hún þá svo fljótt sem unnt er senda 2 áreiðanlega menn með forðagæzlumanni til þess að athuga á ný allt, sem að málinu lýtur.

Að því búnu ber forðagæzlumanni og skoðunarmönnum að gefa hreppsnefnd skýrslu um ástandið, og láta tillögur fylgja um, hvað gera skuli til þess að koma í veg fyrir fódurskort.

3. gr.

Fyrir „2 kr.“ í 7. gr. laganna komi: 4 kr.

4. gr.

10. gr. laganna orðist svo:

Nú hefir fjáreigandi, að dómi forðagæzlumanns og hreppsnefndar, ekki nægar fódurbirgðir handa fénaði sínum, ef harðan vetur gerir, og er honum þá

50 skylt innan 2 vikna að útvega sér viðbótarforða eða fækka af fódurum, svo sem
8. sept. þurfa þykir.

Vanræki fénaðareigandi skyldur sínar í þessu efni, skal hreppsnefndin útvega þann forða, er á vantar, svo fljótt sem verða má, og ber þá búfjáreiganda að greiða allan kostnað við útvegum forðans, flutning hans og geymslu, enda á hann rétt á að taka til forðans hvenær sem er að vetrinum, gegn fullri greiðslu eða tryggingu, sem hreppsnefnd tekur gilda.

Sé ókleift að útvega fódur, er hreppsnefndinni rétt, með aðstoð fógeta, að koma fénaði aðilja í fódur, slátra honum eða selja, svo sem þurfa þykir.

Sýni hlutaðeigandi fjáreigandi mótþróa gegn fyrirmælum hreppsnefndar um fækkun fénaðar, getur hún látið framkvæma þau með aðstoð fógeta.

5. gr.

Fyrri málsg. 11. greinar laganna falli burt.

6. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

51

8. sept.

um

löggilding verzlunarstaðar að Rauðuvík við Eyjafjörð.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Að Rauðuvík við Eyjafjörð skal vera löggiltur verzlunarstaður.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar atvinnumálaráðuneytið hefir ákveðið tak-
mörk verzlunarlóðar, samkv. lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birt í B-deild stjórn-
artiðindanna.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

52
8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 15, 14. júní 1929 [*Útflutningsgjald af síld o. fl.*] o. fl.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Pétterski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

1. meginmálsliður 1. gr. orðist svo:

Af hverri sildartunnu 108—120 lítra skal greiða í ríkissjóð kr. 1,00.

2. gr.

Endurgreiða skal innflutningstoll, hverju nafni sem nefnist, af kryddi
og sykri, sem notað er við verkun sildar til útflutnings, enda sé síldin komin á
skipsfjöl til útflutnings og sannað með vottorði sildarmatsmanns, hve mikið
af kryddi og sykri hefir verið látið í hverja tunnu sildarinnar.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

FJÁRLÖG

fyrir
árið 1932.

53
8. sept.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Pétterski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Tekjur:

1. gr.

Árið 1932 er ætlað til, að tekjur ríkisins verði svo sem talið er í 2.—5.
gr., og að þeirra verði aflað með tekjugreinum, sem þar eru taldar.

2. gr.

Þessir skattar og tollar er ætlað til að nemi:

	kr.	kr.
1. Fasteignaskattur... ..	330000	1320000
2. Tekjuskattur og eignarskattur ..	950000	
3. Lestagjald af skipum... ..	40000	
4. Aukatekjur	570000	1515000
5. Erfðafjárskattur	35000	
6. Vitagjald.	425000	
7. Leyfisbréfastgjöld	10000	
8. Stimpilgjald... ..	360000	
9. Skólagjöld	15000	
10. Bifreiðaskattur	100000	
		1515000
Flyt ...	...	2835000

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...		2835000
11. Útflutningsgjald		950000
12. Áfengistollur (þar á meðal óáfengt öl, áfengislaus vín, ávaxtasafi og gosdrykkir)... ..	500000	
13. Tóbakstollur	1050000	
14. Kaffi- og sykurtollur	950000	
15. Annað aðflutningsgjald	200000	
16. Vörutollur	1550000	
17. Verðtollur	1650000	
		5900000
18. Gjald af sætinda- (konfekt-) og brjóstsykurgerð ...		100000
Samtals ...		9785000

3. gr.

	kr.	kr.
A.		
I. Tekjur af rekstri ríkisstofnana eru áætlaðar:		
1. Rekstrarhagn. Póstsjóðs	59656	
2. — Símans	358242	
3. — Vineinkasölu	700000	
4. — Ríkisprensmiðju	40000	
5. — Ríkisvélsmiðju	30000	
6. — Vífilsstaðabús	4000	
7. — Kleppsbús	3000	
		1194898
II. Frá dregst rekstrarhalli útvarpsins		68150
Eftir ...		1126748
Sundurliðun.		
Póstsjóður.		
I. Tekjur		600000
Flyt ...		600000

		kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...			600000	
II. Gjöld:				
1. Laun:				
a. Eftir launalögum	110000			
b. Póstafgreiðslumenn utan Reykjavíkur	80000			
c. Bréfhirðingamenn	24000			
		214000		
2. Póstflutningar		200000		
3. Annar kostnaður:				
a. Skrifstofukostnaður í Reykjavík, eftir reikningi	16000			
b. Skrifstofukostnaður og aðstoð utan Reykjavíkur	24000			
c. Húsaleiga utan Reykjavíkur á stærri pósthöfum og póstafréiðslum	15000			
d. Önnur gjöld	60000			
e. Fyrning húsa og áhalda (sjá 20. gr.)	11344			
		126344		
			540344	
	Fært á 3. gr. A. I. 1		59656	
	Síminn.			
I. Tekjur			1800000	
II. Gjöld:				
a. Til einkasíma í sveitum		50000		
b. Til starfrækslu landssímanna m. m.:				
1. Laun samkvæmt launalögum	320000			
2. Kostnaður við aðalskrifstofu landssímanna	25000			
3. Ritsímastöðin í Reykjavík	50000			
4. Loftskýtastöðin í Reykjavík	11000			
5. Bæjarsíminn í Reykjavík	270000			
6. Áhaldahúsið	7000			
7. Ritsímastöðin á Akureyri	15000			
8. Ritsímastöðin á Seyðisfirði	16000			
9. Ritsímastöðin á Ísafirði	11000			
10. Símastöðin á Borðeyri	6000			
Flyt	345000	50000	1800000	

53

8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ...	345000	
11.	Símastöðin í Hafnarfirði.	7500	50000
12.	Símastöðin í Vestmannaeyjum	7000	
13.	Símastöðin á Siglufirði	7500	
14.	Til aukaritsímaþjónustu	5000	
15.	Til annara símastöðva og eftirlitsstöðva	120000	
16.	Vextir af láni frá L. M. Ericsson o. fl.	85400	
17.	Til uppþótar á launum:		
	a. Símrítara o. fl. eftir sömu		
	reglum og 1927	18700	
	b. Til kvenvarðstjóra, kvensím-		
	ritara o. fl.	4000	
		22700	
18.	Til Steindórs Björnssonar	1200	
19.	Til Jónasar Eyvindssonar og Gróu		
	Dalhoff, persónuleg launaviðbót, 300		
	kr. til hvors	600	
		987900	
c.	Eyðublöð, prentkostnaður, ritföng m. m.	45000	
d.	Viðbót og viðhald stöðvanna	60000	
e.	Kostnaður við ferðalög vegna starfrækslunnar, eftir		
	reikningi, allt að	10000	
f.	Viðhald landssímanna... ..	185000	
g.	Áframhaldsgjald	25000	
h.	Til kennslu fyrir símamenn	2000	
i.	Tillag til alþjóðaskrifstofunnar í Bern	1500	
j.	Ýms gjöld	6000	
k.	Fyrning á línun, húsum og áhöldum (sjá 20. gr.)	67858	
l.	Slysatrygging... ..	1500	1441758
	Fært á 3. gr. A. I. 2		358242
	Eignahreyfingar.		
	Út.		
I.	Afborgun af láni L. M. Ericsson		55600
II.	Til viðauka símakerfa, afborgana á húseigninni á		
	Seyðisfirði o. fl.		60000
III.	Til nýrra símalína		80000
	Fært á 20. gr. Út I. 2. a og II. 4		195600

		kr.	kr.	53 8. sept.
Vineinkasalan.				
I. Tekjur (brúttó af vörusölu)			871000	
II. Gjöld:				
a. Ýms rekstrarkostnaður	165000			
b. Fyrning á pakkhúsi og áhöldum (sjá 20. gr.) ...	6000		171000	
Fært á 3. gr. A. I. 3			700000	
Útvarpið.				
I. Gjöld:				
a. Starfræksla:				
1. Yfirstjórn	18800			
2. Útvarpsstöðin	60000			
3. Útvarpssalur	30000			
4. Útvarpsefni	60000			
5. Skrifstofan	28000			
6. Óviss gjöld	10000			
	206800			
b. Vextir af láni frá Marconifélaginu í London	32250			
c. Fyrning húss, véla og áhalda (sjá 20. gr.)	29100		268150	
II. Tekjur			200000	
Fært á 3. gr. A. II. tekjuhalli			68150	
Eignahreyfingar.				
Út.				
Afborgun af láni frá Marconifélaginu í London £ 5600				
á 22,15 (fært á 20. gr. Út I. 2. b.)			124000	
B.				
Tekjur af fasteignum ríkissjóðs eru taldar:				
1. Eftirgjald eftir jarðeignir ríkissjóðs.. ..			30000	
2. Tekjur af kirkjum			100	
3. Tekjur af silfurbergi			1000	
Flyt ...			31100	

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...		31100
4. Legkaup til kirkjugarðs dómkirkjunnar.		3500
5. Arnarhvoll:		
a. Tekjur	53000	
b. Gjöld:		
1. Vextir (6,2% af 350 þús.)	21700	
2. Ýms rekstrarkostnaður... ..	25800	
3. Fyrning hússins (sjá 20. gr.)	3500	
	51000	
		2000
Samtals ...		36600

4. gr.

Tekjur af bönkum og vaxtatekjur eru áætlaðar:

	kr.	kr.
1. Tekjur af bönkum		10000
2. Vextir af bankavaxtabréfum, keyptum samkvæmt lögum nr. 14, 9. júlí 1909		20000
3. Vextir af stofnfé Landsbankans, 6% af 3 millj.		180000
4. Aðrir vextir..		58000
Samtals ...		268000

5. gr.

Óvissar tekjur eru talðar 50000 kr.

II. KAFLI.

53

8. sept.

Gjöld:

6. gr.

Árið 1931 eru veittar til gjalda upphæðir þær, sem tilgreindar eru í 7.—19. gr.

7. gr.

Vextir af lánum ríkissjóðs eru taldir:

Vextir:

	kr.	kr.
1. Innlend lán		134113,54
2. Dönsk lán, danskar kr. 144258,34 á 122.00		175995,17
3. Ensk lán, £ 32436 - 14 - 10 á 22.15		718473,34
4. Aðrir vextir		90000,00
Samtals		1118582,05

8. gr.

	kr.	kr.
Borðfé Hans Hátignar konungsins, 60 þús. danskar kr. á 122.00		73200

9. gr.

Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar ríkisreikninga er veitt:

	kr.	kr.
1. Til alþingiskostnaðar		225000
2. Til yfirskoðunar ríkisreikninga		4200
3. Fyrning á alþingishúsi (sjá 20. gr.)		4087
Samtals		233287

Til ríkisstjórnarinnar er veitt:

	kr.	kr.
I. Ráðuneytið, ríkisféhirðir o. fl.		
1. Til ráðherra:		
a. Laun... .. 35400		
b. Til risnu 8000		
	43400	
2. Til utanferða ráðherra.. 6000	6000	
3. Laun starfsmanna stjórnarráðsins 83000	83000	
4. Annar kostnaður 55000	55000	
5. Fyrir að gegna ríkisféhirðisstörfum 27000	27000	
Par af 1000 kr. persónuleg launaviðbót til núverandi ríkisbókara.		
6. Til þess að gefa út stjórnartíðindi:		
a. Þóknun fyrir útgáfu tíðindanna o. fl. 900		
b. Til pappírs og prentunar 14000		
c. Til kostnaðar við sendingar með póstum 1000		
	15900	
7. Til umbóta og viðhalds á stjórnarráðshúsinu og ráðherrabústaðnum og til hitunar og lýsingar hans 8000	8000	
8. Fyrning á stjórnarráðshúsi og ráðherrabústað (sjá 20. gr.) 3667	3667	
		241967
II. Hagstofan:		
1. Laun 13000	13000	
2. Pappír, prentun og hefting hagskýrslna 12000	12000	
3. Prentun eyðublaða 2000	2000	
4. Húsaleiga, hiti og ljós m. m. 5000	5000	
5. Aðstoðar- og skrifstofukostnaður 25000	25000	
6. Til að gefa út manntalið 1703... .. 1000	1000	
		58000
III. Utanríkismál o. fl.		
1. Til sendiráðs í Kaupmannahöfn:		
a. Laun sendiherra 20000		
b. Húsaleiga... .. 6000		
c. Kostnaður við embættið 29000		
d. Til skrifstofuhalds... .. 20000		
	75000	
Flyt ...	75000	299967

53
8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...	75000	299967
2. Fyrir meðferð utanríkismála	14600	
3. Ríkisráðskostnaður	4800	
4. Kostnaður við sambandslaganefnd	1000	
		95400
Samtals ...		395367

11. gr.

Til dómgæzlu, lögreglustjórnar o. fl. er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Dómgæzla og lögreglustjórn.		
1. Hæstiréttur:		
a. Laun..	31400	
b. Annar kostnaður, allt að	5000	
Par af 3000 kr. til ritara.		36400
2. Laun bæjarfógeta, sýslumanna og lögreglustjóra.. ...		150000
3. Laun hreppstjóra..		25000
4. Skrifstofukostnaður lögmannsins í Reykjavík:		
a. Laun 3 fulltrúa og 2 skrifara	26000	
b. Húsaleiga, hiti, ljós og ræsting	4200	
c. Ýms gjöld	5000	
d. Til samningar spjaldskrár yfir afsals- og veð- málabækur	2500	
		37700
5. Skrifstofukostnaður tollstjórans í Reykjavík:		
a. Laun 4 skrifara	15120	
b. Laun 6 tollritara... ..	30380	
c. Aðstoð og aukavinna	10000	
d. Húsaleiga, ljós og hiti	7200	
e. Innheimtukostnaður	15000	
f. Ýms gjöld, allt að	17000	
		94700
Flyt ...		343800

	kr.	kr.
Flutt ...		343800
6. Skrifstofukostnaður lögreglustjórans í Reykjavík:		
a. Laun 2 fulltrúa og 6 skrifara	29000	
b. Húsaleiga	5000	
c. Hiti og ljós	2400	
d. Ýms gjöld	3500	
		39900
Fastir starfsmenn í skrifstofum lögmannsins, tollstjórans og lögreglustjórans í Reykjavík njóta dýrtíðaruppbótar eftir reglum launalaganna.		
7. Skrifstofukostnaður sýslumanna og bæjarfógeta		100000
8. Til landhelgisgæzlu, gegn allt að 300000 kr. framlagi úr landhelgissjóði		300000
9. Framlag til landhelgissjóðs		20000
10. Til hegningarhússins í Reykjavík og viðhaldskostnaður fangelsa		12000
11. Til vinnuhælisins í Litla-Hrauni		21250
(Par af fyrning kr. 6250, sjá 20. gr.).		
12. Annar sakamála kostnaður og lögreglumála m. m. ...		110000
13. Borgun til sjóðómsmanna		2000
14. Borgun til setu- og varadómara		5000
15. Fyrning á hegningarhúsi (sjá 20. gr.)		1770
Samtals A. ...		955720
B.		
Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur.		
1. Burðareyri og embættisskeyti:		
a. Endurgjald handa embættismönnum fyrir burðareyri undir embættisbréf	40000	
b. Fyrir embættisskeyti	45000	
		85000
2. Brunaábyrgðar- og fasteignagjald fyrir nokkrar opinberar fasteignir		25000
3. Til embættiseftirlitsferða		9000
4. Gjöld til yfirskattaneftnda, skattstofu Reykjavíkur og fyrir skattvirðingar		40000
5. Eyðublöð, bókband, auglýsingar o. fl.		35000
Samtals B. ...		194000

12. gr.

Til læknaþingunna og heilbrigðismála er veitt:

53

8. sept.

	kr.	kr.
1. Laun		255000
2. Til skrifstofukostnaðar landlæknis, eftir reikningi, allt að		2000
3. Styrkur til læknisvitjana handa sveitum, sem eiga sérstaklega erfiða læknissókn		9750
Styrkurinn skiptist þannig: 1. Til Ólafsfjarðarbúa 600 kr. — 2. Til Kolbeinsstaða-, Eyja- og Miklaholts- hreppa í Hnappadalssýslu, 200 kr. til hvers, 600 kr. — 3. Til Staðarsveitar 200 kr. — 4. Til Bæjarhrepps 300 kr. — 5. Til Örfæinga 400 kr. — 6. Til Þingvalla- hrepps 200 kr. — 7. Til Grimseyinga 400 kr. — 8. Til Suðureyrarhrepps 200 kr. — 9. Til Klofnings- og Skarðs- hreppa 300 kr. — 10. Til Holts- og Haganeshreppa 300 kr. — 11. Til Breiðdalshrepps 300 kr. — 12. Til Eyrarsveitar 200 kr. — 13. Til Flateyjarhrepps í Þing- eyjarsýslu 200 kr. — 14. Til Selvogshrepps 150 kr. — 15. Til Vestur- og Austur-Eyjafjallahreppa 200 kr. — 16. Til Sléttu-, Grunnavíkur- og Snæfjallahreppa, 300 til hvers, 900 kr. — 17. Til Borgarfjarðarhrepps í Norður-Múlasýslu 300 kr. — 18. Til Rauðasands- og Barðastrandarhreppa, 150 kr. til hvors, og til Múla- hrepps 250 kr., 550 kr. — 19. Til Fjallahrepps í Norður-Þingeyjarsýslu og Jökuldalshrepps í Norður-Múlasýslu, vegna byggðar í Möðrudalsheiði og Jökuldalsheiði, 200 kr. til hvors, 400 kr. — 20. Til Árneshrepps í Stranda- sýslu 600 kr., sé héraðið læknislaust. — 21. Til Nauteyr- arhrepps 300 kr., sé héraðið læknislaust. — 22. Til Loð- mundarfjarðarhrepps 150 kr. — 23. Viðbótarstyrkur til Ólafsfjarðarbúa, gegn eigi minna tillagi frá þeim sjálf- um en 1600 kr., ef þeir ráða til sín sérstakan lækni, 2000 kr.		
4. Til læknis í Reykjavík, er skylt sé að gegna sjúkra- vitjunum í Kjós, Kjalarnesi og Mosfellssveit og fara eftir taxta héraðslækna		1500
5. Til augnlækninga:		
a. Styrkur til augnlæknis í Reykjavík	1000	
Flyt ...	1000	268250

	kr.	kr.
Flutt ...	1000	268250
b. Styrkur til augnlæknis á Akureyri	1000	
c. Styrkur til lækningaferða kringum landið	1000	
Ferðastyrkurinn skiptist að jöfnu milli augnlæknis í Reykjavík, er hafi til yfirsóknar svæðið milli Eski-fjarðar og Ísafjarðar, að báðum stöðum meðtöldum, og augnlæknis á Akureyri, er hafi hinn hlutann, frá Hólmavík til Norðfjarðar, enda hafi þeir dvöl a. m. k. á einni höfn eða tveim í hverri sýslu.		
6. Styrkur til tannlæknis Vilhelms Bernhöfts í Reykjavík		3000
7. Styrkur til háls-, nef- og eyrnalæknis Ólafs Þorsteins-sonar í Reykjavík		1000
Styrkurinn til augnlæknis í Reykjavík og læknanna Vilhelms Bernhöfts og Ólafs Þorsteinssonar er bundinn því skilyrði, að þeir, hver um sig, segi stúdentum í læknadeild háskólans til í sinni sérfræði og veiti fátæku fólki ókeypis læknishjálp á tilteknum stað, ekki sjaldnar en 4 sinnum á mánuði, og gefi skýrslu um það.		
8. Til ráðumsjóðs Íslands, styrkur til að reka ráðum-lækningar		2500
9. Styrkur til héraðslækna til utanferða, í því skyni að afla sér nýrrar læknisþekkingar		3000
Pennan styrk veitir stjórnarráðið eftir tillögum landlæknis, og má hann ekki fara fram úr 250 kr. fyrir hverja mánaðardvöl erlendis.		
10. Landsspítalinn:		
Rekstrarkostnaður		59000
Sá kosnaður sundurliðast þannig:		
A. Laun lækna	36000	
B. Annar kostnaður:		
1. Laun starfsfólks	48000	
2. Fæði	66000	
3. Þvottur og ræsting	23000	
4. Lyf og umbúðir	15000	
5. Ljós og hiti	32000	
6. Fatnaður sjúklinga og starfsfólks	10000	
7. Viðhald og endurbætur	15000	
Flyt ... 209000	36000	337750

					kr.	kr.	53 8. sept.
			Flutt ...	41607	36000	337750	
8.	Skattar	...	...	5000			
9.	Ýms gjöld	...	...	5000			
10.	Fyrning húsa og áhalda	...	...	24000	243000		
Par frá dregst:							
1.	Daggjald sjúklinga	...	...	210000			
2.	Tekjur af röntgendeild	...	...	10000	220000		
			Mismunur	...	59000		
11.	Hold sveikraspítalinn	...	...	...		69272	
Sá kostnaður sundurliðast þannig:							
A.	Laun lækna	...	...	...	7800		
B.	Annar kostnaður:						
1.	Laun starfsmanna	...	...	11400			
2.	Viðurværi 35 manna (ca. 130 a. á dag)			16607			
3.	Klæðnaður	...	...	1400			
4.	Lyf og sáraumbúðir	...	...	1400			
5.	Ljós og hiti	...	...	9000			
6.	Húsbúnaður og áhöld	...	...	1800			
7.	Viðhald á húsum	...	...	2500			
8.	Þvottur og ræsting	...	...	1500			
9.	Flutningskostnaður	...	...	2000			
10.	Greftrunarkostnaður	...	...	500			
11.	Skemmtanir	...	...	600			
12.	Skattar o. fl.	...	...	3500			
13.	Ýmisleg gjöld	...	...	1000			
14.	Fyrning húsa og áhalda (sjá 20. gr.)			8265	61472		
					69727		
			Flyt	...	...	407022	

53

8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ..		407022
12. Geðveikrahælið á Kleppi:			
I. Gamli spítalinn			52655
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis		6800	
B. Önnur gjöld:			
1. Kaup starfsmanna fastra	12000		
2. Kaup daglaunamanna	1600		
3. Matvæli	32000		
4. Klæðnaður 70 sjúklinga á 50 kr. handað hverjum	3500		
5. Klæðnaður starfsfólks	500		
6. Lyf og sáraumbúðir	500		
7. Ljós og hiti	10000		
8. Viðhald og áhöld	8000		
9. Þvottur og ræsting... ..	3000		
10. Flutningskostnaður... ..	2000		
11. Skemmtanir	750		
12. Skattar m. m.... ..	2500		
13. Óviss gjöld	1400		
14. Fyrning húsa og áhalda (sjá 20. gr.)	6480		
		84230	
		91030	
Par frá dragast þessar tekjur:			
Meðgjöf með 70 sjúklingum, kr. 1,50 á dag ...		38375	
	Mismunur ...	52655	
II. Nýi spítalinn			56708
Sá kostnaður sundurliðast þannig:			
A. Laun læknis		6500	
B. Önnur gjöld:			
1. Kaup starfsmanna fastra	30000		
2. Kaup daglaunamanna	2000		
3. Matvæli	35000		
4. Fatnaður sjúklinga	2000		
5. Fatnaður starfsfólks	1000		
Flyt ...	70000	6500	516385

					kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ..	70000			6500	516385	
6.	Lyf og sáraumbúðir .	3000	..	...			
7.	Ljós og hiti	12000	...	...			
8.	Viðhald og áhöld	5000	...	...			
9.	Þvottur og ræsting	4000	...	...			
10.	Skattar og tryggingar	3000	...	...			
11.	Skemmtanir	750	...	...			
12.	Óviss útgjöld	1500	...	...			
13.	Fyrning húss og áhalda (sjá 20. gr.)	10958					
					110208		
					116708		
Par frá dregst:							
Innborgað frá sjúklingum					60000		
Mismunur					56708		
13.	Heilsuhælið á Vífilstöðum		...	...		710	
Sá kostnaður sundurliðast þannig:							
A.	Laun yfirlæknis		...	...	6800		
B.	Laun aðstoðarlæknis		...	...	6000		
C. Önnur gjöld:							
1.	Kaup starfsmanna	37000	...	...			
2.	Viðurværi	104000	...	...			
3.	Lyf og hjúkrunargögn	11500	...	...			
4.	Ljós og hiti	31500	...	...			
5.	Þvottur og ræsting	7500	...	...			
6.	Viðhald húsa	10000	...	...			
7.	Viðhald véla	4500	...	...			
8.	Húsbúnaður og áhöld	11000	...	...			
9.	Flutningskostnaður	5000	...	...			
10.	Óviss gjöld	5000	...	...			
11.	Fyrning á húsum og áhöldum (sjá 20. gr.)	9110	...	...			
					236110		
					248910		
Flyt					...	517095	

		kr.	kr.
	Flutt ...	248910	517095
Par frá dragast þessar tekjur:			
Meðgjöf með 120 sjúklingum, 5 kr. á dag	219000		
Meðgjöf með 20 börnum, 4 kr. á dag ...	29200	248200	
Mismunur ...		710	
14. Heilsuhælið í Kristnesi:			
Rekstrarkostnaður			10670
(Par af fyrning kr. 7670 (sjá 20. gr.).			
15. Önnur gjöld:			
a. Styrkur til sjúkrahúsa og sjúkraskýla, allt að ...	18000		
Styrkurinn veitist eftir fjölda legudaga, þó eigi meira en 70 aurar fyrir hvern legudag, gegn því að hjerað það, sem sjúkrahúsið á, leggi fram eins mikið og styrknum nemur, og að því tilskildu, að sjúklingar, sem ríkissjóður greiðir sjúkrahúsunum fyrir, njóti sömu kjara sem innanhéraðssjúklingar.			
b. Til sjúkraskýlis á Þórshöfn (endurveiting)	8000		
c. Bólusetningarkostnaður	3500		
d. Gjöld samkv. 13. gr. í lögum 16. nóv. 1907, um varnir gegn útbreiðslu næmra sjúkdóma	17000		
e. Gjöld samkv. 25. gr. í lögum 6. nóv. 1902, um varnir gegn því, að næmir sjúkd. berist til Íslands	1000		
f. Gjöld samkv. lögum nr. 16 1923, um varnir gegn kynsjúkdómum	8000		
g. Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum	2000		
h. Til hjálparstöðvar hjúkrunarfélagsins Líknar, gegn a. m. k. jafnmiklu frá bæjarsjóði Reykjavíkur ...	4000		
i. Til hjálparstöðvar Rauðakrossdeildar Akureyrar fyrir berklaveika, gegn jafnmiklu frá bæjarsjóði Akureyrar	500		
j. Til Þóru Havsteen, til áhaldakaupa í nuddlækn-ingastofu hennar á Akureyri	2000		
k. Til félags íslenzkra hjúkrunarkvenna	700		
Flyt ...	64700	527765	

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...	64700	527765	
l.	Til geitnalækninga, gegn að minnsta kosti $\frac{2}{5}$ annarsstaðar að ...	300		
m.	Til styrktar mönnum, er þurfa að fá sjer gervilimi	4000		
n.	Viðbótarlaun yfirsetukonu í Grímsey, gegn jafnmikilli launaviðbót annarsstaðar frá ...	300		
o.	Til Halldórs Arnórssonar umbúðasmiðs ...	2000		
p.	Til sama, til þess að kynna sér nýungar í gervilimagerð erlendis og til verkfærakaupa ...	3000		
q.	Til frú Sigríðar Kjartansdóttur í Holti, styrkur vegna sjúkdóms manns hennar, séra Jakobs Lárússonar	5000		
r.	Til Unnar Vilhjálmsdóttur, sjúkrastyrkur ...	1200		
			80500	
16.	Hluti ríkissjóðs af launum ljósmæðra ...		90000	
	Samtals ...		698265	

13. gr.

Til samgöngumála er veitt:

		kr.	kr.
A.			
Vegamál.			
I. Stjórn og undirbúningur vegagerða:			
1.	Laun vegamálastjóra ...	7800	
2.	Laun aðstoðarverkfræðings ...	6780	
3.	Ferðakostnaður þeirra og fæðispeningar, eftir reikningi, allt að ...	6000	
4.	Til aðstoðarmanna og mælinga, allt að ...	10000	
5.	Skrifstofukostnaður, allt að ...	8000	
			38580
II. Þjóðvegir.			
a. Til nýrra akvega:			
1.	Kjósarvegur ...	10000	
2.	Stykkishólmsvegur ...	10000	
	Flyt ...	20000	38580

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...	20000	
3. Vesturlandsvegur... ..	30000	
4. Breiðadalsheiðarvegur ..	10000	
5. Holtavörðunheiðarvegur ...	30000	
6. Húnavatnssýsluvegur	10000	
7. Blöndublíðarvegur	15000	
8. Öxnadalsvegur	10000	
9. Vaðlaheiðarvegur	15000	
10. Pistilfjarðarvegur... ..	10000	
11. Jökulsáhlíðarvegur	8000	
12. Úthéraðsvegur	10000	
13. Til Þjóðvegur í Geithellnahreppi ...	5000	
14. Biskupstungnabraut	10000	
	183000	
b. Viðhald og umbætur	400000	
		583000
III. Til brúargerða		112000
Par af til brúar á Þverá í Rangárvallasýslu 62000 kr., ef fé er fyrir hendi.		
IV. Til slitlags á akvegum (bifreiðaskattur)		80000
V. Fjallvegir		25000
VI. 1. Til áhalda, allt að	18000	
2. Til bókasafns verkamanna	300	
		18300
VII. Til sýsluvega:		
1. Tillög til akfærri sýsluvega, allt að	40000	
gegn að minnsta kosti jafnmiklu tillagi annars- staðar að og öðrum þeim skilyrðum, sem at- vinnumálaráðherra setur.		
2. Til sýsluvegasjóða eftir lögum nr. 10 1923	80000	
		120000
VIII. Til dragferjuhalds:		
1. Á Lagarfljóti	300	
2. - Skjálfandaflljóti	300	
3. - Blöndu	300	
		900
IX. Til ferju á Hrosshyl í Þjórsá		250
Flýtt ...	...	978030

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...	...	978030	
X.	Styrkur til þess að halda uppi vetrarflutningum:			
	a. yfir Hellið ...	5000		
	b. — Holtavörðuneytið ...	1000		
	c. — Fagradal ...	1000		
			7000	
XI.	Styrkur til að halda uppi byggð og gistingu fyrir ferðamenn ...		3000	
	Atvinnumálaráðuneytið veitir styrkinn ábúendum á afskekktum bæjum við þjóðbraut.			
XII.	Iðgjöld til slysatryggingar verkamanna samkv. lögum nr. 44, 27. júní 1925 ...		5000	
XIII.	Fyrning áhaldahússins (sjá 20. gr.) ...		1248	
	Samtals A. ...	...	994278	
	B.			
	Samgöngur á sjó.			
1.	Til strandferða:			
	a. Ríkissjóðs ...	256600		
	(Þar af fyrning kr. 31600, sjá 20. gr.).			
	b. Eimskipafélags Íslands ...	60000		
	c. H/f Skaftfellings ...	24000		
			340600	
2.	Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum ...		91000	
3.	Loftferðir: Styrkur til flugferða ...		20000	
	Samtals B. ...	...	451600	
	C.			
	Vitamál og hafnargerðir.			
I.	Stjórn og undirbúningur vita- og hafnarmála:			
	1. Laun vitamálastjóra ...	7800		
	Hann sé umsjónarmaður vitamála og hafnargerða og ókeypis ráðunautur landsstjórnar, hjeradsstjórna og bæja í öllu því, er varðar vitamál og hafna.			
	2. Laun aðstoðarverkfræðings ...	6500		
	Flyt ...	14300		

	kr.	kr.
Flutt ...	14300	
3. Til skrifstofuhalds, eftir reikningi	7000	
4. Ferðakostnaður og fæðispeningar, eftir reikningi	2500	
5. Til aðstoðarmanna og mælinga, allt að	3000	
		26800
II. Laun vitavarða..		27000
III. Rekstrarkostnaður vitanna		115000
IV. Sjómerki, þar með talið viðhald sæluhúsa		8000
V. Til að reisa nýja vita		65000
VI. Til áhaldakaupa		5000
VII. Ýmislegt		20000
VIII. Til hafnargerðar á Akranesi		50000
IX. Til hafnargerðar í Ólafsvík, $\frac{1}{3}$ kostnaður, gegn $\frac{2}{3}$ annarsstaðar að		7000
X. Til viðgerðar öldubrjótnum í Bolungavík, helmingur kostnaðar (endurveiting), allt að		3750
Verkið sé unnið undir eftirliti vitamálastjórnarinnar.		
XI. Til bryggjugerða og lendingarbóta, allt að $\frac{1}{3}$ kostnaðar, gegn $\frac{2}{3}$ annarsstaðar að, enda sé það fé fyrir hendi og stjórnarráðið samþykki áætlun		46000
XII. Til útgáfu rits um leiðbeiningar á siglingaleiðum við Ísland		4000
Fyrning (sjá 20. gr.),		89790
Samtals C. ...		467340

14. gr.

Til kirkju- og kennslumála er veitt:

	kr.	kr.
A.		
Kirkjumál.		
a. Biskupsdæmið:		
1. Laun biskups	8800	
2. Skrifstofukostnaður, eftir reikningi, allt að	2000	10800
Flyt ...		10800

		kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...			10800	
b. Önnur gjöld:				
1. Til prestakalla samkvæmt lögum 27. febr. 1880, 1. gr.		300		
2. Hluti ríkissjóðs af lífeyrisgjaldi presta samkvæmt lögum nr. 49 1907		350		
3. Viðbót við eftirlaun þau, er fátækir uppgjafaprestar og prestsekkjur njóta samkvæmt lögum		8000		
4. Framlag til prestlaunasjóðs... ..		260000		
5. Til dómkirkjuprestsins í Reykjavík, fyrir skýrslugerðir		1000		
			269650	
Samtals A. ...			280450	
B.				
Kennslumál.				
1. Háskólinn:				
a. Laun		100000		
b. Til kennslu í augnlækningum, eftir ráðstöfun læknadeildar, enda sé til starfsins valinn maður, sem reyndur er að reglusemi og skyldurækt við lækningastörf		1000		
c. Til kennslu í söng... ..		1000		
d. Til kennslu í bókhaldi		400		
e. Til þess að greiða kostnað við heimsóknir erlendra vísindamanna, er hér halda fyrirlestra í háskólanum, allt að		2000		
f. Námsstyrkur		15000		
g. Húsaleigustyrkur		9000		
h. Rekstrarstyrkur til rannsóknarstofu háskólans		6000		
i. Til kennsluáhalda læknadeildar... ..		1000		
j. Fyrir starf við gerlarannsókn og kennslu í efnafræði		2000		
k. Hiti, ljós, ræsting og vélgæzla		4000		
l. Önnur gjöld:				
1. Til ritara og dyravarðar 4000				
auk hlunninda, er dyravörður hefir áður notið.				
2. Ýms gjöld 5000				
			9000	
Flyt ...		150400		

53
8. sept.

	kr.	kr.
Flutt	150400	
m. Ferðastyrkur vegna stúdentaskipta	750	
n. Til Stúdentaráðs Háskóla Íslands, til þess að starfrækja upplýsingaskrifstofu	1200	
o. Framlag fyrir eitt herbergi í alþjóðastudenta- garði í París, þriðja greiðsla af fjórum	2500	
p. Fyrning á Kirkjustræti 12 (sjá 20. gr.)	549	
		155399
II. Námsstyrkur erlendis:		
a. Til íslenzkra stúdenta í erlendum háskólum ...	24000	
b. Námsstyrkur samkvæmt ákvörðun mennta- málaráðs	10000	
Styrkinn má veita konum sem körlum til hvers þess náms, er menntamálaráðið telur nauðsyn að styrkja.		
c. Til Jóns Á. Gissurarsonar, til verzlunarfræði- náms við þýzkan háskóla	1000	
d. Til Maríu Hallgrímsdóttur cand. med., til fram- haldsnáms í læknisfræði erlendis	1500	
e. Til Önnu Bjarnardóttur frá Sauðafelli, til utan- farar, til þess að kynna sér barnafræðslu og uppeldismál	1500	
		38000
III. Fræðslumálastjórnin:		
1. Laun fræðslumálastjóra	8100	
2. Til eftirlitsferða, eftir reikningi, allt að	1000	
3. Skrifstofukostnaður, eftir reikningi, allt að	5000	
4. Til fræðslumálarits... ..	800	
		14900
IV. Menntaskólinn almenni:		
a. Laun	74200	
b. Önnur gjöld:		
1. Til bókasafns skólans	1000	
2. Til eldiviðar, ljósa og ræstingar	7500	
3. Til skólahússins utan og innan	4000	
4. Til stundakennslu og til prófdóm- enda, allt að	23000	
Flyt ...	35500	
	74200	208299

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...	35500	74200	208299
5.	Húsaleigustyrkur handa 15 læri- sveinum, 75 kr. handa hverjum ...	1125		
6.	Námsstyrkur, 2000 kr., með verð- stuðulsuppbót	2800		
7.	Læknisþóknun	500		
8.	Til kennslutækja	1500		
9.	Ýmisleg gjöld	3500		
10.	Til verðlaunabóka	200		
11.	Vegna kostnaðar við skólastjórn ...	2000		
12.	Fyrning (sjá 20. gr.)	6515		
			53640	
				127840
Húsaleigustyrk og námsstyrk má aðeins veita efnilegum, reglusömum og efnalitlum nemendum. Húsaleigustyrkur sé venjulega aðeins veittur utanbæjarmönnum, og að námsstyrk gangi utanbæjarmenn fyrir innanbæjarmönnum, að öðru jöfnu.				
V. Menntaskólinn á Akureyri:				
a.	Laun		33000	
b. Önnur gjöld:				
1.	Til aukakennara og stundakennslu	16000		
2.	Vegna kostnaðar við skólastjórn ...	2000		
3.	Til bóka og kennsluáhalda	1800		
4.	Til eldiviðar og ljósa	6500		
5.	Námsstyrkur	1000		
Utanbæjarnemendur gangi að styrk fyrir innanbæjarnemendum, að öðru jöfnu.				
6.	Til dyravörzlu	2000		
7.	Til viðhalds	2000		
8.	Til ýmislegra gjalda	4000		
9.	Fyrning (sjá 20. gr.)	7000		
			42300	
				75300
VI. Kennaraskólinn:				
a.	Laun		17000	
Flyt ...			17000	411439

53

8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ...	17000	411439
b. Önnur gjöld:			
1. Stundakennsla	4000		
2. Eldiviður og ljós	2500		
3. Bókakaup og áhöld... ..	500		
4. Námsstyrkur	2500		
Utanbæjarnemendur gangi að styrk fyrir innanbæjarnemendum, að öðru jöfnu.			
5. Til vornámsskeiðs fyrir barnakennara	1500		
6. Til viðhalds	1000		
7. Ýmisleg gjöld	2500		
8. Fyrning (sjá 20. gr.)	1869		
		16369	33369
VII. Stýrimannaskólinn:			
a. Laun		13500	
b. Önnur gjöld:			
1. Til stundakennslu	2000		
2. Til eldiviðar og ljósa	1500		
3. Til Sveinbjarnar Egilssonar, til fyrirlestra	300		
4. Ýmisleg gjöld	2500		
5. Fyrning (sjá 20. gr.)	1285		
		7585	21085
VIII. Vélstjóráskólinn:			
a. Laun		9520	
b. Önnur gjöld:			
1. Til stundakennslu	1000		
2. Húsnæði	3800		
3. Ljós og hiti	400		
4. Ræsting	600		
5. Til prófhalda	900		
6. Ýms gjöld	300		
		7000	16520
	Flyt ..	...	482413

	kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...		482413	
Við skólana undir liðunum IV.—VIII. skal vera skólagjald, að minnsta kosti 150 kr. fyrir hvern innanbæjarnemanda. Stjórnarráðið má þó, eftir tillögum skólastjóra, veita undanþágu frá skólagjaldi, ef í hlut eiga efnalitlir, en einkar efnilegir nemendur.			
IX. Bændakennsla:			
1. Til bændaskólans á Hólum:			
a. Laun	9650		
b. Til smíða-, leikfimi- og dráttlistar- kennslu	1450		
c. Önnur gjöld:			
1. Til verklegs náms, allt að	2500		
2. Til kennsluáhalda ...	800		
3. Til eldiviðar og ljósa...	3500		
4. Ýmisleg gjöld	3000		
	9800		
d. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	1714		
		22614	
2. Til bændaskólans á Hvanneyri:			
a. Laun	8550		
b. Til smíða- og leikfimikennslu ...	1300		
c. Önnur gjöld:			
1. Til verklegs náms, allt að	2400		
2. Til kennsluáhalda... ..	500		
3. Til eldiviðar og ljósa ...	3000		
4. Ýmisleg gjöld	3000		
	8900		
d. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	1530		
		20280	
Styrkurinn til verklegs náms við bændaskólana á Hólum og Hvanneyri veitist nemendum, sem stunda verknám samkvæmt samningi, eigi skemur en 8 vikur á ári, og skila skólunum dagbókum um vinnubrögðin yfir námstímann, enda sjái skólastjóri nemendum fyrir ókeypis			
Flyt ...	42894	482413	

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...	42894	482413
fæði og kennslu. Nemi styrkurinn aldrei hærri upphæð á hvern nemanda en 18 kr. fyrir hverja viku námstímans.		
Styrkinn má aðeins greiða eftir á, samkvæmt skýrslu um námið, og sé í henni getið, hve háan vikustyrk hver nemandi skal fá.		
3. Til steinsteypukenndu	2000	44894
X. Iðnfræðsla:		
a. Til Iðnaðarmannafélagsins í Reykjavík, til þess að reka iðnskóla í Reykjavík, undir yfirum- sjón landsstjórnarinnar	7500	
b. Til Iðnaðarmannafélagsins á Akureyri, til kvöldskólalahlds	2000	
c. Til Iðnaðarmannafélagsins á Ísafirði, til skóla- halds	1200	
d. Til Iðnaðarmannafélagsins í Hafnarfirði, til kvöldskólalahlds	1500	
Styrkurinn til þessara 4 skóla má þó ekki fara yfir $\frac{4}{5}$ rekstrarkostnaðar.		
Skólar þessir skulu senda stjórnarráðinu skýrslu, enda samþykki það stundaskrá þeirra.		
e. Til að styrkja efnilega menn, karla og konur, til verklegs framhaldsnáms erlendis	4000	
Þar af 1000 kr. til Jóns Sigurðssonar, til þess að nema nýjustu aðferðir til byggingar úr járn- bentri steinsteypu.		
XI. Verzlunarskólar:		16200
a. Til Kaupmannafélagsins og Verzlunarmanna- félagsins í Reykjavík, til að halda uppi skóla fyrir verzlunarmenn, undir umsjón lands- stjórnarinnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar	6000	
b. Til Sambands samvinnufélaganna, til þess að halda uppi verzlunarskóla, undir yfirumsjón landsstjórnarinnar, þó ekki yfir $\frac{3}{4}$ kostnaðar ..	6000	
		12000
Flyt ..		555507

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...		555507	
XII.	Ljósmeðraskólinn:			
1.	Laun forstöðumanns	1000		
2.	Til verklegrar kennslu:			
a.	Laun tveggja ljósmeðra í Rvík ...	600		
b.	Annar kostnaður, allt að	500		
c.	Styrkur til námskvenna, allt að ...	4000		
		5100		
XIII.	Kvennaskólar:		6100	
1.	Til kvennaskólans í Reykjavík:			
a.	Húsnæðisstyrkur	5000		
b.	Rekstrarkostnaður, gegn að minnsta kosti 1800 kr. framlögum annars- staðar að en úr ríkissjóði	21000		
c.	40 kr. fyrir hverja námsmey, sem er allt skólaárið, allt að	4000		
d.	Námsstyrkur til sveitastúlkna ...	1000		
		31000		
2.	Til kvennaskólans á Blönduósi:			
a.	Rekstrarstyrkur, gegn að minnsta kosti 1000 kr. framlögum annars- staðar að en úr ríkissjóði	14000		
b.	65 kr. fyrir hverja námsmey, sem er allt skólaárið, allt að... ..	2000		
		16000		
	Skólar þessir standa undir yfirumsjón lands- stjórnarinnar.		47000	
XIV.	Almenn barnafræðsla:			
1.	Laun kennara við fasta skóla og dýrtíðaruppbót	350000		
2.	Laun farkennara og dýrtíðaruppbót	75000		
3.	Til farkennslu og eftirlits með heimafræðslu, með sömu skilyrðum sem verið hefir, allt að... ..	5000		
4.	Til eftirlitskennara... ..	12000		
5.	Til þess að reisa barnaskóla utan kaupstaða, samkv. skilyrðum 14. gr. fræðslulaganna, allt að	30000		
6.	Utanfararstyrkur handa barnakennurum	2000		
			474000	
	Flyt ...		608607	

		kr.	kr.
	Flatt ...		608607
XV. Unglinga- og alþýðuskólar:			
1. Til alþýðuskólans á Eiðum:			
a. Laun	10500		
b. Til hannyrða, leikfimi og smíða-			
kennslu	2000		
1. Til kennsluáhalda ...	500		
2. Til eldiviðar og ljósa ...	4000		
3. Ýmisleg gjöld	3000		
4. Til viðhalds... ..	1000		
5. Til smíðastofu og smíða-			
tólakaupa	500		
	9000		
c. Fyrning húsa (sjá 20. gr.)	1680		
		23180	
2. Til héraðsskóla samkv. l. nr. 32 1929		70000	
3. Til gagnfræðaskóla samkv. l. nr. 48 1930. ...		50000	
4. Til Gagnfræðaskóla Reykvikinga		3000	
5. Til unglingafræðslu utan kaupstaða, samkv. 20.			
gr. l. nr. 48 1930		16000	
6. Til þess að reisa héraðaskóla í sveitum, allt að			
helmingi kostnaðar skv. 15. gr. l. nr. 27 1929		20000	
7. Til þess að reisa unglingaskóla í kaupstöðum,			
² / ₅ kostnaðar, allt að		20000	
8. Til bókasafna við unglingaskóla		2000	
9. Til þess að gefa út kennslubækur handa skólum		2000	
			206180
XVI. Húsmæðrafræðsla:			
1. Til húsmæðradeildar við Alþýðuskóla Þing-			
eyinga		5000	
2. Til húsmæðrafræðslu á Hallormsstað.		7000	
Styrkir samkvæmt tölul. 1—2 eru bundnir því			
skilyrði hvor um sig, að atvinnumálaráðherra			
samþykki reglugerðir skólanna.			
3. Til þess að reisa húsmæðraskóla, allt að helm-			
ingi byggingarkostnaðar		20000	
Styrkurinn er bundinn þeim skilyrðum, að			
skólastaðurinn sé ákveðinn, áætlun og teikning			
	Flyt ...	32000	1288787

	kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...	32000	1288787	
samþykkt af stjórnarráðinu og trygging sé fyrir nægu fjárframlagi á móti, enda verði reglugerð skólans staðfest af fræðslumálastjórninni.			
4. Til kvenfélagsins Óskar í Ísafjarðarkaupstað, til húsmæðrafræðslu, gegn 1000 kr. annarsstaðar að Noti félagið ekki styrkinn, má greiða hann öðrum á Ísafirði eða Ísafjarðarsýslu, að óbreyttum skilyrðum.	6000		
5. Til húsmæðrafræðslu í Vík í Mýrdal. ...	1000		
		39000	
XVII. Til kennslu heyrnar- og málleysingja m. m. ...		30975	
Par af fyrning húss kr. 975,00 (sjá 20. gr.).			
Stjórnin annast um, að aðstandendur nemendanna eða nemendurnir sjálfir greiði kostnað, ef efni þeirra leyfa, samkv. tilsk. 28. febr. 1872, 2. gr.			
XVIII. Blindrakennsla:			
1. a. Til kennslu blindra barna, gegn jafnmiklu framlagi annarsstaðar að ...	800		
b. Til Málfríðar Jónasdóttur, til blindranáms erlendis ..	1000		
2. Til blindra manna, til þess að nema körfugerð og þesskonar iðnað innanlands, samkv. nánari fyrirráðum atvinnumálaráðuneytis ...	1500		
		3300	
XIX. Sundkennsla o. fl.:			
1. Til sundkennslu í Reykjavík ...	300		
Styrkur þessi er bundinn því skilyrði, að kennsla þessi fari fram að minnsta kosti 2 mánuði að vorinu og 1 mánuði að haustinu og að lærisveinar ríkisskólanna og skóla fyrir unglinga og fullorðna, sem styrktir eru af ríkisfé, njóti kennslunnar ókeypis.			
2. Laun Ólafs Pálssonar og Jóns Pálssonar fyrir sundkennslu þá, sem getur í 1. lið, og til að kenna öðrum sundkennurum björgunarsund ...	3000		
3. Til sundkennslu o. fl. annarsstaðar en í Rvík ...	3000		
Flyt ...	6300	1362062	

	kr.	kr.
Flutt	6300	1362062
Styrkurinn veitist bæjarstjórnnum og sýslunefndum með því skilyrði, að annarsstaðar frá sé lagt til sundkennslunnar eigi minna en ríkissjóðsstyrknum nemur.		
4. Til þess að gera nýjar, steinsteyptar sundlaugar og sundskýli, enda séu þær til afnota fyrir almenning og landsstjórnin samþykki uppdrátt og kostnaðaráætlun, helmingur kostnaðar, allt að	20000	26300
XX. Til Ríkarðs Jónssonar, til þess að halda uppi kennslu í teikningu og tréskurði í þjóðlegum stíl		1800
XXI. Til íþróttakennslu		3000
XXII. Til íþróttasambands Íslands		6000
Samtals B. ...		1399162

15. gr.

Til vísinda, bókmennta og lista er veitt:

	kr.	kr.
1. Landsbókasafnið:		
a. Laun	23500	
b. Launauppbót til 1. bókavarðar, 500 kr., og til 2. bókavarðar 1000 kr.	1500	
c. Til aðstoðar	4500	
d. Til að kaupa bækur og handrit og til bókbands ..	15000	
e. Til að semja spjaldskrá	1000	
f. Til að semja og gefa út skrá yfir handrit	3000	
g. Til ritaukaskrár	800	
h. Brunaábyrgðargjald fyrir safnið	360	
i. Húsaleiga	2000	
j. Ýmisleg gjöld	1000	
		52660
Flyt ...		52660

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...		52660	
2. Þjóðskjalasafnið:				
a. Laun		6600		
b. Til bókbands, bóka- og handritakaupa, umbúnaðar skjala og aðstoðarmanns		5500		
c. Ýms gjöld		1000		
			13100	
3. Þjóðminjasafnið og verndun fornminja:				
a. Laun þjóðminjavarðar (fornminjavarðar)		7300		
b. Til aðstoðar, eftir reikningi, allt að		2550		
c. Til að útvega forngrípi, allt að		1500		
d. Til áhalda og aðgerða		1500		
e. Til rannsókna og ferðakostnaðar		1000		
f. Til Hóladómkirkju		1000		
Þjóðminjasafnið sé opið 6 stundir á viku, eftir nánari fyrirmælum stjórnarráðsins.			14850	
4. Fyrning safnahússins (sjá 20. gr.)			6815	
5. Náttúrufræðifélagið:				
a. Tillag		2000		
b. Til aðstoðarmanns		1400		
Styrkurinn veitist með því skilyrði, að safnið sé til sýnis almenningi á ákveðnum tíma, ekki sjaldnar en einu sinni á viku.			3400	
6. Landsbókasafnshúsið:				
a. Til eldiviðar, ljósa og ræstingar		6500		
b. Til viðhalds og áhalda		2000		
			8500	
7. Til kaupstaðabókasafna, gegn eigi minna tillagi úr bæjarsjóði og sýslusjóði			2000	
8. Aukastyrkur til þriggja bókasafna:				
a. Til amtsbókasafnsins á Akureyri, að því tilskildu, að Davíð skáld frá Fagraskógi hafi þar bókavörzlu með a. m. k. 2000 kr. launum auk verðstuðuls-uppbótar... ..		3000		
b. Til bókasafnsins á Ísafirði, að því tilskildu, að Guðmundur Gíslason Hagalín rithöfundur hafi þar				
	Flyt ...	3000	101325	

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...	3000	101325
bókavörzlu með a. m. k. 2000 kr. launum auk verðstuðulsuppbótar	3000	
c. Til amtsbókasafnsins á Seyðisfirði	1000	
		7000
9. Til sýslubókasafna og lestrarsala í kaптúnunum, gegn eigi minna tillagi úr sýslusjóði eða sveitarsjóði...		2500
10. Til bókasafnsins Íþöku, til bókakaupa		200
11. Til Hins íslenska bókmenntafélags		3400
enda haldi það áfram útgáfu hins íslenska forn- bréfasafns sem að undanfögnu.		
12. Til Þjóðvinafélagsins, þar af 5000 kr. með því skil- yrði, að félagið gefi út æfisögu Jóns Sigurðssonar ...		6800
13. Til Fornleifafélagsins		800
14. Til Sögufélagsins, til þess að gefa út alþingisbækur, landsyfirdóma o. fl.		2700
15. Til Fræðafélagsins, til þess að gefa út Jarðabók Árna Magnússonar og Páls Vídalíns (Jarðalýsing Snæfells- nes- og Hnappadalssýslu)		2500
16. Til Fornritaútgáfunnar, 150 kr. á hverja prentaða örk, allt að		3000
17. Til Þórhalls Þorgilssonar kennara í rómönskum mál- um, til þess að gefa út handbæga kennslubók í spönsku		1500
18. Til Björns K. Þórólfssonar, til þess að semja skrá um skjöl, er Ísland varða og geymd eru í skjalasöfnum í Kaup- mannahöfn, enda fái Þjóðskjalasafnið afrit af skránni		1500
19. Til Leikfélags Reykjavíkur, gegn að minnsta kosti 2000 kr. framlagi úr bæjarsjóði Reykjavíkur, enda leyfi það, að útvarpað sé án endurgjalds síðustu sýn- ingu hvers leiks... ..		6000
20. Til Leikfélags Akureyrar, gegn að minnsta kosti 500 kr. framlagi frá Akureyrarkaupstað.		1500
21. Til Leikfélags Ísafjarðar, gegn að minnsta kosti 300 kr. framlagi frá Ísafjarðarkaupstað		1000
22. Til Tónlistarskólans, gegn að minnsta kosti 2000 kr. framlagi frá bæjarsjóði Reykjavíkur		2800
23. Til Páls Ísólfsssonar, til þess að veita kirkjuorgelleik-		
Flyt ...		144525

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...		144525	
	urum og barnakennurum utan Reykjavíkur ókeypis kennslu í orgelleik, hljómfærði og söngstjórn í kirkjum og barnaskólum... ..		2000	
24.	Til Karla-kórs Reykjavíkur, til söngnáms		1000	
25.	Styrkur til skálda og listamanna, þó eigi minna en 500 kr. til hvers		6000	
26.	Til Péturs Á. Jónssonar óperusöngvara		3000	
27.	Til Halldórs Kiljan Laxness, til ritstarfa		2000	
28.	Til Einars Kristjánssonar, til söngnáms erlendis ...		1200	
29.	Til Þorvalds Skúlasonar, til þess að fullkomna sig í málaralist		1000	
30.	Til Þórbergs Þórðarsonar, til þess að safna orðum úr alþýðumáli, enda sé safnið eign ríkisins		2400	
31.	Til Hannesar Þorsteinssonar, til þess að semja æfisögur lærðra manna íslenzkra á síðari öldum, enda sé handritið eign ríkisins að honum látnum		2000	
32.	Til Sigurðar Nordals, til ritstarfa		2000	
33.	Til Magnúsar Ásgeirssonar, til ljóðabýðinga		1500	
34.	Til Ólafs Marteinssonar mag. art., til orðtöku og vísna-söfnunar		1000	
35.	Til Skáksambands Íslands		2000	
36.	Til Bjarna Sæmundssonar, til fiskirannsóknna:			
	a. Föst laun með dýrtíðaruppbót	6800		
	b. Til ferða og annara útgjalda við rannsóknirnar ...	1000		
			7800	
37.	Til dr. Guðmundar Finnbogasonar, til þess að vinna að bók um eðliseinkenni Íslendinga		2000	
38.	Til Odds Oddssonar, til ritstarfa		600	
39.	Til Frímanns B. Arngrímssonar, til að safna steinum og jarðtegundum og rannsaka, að hverju sé nýtt ...		1000	
40.	Til Páls Þorkelssonar, til þess að vinna að málsháttasafni sínu		1000	
41.	Til listasafnshúss Einars Jónssonar (Þar af fyrning 1295 (sjá 20. gr.).		5295	
42.	a. Til Einars Jónssonar myndhöggvara, 5000 kr. með verðstuðulsuppbót	6800		
	enda hafi hann forstöðu og umsjón listasafns			
	Flyt ...	6800	189320	

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...	6800	189320
síns, er sé almenningi til sýnis endurgjaldslaust 4 stundir á viku.		
b. Til sama, til aðstoðar	1200	8000
43. Til fréttastofu blaðamannafélagsins		2000
44. Ferðastyrkur til útlanda		5000
45. Þóknun fyrir störf menntamálaráðs Íslands (sbr. 1. gr. laga nr. 7, 12. apríl 1928)		3000
Samtals ...		207320

16. gr.

Til verklegra fyrirtækja er veitt:

	kr.	kr.
1. Til Búnaðarfélags Íslands, enda samþykki atvinnu- málaráðuneytið fjárhagsáætlun búnaðarþingsins... ..		250000
2. Til tilraunastarfsemi um grasfræ- og hafrasáningu, allt að Styrkur veitist af þessum lið eftir ákvörðun at- vinnu- og búnaðarmálaráðs Íslands í samráði við Búnaðarfélag Íslands.		5000
3. Til sandgræðslu		40000
Par af 5000 kr. til áveitu og sandgræðslu í Meðallandi.		
4. Gjöld samkvæmt jarðræktarlögunum		
5. Til búfjárryggings sjóðs Íslands		540000
6. Tillag til Búnaðarbankans:		15000
a. Til byggingar- og landnáms sjóðs	200000	
b. Til bústofnslánadeildar	50000	
c. Til ræktunarsjóðs:		
1. Afgjöld þjóðjarða	30000	
2. Kostnaðartillag	6000	
3. Hluti af útflutningsgjaldi	60000	
	96000	
d. Til lánadeildar smábýla	50000	
		396000
Flyt ...		1246000

	kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...		1246000	
7. Tillag til byggingarsjóða kaupstaða og kauptúna, samkv. lögum um verkamannabústaði... ..		33000	
8. Vegna ráðstafana um tilbúinn áburð		60000	
9. Til að rannsaka og gera tillögur um raforkuveitur til almenningsþarfa utan kaupstaða, gegn fimmtungs framlagi frá hlutaðeigandi héruðum, allt að		15000	
10. Til Garðyrkjufélags Íslands:			
Laun garðyrkjustjóra... ..		4000	
11. Til Veði- og loðdýrafélags Íslands		1000	
12. Til skógræktar:			
a. Laun	11910		
Par af 600 kr. húsaleiguuppbót til Einars Sæmundsens.			
b. Til skógræðslu	15000		
Par af til Skógræktarfélags Íslands 5000 kr.			
c. Til Hákonar Á. Bjarnasonar, til lokanáms í skógrækt og sandgræðslu	1200		
		28110	
13. Til dýralækninga:			
a. Laun handa 4 dýralæknum	17000		
b. Til Hólmgeirs Jenssonar, til dýralækninga	900		
		17900	
14. Til rannsóknastofu í þarfir atvinnuveganna		20000	
15. Til fjárkláðalækninga		6000	
16. Til eftirlits með útflutningi á hrossum		500	
17. Til efnarannsóknarstofu í Reykjavík:			
a. Laun forstöðumanns, auk 25% af öllum tekjum stofnunarinnar, 4100 kr., með dýrtíðaruppbót ...	5740		
b. Til aðstoðar, allt að	5600		
c. Húsaleiga	3000		
d. Til ljósa, eldsneytis og ræstingar	1200		
e. Til áhaldakaupa	800		
		16340	
18. Til veðurstofu Íslands:			
a. Laun forstöðumanns og fulltrúa	16900		
b. Til aðstoðar	15000		
Flyt ...	31900	1447850	

	kr.	kr.
Flutt ...	31900	1447850
c. Til veðurathugana utan Reykjavíkur, áhalda o. fl.	9000	
d. Til veðurskeyta o. fl.	11000	
e. Til loftskættatækja	800	
f. Húsaleiga, ljós, hiti og ræsting	3000	
g. Eftirlit með veðurathugunarstöðvum o. fl.	1100	
h. Til að varpa út veðurskeytum á erlendum málum	1500	
i. Vegna flugferða	2000	
j. Til starfrækslu háfjallastöðvar	5000	65300
19. Til landmælinga		55000
20. Til Fiskifélagsins, enda samþykki atvinnumálaráðuneytið fjárhagsáætlun fiskipingsins		80000
Enda sjái það um á sinn kostnað útgáfu fiskimannaalmanaks.		
21. Til sama félags, til þess að annast birtingu útvarpaðra veðurfregna í verstöðvum landsins		5000
22. Laun yfirmatsmanna o. fl.:		
a. 5 fiskiyfirmatsmenn	16600	
b. Launauppbót fiskiyfirmatsmanna	8200	
Af þessari upphæð fá fiskiyfirmatsmennirnir í Reykjavík, Ísafirði, Akureyri og Seyðisfirði 1500 kr. hver, fiskiyfirmatsmaðurinn í Vestmannaeyjum 1200 kr. og fiskiyfirmatsmaðurinn í Reykjavík 1000 kr. í ritfé.		
c. Laun 4 ullarmatsmanna	2200	
d. — 6 kjötmatsmanna	5000	
e. Ferðakostnaður yfirmatsmanna	10000	42000
23. Til eftirlits með skipum og bátum og öryggi þeirra:		
a. Laun skipaskoðunarstjóra	6800	
b. Til skrifstofukostnaðar, allt að	8000	
		14800
24. Til markaðsleitar erlendis		10000
25. Til erindrekstrar í Miðjarðarhafslöndunum, gegn tvöföldu fjárframlagi annarsstaðar að		10000
26. Til Sambands íslenskra heimilisiðnaðarfélaga		6000
Par af 800 kr. til Geirs Þormars, til að halda uppi kennslu og námsskeiðum í tréskurði á Norður- og Austurlandi.		
Flyt ...		1735950

		kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...			1735950	
27.	Til landssýningarnefndar, upp í halla við landssýningu heimilisiðnaðarfélaganna		2000	
28.	Til Guðmundar Jónssonar frá Mosdal, til að halda uppi kennslu og námsskeiðum í tréskurði og heimilisiðnaði		800	
29.	Til Halldóru Bjarnadóttur, til þess að vinna að útbreiðslu og eflingu heimilisiðnaðar		1800	
30.	Til Kvenfélags Hvammshrepps í Vík í Mýrdal, til þess að halda uppi kennslu í handavinnu kvenna ...		600	
31.	Til Kvenfélagasambands Íslands		2000	
32.	Til sambands norðlenskra kvenna		450	
33.	Til sambands austfirzkra kvenna		450	
34.	Til sambands sunnlenskra kvenna		450	
35.	Til sambands vestfirzkra kvenna		450	
36.	Til kvenfélagasambands Mýra- og Borgarfjarðarsýslu		300	
37.	Til Bandalags kvenna		450	
38.	Til kvenréttindafélags Íslands		500	
39.	Til vörumerkjaskrásetjara		2000	
40.	Handa Ungmennafélagi Íslands, til eflingar íþróttar og skóggæðslu		6000	
Félagið gefi landsstjórninni skýrslu um, hvernig fénu er varið.				
41.	Til Bandalags skáta		500	
42.	Til Dýraverndunarfélags Íslands, til dýraverndunarstarfsemi		1500	
43.	Til Fiskiræktarfélagssins Blöndu, $\frac{1}{8}$ rekstrarkostnaðar, allt að		700	
44.	Húsagerðarmeistari ríkisins:			
	a. Laun	7800		
	b. Skrifstofukostnaður	5000		
			12800	
45.	Til leiðbeiningar um húsagerð til sveita, á móti byggingar- og landnámssjóði		4000	
enda greiðist engin borgun fyrir leiðbeiningarnar.				
46.	Til mælinga á vatnasvæði Þverár og Markarfljóts ...		5000	
47.	Til mælinga og rannsókna á vatnasvæði Hornafjarðarfljóts og Hólmsár (síðari greiðsla)		4000	
Flyt ...			671199	

53

8. sept.

	kr.	kr.
Flutt ...		671199
48. Til dýpkunar á innsigling leiðarinnar á Stokkseyrar- sundi, helmingur kostnaðar, allt að		4000
49. Til ræktunarvegna í Vestmannaeyjum, gegn $\frac{1}{3}$ fram- lagi úr bæjarsjóði Vestmannaeyja		12000
50. Til Þórðar Flóventssonar, til leiðbeiningar um laxa- og silungaklak		1800
51. Til Guðmundar Jónssonar frá Stokkseyri, til þess að lúka vélfræðinámi í Þýzkalandi		1000
52. Gjöld vegna laga um skipulag bæja og sjávarþorpa..		8000
53. Til vatnsrennslismælinga		2000
Samtals ...		1811500

17. gr.

Til almennrar styrktarstarfsemi er veitt:

	kr.	kr.
1. Styrkur til berklasjúklinga		650000
Par af til Elínar Sigurðardóttur 1200 kr.		
2. Gjöld samkvæmt lögum nr. 43, 31. maí 1927, 66. og 67. gr.		60000
3. Styrkur til sjúkrasamlaga		8000
Af þessum lið má greiða sjúkrasamlagi Hins ísl. prentarafélags styrk í samræmi við styrk til annara sjúkrasamlaga.		
4. Til styrktarsjóðs verkamanna- og sjómannafélaganna í Reykjavík		3500
5. Til sjúkra- og styrktarsjóðs vitavarða		500
6. Til slysaftryggingar		10000
7. Til slysavarna, allt að		10000
enda sé stjórnarráðinu send skýrsla um starfsemina.		
8. Til að hjálpa nauðstöddum Íslendingum erlendis ...		1000
9. Til bjargráðasjóðs		25000
Flyt ...		768000

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ...		768000	
10.	Tillag til ellistyrktarsjóða... ..		48000	
11.	Til Stórstúku Íslands, til bindindisstarfsemi Þriðjungi styrksins skal varið, eftir fyrirmælum kennslumálaráðuneytisins, til eflingar bindindisstarf- semi í skólum landsins.		10000	
12.	Til Rauðakrossfélags Íslands		1000	
13.	Til slysatryggingarsjóðs félagsins Dagsbrúnar		500	
14.	Til sjúkrasjóðs Fellshrepps		300	
15.	Til sjúkrasjóðs Hofshrepps		400	
16.	Til styrktar- og sjúkrasjóðs verkakvennafélagsins Framsóknar í Reykjavík		500	
17.	Til sjúkrasjóðs Félags járnsmíðanema í Reykjavík ...		200	
18.	Til styrktarsjóðs sjómannafélags Vestmannaeyja		500	
19.	Til sjúkrasjóðs verkamannafélagsins Drifanda í Vest- mannaeyjum		500	
20.	Til sjúkrasjóðs verkamannafélags Akureyrar		300	
21.	Til sjúkrasjóðs verkakvennafélagsins Einingará Akureyri Fjárveitingarnar undir 13.—21. tölul. eru bundnar því skilyrði, að jafnmikið fé að minnsta kosti komi annarsstaðar að og að stjórnarráðinu sé send skýrsla um starfsemina.		150	
22.	Til Prestafélags Íslands, handa barnaheimilinu Sól- heimum í Grímsnesi, byggingarstyrkur		5000	
23.	Til gamalmennahælis á Ísafirði		1000	
24.	Til gamalmennahælis á Seyðisfirði		1000	
25.	Til elliheimilisins Grundar í Reykjavík, byggingar- styrkur... ..		5000	
26.	Tillag til Alþjóðahjálparsambandsins (International Relief Union)		1000	
	Samtals ...		843350	

Til eftirlauna og styrktarfjár er veitt:

	kr.	kr.
I. Samkvæmt eftirlaunalögum:		
a. Embættismenn	34532,97	
b. Embættismannaækkjur og börn	17857,65	
c. Prestsekkjur	5936,64	
d. Lífeyrir samkvæmt lögum nr. 49 1923	2500,00	
e. — — — — 51 1921	1000,00	
		61827,26
II. Styrktarfé og eftirlaun, auk lögboðinna eftirlauna:		
a. Embættismenn:		
1. Til Sigurðar Magnússonar læknis ... 600,00		
2. — Sigurðar Kvarans héraðslæknis 405,00		
3. — Þorvalds Pálssonar læknis... .. 300,00		
	1305	
b. Embættismannaækkjur og börn:		
1. Til Magneu Ásgeirsson 200		
2. — Ólivu Guðmundsson 175		
3. — Theodóru Thoroddsen 800		
4. — Sigríðar Hjaltadóttur 400		
5. — Ingileifar Snæbjarnardóttur 400		
6. — Sigríðar Fjeldsted læknisekkju ... 450		
7. — Sigríðar Finnbogadóttur 800		
8. — Rannveigar Tómasdóttur 600		
9. — Önnu Gunnlaugsson 900		
10. — Kristbjargar Marteinsdóttur 1200		
11. — Kristínar Jacobson 600		
12. — Kirstínar Þ. Blöndal 300		
13. — Guðlaugar Magnúsdóttur... .. 2000		
14. — 2 barna hennar 200		
15. — Rögnu Gunnarsdóttur læknisekkju 600		
16. — Jenny Forberg 600		
17. — Ástu Hallgrímsson 600		
18. — Ástu Einarson 600		
19. — Aðalbjargar Sigurðardóttur 1200		
20. — Dómhildar Jóhannsdóttur 1200		
21. — Önnu Þorgrímsdóttur læknisekkju,		
Flyt ... 17925	1305	61827,26

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt 17925	1305	61827,26	
	600 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð 1300			
22.	Til Soffíu Johnsen lækni-sekkju 500			
23.	— Kristínar Þórarinsdóttur lækni-sekkju 400			
24.	— Sigríðar Blöndal lækni-sekkju... .. 300			
25.	— Hrefnu Einarsdóttur lækni-sekkju, 600 kr., auk 100 kr. með einu barni í ómegð 700			
26.	— Sigríðar Jónsdóttur lækni-sekkju ... 400			
27.	— Súsönnu Friðriksdóttur 500			
28.	— Önnu Jónsson, ekkju Klemens Jónssonar 450			
29.	— Polly Ólafson, ekkju Gísla J. Ólafson 600			
		18975		
c. Uppgjafaprestar:				
1.	Til Bjarna prófasts Einarssonar ... 780,00			
2.	— Sigurðar prófasts Gunnarssonar . 662,25			
3.	— Guttorms Vigfússonar 600,00			
4.	— Björns Þorlákssonar 208,00			
5.	— Stefáns Jónssonar 370,00			
6.	— Jóns Árnasonar 445,00			
7.	— Þórðar Ólafssonar 370,00			
8.	— Páls Stephensens 355,00			
9.	— Helga P. Hjálmarssonar 475,00			
10.	— Einars Pálssonar 430,00			
11.	— Kristins Daníelssonar 520,00			
12.	— Jóns Finnssonar 385,00			
13.	— Magnúsar prófasts Bjaruarsonar 355,00			
		5955,25		
d. Prestsekkjur:				
1.	Til Auðar Gísladóttur 300,00			
2.	— Bjargar Einarsdóttur 500,00			
3.	— Guðrúnar Björnsdóttur 300,00			
4.	— Guðrúnar J. Jóhannesdóttur ... 300,00			
5.	— Guðrúnar Ólafsdóttur 300,00			
6.	— Guðrúnar Pétursdóttur 300,00			
7.	— Guðrúnar Torfadóttur 300,00			
	Flutt ... 6609;79	26235,25	61827,26	

53

8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ...	6609,79	
8.	Til Ingunnar Lofsdóttur ...	300,00	
9.	— Hlífur Bogadóttur, 300 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar, sem er í ómegð ...	600,00	
10.	— Kirstínar Pétursdóttur ...	300,00	
11.	— Sigrúnar Kjartansdóttur ...	300,00	
12.	— Steinunnar Pétursdóttur ...	300,00	
13.	— Ragnhildar Gísladóttur frá Eyvind- arhólum ...	300,00	
14.	— Sigríðar Halldórsdóttur Jónsson	300,00	
15.	— Guðlaugar Vigfúsdóttur ...	209,20	
16.	— Ingibjargar Magnúsdóttur ...	157,90	
17.	— Guðfinnu Jensdóttur ...	183,04	
18.	— Guðrúnar Sigurðardóttur ...	181,07	
19.	— Guðbjargar Hermannsdóttur ...	181,70	
20.	— Þórunnar Bjarnadóttur ...	155,56	
21.	— Guðrúnar S. Jónsdóttur ...	250,00	
22.	— Önnu Stefánsdóttur ...	200,00	
23.	— Helgu Skúladóttur ...	227,06	
24.	— Guðríðar Ólafsdóttur ...	164,26	
25.	— Guðríðar Helgadóttur, ekkju Jóh. L.L. Jóhannssonar, 132 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð	432,00	
26.	— Arndísar Pétursdóttur ...	137,90	
27.	— Guðnýjar Þorsteinsdóttur ...	173,56	
28.	— Valgerðar K. Guðmundsdóttur frá Grenivík ...	135,37	
29.	— Jakobínu Sigurgeirsdóttur frá Borg	157,44	
30.	— Kamillu Briem ...	170,57	
31.	— Kristínar Jónsdóttur prófastsekkju á Brjánslæk ...	300,00	
32.	— Sigríðar Þórðardóttur ...	144,00	
33.	— Sigurlaugar Knudsen ...	300,00	
34.	— Þóru Jónsdóttur ...	217,28	
35.	— Margrétar Jónasdóttur ...	168,64	
36.	— Sigríðar Jónasdóttur ...	146,71	
	Flyt ...	9093,26	
		26235,25	61827,26

53
8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ...	9093,26	26235,25
37.	Til Sigríðar Jóhannesdóttur ...	300,00	61827,26
38.	— Ástríðar Petersen prófastsekkju	200,00	
		9593,26	
e.	Kennarar, kennaraekkjur og börn:		
1.	Til Önnu Ásmundsdóttur ...	300,00	
2.	— Guðlaugar Zakaríasdóttur ...	360,00	
3.	— Magnúsar Einarssonar ...	500,00	
4.	— Elínar Briem Jónsson ..	300,00	
5.	— Steinunnar Frímansdóttur ...	450,00	
6.	— Þórunnar Stefánsdóttur ...	400,00	
7.	— Guðmundar Björnssonar ...	150,00	
8.	— Jóns Strandfelds... ..	150,00	
9.	— Einars Hávarðssonar ...	150,00	
10.	— Elísabetar Jónsdóttur ...	300,00	
11.	— Ragnheiðar Torfadóttur ...	400,00	
12.	— Ásdísar Þorgrímsdóttur 300 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð	700,00	
13.	— Sigurjóns Rögnvaldssonar ...	200,00	
14.	— Ástu Magnúsdóttur kennaraekkjju	200,00	
15.	— Ögmundar Sigurðssonar ...	2500,00	
16.	— Cathineu Sigfússon	600,00	
17.	— Ragnh. Guðjónsdóttur ...	300,00	
18.	— Sigurgarðs Sturlusonar ...	300,00	
19.	— Lárusar Rists kennara ...	600,00	
		8860	
f.	Póstmenn, póstar og ekkjur þeirra:		
1.	Til Guðm. Kristjánssonar ...	300	
2.	— Böðvars Jónssonar	300	
3.	— Þóru Matthíasdóttur	300	
4.	— Vigdísar Steingrímsdóttur ...	300	
5.	— Þórunnar Sigurðardóttur, ekkju Halldórs Bjarnasonar pósts ...	200	
6.	— Jens Þórðarsonar	300	
7.	— Friðriks Möllers	1200	
8.	— Anínu Arinbjarnardóttur ...	200	
9.	— Eliesers Eiríkssonar	200	
	Flyt ...	3300	44688,51
			61827,26

53

8. sept.

				kr.	kr.
	Flutt ...	3300		44688,51	61827,26
10.	Til Kristjáns Jóhannessonar, Jódísar-stöðum	300			
11.	— Jóhannesar Þórðarsonar	300			
12.	— Guðm. Kristjánssonar	300			
13.	— Stefáns Stefánssonar, Eskifirði ...	600			
14.	— Friðriks Klemenssonar	2000			
15.	— Kristjáns Blöndals	1000			
16.	— Böðvars Sigurðssonar póstis ...	300			
17.	— Einars Árnasonar, fyrrum póstis ...	200			
18.	— Halldórs Benediktssonar póstis ...	200			
19.	— Ragnheiðar Bjarnadóttur, ekkju Þorleifs Jónssonar	1000			
20.	— Friðriks Jónssonar póstis	450			
21.	— Einars Ólasonar fyrrum póstis ...	300			
22.	— Þórodds Bjarnasonar póstis	600			
23.	— Sigríðar Guðmundsdóttur, ekkju Böðvars Þorlákssonar	300			
24.	— Kristjáns Jónssonar póstis	200			
25.	— Hedvig Blöndal, ekkju Óla Blöndals póstrítara, 300 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð	600			
				11950	
g. Rithöfundar:					
1.	Til Indriða skrifstofustjóra Einarssonar	3500			
2.	— Ólafar Sigurðardóttur frá Hlöðum	500			
3.	— Einars Hjörleifssonar Kvarans ...	3000			
4.	— Þorsteins Gíslasonar	2000			
5.	— Guðmundar Friðjónssonar	1500			
6.	— dr. Helga Péturss	4000			
7.	— Kristínar Sigfúsdóttur skáldkonu...	1000			
8.	— Einars Benediktssonar	4000			
9.	— Stefáns frá Hvítadal	1200			
10.	— Jakobs Thorarensens	1200			
11.	— Sigurjóns Friðjónssonar	1000			
12.	— Guðmundar Kambans	2000			
Flyt ...				24900	
				56638,51	61827,26

53
8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ...	24900	
13.	Til Unnar Benediktsdóttur skáldkonu	1000	
14.	— Bríetar Bjarnhéðinsdóttur ...	1000	
		26900	61827,26
h. Ekkjur og börn skálda og rithöfunda:			
1.	Til Jakobínu Pétursdóttur .	200	
2.	— Guðrúnar Jónsdóttur ..	300	
3.	— Arnbjargar Einarsdóttur	300	
4.	— Guðrúnar Sigurðardóttur	300	
5.	— Ólínu Þorsteinsdóttur ...	300	
6.	— 1 barns hennar ...	100	
7.	— Valgerðar Arnljótsdóttur	600	
8.	— Eleanor Sveinbjörnsson	1200	
9.	— Kristínar Jakobsdóttur ...	800	
		4100	
i. Ýmsir starfsmenn og ekkjur:			
1.	Til Petreu Jónsdóttur 300 kr., og að auki 100 kr. með barni hennar, sem er í ómegð ...	400	
2.	— Kristínar Sigurðardóttur júbilljósmóður ...	500	
3.	— Matthildar Þorkelsdóttur júbilljósmóður ...	500	
4.	— Þórdísar Símonardóttur júbilljósmóður ...	500	
5.	— Jakobínu Sveinsdóttur júbilljósmóður ...	500	
6.	— Þórunnar Gísladóttur ljósmóður ...	500	
7.	— Önnu Þorsteinsdóttur ljósmóður ...	400	
8.	— Kristínar Jónasdóttur ljósmóður ...	300	
9.	— Nikólinu Björnsdóttur ljósmóður ...	300	
10.	— Sigurfljóðar Einarsdóttur ljósmóður	300	
11.	— Jórunnar Guðmundsdóttur ljósmóður ...	300	
12.	— Margrjetar Grímsdóttur ljósmóður	200	
13.	— Kristínar Guðmundsdóttur ljósm.	200	
14.	— Hólmfríðar Friðfinnsdóttur ljósmóður ...	200	
	Flyt ...	5100	87638,51
			61827,26

				kr.	kr.
	Flutt ...	5100		87638,51	61827,26
15.	Til Áslaugar Bjarnadóttur ljósmóður	300			
16.	— Jakobínu Jensdóttur	300			
17.	— Hildar Jónsdóttur ljósmóður ...	300			
18.	— Guðrúnar Guðmundsdóttur ljósmóður	300			
19.	— Halldóru Metúsalemsdóttur ljósmóður	300			
20.	— Jensínu Pálsdóttur ljósmóður ...	200			
21.	— Margrétar Jónsdóttur ljósmóður ...	200			
22.	— Guðrúnar Jónasdóttur ljósmóður	200			
23.	— Guðrúnar Magnúsdóttur ljósmóður	200			
24.	— Gróu Jónsdóttur ljósmóður	200			
25.	— Púriðar Jónsdóttur ljósmóður ...	300			
26.	— Guðríðar Guðmundsdóttur ljósmóður	200			
27.	— Guðrúnar Einarsdóttur ljósmóður	200			
28.	— Sigríðar Narfadóttur	300			
29.	— Hólmsfríðar Björnsdóttur, ekkju Guðm. Hjaltasonar	300			
30.	— Páls Erlingssonar	1200			
31.	— Kristins Jónssonar, vegavinnustjóra á Akureyri	300			
32.	— Einars Guðmundssonar, fyrrum vegavinnustjóra	300			
33.	— Ólafs Guðmundssonar, fyrrum ferjumanns	300			
34.	— Guðlaugar Jónsdóttur, ekkju Jóns síldarmatsm. Stefánssonar	200			
35.	— Sigríðar Sveinsdóttur, ekkju Jakobs Björnssonar síldarmatsmanns ...	300			
36.	— Gests Guðmundssonar, fyrrum vitavarðar	400			
37.	— Vigfúsar Sigurðssonar, fyrrum vitavarðar	300			
38.	— Sigfúsar Sigfússonar frá Eyvindará	800			
39.	— Steinunnar Sigurðardóttur, ekkju Magnúsar Vigfússonar	600			
Flyt ...				87638,51	61827,26

		kr.	kr.	53 8. sept.
	Flutt ... 13600	87638,51	61827,26	
40.	Til Margrjetar Jónsdóttur, ekkju Þórðar vitavarðar Þórðarsonar ... 300			
41.	— Ágústu Ólafsdóttur, ekkju Magnúsar Gunnarssonar ... 300			
42.	— Halldóru Pétursdóttur Briem . 600			
43.	— Kristjónu Benediktsdóttur ... 400			
44.	— Bjargar Guðmundsdóttur ... 400			
45.	— Guðbjargar A. Þorleifsdóttur í Múlakoti ... 400			
46.	— Henriette Kjær... 600			
47.	— Helgu Ófeigsdóttur, ekkju Árna Zakariassonar ... 400			
48.	— Guðrúnar Egilson, 2000 kr., auk 100 kr. með hverju barni hennar í ómegð 2400			
49.	— Guðjóns Guðlaugssonar... .. 1200			
50.	— Önnu Bjarnadóttur, ekkju Hjálmars Lárussonar ... 300			
51.	— Jóhannesar Jörundssonar hafnsögu- manns, Hrísey... 300			
52.	— Halldóru Þórðardóttur ... 600			
53.	— Vigdísar Bergsteinsdóttur fyrrv. spít- alaráðskonu ... 300			
54.	— Sigríðar Magnúsdóttur hjúkrunar- konu ... 500			
55.	— Jónínu Marteinsdóttur hjúkrunar- konu ... 300			
56.	— Guðleifar Erlendsdóttur fyrrv. hjúkrunarkonu .. 300			
57.	— Sigurðar Péturssonar fangavarðar 1000			
58.	— Ragnheiðar Erlendsdóttur, ekkju Valdimars Daðasonar tollþjóns ... 300			
59.	— Susie Briem, ekkju Halldórs Briems 800			
60.	— Valgerðar Steinsen fyrrv. spítala- ráðskonu ... 500			
61.	— Benedikts P. Gröndals ... 800			
62.	— Jóns Runólfssonar sýsluskrifara ... 600			
Flyt ... 27200		87638,51	61827,26	

53

8. sept.

		kr.	kr.
	Flutt ... 27200	87638,51	61827,26
63.	Til Ingveldar Guðmundsdóttur, ekkju Erlendar Zakaríassonar... .. 300		
64.	— Sigríðar Pálsdóttur, ekkju Gunnlaugs Indriðasonar 400		
		27900	
Á styrkveitingar í II. a.—i. greiðist dýrtíðaruppbót eftir reglum launalaganna.			
j.	Til ekkju Jóhanns skálds Sigurjónssonar	1000	
k.	Lífeyrir hjónanna á Staðarfelli	3000	
			119538,51
III.	Dýrtíðaruppbót á fjárhæðirnar í I. og II. a.—i. ...		70946,31
	Samtals		252312,08

19. gr.

Til óvissra útgjalda eru veittar 150000 kr.

III. KAFLI.

Eignahreyfingar.

20. gr.

	Inn.	kr.	kr.
I. Fyrningar (sjá sundurliðun með þessari grein):			
1. Samkvæmt	3. gr. A.	85202	
2. —	3. — B.	3500	
3. —	9. —	4067	
4. —	10. —	3667	
5. —	11. —	8020	
6. —	12. —	66483	
7. —	13. —	151738	
8. —	14. —	23118	
9. —	15. —	8110	
			353905
	Flyt	...	353905

		kr.	kr.	53 8. sept.
Flutt ...			353905	
II. Væntanlega útdregið af bankavaxtabréfum, keyptum skv. lögum nr. 14, 9. júlí 1909			24000	
III. Endurgreiddar fyrirframgreiðslur			10000	
IV. Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna			20000	
V. Tekjur Menningarsjóðs			15000	
VI. Skemmtanaskattur			75000	
Samtals ...			497905	
Út.				
I. Afborganir lána ríkissjóðs og ríkisstofnana:				
1. Ríkissjóðslán:				
a. Innlend lán	163936			
b. Dönsk lán, d. kr. 338850 á 122.00	413398			
c. Ensk lán, £ 5606—1—2 á 22.15 ...	124174			
		701508		
2. Lán ríkisstofnana:				
a. Síminn (sjá 3. gr. A. Út I.)	55600			
b. Útvarpið (sjá 3. gr. A. Út)	124000			
c. Ríkisprensmiðjan	40000			
		219600		
II. Til eignaaukningar ríkisstofnana:			921108	
1. Búið á Víflsstöðum (sjá 3. gr. A. I. 6)		4000		
2. Búið á Kleppi (sjá 3. gr. A. I. 7)		3000		
3. Ríkisvélsmiðjan (sjá 3. gr. A. I. 5)		30000		
4. Síminn: Ný símakerfi o. fl. (sjá 3. gr. Út II—III.)		140000		
			177000	
III. Framlag til Landsbankans, 19. greiðsla			100000	
IV. Til lögboðinna fyrirframgreiðslna			10000	
V. Til Menningarsjóðs (sjá 20. gr. Inn V)			15000	
VI. Til Þjóðleikhúss (sjá 20. gr. Inn VI)			75000	
Samtals ...			1298108	
Sundurliðun fyrninga:				
A 3. gr. A.				
I. Póstsjóður:				
1. Pósthús í Reykjavík, s. ¹⁾	256346	2563		
Flyt ...		2563		

1) s = steinhús, t = timburhús.

		kr.	kr.
	Flutt ...	2563	
2. Pósthús á Ísafirði, s.	110000	1100	
3. — á Akureyri, s.	60000	600	
4. — í Neskaupstað, s.	12100	121	
5. Áhöld 58000 (matsverð póstmálastjóra, að undanteknum stimplum og póstpökum) 12%		6960	
			11344
II. Síminn:			
1. Símalínur, loftskettatæki og símakerfi utan Reykjavíkur, samkv. mati landssímastjóra með áætlaðri viðbót 1930 og '31 (1% fyrning) kr. 5911000		59110	
(endurbætur þá færðar sem rekstrarútgjöld). Nýja bæjarsímakerfið verður fyrnt samkv. tilögum sérfræðinga, sem eigi er hægt að fá ennþá, og er því eigi hægt að setja áætlun um það í þetta frumvarp.			
2. Stöðvarhúsið í Reykjavík, s.... ..	291239	2912	
3. Skúrar í Reykjavík, t.	9000	180	
4. Loftskettastöðvarhús á Melunum, s.	104022	1040	
5. Stöðvarhús í Hafnarfirði, s.	37850	378	
6. — á Ísafirði, s.	17640	176	
7. — á Seyðisfirði, t.	72720	1454	
8. Skúrar á Seyðisfirði, t.	9420	188	
9. Íbúðarhús á Seyðisfirði, t.	61100	1222	
10. Stöðvarhús í Vestmannaeyjum, s.	598	598	
11. — á Borðeyri (2%)... ..	9200	184	
12. — á Siglufirði, t.	20800	416	
			67858
III. Vínéinkasalan:			
1. Vörugeymsluhúsið Nýborg, bókf. verð $\frac{31}{12}$ '29 85300		4300	
2. Áhöld verzlunarinnar		1700	
			6000
	Samtals ...		85202
Á 3. gr. B.			
Arnarhvoll, kostnaðarverð 350 þús.			3500

		kr.	kr.	53 8. sept.
Á 9. gr.				
Alþingishúsið, s. 406730			4067	
Á 10. gr.				
I. Stjórnarráðsbús, s. 128238	á 1 %	1282		
t. 18961	- 2 —	379		
			1661	
II. Ráðherrabústaður, t. 100355	á 2 %		2007	
Samtals	...	...	3668	
Á 11. gr.				
I. Hegningarhús, s. 169358	á 1 %	1695		
t. 3881	- 2 —	75		
			1770	
II. Vinnuhæli:				
1. Byggingar, s. 134000	...	1340		
2. Pakkhús, t. 7000	...	140		
3. Utanhússáhöld (þar með bílar) 12000	á 25 %	3000		
4. Innanhússáhöld 14000	á 10 %	1400		
5. Girðingar 3700	á 10 %	370		
			6250	
Samtals	...	...	8020	
Á 12. gr.				
I. Landsspítalinn:				
1. Hús (byggingarverð) 1500000	á 1 %	15000		
2. Innanstokksmunir, áhöld og vélar 90 þús. sam-				
kvæmt áætlun á 10 %	...	9000		
			24000	
II. Laugarnesspítali:				
1. Byggingin, t. 353271	...	7065		
2. Innanstokksmunir og vélar áætl. 12000	á 10 %	1200		
			8265	
III. Kleppsspítalinn gamli:				
1. Spítala- og íbúðarhús, t. 249094	...	4980		
2. Innanhúss- og utanhússáhöld 15000	á 10 %	1500		
			6480	
Flyt	...	...	38745	

		kr.	kr.
	Flutt ...		38745
IV. Kleppsspítali nýi:			
1. Spítala- og læknishús, s. 488993		4890	
2. Vélar 10317 á 15 %		1547	
3. Innanstokksmunir og áhöld 45212 á 10 %		4521	
			10958
V. Víflsstaðahælið:			
1. Spítalabyggingin, s. 500000		5000	
2. Íbúðarhús læknis, s. 50000		500	
3. — starfsmanna, s. 50000		500	
4. Líkhús, vagnask., kolageymsla, s. 11000		110	
5. Innbú, áhöld, vélar 30000 (metið) á 10 %		3000	
			9110
VI. Kristneshælið:			
1. Spítalabyggingin, s. 300000		3000	
2. Rafstöð og rafleiðsla 25000 á 7 %		1750	
3. Þvottavélar 6000 á 7 %		420	
4. Áhöld og innbú 25000 á 10 %		2500	
			7670
	Samtals ...		66483
Á 13. gr.			
I. Strandferðir:			
1. Esjan 5 % af bókfærðu verði pr. ³¹ / ₁₂ '29			
kr. 420000		21000	
2. Súðin 5 % af ætluðu eignarverði pr. ³¹ / ₁₂ '30			
kr. 200000		10000	
3. Áhöld skrifstofu c. 6 þús. á 10 %		600	
			31600
II. Vitamálin:			
1. Vitabyggingar og íbúðarhús vitavarða o. fl.			
samkv. áliti vitamálastjóra n. (áætlaðar við-			
bætur 1930 og '31)		85710	
2. Vitabáturinn Hermóður 6 % af bókf. 68 þús.		4080	
			89790
III. Útvarpið:			
1. Hús m. m., s. 90000 á 1 %		900	
2. Vélar 330000 á 6 %		19800	
	Flyt ...	20700	121390

	kr.	kr.	
			53
Flutt ...	20700	121390	8. sept.
3. Möstur 150000 á 3 %/o	4500		
4. Jarðstrengur o. fl. 130000 á 3 %/o	3900		
Fyrningar-»prósentan« á 3 síðustu liðunum er sett samkv. álit forráðamanna útvarpsins, en af húsinu er hún í samræmi við fyrningar á öðrum steinhúsum ríkisins.			
		29100	
IV. Vegamálin:			
1. Áhaldahús ríkisins, t. 62404		1248	
Samtals ...		151738	
Á 14. gr.			
I. Menntaskólinn og Íþaka, s. 63300, t. 294123		6515	
II. Menntaskólinn á Akureyri, t. 350000		7000	
III. Kennaraskólinn, t. 93478		1869	
IV. Stýrimannaskóli, t. 64321		1286	
V. Kirkjustræti (viðk. Háskólanum), t. 27492		549	
VI. Hvanneyrarskóli:			
1. Íbúðar- og skólahús, s. 140000	1400		
2. Leikfimishús, geymsluhús, s. 13000	130		
		1530	
VII. Hólaskóli:			
1. Íbúðar- og skólahús, s. 155000	1550		
2. Leikfimishús o. fl. smábyggingar, s. 16400 ...	164		
		1714	
VIII. Eiðaskóli:			
1. Skólahús, s. 150000	1500		
2. Íbúðarhús, t. 9000	180		
		1680	
IX. Daufdumbraskóli, s. 61783, t. 17863... ..		975	
Samtals ...		23118	
Á 15. gr.			
I. Listasafnshús, s. 129476		1295	
II. Safnahús, s. 681554		6815	
Samtals ...		8110	

[illegible]

II. Sjóðs-

		kr.
	Inn:	
2.—5. gr.	Rekstrartekjur samkvæmt rekstraryfirliti	11266348,00
	Aðrar innborganir og fyrningar ¹⁾ :	
20. gr. I.	Fyrningar	353905,00
— II.	Væntanlega útdregið af bankavæxtabréfum	24000,00
— III.	Endurgreiddar fyrirframgreiðslur	10000,00
— IV.	Endurgreidd lán og andvirði seldra eigna	20000,00
— V.	Tekjur Menningarsjóðs	15000,00
— VI.	Skemmtanaskattur	75000,00
	Greiðslujöfnuður (tekjuhalli)	59588,13
	Samtals	11823841,13

1) Fyrningar færðar hér til jafnaðar sömu upphæð, sem talin er í rekstrarútgjöldum.

Yfirlit.
yfirlit.

53
8. sept.

		kr.	kr.
	Gjöld:		
7. gr.	Vextir		1118582,05
8. gr.	Borðfé konungs		73200,00
9. gr.	Til alþingiskostnaðar og yfirskoðunar lands- reiknings		233287,00
10. gr.	Til ríkisstjórnarinnar		395367,00
11. gr. A.	Til dómgæzlu og lögreglustjórnar	955720,00	
— B.	Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur	194000,00	
			1149720,00
12. gr.	Til læknaSKIPunar og heilbrigðismála		698265,00
13. gr. A.	Vegamál	994278,00	
— B.	Samgöngur á sjó	451600,00	
— C	Vitamál og hafnargerðir	467340,00	
			1913218,00
14. gr. A.	Kirkjumál	280450,00	
— B.	Kennslumál	1399162,00	
			1679612,00
15. gr.	Til vísinda, bókmennta og lista		207320,00
16. gr.	Til verklegra fyrirtækja		1811500,00
17. gr.	Til almennrar styrktarstarfsemi		843350,00
18. gr.	Til eftirlauna og styrktarfjár		252312,08
19. gr.	Óviss útgjöld		150000,00
	Rekstrarafgangur		740614,87
	Samtals		11266348,00

yfirlit.

		kr.
	Út:	
7.—19. gr.	Rekstrarútgjöld samkvæmt rekstraryfirliti	10525733,13
	Aðrar útborganir:	
20. gr. I.	Afborganir lána	921108,00
— II.	Til eignaaaukningar ríkisstofnana	177000,00
— III.	Framlag til Landsbankans	100000,00
— IV.	Lögboðnar fyrirframgreiðslur	10000,00
— V.	Til menningarsjóðs	15000,00
— VI.	Til þjóðleikhúss... ..	75000,00
	Samtals	11823841,13

22. gr.

Stjórninni er heimilt:

- 53
8. sept.
- I. Að kaupa hlutabréf í Eimskipafélagi Íslands fyrir allt að 150000 kr., eða veita því styrk allt að þessari upphæð, ef nauðsyn krefur, enda veitist ríkisstjórninni aðstaða til athugunar um rekstur þess, og jafnframt fari fram athugun á því, hve mikið félaginu ber að réttu í strandferðastyrk, miðað við þær siglingar, sem þing og stjórn telur nauðsynlegar landsmönnum.
 - II. Að greiða að helmingi halla þann, sem verða kann á tilraunum Sambands ísl. samvinnufélaga af að senda frosið kjöt á erlendan markað haustið 1931, miðað við verð það, er framleiðendur fá fyrir saltað kjöt. Tilraunin sé framkvæmd í samráði við landsstjórnina.
 - III. Að veita styrk í eitt skipti fyrir öll til þess að koma á stofn osta- og smjörbúum, sem nemi allt að $\frac{1}{4}$ stofnkostnaðar. Styrkurinn sé því aðeins greiddur, að fyrirtækið sé fullbúið til starfrækslu.
 - IV. Að kaupa fyrir fé kirkjujarðasjóðs mannvirki þau, er séra Ólafur Stephensen á í Bjarnanesi og hentugt virðist, að staðnum fylgi.
 - V. Að kaupa landinu til handa lóðirnar milli menntaskólans í Reykjavík og stjórnarráðsins, neðan Skólastrætis, en ofan lækjar, ásamt húsum þeim og mannvirkjum, er á lóðunum standa, á þeim grundvelli um verð og aðra skilmála, er ræðir um í gögnum þeim, er forsætisráðherra hefir sent þingmönnum, einnig með þeim skiptum á eigninni nr. 20 við Austurstræti og nr. 2 við Bankastræti, er þar greinir.
 - VI. Að greiða allt að helmingi þess tjóns, er hlotizt hefir af brunanum á Flögu í Skaftártungu í desember síðastl., ef ástæða virðist til, eftir að rannsókn hefir farið fram um orsakir brunans.
 - VII. Að ábyrgjast lán til síldareinkasölu Íslands. Skulu þau lán endurgreiðast að fullu áður en nokkrum síldareiganda verður greitt meira en 18 kr. á tunnu af saltsíld, að meðtöldu andvirði umbúða og verkunarkostnaði, eða tilsvarendi upphæð fyrir öðruvísi verkaða síld. Ábyrgð ríkissjóðs gildir til ársloka 1932 og skal aldrei nema hærri upphæð en svo, að hún og varasjóður einkasölunnar á hverjum tíma nemi samtals 500 þús. kr.
 - VIII. Að ábyrgjast allt að 600 þús. kr. lán fyrir Ísafjarðarkaupstað og Eyrarhrepp til rafvirkjunar, gegn þeim tryggingum, er ríkisstjórnin metur gildar, enda verði lánið tekið fyrir milligöngu Landsbanka Íslands.
 - IX. Að ábyrgjast 25 þús. kr. viðbótarlán fyrir Neskaupstað, til barnaskólabyggingar, gegn þeim tryggingum, er ríkisstjórnin metur gildar, enda verði lánið tekið innanlands.
 - X. Að ganga í ábyrgð fyrir samvinnufélag Eskfirðinga fyrir láni til kaupa á fiskiskipum, allt að $\frac{4}{5}$ kaupverðs skipanna, fullbúnum til fiskveiða, allt að 50 þús. kr. Lánið skal tryggt með sjálfskuldarábyrgð félagsmanna, ábyrgð Eskifjarðarhrepps og 1. veðrétti í skipunum.
 - XI. Að ganga í ábyrgð fyrir samvinnufélag sjómanna og verkamanna á Seyðisfirði fyrir lánunum til kaupa á fiskiskipum, allt að $\frac{4}{5}$ kaupverðs skipanna,

fullbúnum til fiskveiða, samtals allt að 100 þús. kr. Lánið skal tryggt með sjálfskuldarábyrgð félagsmanna, ábyrgð Seyðisfjarðarkaupstaðar og 1. veðrétti í skipunum. Ráðning forstöðumanns og annars endurskoðanda skal samþykkt af ríkisstjórninni.

53

8. sept.

- XII. Að ábyrgjast allt að 60 þús. króna lán fyrir h/f Djúpbátinn til bátskaupa, gegn ábyrgð sýslufélags Norður-Ísafjarðarsýslu og 1. veðrétti í skipinu.
- XIII. Að ábyrgjast allt að 25000 kr. lán til Hjaltastaðahrepps, gegn ábyrgð sýslunefndar Norður-Múlasýslu. Jafnframt er stjórninni falið að láta fara fram rannsókn á fjárhagsástæðum sveitarsjóða og íbúa Suðurfjarðahrepps, Gerðahrepps og Bessastaðahrepps og leggja niðurstöðurnar af þeim rannsóknum fyrir næsta Alþingi.
- XIV. Að ábyrgjast allt að 20 þús. kr. lán fyrir Stykkishólmshrepp, gegn þeirri tryggingu, er stjórnin metur gilda.
- XV. Að verja 300000 kr. til þess að veita aðstoð sveitar- og bæjarfélögum um atvinnubætur, gegn tvöföldu framlagi hlutaðeigandi sveitar- og bæjarfélaga, eftir nánari fyrirætlum reglugerðar. Er stjórninni heimilt að taka fé að láni til þessa.

Að öðru leyti er ráðstöfun þessa fjár háð eftirfarandi skilyrðum:

1. Til aðstoðar við framkvæmd þessa skal vera atvinnunefnd, skipuð þremur mönnum. Atvinnumálaráðuneytið skipar formann nefndarinnar og annan nefndarmann samkvæmt tillögum Alþýðusambands Íslands. Þriðja nefndarmanninn tilnefnir bæjarstjórn Reykjavíkur. Hann skal þó víkja sæti úr nefndinni á meðan hún hefir til meðferðar mál annars sveitar- eða bæjarfélags, ef hlutaðeigandi sveitar- eða bæjarstjórn hefir tilnefnt mann til að taka þar sæti til þess að fjalla um það mál.

Kostnaður við nefndarstörf, annar en ferðakostnaður, greiðist úr ríkissjóði.

2. Sveitar- og bæjarstjórnir, sem óska framlags til atvinnubóta samkvæmt heimild þessari, senda umsókn um það til formanns atvinnunefndar. Umsókninni fylgi skilríki fyrir því, að sérstakra ráðstafana sé þörf vegna atvinnuleysis. Ennfremur nauðsynlegar upplýsingar um þau verk, sem framkvæma á.
3. Eftir að atvinnunefnd hefir athugað umsóknir um atvinnubætur og gögn þau, er þeim fylgja, gerir hún tillögur um þær til atvinnumálaráðuneytisins, er úrskurðar umsóknirnar.
4. Þeir einir geta fengið atvinnubótavinnu samkv. heimild þessari, sem ekki geta fengið vinnu annarsstaðar. Séu fleiri menn atvinnulausir en unnt er að veita vinnu í einu, skal vinnunni skipt sem jafnast milli þeirra, þó þannig, að fjölskyldumenn gangi fyrir.
5. Nánari ákvæði um verksvið atvinnunefndar, skilyrði fyrir framlögum til sveitar- og bæjarfélaga og annað, er þurfa þykir vegna heimildar þessarar, setur atvinnumálaráðuneytið með reglugerð.

53 XVI. Að greiða Guðmundi Björnson landlækni full laun, þegar hann lætur af
8. sept. embætti.

Stjórninni er heimilt að krefjast ýtarlegra reikningsskila af hverri þeirri stofnun, félagi eða einstaklingi, sem fé fær úr ríkissjóði til sérstakra starfa eða framkvæmda.

23. gr.

Stjórn Landsbankans veitist heimild til að greiða Steinunni Kristjánsdóttur, ekkju Alberts Þórðarsonar bankabókara, 500 kr. 1932, svo og uppbót á þá fjárhæð, effir sömu reglu og bankinn veitir hana á laun starfsmanna sinna, og að greiða Birni Kristjánssyni uppbót á eftirlaun hans, eftir sömu reglu.

Stjórninni er heimilt að greiða Þóru Beck, ekkju Þórólfs Becks skipstjóra, eftirlaun eftir svipuðum reglum og Eimskipafélag Íslands greiðir ekkjum skipstjóra sinna, og sé upphæðin færð á útgerðarreikning Esju.

24. gr.

Ef lög þau verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1931 og hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð, breytast fjárhæðirnar tekju- og gjaldamegin samkvæmt þeim lögum.

Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, tilskipunum, konungsúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

54.

8. sept.

um

breyting á lögum um byggingar- og landnámssjóð, nr. 35, 7. maí 1928.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttnerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

c-liður 3. gr. laganna orðist þannig:

að hann sanni með skýrslu um eignir sínar og skuldir, staðfestri af skattanefnd, að hann eigi svo mikil efni, sem nauðsynleg eru til búskaparrekstrar á jörðinni, en geti ekki af eigin rammleik reist þær byggingar, er nauðsynlegar eru fyrir ábúð á henni.

2. gr.

- a. Aftan við fyrri málsg. 4. gr. laganna bætist: Þó skal sjóðstjórninni heimilt að veita lán til þess að reisa allt að 5 slík nýbýli á ári hverju.
- b. Síðari máls. greinarinnar falli niður.

3. gr.

5. gr. laganna orðist svo:

Lán til þess að reisa nýbýli á óræktuðu landi eða landi, sem að nokkru leyti hefir verið ræktað af lántakanda sjálfum síðustu fimm árin, skulu ávaxtast og endurgreiðast með jöfnum greiðslum þannig, að árlegt gjald af allri lánsfjárhæðinni sé 3½% í 50 ár. Lán þessi skulu standa án afborgunar og vaxta fyrstu fimm árin.

Öll önnur lán úr sjóðnum skulu ávaxtast og endurborgast með jöfnum greiðslum, þannig að árlegt gjald sé 5% af allri lánsupphæðinni í 42 ár.

4. gr.

Aftan við 6. gr. laganna bætist:

Lán til endurbygginga samkv. 4. gr. mega þó ekki fara fram úr 10 þús. kr. til sama manns.

5. gr.

Í stað orðanna í 1. málsg. 9. gr. laganna: „4% landverðs að viðbættum 2% húsaverðs“ komi: 5% landverðs að viðbættum 4% húsaverðs.

54

8. sept.

6. gr.

Aftan við 15. gr. laganna bætist ný málsgrein:

Stjórn sjóðsins er heimilt að lána til nauðsynlegra bygginga á fjórum fyrirmyndarbúum, einu í hverjum fjórðungi, með sömu lánskjörum sem til nýbýla, gegn afgjaldskvöð, að því tilskildu, að stjórn Búnaðarfélags Íslands mæli með stofnun þeirra og hafi sjálf yfirumsjón með rekstri þeirra. Til hvers bús má ekki lána yfir 20 þúsund krónur.

7. gr.

Fyrri málsg. 18. gr. laganna falli burt.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

55

8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 45 1929, um verkamannabústaði.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Nú er stofnaður byggingarsjóður samkvæmt 1. gr., og aflast honum þá fé sem hér segir:

1. Ríkissjóður leggur í sjóðinn árlega upphæð, sem svarar til tveggja króna fyrir hvern íbúa kaupstaðarins, í fyrsta skipti 1932. 55
8. sept.
2. Bæjarsjóður og sveitarsjóður leggja í sjóðinn árlega upphæð, sem svarar til tveggja króna fyrir hvern íbúa kaupstaðarins eða kaupsýnsins, í fyrsta skipti 1932.
3. Ennfremur getur sjóðurinn tekið lán til útlánsstarfsemi sinnar. Lánin ábyrgist ríkissjóður með bakábyrgð hlutaðeigandi bæjarsjóðs eða sveitarsjóðs. Lánin má taka í erlendri mynt og gefa út skuldabréf fyrir þeim, er hljóði á upphæðir, er ríkisstjórnin samþykkir.

Nú er kaupsýn aðeins hluti úr hreppi, og skal þá tillagi sveitarsjóðs til byggingarsjóðs jafnað niður á íbúa kaupsýnsins, þá, sem gjaldskyldir eru til sveitarsjóðs, eftir sömu reglu og útsvörum.

2. gr.

2. málsg. 3. gr. laganna orðist svo:

Lán þessi skulu tryggð með fyrsta veðrétti í húsum og lóðarréttindum, allt að 60% af virðingarverði eignarinnar. Ennfremur veitir byggingarsjóður lán gegn 2. veðrétti í eignunum, þó þannig, að samanlagður fyrsti og annar veðréttur nemi ekki meiri fjárhæð en 85% af kostnaðarverði eignarinnar. Byggingarsjóður veitir lánin affallalaus og ávaxtist og endurborgist þau með jöfnum greiðslum, þannig að árlegt gjald sé 6% af allri lánsupphæðinni í 42 ár.

3. gr.

2. og 3. tölul. 5. gr. laganna orðist svo:

2. að húsin séu gerð úr varanlegu efni, með tveggja og þriggja herbergja íbúðum auk eldhúss og geymslu, með venjulegum nútímaþægindum og sérstökum bletti handa hverri íbúð, eða sameiginlegum velli handa sambyggingum, en að öðru leyti sé fyrirkomulag bygginganna samþykkt af atvinnuáráðuneytinu.
3. að félagsmenn séu fjárráða, heimilisfastir innan kaupstaðarins eða kaupsýnsins og hafi eigi haft yfir 4000 króna árstekjur, miðað við meðaltal 3 síðustu ára, að viðbættum 300 krónum fyrir hvern ómaga, þó ekki samtals yfir 5500 króna árstekjur, né yfir 5000 króna eignir.

4. gr.

Á eftir 5. gr. laganna komi ný grein:

6. gr.: Byggingarfélagi, sem kemur upp sambyggingum, er heimilt að eiga til frambúðar sameiginlegt miðstöðvarhús og þvottahús fyrir margar íbúðir, húsnaði fyrir fasta starfsmenn félagsins og fyrir matvöruverzlun. Ákvæði skulu sett í reglugerð, er um getur í 5. gr. 7. lið, um þátttöku eigenda íbúðanna í kostnaði, sem af þessu hlýzt.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

5. gr.

6. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlzt staðfestingu, skal fella texta þeirra inn í meginmál laga nr. 45 1929 og gefa þau út svo breytt sem lög um verkamannabústaði.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

FJÁRAUKALÖG

árið 1930.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til viðbótar við gjöld þau, sem veitt eru í fjárlögum fyrir 1930, eru veittar samkvæmt 2.—10. gr. hér á eftir kr. 978017.19.

2. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 10. gr. er veitt:

Til aðgerðar á ráðherrabústaðnum

Kr.

Kr.

35000.00

3. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 11. gr. er veitt:

Kostnaður við tollmerkingu og söfnun innflutnings-
skýrslna

33057.27

Flyt

68057.27

Kr. Kr. 56
Flutt 68057.27 8. sept.

4. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 12. gr. er veitt:

1. Húsgögn handa skrifstofu landlæknis	800.00	
2. Til aðgerðar á gamla spítalanum á Kleppi	35000.00	
3. Til nýja spítalans á Kleppi, til byggingar	7000.00	
4. Kostnaður vegna mænusóttar	1000.00	
		43800.00

5. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 13. gr. er veitt:

1. Póst- og símahús á Selfossi	30000.00	
2. Innanstokksmunir handa póst- og símahúsi í Nes- kaupstað	1173.50	
3. Kostnaður til póstmálanefndar	3500.00	
4. Flugfélagið, til rekstrarkostnaðar	20000.00	
5. Til flutningaferða til Örnefa	500.00	
6. Til sjóvarnargarðs á Sauðárkróki	16421.77	
7. Aðgerð á bátabryggju á Blönduósi	2000.00	
8. Til sjóvarnargarðs á Siglufirði	2089.47	
		75684.74

6. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 14. gr. er veitt:

1. Uppfylling á kirkjugarði í Reykjavík	8296.65	
2. Undirbúningur undir nýjan kirkjugarð í Rvík	18444.00	
3. Kostnaður til kirkjumálanefndar	4799.85	
4. Ferðakostnaður handa biskupi á Ólafshátið í Þrándheimi	1200.00	
5. Aðgerð og breyting á menntaskólanum í Reykjavík	10000.00	
6. Til aðgerðar á húsinu nr. 12 í Kirkjustræti	2000.00	
7. Aðgerð á Kennaraskólanum	7466.07	
8. Til byggingar á skólahúsinu á Hólum	3905.62	
9. Finnbogi R. Valdimarsson: Viðbótarstyrkur til þjóð- réttarnáms í Genève	1000.00	
10. Til Jóns Ófeigssonar yfirkennara, til að sækja náms- skeið í sambandi við heilbrigðismálasýningu í Dresden	1200.00	
		58312.19
	Flyt	245854.20

56

8. sept.

Flutt 245854.20

7. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 15. gr. er veitt:

1. Kostnaður við girðingu um listasafnshús Einar Jónssonar	2845.70
2. Styrkur til dr. Bjargar Þorláksdóttur	1175.54
3. Hreingerning og málning á Landsbókasafnshúsinu ..	2000.00
4. Villhjálmur Þ. Gíslason, aðstoð á Landsbókasafninu í fjarveru Árna Pálssonar bókavarðar	2333.30

8354.54

8. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 16. gr. er veitt:

1. Skrifstofukostnaður húsameistara ríkisins	7347.44
2. Til Björns Pálssonar, fyrir kjöteftirlit	1929.70
3. Skrifstofukostnaður skipaskoðunarstjóra	1000.00
4. Til Skeiðaáveitunnar	3000.00
5. Til sjómælinga og rannsóknar	32379.65
6. Kostnaður til nefnda til að athuga veiði í vötnum og ám	2700.00
7. Kostnaður til undirbúnings tryggingarstarfsemi	6800.00
8. Kostnaður við rannsókn og lækningar á fjárpest	9386.09
9. Kostnaður við kaup og innflutning sauðnauta	8460.75

73003.63

9. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 18. gr. er veitt:

1. Séra Páll Stephensen, fyrrv. prestur, frá 1. júní 1929 til 31. des. 1930	786.91
2. Þórður Ólafsson, fyrrv. prestur, frá 1. júní 1929 til 31. des. 1930	820.20
3. Helgi P. Hjálmarsson, fyrrv. prestur, frá 1. júní	387.91
4. Kjartan Helgason, fyrrv. prestur, frá 1. júní	2450.00
5. Frú Kristín Jónsdóttir, ekkja séra Bjarna Símonarsonar, frá 1. júní	245.00
6. Þóroddur Bjarnason, fyrrv. bréfberi, frá 1. ágúst ..	350.00
7. Guðmundur Kamban, rithöfundur, frá 1. júní	1633.33
8. Ögmundur Sigurðsson, fyrrv. skólastjóri, frá 1. okt.	700.00
9. Frú Ásta Magnúsdóttir, kennaraekkjja	280.00
10. Gunnlaugur Indriðason veðurfræðingur, frá 1. júní	571.66

8225.01

Flyt 335437.38

10. gr.		Flutt	335437.38	56	8. sept.
1. Greiðslur til hátíðan. Alþingis vegna hátíðarinnar ..	462930.35				
2. Greiðslur til húsameistara vegna Alþingishátíðarinnar	130000.00				
3. Aukinn lögreglukostnaður vegna Alþingishátíðarinnar	16069.00				
4. Kostnaður vegna sænska ullarmálsins (greitt erlendis)	10000.00				
5. Greitt Páli Torfasyni, uppbót fyrir aðstoð við töku enska lánsins 1921	10000.00				
6. Greitt fyrir reikningsvélar handa gjaldheimtum. ..	1845.15				
7. Greitt fyrir peningaskápa handa embættismönnum ..	1230.00				
8. Kostnaður við landskjörið 1930	3681.01				
9. Kostnaður við rannsókn á Íslandsbanka og útibúum hans	6824.30				
			642579.81		
			Kr.	978017.19	

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Asgeir Asgeirsson.

57

8. sept.

L Ö G

um

breyt. á l. nr. 73, 7. maí 1928 [*Slysatryggingalög*].

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Við 1. gr.

a. Liður 1 b orðist svo:

Fiskimenn og farmenn á róðrarbátum og vélbátum minni en 12 smál.,
er stunda fiskveiðar og hverskonar flutninga.

b. Liður 2 a. Aftan við liðinn bætist:

Þar með talin stjórn aflvéla við jarðvinnslu.

c. Liður 2 b. Aftan af liðnum falli:

„Þar sem 5 manns eða fleiri vinna eða aflvélar eru notaðar að stað-
aldri“.

2. gr.

Við 2. gr.

Fyrir „3 mönnum“ komi: forstjóra Tryggingarstofnunar ríkisins og
2 meðstjórnendum.

3. gr.

Við 3. gr. Fyrri málsgrein orðist svo:

Það er bótaskyld slys, er tryggður maður slasast eða deyr af slysi við
þann atvinnurekstur, sem hann er tryggður í. — Til slysa teljast hverskonar
fingurmein og handarmein, er menn fá við sjómennsku, fiskvinnu, slátur-
húsavinnu eða aðra þá vinnu, sem kunn er að því að vera hættuleg á þennan
hátt, enda kenni menn meinsins fyrst á meðan þeir stunda vinnuna, eða
innan þess tíma, að rekja megí orsakir þess til hennar.

4. gr.

Við 4. gr.

Aftan við a.-lið bætist: Auk þess skal greiða læknishjálp og $\frac{2}{3}$ hluta

lyfja- og umbúðakostnaðar. Ef ágreiningur verður um upphæðina, sker slysatryggingin úr.

57
8. sept.

5. gr.

Við 5. gr.

Í staðinn fyrir „300 kr.“ (tvisvar) komi: 600 kr. — og í staðinn fyrir „600 kr.“ komi: 1200 kr.

6. gr.

Við 8. gr.

a. Aftan við málsgreinina bætist:

Iðgjald fyrir forfallaðan skipverja má endurgreiða fyrir það, sem eftir er af ráðningartímanum, þegar forföllin stafa ekki af bótaskyldu slysi, enda hafi maðurinn gengið úr skiprúminu.

b. Á eftir orðinu „róðrarbáta“ í annari málsgrein bætist: og vélbáta minni en 12 smálestir.

7. gr.

Við 12. gr.

Á eftir 1. málsgrein komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Því aðeins ber að taka til greina og senda til slysatryggingarinnar kröfur um bætur fyrir slys, er verða við atvinnurekstur, sem heimilt er að tryggja í frjálsri tryggingu, að tryggingar hafi verið beiðzt og iðgjöld verið greidd áður en eða samhliða því, að atvinnureksturinn var hafinn.

8. gr.

Við 15. gr. Greinin orðist svo:

Þeir, sem stunda eða reka einhverja þá atvinnu eða störf, sem ekki eru tryggingarskyld samkv. 1. gr., hafa rétt til að tryggja sjálfa sig eða verkamenn sína gegn slysum. Slík frjáls trygging er þó því aðeins leyfð, að hún sé til ákveðins tíma og á nafn, tilkynnt fyrirfram og iðgjöld greidd fyrirfram. Ef um er að ræða tryggingu við óskyld og misjafnlega áhættusöm störf, sem ekki er hægt að aðgreina og skipa í sérstaka áhættuflokka, má ákveða fyrir slík störf meðaltalsiðgjöld fyrir hverja viku tryggingartímabilsins.

9. gr.

Við 17. gr. Greinin orðist svo:

Ef vafi leikur á, til hvaða áhættuflokks heyrir tryggingarskyld vinna eða tryggingarskyld fyrirtæki samkv. 1. gr., eða frjáls trygging samkv. 16. gr., sker slysatryggingin úr því.

57

8. sept.

10. gr.

Breytingar þær, sem samþykktar verða, og sömuleiðis breytingar þær, er samþykktar hafa verið síðan 1929, skulu færðar inn í texta laganna.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli:

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

58

8. sept.

L Ö G

um

einkasölu ríkisins á tóbaki.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur.
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Frá 1. jan. 1932 má enginn nema ríkisstjórnin flytja hingað frá útlöndum nokkra tegund af tóbaki, hvort sem það er unnið eða óunnið og til hvers sem það er ætlað.

Lög þessi taka eigi til skipa, sem koma í landhelgi og hafa innanborðs tóbak, ef birgðirnar eru eigi að álitu tollstjóra meiri en svo, að hæfilegur forði sé handa skipverjum og farþegum. Ef birgðirnar teljast meiri, fer um það, sem umfram er, eftir 13. og 14. gr. Þegar sérstakar ástæður mæla með, getur þó ráðherra látið sektir falla niður, og er heimilt að greiða verð fyrir tóbakið, ef ætla má, að tilætlunin hafi eigi verið að flytja það í land.

2. gr.

58

8. sept.

Tóbak það, sem ríkisstjórnin flytur inn samkv. 1. gr., selur hún kaupfélögum, öðrum verzlunarfélögum eða kaupmönnum, en eigi öðrum. Ríkisstjórnin setur reglur um verzlunina.

3. gr.

Það fé, sem þarf til verzlunarrekstrar þess, er ræðir um í 1. og 2. gr., leggur ríkissjóður fram, og er ríkisstjórninni heimilt að taka það að láni.

4. gr.

Nafn verzlunarinnar skal vera „Tóbakseinkasala ríkisins“.

5. gr.

Ríkisstjórnin annast rekstur tóbakseinkasölunnar, semur reglugerð um framkvæmd laga þessara, skipar forstöðumann einkasölunnar og tvo endurskoðendur og setur þeim erindisbréf.

6. gr.

Ríkisstjórnin ákveður í reglugerð, hvernig fara skuli með tóbaksbirgðir þær, sem fyrir hendi kunna að vera í landinu 1. janúar 1932, og hvort gjald skuli greitt af þeim í ríkissjóð. Eftir 1. okt. 1931 skal ríkisstjórninni vera heimilt að banna allan innflutning tóbaks, nema sérstakt leyfi hennar komi til.

7. gr.

Heimilt skal ríkisstjórninni að ákveða í reglugerð, að fyrirmæli laga 16. nóv. 1907 um tollvörugeymslu og tollgreiðslufrest skuli að því er allskonar tóbak snertir falla úr gildi frá 1. okt. 1931, og getur ríkisstjórnin þá krafizt tafarlausrar greiðslu á öllum ógreiddum tolli af tóbaki, er þá kann að vera í tollgeymslu.

8. gr.

Tóbakseinkasalan skal leggja frá 10 til 75 af hundraði á tóbak, eftir því sem henta þykir fyrir hverja tegund. Álagning þessa skal miða við verð vörunnar kominnar í hús hér á landi, án tolls. Tóbak til sauðfjárbaðana selst án hagnaðar.

9. gr.

Tóbakseinkasalan skal greiða hinn lögákveðna toll þar, sem vöurnar eru fyrst fluttar í land, á þann hátt og á þeim tíma, sem lög mæla fyrir. En heimilt skal þó ríkisstjórninni að ákveða í reglugerð, að reikningar tollstjóra á hverjum stað skuli greiðast beint í ríkissjóð og að greiðslurnar megi fara fram á ákveðnum tímum, t. d. mánaðarlega eða ársfjórðungslega.

10. gr.

Ágóði sá, sem verður af rekstri tóbakseinkasölunnar, greiðist í ríkissjóð, og skal honum varið á þann hátt, sem fyrir er mælt í lögum þessum. Ríkisstjórn-

58 in setur nánari reglur um reikningsskil. Í þeim reglum skal ákveða, að árlega
8. sept. leggist nokkur hluti ágóðans í veltufjár- og varasjóð.

11. gr.

Tóbakseinkasalan skal jafnan hafa nokkurn forða af tóbaki fyrirbyggjandi í Reykjavík. Kostnað af vörusendingum innanlands greiði viðskiptamenn. Þantað tóbak getur tóbakseinkasalan látið senda beint frá útlöndum til þeirra staða hér á landi, sem óskað er, og miðast álagning þá við verðið á höfn ákvörðunarstaðar.

12. gr.

Ríkisstjórnin ákveður hámarksverð tóbaks í smásölu.

13. gr.

Á umbúðum allra tóbakstegunda, er einkasalan flytur inn, annara en tóbaks til sauðfjárlækninga, skal letra „Tóbakseinkasala ríkisins“.

14. gr.

Tekjum ríkissjóðs samkvæmt lögum þessum skal verja þannig:

Helmingur teknanna skal renna til byggingarsjóða samkv. lögum nr. 45 1929, um verkamannabústaði, og skiptist sá helmingur milli byggingarsjóðanna að tiltölu við ríkissjóðstillagið til þeirra. Hinn helmingurinn rennur til byggingar- og landnámssjóðs samkv. lögum nr. 35 1928.

15. gr.

Brot gegn lögum þessum varða sektum, allt frá 50 til 20000 kr., ef eigi liggur þyngri refsing við eftir öðrum lögum. Auk þess skal tóbak, sem inn er flutt í heimildarleysi, gert upptækt og afhendist tóbakseinkasölunni til ráðstöfunar. Andvirðið telst meðal tekna hennar og rennur í ríkissjóð.

16. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara sem almenn lögglumál.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

59

8. sept.

um

breyting á lögum nr. 46. 15. júní 1926, um útsvör.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Á eftir 2. málsg. 27. gr. laganna komi:

Þó má hreppsnefnd, með samþykki sýslunefndar, og bæjarstjórn, með
samþykki atvinnumálaráðherra, ákveða aðra gjalddaga á útsvörum.

2. gr.

30. gr. laganna verði svo hljóðandi:

Ef útsvar er ekki greitt áður en 2 mánuðir eru liðnir frá gjalddaga, skal
greiða hreppssjóði eða bæjarsjóði dráttarvöxtu af því, sem ógreitt er, 1% fyrir
tvo fyrstu mánuðina og 1% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem liður
þar fram yfir frá gjalddaga, unz gjaldið er greitt.

3. gr.

Lög þessi koma til framkvæmdar jafnskjótt sem þau hafa öðlzt stað-
festingu konungs.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

60
8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á síld.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

2. gr. laganna orðist þannig:

Útflutningsnefnd hefir yfirstjórn á öllum framkvæmdum einkasölunnar. Fimm menn eiga sæti í þeirri nefnd. Skulu fjórir þeirra kosnir á aðalfundi með hlutfallskosningu til eins árs í senn, og jafnmargir varamenn á sama hátt. Atvinnumálaráðherra skipar fimmta manninn og varamann hans til jafnlangs tíma. Allir nefndarmennirnir skulu vera búsettir við Eyjafjörð eða Siglufjörð eða hafa aðsetur þar að minnsta kosti frá miðjum júní til septemberloka. Útflutningsnefnd kys í byrjun hvers starfsárs formann fyrir komandi ári. Fáir enginn nefndarmanna meiri hluta atkvæða (3 af 5), skipar atvinnumálaráðherra formanninn.

2. gr.

Fyrsta málsgrein 3. gr. laganna falli niður. Í hennar stað komi:

Útflutningsnefnd ræður framkvæmdarstjóra, einn eða fleiri, eftir því, er þurfa þykir. Hún ákveður laun þeirra og setur þeim erindisbréf.

3. gr.

3. liður 4. gr. laganna orðist þannig:

Að selja fyrir einkasöluna í samráði við útflutningsnefnd o. s. frv.

4. gr.

11. gr. laganna verður 12. gr., en í stað 11. gr. komi ný 11. gr., svo hljóðandi:

Aðalfundur Sildareinkasölunnar skal haldinn ár hvert á tímabilinu 20.—30. apríl, annaðhvort á Akureyri eða í Reykjavík, og skal útflutningsnefnd boða til fundarins með minnst 8 vikna fyrirvara. Á aðalfundi skulu þessi mál tekin fyrir:

1. Lagðir fram til úrskurðar endurskoðaðir reikningar einkasölunnar fyrir

næsta ár á undan, ásamt athugasemdum endurskoðenda og svörum útflutningsnefndar og framkvæmdarstjóra.

2. Lögð fram skýrsla útflutningsnefndar um reksturinn næsta ár á undan.
3. Kosnir fulltrúar í útflutningsnefnd, einn endurskoðandi og varamaður hans, báðir til eins árs í senn.
4. Ákveðin þóknun útflutningsnefndar og endurskoðenda fyrir næsta ár á undan, og sömuleiðis ferðakostnaður fulltrúa aðalfundar.
5. Önnur mál, er fram kunna að koma og varða hagsmuni einkasölunnar.

Aðalfund sækja 14 kjörnir fulltrúar. Skulu 7 kosnir af þeim útgerðarmönnum, er skip gerðu út á sildveiðar og lögðu inn sild til einkasölunnar næsta ár á undan kosningu, og greiðist eitt atkvæði fyrir hvert skip. 7 skulu kosnir af Alþýðusambandi Íslands, eða Alþýðusambandsstjórninni í þess stað, ef sambandsþing hefir ekki komið saman áður en kosning fer fram. Útgerðarmenn sunnlands kjósa 2 fulltrúa, útgerðarmenn vestanlands 1, útgerðarmenn norðanlands 3 og útgerðarmenn austanlands 1. Fulltrúar Alþýðusambandsins skulu allir kosnir úr hópi sjómanna, og skulu 2 vera af Suðurlandi, 2 af Vesturlandi, 2 af Norðurlandi og 1 af Austurlandi. Fer kosningin að öðru leyti fram eftir þeim reglum, er atvinnumálaráðherra setur. Jafnmargir varamenn skulu kosnir af sömu aðiljum og á sama hátt. Þar, sem kosnir eru fleiri en einn fulltrúi, skal hafa hlutfallskosningu.

Kjörtímabil fulltrúa á aðalfund sé tvö ár.

Til þess að aðalfundur sé lögmætur, þurfa minnst $\frac{2}{3}$ kjörinna fulltrúa að sitja hann. Nú verður aðalfundur ekki lögmætur, og boðar þá útflutningsnefnd til hans á ný með minnst 14 daga fyrirvara, og getur sá fundur úrskurðað sig lögmætan, þó að skorta kunni á næga þátttöku.

5. gr.

Atvinnumálaráðherra skipar annan endurskoðanda einkasölunnar og varamann hans, báða til eins árs.

6. gr.

13. gr. laganna fellur niður.

7. gr.

14. gr. laganna verður 13. gr. og orðist þannig:

Atvinnumálaráðuneytið semur reglugerð um skoðun á sild.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

60

8. sept.

Bráðabirgðaákvæði.

Atvinnumálaráðherra kallar saman aukafund í nóvembermánuði 1931, skipaðan samkv. þessum lögum. Þó skal við kosningu útgerðarmanna til hans miða við skip þau, er gerð voru út á síldveiðar sumarið 1931.

Á þeim fundi skal kosin útflutningsnefnd og endurskoðandi samkvæmt þessum lögum.

Jafnframt skipar atvinnumálaráðherra fimmta manninn í nefndina, endurskoðanda og varamenn þeirra.

Hin nýja útflutningsnefnd og endurskoðendur taka við starfinu í ársbyrjun 1932, og fellur þá jafnframt niður umboð núverandi útflutningsnefndar og endurskoðenda.

Útflutningsnefnd þessi og endurskoðendur gegna starfinu til þess tíma, er útflutningsnefnd og endurskoðendur eru kosnir á fyrsta reglulegum aðalfundi í maí 1932.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

61

8. sept.

um

ríkisbókhald og endurskoðun.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttnerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Skilgreining hugtaka.

1. gr.

Ríkisbókhald nefnist í lögum þessum allt það bókhald, sem ríkisbókara
er falið.

Ríkisstofnun er í lögum þessum talin hver sú stofnun, sem rekin er fyrir
reikning ríkissjóðs.

Reikningshaldari er nefndur hver sá starfsmaður ríkisins, sem hefir með
höndum opinber reikningsskil (sbr. auglýsingu um reglugerð um opinber reikn-
ingsskil frá 11. des. 1929).

II. KAFLI

Ríkisbókhald.

2. gr.

Í ríkisbókhaldinu skal bókfæra eftir reglum tvöfaldrar bókfærslu öll
fjárviðskipti íslenzka ríkisins. Viðskiptin skal bókfesta samkvæmt gögnum frá
ríkisféhirði um út- og innborganir, er hann afhendi bókhaldinu daglega, og
samkvæmt tilkynningum fjármálaráðuneytisins, reikningum og skilagreinum
frá ríkisstofnunum, reikningshöldurum og öðrum þeim, sem hafa fjármuni rík-
isins í vörzlu eða annast útborganir, innheimtu eða önnur viðskipti fyrir þess
hönd. Ríkisstofnanir og umboðsmenn þeir, sem að framan getur, eru skyldir að
hafa fullkomið bókhald yfir þær fjárreiður ríkisins, sem þeim er falið að annast,
og haga skilagreinum og reikningum til ríkisbókhaldsins svo, sem fjármálaráðu-
neytið fyrirskipar. Fjármálaráðuneytið getur og sett reglur um, hversu bókhaldi
ríkisstofnana og opinberra reikningshaldara skuli hagað.

61

8. sept.

3. gr.

Ríkisstofnanir skulu bókfæra í bókum sínum allar þær ríkiseignir, er þær hafa undir höndum, og skuldir, sem þeim er ætlað sjálfum að standa straum af.

Efnahagsreikningar stofnana þessara séu felldir inn í ríkisbókhaldið, og jafnframt inn á aðalreikning ríkisins yfir eignir og skuldir.

Allar þær eignir og skuldir ríkisins, sem ekki eru bókfærðar hjá einstökum ríkisstofnunum, skulu færðar í bókum ríkisbókhaldsins.

Fjármálaráðuneytið segir fyrir um, hverjar ríkisstofnanir skuli bókfæra eignir og skuldir samkvæmt þessari grein.

Fjármálaráðuneytið ákveður í samráði við forstöðumenn ríkisstofnana, með hvaða verði eignir ríkisins skuli bókfærðar.

4. gr.

Bækur ríkisbókhaldsins skulu færðar þannig, að samkvæmt þeim verði saminn, í lok reikningsárs, ríkisreikningur Íslands. Reikningi þessum sé þann veg fyrir komið, að af honum verði séð rekstrarniðurstöða þjóðarbúsins. Sé þess vandlega gætt að gera greinarmun á raunverulegum tekjum og gjöldum og öðrum viðskiptum, sem ekki hafa áhrif á rekstrarútkomuna.

Þessir séu lokakaflar í ríkisreikningi Íslands:

1. Rekstrarreikningur, er sýni rekstrarniðurstöðu þjóðarbúsins. Þar skal tilgreind fyrning á eignum ríkisins.
2. Sjóðyfirlit, er sýni breytingar á peningaforða ríkissjóðs og af hvaða ástæðum þær hafa orðið.
3. Efnahagsreikningur, er sýni eignir og skuldir ríkisins í lok reikningsársins.

Efnahagsreikningi fylgi yfirlit um ástæður til breytinga á skuldlausri eign ríkisins.

Sá hluti ríkisreikningsins, sem sundurliðaður er, skal saminn í samræmi við fjárlög, og skulu yfirlitsreikningarnir samdir samkvæmt honum.

5. gr.

Fjárlög skulu samin í tveim köflum. Í fyrri kaflanum séu áætlanir og fjárveitingar tekna og gjalda, og skulu niðurstöðutölur þess kafla ríkisreiknings færðar á rekstrarreikning. Í síðari kafla skulu færðar fjárveitingar og áætlanir, sem ekki hafa áhrif á rekstrarútkomu, og skulu niðurstöðutölur þess kafla í ríkisreikningi færðar á sjóðyfirlit.

Með fjárlögum sé ákveðin fyrning á eignum ríkisins.

6. gr.

Forstöðumaður ríkisbókhaldsins nefnist ríkisbókari, og skal hann skipaður af fjármálaráðherra. Ber hann ábyrgð á því, að störf stofnunarinnar séu leyst af hendi sem vera ber samkvæmt lögum þessum og reglum þeim, sem settar verða um þau efni. Ennfremur ber ríkisbókhaldinu að gæta þess í sam-

vinna við ríkisendurskoðunina, að ríkisstofnanir og umboðsmenn ríkisins fylgi **61**
 í öllu fyrirmælum um reikningsskil þeirra, sem sett eru með lögum þessum eða 8. sept.
 síðar kunna að verða sett með lögum, reglugerðum eða öðrum bindandi fyrir-
 mælum.

Ríkishólkari hefir sömu laun og ríkisféhirðir.

7. gr.

Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um starfstilhögun í ríkisbók-
 haldinu og um samvinnu þess við ríkisféhirði. Einnig ákveður ráðuneytið, hver
 aðstoð ríkisbókara er veitt við störf hans.

Fjármálaráðherra setur ríkisbókara erindisbréf.

III. KAFLI.

Endurskoðun.

8. gr.

Endurskoða skal alla reikninga ríkisins og ríkisstofnana. Við endurskoð-
 unina ber þess að gæta:

1. Að reikningarnir séu tölulega réttir og samdir samkvæmt réttum bókhalds-
 reglum og að allir tekju- og gjaldaliðir séu sannaðir með viðeigandi fylgi-
 skjölum.
2. Að greiðslur allar og viðskipti séu í samræmi við gildandi lög og reglur og
 þar að lútandi samninga.
3. Að engin útgjöld séu innt af hendi án lagaheimildar, að fjárveitingar séu
 réttilega notaðar samkvæmt fyrirmælum, og að útgjöld, tekjur og aðrir
 liðir viðskiptanna séu bókfærðir á réttan hátt.
4. Að fulls sparnaðar og hagsýni sé gætt við rekstur þann, er reikningarnir
 hljóða um.

Fjármálaráðuneytið setur nánari fyrirmæli um framkvæmd og tilhögun
 endurskoðunar með reglugerð.

9. gr.

Endurskoðun á reikningum ríkisstofnana og reikningshaldara, sem um
 getur í 2. gr., skal framkvæmd af fjármálaráðuneytinu, svo og endur-
 skoðun á reikningum allra þeirra sjóða, sem háðir eru varðveizlu eða eftirliti
 ríkisins. Þó er fjármálaráðuneytinu heimilt fyrst um sinn að fela mönnum
 utan ráðuneytisins að endurskoða hjá reikningshöldurum utan Reykjavíkur.

10. gr.

Fjármálaráðuneytinu ber að láta endurskoðunarskýrslu fylgja reikning-
 um þeim, sem það endurskoðar, þegar þeir eru lagðir fyrir yfirskoðunarmenn
 ríkisreikningsins.

61 Í endurskoðunarskýrslu skal fram tekið, hvernig endurskoðun hefir verið
8. sept. hagað, hverjar athugasemdir hafi verið gerðar, svör við þeim og úrskurðir, ennfremur sérhvað það viðvikjandi reikningsskilunum eða rekstri, er fjármálaráðuneytið telur rétt að vekja athygli á eða gera athugasemdir um til yfirskoðunarmanna.

11. gr.

Þar, sem slíkt þykir henta, fer endurskoðun samkvæmt 8. og 9. gr. fram í skrifstofum þeirra stofnana eða einstaklinga, sem í hlut eiga.

12. gr.

Fjármálaráðuneytið getur ákveðið, að ríkisstofnanir endurskoði reikninga undirmanna sinna, er gera þeim reikningsskil, enda gefi viðkomandi stofnun ráðuneytinu skýrslu um tillögur þeirrar endurskoðunar, þegar hún skilar reikningum sínum til ráðuneytisins. Ráðuneytið lætur síðan fara fram dreifikönnun á reikningum þeim, sem þannig hafa verið endurskoðaðir, eftir því, sem ástæða þykir til.

13. gr.

Ríkisreikningurinn og bækur ríkisbókhaldsins skulu endurskoðast af yfirskoðunarmönnum samkv. 39. gr. stjórnarskrárinnar. Yfirskoðunarmönnum er heimilt að fela fjármálaráðuneytinu að annast þann hluta af endurskoðunarstarfinu, sem um ræðir í 1. tölul. og niðurlagi 3. tölul. 8. gr. laga þessara.

Yfirskoðunarmenn geta krafist upplýsinga um hvert það atriði, sem þeim eigi þykir nægilega ljóst í reikningum ríkisins eða bókum ríkisbókhaldsins.

Ennfremur geta þeir lagt fyrir fjármálaráðuneytið að rannsaka nánar hvert það atriði í reikningum þeim, sem ráðuneytið hefir endurskoðað, en eigi þykir nægilega upplýst.

14. gr.

Yfirumsjón með allri endurskoðun fjármálaráðuneytisins skal falin einum af endurskoðendum þess, og nefnist hann aðalendurskoðari. Hann skal hafa sérþekkingu á endurskoðun og reikningsfærslu.

Aðalendurskoðari stendur beint undir fjármálaráðherra. Fjármálaráðherra skal setja reglur um starf hans og afstöðu í fjármálaráðuneytinu og setja honum erindisbréf.

Aðalendurskoðari skal ennfremur hafa umsjón með störfum ríkisbókhaldsins fyrir hönd fjármálaráðherra eftir því, sem ráðherra nánar ákveður.

Aðalendurskoðari sé skipaður af fjármálaráðherra. Hann hefir laun sem skrifstofustjórar í stjórnarráðinu.

15. gr.

Fjármálaráðuneytið lætur framkvæma sjóðtalningu hjá ríkisféhirði, ríkisstofnunum og öðrum þeim, sem hafa fjármuni hins opinbera undir höndum,

svo oft sem þurfa þykir, og eigi sjaldnar en einu sinni á ári. Undir ákvæði þessarar greinar fellur eftirlit með frimerkjaútgáfu og birgðum póstsjóðs.

61
8. sept.

Þar, sem endurskoðun er hagað samkvæmt 12. gr., getur fjármálaráðuneytið krafizt, að ríkisstofnun láti vottorð um sjóðtalningu hjá undirmönnum sínum fylgja aðalreikningi.

Hafi sami maður fjárreiður fyrir fleiri en eina ríkisstofnun, skal sjóðtalningu hagað þannig, að samtímis séu taldir sjóðir beggja eða allra stofnananna, annaðhvort af sama endurskoðanda, eða endurskoðendur séu mættir til starfans í sama mund.

16. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara varða sektum frá 200—2000 kr., nema þyngri refsing liggi við samkv. öðrum lögum.

Heimilt er fjármálaráðherra að beita dagsektum við vanrækslu á framkvæmd starfa samkvæmt lögum þessum, allt að 50 kr. á dag, unz úr er bætt.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið sem almenn lögreglumál.

IV. KAFLI.

Ákvæði um stundarsakir o. fl.

17. gr.

Ríkisreikninga Íslands fyrir árið 1930 skal semja samkvæmt lögum þessum, að svo miklu leyti sem unnt er. Fylgja skulu reikningunum svo fullnægjandi skýringar, að fullur samanburður fáiast á fjárveitingum og eyðslu og einnig samanburður við önnur ár.

18. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi numin öll ákvæði, er brjóta í bága við lög þessi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

62

8. sept.

L Ö G

um

breyting á lögum nr. 16, 19. maí 1930 [*Laun embættismanna*].

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

Fyrir orðin „til ársloka 1931“ í lagagreininni komi: til ársloka 1933.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

63

8. sept.

L Ö G

um

hýsing prestssetra.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

I. KAFLI.

Um byggingar íbúðarhúsa.

1. gr.

Þar, sem ekki eru viðunandi íbúðarhús á prestssetrum, skal reisa þau úr
varanlegu efni, svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

2. gr.

63

Í fjárlögum skal árlega veita styrk til að reisa minnst 2 íbúðarhús á 8. sept. prestssetrum. Skal styrkurinn nema 12000 kr. til hvers húss.

3. gr.

Að því leyti sem styrkur samkvæmt 2. gr., að viðbættu andvirði niðurlagðra bæjarhúsa á prestssetrum, nægir ekki fyrir byggingarkostnaði, veitir kirkjujarðasjóður lán til greiðslu hans, þó ekki yfir 8000 kr. á hús. Lán þessi ávaxtast og afborgast með 4% á ári, og eru af því 3½% vextir, en ½% afborgun.

4. gr.

Lán þau, er í 3. gr. getur, eru embættislán og tryggð með launum hlutað-eigandi prests, þeim er úr ríkissjóði greiðast, og má halda árlegum greiðslum eftir af laununum með jafnri fjárhæð á mánuði hverjum, enda er presti jafnan skylt að búa í húsi, sem reist er samkvæmt lögum þessum, nema leyfi biskups komi til.

5. gr.

Nú óskar prestur, að íbúðarhús sé reist á prestssetri, og skal hann þá senda beiðni um það til kirkjumálaráðuneytisins um hendur prófests og biskups, sem skulu láta uppi álit sitt um nauðsyn prests. Í beiðninni skal lýst nákvæmlega ástandi bæjarhúsa, enda fylgi henni mat úttektarmanna á verðgildi þeirra.

6. gr.

Nú berst kirkjumálaráðherra beiðni samkvæmt 5. gr., og lætur hann þá, ef prófastur og biskup hafa mælt með beiðninni, byggingarfróðan mann rannsaka aðstöðu um innlent efni, en húsameistara ríkisins gera uppdrátt af húsinu og kostnaðaráætlun. Stærð húss skal miðuð við aðstöðu á hverjum stað, og presti skal jafnan gefið tækifæri til að gera athugasemdir við uppdrátt húsameistara, enda greiðir hann sjálfur þann hluta byggingarkostnaðar, sem er umfram styrk og lán eftir 2. og 3. gr., nema ófullnægjandi kostnaðaráætlun eða verðlagsbreytingum á vinnu eða efni verði um kennt, að dómi ráðherra. Þá greiðir ríkissjóður helming þess, sem húsið hefir farið fram úr áætlun.

Nú fær prestur ekki greitt þann hluta byggingarkostnaðar, er honum ber, og má þá kirkjujarðasjóður veita honum embættislán fyrir því, er til vantar, með sömu vöxtum sem í 3. gr. segir, en þrefalt hærri afborgun.

7. gr.

Pegar ákveðið hefir verið að reisa íbúðarhús á prestssetri, felur ráðherra trúnaðarmanni sínum að hafa eftirlit með byggingunni. Prestur annast framkvæmd verksins, nema ráðherra feli öðrum, en húsameistara ríkisins er skylt að aðstoða hann um kaup útlends efnis og annað, sem við verður komið. Val firsmiðs skal húsameistari samþykkja.

63

8. sept.

8. gr.

Helmingur styrks þess, er í 2. gr. getur, greiðist er ráðuneytið fær skilríki fyrir því, að meginhluti efnis sé komið á byggingarstaðinn, enda sé timbur vátryggt. Hinn helmingur styrksins greiðist þegar húsið er fókelt. Lánsféð greiðist þegar ráðuneytinu hafa borizt fullnægjandi skilríki frá trúnaðarmanni sínum, um að húsið sé fullgert eftir uppdrætti og vel vandað í öllu.

9. gr.

Nú berast ráðuneytinu fleiri beiðnir presta um íbúðarhús en svo, að veitt upphæð í fjárlögum hrökkvi til, og skal þá taka til greina beiðnir þeirra, sem brýnasta hafa þörf.

10. gr.

Umsóknir um styrk og lán til íbúðarhúsa á prestssetrum skulu komnar til ráðuneytisins eigi síðar en í maímánuði árið áður en byggja skal, og svar ráðuneytisins skal sent presti eigi síðar en 1. sept. sama ár.

11. gr.

Nú er presti skylt að hafa aðsetur í kaupstað eða kaupúni, og er þá bæjarfélagi eða sveitar skylt að leggja til ókeypis hentuga lóð undir íbúðarhús hans.

12. gr.

Ef íbúðarhús eða bæjarhús prestsseturs brennur eða eyðist af náttúruvöldum eftir að ráðstafað hefir verið fjárveitingu, sem fyrir hendi er til byggingar á prestssetri, er ráðuneytinu heimilt að leggja fram fé til að reisa íbúðarhús samkvæmt þessum lögum, að því leyti sem brunabótafé og fyrningarsjóður prestakallsins hrekkur ekki til endurbyggingar.

13. gr.

Prestur skal á eigin kostnað annast árlegt viðhald íbúðarhúss eftir reglum, sem ráðuneytið setur. Prófastur og biskup skulu líta eftir á eftirlitsferðum sínum, hvort reglum þessum sé fylgt, og skýra ráðuneytinu frá, ef áfátt er. Ef prestur lætur hjá liða að bæta úr þessu eftir að hann hefir fengið áminningu, er ráðuneytinu rétt að láta aðgerð fara fram á hans kostnað og taka greiðslu af launum hans.

14. gr.

Nú er reist hús á prestssetri eftir þessum lögum, og skal prestur þá árlega leggja fram $\frac{1}{2}\%$ af styrk samkvæmt 2. og 18. gr. í sjóð, sem er eign prestakallsins og nefnist fyrningarsjóður. Sjóð þennan skal ávaxta í útborgunardeild Söfnunarsjóðs Íslands, undir umsjón biskups, en framlagi prests skal halda eftir af launum hans með $\frac{1}{12}$ á mánuði.

15. gr.

63

8. sept.

Íbúðarhús á prestssetrum skulu vátryggð gegn eldi í Brunabótafélagi Íslands, og gætir biskup þess. Brunabótagjaldið greiðir prestur, og skal það tekið af launum hans þegar biskup óskar.

16. gr.

Þegar endurbyggja þarf hús vegna fyrningar, skal til þess nota það fé með vöxtum, sem í fyrningarsjóð prestakallsins hefir safnast, eftir því sem með þarf, og skal Söfnunarsjóður inna það af hendi áður en 6 mánuðir eru liðnir frá þeim degi, er greiðslu var krafizt.

17. gr.

Nú kemur það í ljós, er endurbyggja þarf íbúðarhús, eða við brottför prests úr kalli, að viðhaldi var áfátt, og skal þá prestur eða dánarbú hans bæta eftir mati úttektarmanna.

18. gr.

Ef húsameistari ríkisins telur ekki rétt að reisa hús á prestssetri, heldur sé endurbót eða viðbygging nauðsynleg og fjárhagslega réttmæt, þá er ráðherra heimilt að veita til þess fé úr kirkjujarðasjóði, og séu tveir þriðju hlutar þess styrkur en þriðjungur lán, er ávaxtist og endurgreiðist með $4\frac{1}{2}\%$ á ári. Þar af eru $3\frac{1}{2}\%$ vextir og 1% afborgun. Að öðru leyti fer um endurbætur þessar eða viðbyggingu eftir sömu reglum og þá er ný hús eru reist á prestssetrum, eftir því, sem við getur átt.

19. gr.

Nú hefir reist verið eða endurbætt íbúðarhús á prestssetri eftir eldri lögum, fjárlögum eða stjórnarráðstöfunum, og er presti þá ekki skylt að greiða hærri upphæð samtals í vexti og afborgun af lánum, sem veitt hafa verið til byggingarinnar, eða afgjald af byggingarstyrk, en honum bæri að greiða af íbúðarhúsi, sem reist er eða endurbætt eftir lögum þessum, og aldrei yfir 320 kr. Auk þess annist hann á sinn kostnað vátryggingu og viðhald eftir þeim reglum, sem settar eru í lögum þessum um ný hús, og greiði árlegt gjald í fyrningarsjóð, er nemi $\frac{1}{2}\%$ af láni eða styrk, þó ekki yfir 80 kr.

II. KAFLI.

Um byggingar peningshúsa.

20. gr.

Ábúendum prestssetra skal heimilt að vinna af sér eftirgjöld og kvaðir á ábýlisjörðum sínum og því, er þeim fylgir, með peningshúsabyggingum úr steinsteypu eða timbri og jární, með þeim skilmálum, er segir í lögum þessum.

Hlöður teljast með peningshúsum.

63
8. sept.

21. gr.
Nú óskar ábúandi á prestssetri að vinna af sér eftirgjald samkv. 17. gr., og lætur ráðuneytið þá rannsaka þörf nýrrar byggingar. Ef hún reynist nauðsynleg, lætur ráðuneytið hæfan mann rannsaka aðstöðu alla og gera uppdrátt og kostnaðaráætlun, svo sem segir í 6. gr., og skal ábúandinn síðan reisa húsið samkv. þeim uppdrætti eða öðrum, er ráðuneytið samþykkir.

Ríkissjóður leggur fram járn og steinlím til byggingarinnar.

22. gr.

Þegar peningshús hefir verið reist samkv. lögum þessum, skal það tekið út af trúnaðarmanni ráðuneytisins. Og ef húsið reynist fullbyggt og vandað að dómi trúnaðarmanns, tekur ráðuneytið við því fyrir hönd jarðarinnar.

23. gr.

Nú er, að dómi ráðuneytisins, nauðsynlegt að reisa stærra peningshús en svo, að 3 ára eftirgjald og kvaðir á prestssetrinu hrökkvi fyrir byggingarkostnaðinum. Lánar ráðuneytið þá fé úr kirkjujarðasjóði, ef prestur óskar, fyrir vinnu við steypu og tré, aðkeyptu efni, nema járn og steinlími, svo og fyrir helmingi flutningskostnaðar, ef aðdrættir eru sérstaklega erfiðir að dómi ráðuneytisins.

Allt annað framlag ábúanda til byggingarinnar telst fyrirframgreiðsla eftirgjaldsins.

24. gr.

Lán samkv. 22. gr. eru embættislán, gegn veði í tekjum embættisins, og ávaxtast þau og endurborgast með 4½% á ári. Af því eru 3½% vextir og 1% afborgun.

25. gr.

Ábúandi greiði árlega 1% af framlagi ríkissjóðs til peningshúsa, sem byggð eru samkv. lögum þessum, í „fyrningarsjóð peningshúsa“.

Um eftirlit og viðhald fer að öðru leyti eftir ákvæðum 13. gr.

26. gr.

Fyrningarsjóður peningshúsa skal vera eign prestakallsins. Um stjórn hans og ávöxtun, svo og hvenær til hans skuli taka, fer á sama hátt og segir í 14. og 16. gr. um fyrningarsjóð íbúðarhúsa.

27. gr.

Nú deyr ábúandi á prestssetri, eða flyzt burtu áður en afgangur prestssetursins hafa numið fyrirframgreiðslum hans samkv. 18. og 22. gr., og endurgreiðir þá ráðuneytið fráfaranda eða dánarbúi hans það, er á vantar.

Niðurlagsákvæði.**63**

8. sept.

28. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og falla þá úr gildi lög nr. 30, 16. nóv. 1907, og lög nr. 25, 20. okt. 1913.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jónas Jónsson.
L Ö G**64**

8. sept.

um

hafnargerð á Akranesi.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til hafnargerðar á Akranesi veitast úr ríkissjóði $\frac{2}{5}$ kostnaðar, eftir áætlun, sem ríkisstjórnin hefir samþykkt, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum, allt að kr. 480000 — fjögur hundruð og áttatíu þúsund krónur — gegn $\frac{3}{5}$ frá hafnarsjóði Akraness. Með framlagi ríkissjóðs teljast fjárveitingar þær, sem þegar hafa verið veittar í fjárlögum.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að kr. 500000 — fimm hundruð þúsund króna — lán, er hafnarsjóður Akraness kann að fá til hafnargerðarinnar, gegn ábyrgð Borgarfjarðarsýslu, enda sé

- 64 lánið tekið fyrir milligöngu Landsbankans, ef það er tekið erlendis. Tillagið
8. sept. úr ríkissjóði og ábyrgð ríkissjóðs er bundin því skilyrði, að yfirumsjón með verk-
inu og reikningshald sé falið manni, sem atvinnumálaráðuneytið samþykkir.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera höfnina, eða undir brautir og vegi í þarfir hafnarinnar, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans, hvort heldur er grjót, mól eða önnur jarðefni, og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem hafnargerðin hefir í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðiljum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr hafnarsjóði Akraness. Nú vill annarhvor málsaðili ekki una mati, og getur hann heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga frá því að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, ella greiðist kostnaðurinn úr hafnarsjóði Akraness.

4. gr.

Hafnarmerki skulu vera: Frá Vestriflasartá um Syðriflasarenda í Þjótarsker og þaðan sjónhending á vestanverðan Sólmundarhöfða.

5. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né fylla upp eða dýpka út frá landi nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar Ytri-Akraneshrepps. Sá, sem vill gera eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa í tvennu lagi, og heldur hafnarnefnd öðru eintakinu. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Sá, sem fengið hefir slíkt leyfi, skal skyldur að halda mannvirkinu svo við, að engin hætta stafi af því.

Brot gegn þessari grein varða sektum, frá 20—500 kr., og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

6. gr.

Hreppsnefnd Ytri-Akraneshrepps hefir á hendi stjórn hafnarmálefnauna undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

7. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd. Í hafnarnefnd sitja 5 menn, 3 kosnir af hreppsnefnd Ytri-Akraneshrepps, en

2 af sýslunefnd Borgarfjarðarsýslu. Nefndarmenn skulu kosnir til 5 ára, og gengur 1 úr árlega, fyrstu 4 árin eftir blutkesti. Að minnsta kosti 3 nefndarmenn skulu eiga heima í Akraneskaupúni eða í nágrenni þess. 64
8. sept.

8. gr.

Eigum hafnarsjóðs má aðeins verja í þarfir hafnarinnar. Hreppssjóður ábyrgist skuldir hafnarsjóðs og hreppsnefndin hefir ábyrgð á eignum hafnarinnar.

9. gr.

Hreppsnefnd má ekki án leyfis ráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir hafnarsjóðsins, eða kaupa nokkrar nýjar fasteignir, taka stærri lán eða lán til lengri tíma en að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, né endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum, og ekki heldur gera nein þau mannvirki við höfnina, sem eru svo stórvaxin, að árstekjurnar hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

10. gr.

Hafnarsjóður á allt það land innan hafnargarðs, sem nú flýtur yfir með stórstraumsflóði.

11. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnarkirkja og til árlegs rekstrarkostnaðar hafnarinnar er heimilt að innheimta gjöld þau, er hér segir:

1. Árlegt gjald af bryggjum og öðrum mannvirkjum, sem gerð eru samkv. 5. gr.
2. Af skipum og bátum, er hafna sig á Akraneshöfn, og farmi þeirra:
 - a. Lestargjald.
 - b. Vitagjald.
 - c. Vörugjald. — Undanskildar skulu þó vörur þær, er samkvæmt farmskrá skipsins eiga að fara til annara hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
 - d. Bryggjugjald af skipum, er leggjast við bryggjur hafnarinnar.
 - e. Festargjald af skipum, sem nota festar hafnarsjóðs.
 - f. Allt að 1% af andvirði afla þeirra skipa og báta, sem heimili eiga í kaupúninu og leggja þar afla á land eða hafa þar uppsátur.

Gjöld þessi, sem og gjöld fyrir afnot af öðrum eignum hafnarinnar, skulu ákveðin í reglugerð, sem hreppsnefnd Ytri-Akraneshrepps semur og atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið staðfestir, og skal í henni ákveða, hver skuli greiða þau og innheimta.

Herskip og skemmtiskip skulu undanþegin gjöldum til hafnarinnar samkvæmt tölulíð 2 a, b og c.

64

8. sept.

Nú má álíta, að tekjur af gjaldstofnum þeim, sem heimilaðir eru í 11. gr., hrökkvi ekki fyrir árlegum útgjöldum hafnarinnar, og getur þá hreppsnefndin, með sérstöku samþykki atvinnumálaráðuneytisins fyrir hvert ár, ákveðið, að leggja megi aukatoll á aðflutningsgjaldskyldar og útflutningsgjaldskyldar vörur. Gjaldið má þó aldrei fara fram úr 4% af tolli þeim, er greiða ber í rikissjóð. Gjald þetta innheimtir hafnarnefnd. Gjald þetta, sem og gjöldin samkv. 11. gr., má taka lögtaki.

12. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

13. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina fyrir lok nóvembermánaðar og senda hana síðan atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á einstöku gjalda- og tekjuliðum.

14. gr.

Nú hefir hreppsnefnd í hyggju einhverjar meiri háttar aðgerðir við höfnina, eða hún vill gera einhverjar þær ráðstafanir, er samþykki atvinnumálaráðuneytisins þarf til, og skal hún þá senda ráðuneytinu sérstaka tillögu um það efni. Skal það gert svo tímanlega sem kostur er, að samþykki ráðuneytisins geti komið til áður en hún lætur fjárhagsáætlun hafnarinnar fara frá sér.

15. gr.

Komi það í ljós, þegar fram á árið liður, að óumflýjanlegt sé að sinna einhverjum aðgerðum utan áætlunar, eða fara fram úr áætluðum fjárhæðum, ber hafnarnefnd að tilkynna það hreppsnefnd í tæka tíð. Fallist hún á tillögur hafnarnefndar, skal þegar leitað samþykkis ráðuneytisins til þess að víkja megi frá áætluninni. Fyrr má ekki framkvæma verkið né stofna til tekjuhallans.

16. gr.

Við lok hvers reikningsárs, og ekki síðar en fyrir febrúarlok, skal hafnarnefnd gera reikning yfir tekjur og gjöld hafnarinnar á hinu liðna ári, og efnahagsreikning hennar. Reikningana skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og hreppsreikninga.

17. gr.

Að öðru leyti skal ákveða með reglugerð, er hreppsnefnd semur og ráðuneytið staðfestir, allt það, er lýtur að greiðri og hættulausri umferð um höfnina,

góðri reglu og öðru höfninni viðvikjandi, er við þykir eiga. Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—1000 kr. **64**

8. sept.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í hafnarsjóð.

19. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn 5. gr. laga þessara og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

hafnargerð á Sauðárkróki.

65

8. sept.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til hafnargerðar á Sauðárkróki veitast úr ríkissjóði $\frac{2}{5}$ kostnaðar, eftir áætlun, sem ríkisstjórnin hefir samþykkt, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum, allt að kr. 250000 — tvö hundruð og fimmtíu þúsund krónur — gegn $\frac{3}{5}$ hlutum frá hafnarsjóði Sauðárkróks.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs allt að kr. 370000 — þrjú hundruð og sjötíu þúsund króna — lán, er hafnarsjóður Sauðárkróks kann að fá til hafnargerðar, gegn ábyrgð sýslunefndar Skagafjarð-

- 65 8. sept. arsýslu, enda sé lánið tekið fyrir milligöngu Landsbankans, ef það er tekið erlendis. Tillagið úr ríkissjóði og ábyrgð ríkissjóðs er bundin því skilyrði, að yfirumsjón með verkinu og reikningshald sé falið manni, sem atvinnumálaráðuneytið samþykkir.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera höfnina, eða undir brautir og vegi í þarfir hafnarinnar, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans, hvort heldur er grjót, möl eða önnur jarðefni, og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem hafnargerðin hefir í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati tveggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðiljum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr hafnarsjóði Sauðárkróks. Nú vill annarhvor málsaðili ekki una mati, og getur hann heimtað yfirmat, en gera skal hann það innan 14 daga frá því að matsgerð er lokið. Yfirmatið skal framkvæmt á sama hátt af 4 dómkvöddum mönnum. Kostnaðurinn við yfirmatið greiðir sá, er þess hefir krafizt, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð, ella greiðist kostnaðurinn úr hafnarsjóði Sauðárkróks.

4. gr.

Hafnarmerki skulu ákveðin af atvinnumálaráðherra, að fengnum tillögum hreppsnefndar Sauðárkrókshrepps.

5. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó framneina bryggju eða önnur mannvirki, né fylla upp eða dýpka út frá landi nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar Sauðárkrókshrepps. Sá, sem vill gera eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því, svo og uppdráttur, ef með þykir þurfa í tvennu lagi, og heldur hafnarnefnd öðru eintakinu. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Sá, sem fengið hefir slíkt leyfi, skal skyldur að halda mannvirkinu svo við, að engin hætta stafi af því.

Brot gegn þessari grein varða sektum, frá 20—500 kr., og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

6. gr.

Hreppsnefnd Sauðárkrókshrepps hefir á hendi stjórn hafnarmálefna undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

7. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd. Í hafnarnefnd sitja 3 menn, 2 kosnir af hreppsnefnd Sauðárkrókshrepps, en 1 af

sýslunefnd Skagafjarðarsýslu. Nefndarmenn skulu kosnir til 3 ára, og gengur 1 úr árlega, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti. Að minnsta kosti 2 nefndarmenn skulu eiga heima í Sauðárkrókskaupúni eða í nágrenni þess. 65 8. sept.

8. gr.

Eigum hafnarsjóðs má aðeins verja í þarfir hafnarinnar. Hreppssjóður ábyrgist skuldir hafnarsjóðs og hreppsnefndin hefir ábyrgð á eignum hafnarinnar.

9. gr.

Hreppsnefnd má ekki án leyfis ráðuneytisins selja eða veðsetja fasteignir hafnarsjóðsins eða kaupa nokkrar nýjar fasteignir, taka stærri lán eða lán til lengri tíma en að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, né endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum, og ekki heldur gera nein þau mannvirki við höfnina, sem eru svo stórvaxin, að árstekjurnar hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

10. gr.

Hafnarsjóður á allt það land innan hafnargarðs, sem nú flýtur yfir með stórstraumsflóði.

11. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnarkirkja og til árlegs rekstrarkostnaðar hafnarinnar er heimilt að innheimta gjöld þau, er hér segir:

1. Árlegt gjald af bryggjum og öðrum mannvirkjum, sem gerð eru samkvæmt 5. gr.
2. Af skipum og bátum, er hafna sig í Sauðárkrókshöfn, og farmi þeirra:
 - a. Lestargjald.
 - b. Vitagjald.
 - c. Vörugjald. — Undanskildar skulu þó vörur þær, er samkvæmt farmskrá skipsins eiga að fara til annara hafna á landinu, ef þær eru ekki settar á land.
 - d. Bryggjugjald af skipum, er leggjast við bryggjur hafnarinnar.
 - e. Festargjald af skipum, sem nota festar hafnarsjóðs.
 - f. Allt að $\frac{1}{2}$ hlut af hverjum vélbáti, 8 smálesta eða stærri, og hlutfallslega af síldveiðiskipum og togurum, en allt að $\frac{1}{4}$ hlutar af smærri vélbátum en 8 smálesta og róðrabátum.

Gjöld þessi, sem og gjöld fyrir afnot af öðrum eignum hafnarinnar, skulu ákveðin í reglugerð, sem hreppsnefnd Sauðárkrókshrepps semur og atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið staðfestir, og skal í henni ákveða, hver skuli greiða þau og innheimta.

Herskip og skemmtiskip skulu undanþegin gjöldum til hafnarinnar samkvæmt tölulíð 2 a., b. og c.

65

8. sept.

Nú má álita, að tekjur af gjaldstofnum þeim, sem heimilaðir eru í 11. gr., hrökkvi ekki fyrir árlegum útgjöldum hafnarinnar, og getur þá hreppsnefndin, með sérstöku samþykki atvinnumálaráðuneytisins fyrir hvert ár, ákveðið, að leggja megi aukatoli á aðflutningsgjaldskyldar og útflutningsgjaldskyldar vörur. Gjaldið má þó aldrei fara fram úr 4% af tolli þeim, er greiða ber í ríkissjóð. Gjald þetta innheimtir hafnarnefnd. Gjald þetta, sem og gjöldin samkvæmt 11. gr., má taka lögtaki.

12. gr.

13. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

14. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina fyrir lok nóvembermánaðar og senda hana síðan atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á einstöku gjalda- og tekjuliðum.

15. gr.

Nú hefir hreppsnefnd í hyggju einhverjar meiri háttar aðgerðir við höfnina, eða hún vill gera einhverjar þær ráðstafanir, er samþykki atvinnumálaráðuneytisins þarf til, og skal hún þá senda ráðuneytinu sérstaka tillögu um það efni. Skal það gert svo tímanlega sem kostur er, að samþykki ráðuneytisins geti komið til áður en hún lætur fjárhagsáætlun hafnarinnar fara frá sér.

16. gr.

Komi það í ljós, þegar fram á árið liður, að óumflýjanlegt sé að sinna einhverjum aðgerðum utan áætlunar, eða fara fram úr áætluðum fjárhæðum, ber hafnarnefnd að tilkynna það hreppsnefnd í tæka tíð. Fallist hún á tillögur hafnarnefndar, skal þegar leitað samþykkis ráðuneytisins til þess að víkja megi frá áætluninni. Fyrr má ekki framkvæma verkið né stofna til tekjuhallans.

17. gr.

Við lok hvers reikningsárs, og ekki síðar en fyrir febrúarlök, skal hafnarnefnd gera reikning yfir tekjur og gjöld hafnarinnar á hinu liðna ári, og efnahagsreikning hennar. Reikningana skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og hreppsreikninga.

18. gr.

Að öðru leyti skal ákveða með reglugerð, er hreppsnefnd semur og ráðuneytið staðfestir, allt það, er lýtur að greiðri og hættulausri umferð um höfnina,

góðri reglu og öðru höfninni viðvíkjandi, er við þykir eiga. Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—1000 kr.

65
8. sept.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í hafnarsjóð.

19. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn 5. gr. laga þessara og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

hafnargerð á Dalvík.

66
8. sept.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

G j ö r u m k u n n u g t: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til hafnargerðar á Dalvík veitast úr rikissjóði, eftir áætlun, sem ríkisstjórnin samþykkir, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum, $\frac{2}{5}$ kostnaðar, allt að kr. 150000, gegn því að frá hafnarsjóði Dalvíkur komi $\frac{2}{5}$ kostnaðarins, kr. 150000, og Svarfaðardalshreppi $\frac{1}{5}$ kostnaðar, kr. 75000.

2. gr.

Ríkisstjórninni veitist heimild til að ábyrgjast, fyrir hönd rikissjóðs, allt að kr. 150000 lán, er hafnarsjóður Dalvíkur kann að fá til hafnargerðar, gegn ábyrgð sýslunefndar Eyjafjarðarsýslu, enda sé lánið tekið fyrir milligöngu Landsbankans, ef það er tekið erlendis.

66 Tillag úr rikissjóði og ábyrgð ríkisins er bundin því skilyrði, að yfir-
8. sept. umsjón með verkinu og reikningshald sé falið manni, sem stjórnarráðið samþykkir.

3. gr.

Sérhver er skyldur að láta af hendi mannvirki og land, er þarf til að gera höfnina, eða undir brautir og vegi í þarfir hafnarinnar, svo sem leyfa, að tekið verði í landi hans hvort heldur er grjót, möl eða önnur jarðefni og þola þær eignakvaðir, óhagræði eða takmörkun á afnotarétti, sem hafnargerðin hefir í för með sér, allt gegn því, að fullar bætur komi fyrir. Náist ekki samkomulag um bæturnar, skulu þær ákveðnar með mati þriggja dómkvaddra manna, að tilkvöddum báðum málsaðilum. Kostnaðurinn við matið greiðist úr hafnarsjóði Dalvíkur.

4. gr.

Hafnarmerki skulu ákveðin af atvinnumálaráðherra, að fengnum tillögum hreppsnefndar Svarfaðardalshrepps.

5. gr.

Meðfram strandlengjunni umhverfis höfnina má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né fylla upp eða dýpka út frá landi, nema eftir tillögum hafnarnefndar og með samþykki hreppsnefndar Svarfaðardalshrepps. Sá, sem vill gera eitthvert slíkt mannvirki, skal senda hafnarnefndinni beiðni um það, og skal beiðninni fylgja lýsing á því og uppdráttur, ef með þykir þurfa. Hafnarnefnd afgreiðir síðan málið til hreppsnefndar.

Sá, sem fengið hefir slíkt leyfi, skal skyldur að halda mannvirkinu svo við, að engin hættu stafi af því.

Brot gegn þessari grein varða sektum, frá 50—500 kr., og hafnarnefnd getur látið nema burt mannvirkið á kostnað eiganda.

6. gr.

Hreppsnefnd Svarfaðardalshrepps hefir á hendi stjórn hafnarmálefna, undir yfirumsjón atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins.

Hreppsnefndinni er heimilt, með samþykki atvinnumálaráðuneytisins, að taka eignarnámi lönd og lóðir, sem liggja að höfninni og nauðsynleg kynnu að vera til hagnýtingar hennar og fyrir kaupúnið.

7. gr.

Framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni skal fela hafnarnefnd. Í hafnarnefnd sitja 3 menn, 2 kosnir af hreppsnefnd Svarfaðardalshrepps, en 1 af sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu. Nefndarmenn skulu kosnir til 3 ára og gengur 1 úr árlega, fyrstu 2 árin eftir hlutkesti.

8. gr.

66

Eigum hafnarsjóðs má aðeins verja í þarfir hafnarinnar. Hreppssjóður 8. sept. ábyrgist skuldir hafnarsjóðs og hreppsnefnd hefir ábyrgð á eigum hafnarinnar.

9. gr.

Hreppsnefnd má ekki, án leyfis ráðuneytisins, selja eða veðsetja fasteignir hafnarsjóðsins eða kaupa nokkrar nýjar fasteignir, taka lán til lengri tíma en að þau verði borguð aftur af tekjum þess árs, sem fer í hönd, né endurnýja slík lán eða fresta borgunartímanum, og ekki heldur gera nein þau mannvirki við höfnina, sem eru svo stórvaxin, að árstekjurnar hrökkvi ekki til að koma þeim í framkvæmd.

10. gr.

Hafnarsjóður á allt það land innan hafnarinnar, sem nú flýtur yfir með stórstraumsflóði.

11. gr.

Til þess að standa straum af kostnaði við byggingu og viðhald hafnavirkja og til árlegs rekstrarkostnaðar hafnarinnar er heimilt að innheimta gjöld þau, er hér segir:

1. Árlegt gjald af bryggjum og öðrum mannvirkjum, sem gerð eru samkvæmt 5. grein.
2. Helming hækkunar lóðarleigu í landi þeirra jarða, er að höfninni liggja, og allt að $\frac{1}{2}$ hluta lóðargjalda nýrra lóða. Þar til núgildandi leigumálar eru fallnir úr gildi, skulu, þegar höfnin er nothæf, dómkvaddir menn meta sanngjarna lóðarleigu á 5 ára fresti, og skulu lóðarnotendur þá greiða í hafnarsjóð allt að helmingi af þeirri upphæð, sem matið er herra en núverandi leigumáli ákveður.
3. Af skipum og bátum, er hafna sig á Dalvíkurhöfn, og farmi þeirra:
 - a. Lestagjald.
 - b. Vitagjald.
 - c. Vörugjald. — Undanskildar skulu þó vörur þær, er samkvæmt farmskrá skipsins eiga að fara til annara hafna, ef þær eru ekki settar í land.
 - d. Bryggjugjald af skipum, er leggjast við bryggjur hafnarinnar.
 - e. Festargjald af skipum, sem nota festar hafnarsjóðs.
 - f. Allt að $\frac{1}{2}$ hlut af hverjum vélbáti, 6 smálesta eða stærri, og hlutfallslega af síldveiðiskipum og togurum, en allt að $\frac{1}{4}$ hlutar af smærri vélbátum en 6 smálesta og róðrabátum.

Gjöld þessi, sem og gjöld fyrir afnot af öðrum eignum hafnarinnar, skulu ákveðin í reglugerð, sem hreppsnefnd Svarfaðardalshrepps semur og atvinnu-
málaráðuneytið staðfestir, og skal í henni ákveða, hver skuli greiða þau og innheimta. Heimilt er að innheimta hafnargjöld jafnskjótt og byrjað er á hafnarmannvirkjunum.

66 Herskip og skemmtiskip skulu undanþegin gjöldum til hafnarsjóðs sam-
8. sept. kvæmt tölulið 3, a., b. og c.

12. gr.

Nú má álíta, að tekjur af gjaldstofnum þeim, sem heimilaðir eru í 11. gr., hrökkvi ekki fyrir árlegum útgjöldum hafnarinnar, getur þá hreppsnefndin, með sérstöku samþykki stjórnarráðsins fyrir hvert ár, ákveðið, að leggja megi aukatoll á aðflutningsgjaldskyldar og útflutningsgjaldskyldar vörur. Gjaldið má þó aldrei fara fram úr 4% af tolli þeim, er greiða ber í ríkissjóð. Það, sem þá kann að vanta, greiðist úr sveitarsjóði Svarfaðardalshrepps. Öll gjöld til hafnarsjóðs má taka lögtaki.

13. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

14. gr.

Fyrir 1. nóvember ár hvert ber hafnarnefnd að leggja fyrir hreppsnefnd frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Hreppsnefnd skal hafa fullsamið áætlunina fyrir lok nóvembermánaðar og senda hana síðan atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu til samþykktar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á einstökum gjalda- og tekjuliðum.

15. gr.

Nú hefir hreppsnefnd í hyggju einhverjar meiri háttar aðgerðir við höfnina, eða hún vill gera einhverjar þær ráðstafanir, er samþykki stjórnarráðsins þarf til, skal hún þá senda ráðuneytinu sérstaka tillögu um það efni. Skal það gert svo tímanlega sem kostur er, að samþykki ráðuneytisins geti komið til áður en hún lætur fjárhagsáætlun hafnarinnar fara frá sér.

16. gr.

Komi það í ljós, þegar fram á árið liður, að óumflýjanlegt sé að sinna einhverjum aðgerðum utan áætlunar, eða fara fram úr áætluðum fjárhæðum, ber hafnarnefnd að tilkynna það hreppsnefnd í tæka tíð. Fallist hún á tillögur hafnarnefndar, skal þegar leita samþykkis ráðuneytisins til þess að víkja megi frá áætluninni. Fyrr má ekki framkvæma verkið né stofna til tekjuhalla.

17. gr.

Við lok hvers reikningsárs, og ekki síðar en fyrir febrúarlok, skal hafnarnefnd gera reikning yfir tekjur og gjöld hafnarinnar á hinu liðna ári og efnahagsreikning hennar. Reikningana skal endurskoða og úrskurða á sama hátt og hreppsreikninga.

18. gr.

66

Að öðru leyti skal ákveða með reglugerð, er hreppsnefnd semur og ráðuneytið staðfestir, allt það, er lýtur að greiðri og hættulausri umferð um höfnina, góðri reglu og öðru höfninni viðvikjandi, er við þykir þurfa. Í reglugerðinni má ákveða sektir fyrir brot gegn henni, 20—1000 kr.

8. sept.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í hafnarsjóð.

19. gr.

Með mál þau, sem rísa út af brotum gegn 5. gr. laga þessara og reglugerðum, sem settar verða samkvæmt þeim, skal fara sem almenn lögreglumál.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

FJÁRAUKALÖG

67

fyrir árið 1929.

8. sept.

Vér Christian hinn Tiundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til viðbótar við gjöld, sem talin eru í fjárlögum 1929, eru veittar kr. 2128758.27 til gjalda þeirra, sem tilfærð eru í 2.—11. grein hér á eftir.

2. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 10. gr. er veitt:

67

8. sept.

I. Ráðuneytið o. fl.

		kr.	
Við	2. Utanfarir ráðherra	5014.90	
—	4. Annar kostnaður	36656.51	
—	5. Fyrir að gegna ríkisfóhirðisstörfum	3093.02	
—	6. b. Til pappírs og prentunar	6817.73	
	c. Kostnaður við sending	355.17	
—	7. Til umbóta og viðhalds á ráðherra- bústaðnum og stjórnarráðshúsinu	4885.21	
			56822.54

II. Hagstofan.

Við	2. Pappír, prentun og hefting hag- skýrslna	1832.06	
—	3. Prentun eyðublaða	837.04	
—	4. Húsaleiga, hiti og ljós m. m.	396.45	
—	5. Aðstoðar- og skrifstofukostnaður ..	7012.64	
—	6. Til þess að gefa út manntal 1703 ..	121.10	
			10199.29

III. Utanríkismál o. fl.

Við	1. d. Til skrifstofuhalds	1699.50	
—	4. Kostn. við sambandslaganefnd	2054.80	
			3754.30
			70776.13

3. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 11. gr. er veitt:

A. Dómgæzla og lögreglustjórn:

Við	8. Til landhelgisgæzlu	101774.24	
—	10. Til hegningarhússins í Reykjavík og viðhaldskostnaðar fangelsa	7126.57	
—	11. Annar sakamála- og lögreglu- mála m. m.	98809.49	
—	13. Borgun til setu- og varadómara	6623.75	
			214334.05

B. Sameiginlegur kostn. við emb.rekst.

Við	1. a. Burðareyrir	16158.29	
	b. Embættisskeyti	3262.67	

Flyt 19420.96 214334.05 70776.13

	Flutt	19420.96	214334.05	70776.13	67
Við 2.	Brúnaábyrgðargjöld o. fl.	5295.15			8. sept.
— 3.	Til embættiseftirlitsferða	10109.41			
— 4.	Til skattanefndarkostnaðar	78860.14			
— 5.	Eyðublöð o. fl.	38647.22			
			152332.88		
				366666.93	

4. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 12. gr. er veitt:

Til læknaSKIPUNAR og heilbrigðismála:

Við 2.	Skrifstofukostn. landlæknis	2343.49			
— 3.	Styrkur til læknisvitjana handa sveit- um, sem eiga sérstaklega erfiða læknissókn	1000.00			
— 8.	Til geislalækningastofu ríkisins	3000.00			
— 10.	Styrkur til héraðslækna til utanferða	862.20			
— 11.	Holdsveikraspítalinn	17208.85			
— 12.	Geðveikrahælið á Kleppi	13284.92			
— 13.	Heilsuhælið á Vífilsstöðum	5319.50			
— 15. a.	Til að ljúka við bygg. Kleppsp.	113736.67			
— d.	Styrkur til að reisa sjúkraskýli og læknisbústaði	710.20			
— j.	Kostnaður við heilbrigðiseftirlit lækna með alþýðuskólum	432.45			
— o.	Til styrktar mönnum, sem þurfa gervilimi	1578.77			
— n.	Til Evu Hjálmarsdóttur	84.24			
				159561.29	

5. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 13. gr. er veitt:

Til samgöngumála.

A. Póstmál:

Við 2.	Póstflutningar	47584.03			
— 3. a.	Skrifstofukostnaður	4799.29			
	b. Skrifstofukostn. utan Rvíkur ...	600.00			
	d. Önnur gjöld	3363.30			
			56346.62		
			Flyt	56346.62	597004.35

67

8. sept.

Flutt 56346.62 597004.35

B. Vegamál:

Við	I. 3. Ferðakostn. og fæðispeningar ..	4626.89	
—	4. Til aðstoðarmanna og mælinga	12757.96	
—	5. Skrifstofukostnaður	3474.39	
—	II. Þjóðvegir:		
—	a. 1. Kjalarnesvegur	4208.07	
—	4. Vesturlandsvegur	13196.89	
—	6. Laugardalsvegur	5883.84	
—	7. Vallhólmsvegur	5474.43	
—	11. Hróarstunguvegur	1618.13	
—	12. Um Skaftáreldhraun í V.-Sk.	26489.08	
—	14. Til vegar á Hólmahálsi	3550.00	
—	15. Til vegar yfir Hvolsvöll	6828.25	
—	b. Viðhald og umbætur	166217.70	
—	III. Til brúagerða samkv. brúalögum	202911.71	
—	IV. Til slitlags á akvegum	45000.00	
—	V. Fjallvegir	9644.56	
—	VI. 1. Til áhalda	38297.18	
—	VII. 1. Tillög til akfærra sýsluvega	37407.87	
			587586.95

C. Samgöngur á sjó:

Við	2. Til bátaferða á flóum, fjörðum og vötnum	400.00	
			400.00

D. Hraðskeyta- og falsímasamband:

Við	I. Viðauki simakerfa	2804.13	
—	II. Símalagningar	32802.52	
—	III. 2. Kostnaður við aðalskrifstofuna	5218.46	
—	3. Ritsímastöðin í Reykjavík	14836.82	
—	4. Þráðlausa stöðin í Reykjavík ..	4858.15	
Við	5. Bæjarsíminn í Reykjavík	21438.07	
—	7. Ritsímastöðin á Akureyri	15489.78	
—	8. — - Seyðisfirði	509.95	
—	9. — - Ísafirði	2603.48	
—	10. — - Borðeyri	729.66	
—	11. — - Hafnarfirði ...	3788.74	
—	12. — - Vestmannaeyjum	5649.00	
—	13. — - Siglufirði	12134.29	

Flyt 122863.05 644333.57 597004.35

	Flutt	122863.05	644333.57	597004.35
Við	14. Til aukaritsímaþjónustu	2604.42		
—	15. Til eftirlitsstöðva o. fl.	9250.49		
—	16. b. Til simritara o. fl.	621.31		
—	IV. Eyðublöð o. fl.	6031.56		
—	V. Viðbót og viðhald stöðvanna	27951.32		
—	VII. Viðhald landssímans	35356.66		
—	VIII. Áframhaldsgjald	1651.75		
			206330.56	

67

8. sept.

E. Vitamál:

Við	I. 3. Til skrifstofuhalds	2526.20		
—	4. Ferðakostn. og fæðispeningar	4030.27		
—	II. Laun vitavarða	374.25		
—	III. Rekstrarkostnaður vitanna	2520.45		
—	V. Til vitabygginga	12000.38		
—	VI. a. Til leiðarljósa	29620.22		
—	b. Til breytinga á ljóstækjum			
	Reykjanesvitans	2238.23		
—	d. Til annara útgjalda	7428.73		
			60738.73	
				911402.86

6. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 14. gr. er veitt:

Til kirkju- og kennslumála.

A. Andlega stéttin:

Við	b. 7. Til húsabóta á prestssetrum	761.32		
			761.32	

B. Kennslumál:

Við	I. e. Heimsókn erl. vísindamanna ..	822.45		
—	j. Hiti, ljós, ræsting og vélgæzla	442.04		
—	k. 3. Ýms gjöld	6289.78		
Við	II. f. Bjarni Sigurðsson, húsgerðar-			
	nemi	250.00		
—	n. Agnar Norðfjörð, hagfræðinemi	121.84		
—	III. b. 4. Til stundakennslu og til próf-			
	dómenda	4792.00		
	Flyt	12718.11	761.32	1508407.21

67

8. sept.	Við	IV. b.	1. Til aukakennara og stunda-	Flutt	12718.11	761.32	1508407.21
			kennara		1727.00		
			4. Til bóka og kennsluáhalda ..		707.40		
			7. a. b. Til dyravörzlu		500.00		
			8. Til skólahússins		2766.46		
			9. Ýms gjöld		4641.99		
—		V. b.	1. Stundakennsla		2663.00		
—			3. Bókakaup og áhöld		1323.00		
—			7. Ýms gjöld		1569.09		
—		VI. b.	1. Stundakennsla		199.00		
—			4. Ýms gjöld		86.92		
—		VII. b.	1. Stundakennsla		480.00		
—			2. Húsnæði		1400.00		
—			5. Til prófáhalda		122.50		
—		VIII. c.	1. Verklegt nám		232.40		
—			2. Kennsluáhöld		65.55		
—			3. Eldiviður og ljós		743.14		
—			4. Ýms gjöld		3009.54		
—		2. c.	1. Verklegt nám		179.95		
—			3. Eldiviður og ljós		2240.48		
—			4. Ýms gjöld		47343.18		
—		XI. 2. b.	Annar kostnaður		1030.70		
—		XIII. 5.	Prófdómarar		8398.83		
—			8. Utanfararstyrkur barnakennara		500.00		
—		XIV. 1. b.	Aðstoðarkennsla		1200.00		
—		c. 2.	Kennsluáhöld		712.00		
—			3. Eldiviður og ljós		629.42		
—			4. Ýms gjöld		30.53		
—		3.	Til nýrra héraðsskóla		117458.45		
—		XV. 4.	Til húsmæðrafræðslu Lauga-				
			skóla		11000.00		
—		XVI.	Kennsla heyrnar- og málleys-				
			ingja		10107.87	235786.51	
							236547.83

7. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 15. gr. er veitt:

Til vísinda, bókmennta og lista.

Við	1. i. Húsaleiga	937.50		
			Flyt	937.50
				1744955.04

	Flutt	937.50	1744955.04	67
Við	2. b. Bókband o. fl.	378.97		8. sept.
—	5. h. Viðhald og áhöld	1057.55		
—	6. Kaupstaðabókasöfn	80.00		
—	27. Alþingissaga	5000.00		
—	32. Björg Þorláksdóttir	824.46		
—	44. b. Aðstoð	1200.00		
—	48. Ferðastyrkur til útlanda	12055.00		
			21533.48	

8. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 16. gr. er veitt:

Til verklegra fyrirtækja.

Við	2. Grasfræ- og hafrasáning	2340.57	
—	3. Sandgræðsla	7212.05	
—	11. c. Búfjársjúkdómar	4844.42	
—	12. Fjárláðalækning	384.25	
—	15. b. Aðstoð	2876.01	
—	d. Veðurskeyti	1100.00	
—	18. f. Ferðakostnaður	4917.88	
—	19. Eftirlit skipa og báta	6336.00	
—	21. Sjávargarður á Neseýri	1629.50	
—	26. Markaðsleit	6030.90	
—	27. Erindrektur	5677.95	
—	47. Til undirbúnings flugferða	1500.00	
			44849.53

9. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 17. gr. er veitt:

Til almennrar styrktarstarfsemi.

Við	3. Styrkur sjúkrasamlaga	4726.75	
—	8. Slysatryggingar	2575.52	
—	9. Til nauðstaddra Íslendinga er- lendis	1948.51	
			9250.78

10. gr.

Til viðbótar við gjöldin í 19. gr. er veitt:

Óviss útgjöld	199548.87	
		199548.87
		Flyt 2020137.70

1931

204

67

8. sept.

11. gr.

Flutt 2020137.70

Fjáraukalög og þingsályktanir:

Væntanleg fjáraukalög 63896.20

Þingsályktanir 44724.37

108620.57

Kr. 2128758.27

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

68

8. sept.

um

samþykkt á landsreikningnum 1929.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

	Áætlun	Reikningur
	kr.	kr.
I. Tekjur:		
1. Fasteignaskattur	240000.00	269257.02
2. Tekju- og eignarskattur	1050000.00	1403668.57
3. Lestagjald af skipum	40000.00	49217.00
4. Aukatekjur	400000.00	611851.79
5. Erfðafjárskattur	35000.00	61677.80
6. Vitagjald	320000.00	473098.63
7. Leyfisbréfagjöld	10000.00	15170.60
8. Stimpilgjald	300000.00	430270.98
9. Skólagjöld	15000.00	16463.96
10. Bifreiðaskattur	30000.00	78215.75
11. Útflutningsgjald	950000.00	1247261.94
12. Áfengistollur	325000.00	668376.68
13. Tóbakstollur	850000.00	1251654.50
14. Kaffi- og sykurtollur	850000.00	1096116.57
15. Annað aðflutningsgjald	160000.00	302362.88
16. Vörutollur	1250000.00	2052244.68
17. Verðtollur	1325000.00	2266822.63
18. Gjald af brjóstsýkur- og konfektgerð	25000.00	126679.84
19. Pósttekjur	450000.00	666192.13
20. Símatekjur	1500000.00	1621301.52
21. Vineinkasala	375000.00	1025795.97
22. Tekjur af fasteignum ríkissjóðs o. fl.	34600.00	40529.06
23. Tekjur af bönkum og vaxtatekjur	269000.00	393911.48
24. Óvissar tekjur, ýmsar greiðslur og endurgjöld	80000.00	105098.98
25. Tekjur samkv. sérstökum lögum (skiptimynt)		50300.00
26. Auknar lausaskuldir		2052926.24
Samtals	10883600.00	18376467.20

68

8. sept.

II. Gjöld:

	Fjárveiting	Reikningur
	kr.	kr.
1. Greiðslur af lánum ríkissjóðs og framlag til Landsbankans	1317199.00	3166805.21
2. Borðfé hans Hátignar konungsins	60000.00	60000.00
3. Kostnaður við Alþingi og yfirskoðun landsreikninganna	204350.00	245406.73
4. Til ríkisstjórnarinnar:		
A. Ráðuneytið, ríkisféhirðir o. fl.	187100.00	255855.79
B. Hagstofan	46100.00	56919.29
C. Utanríkismál o. fl.	84000.00	87754.30
5. A. Dómgæzla og lögreglustjórn	651440.00	848615.44
B. Sameiginlegur kostnaður við embættisrekstur	144000.00	296332.88
6. Læknaskipun og heilbrigðismál	751355.00	911963.34
7. Til samgöngumála:		
A. Póstmal	481000.00	536482.63
B. Vegabætur	929650.00	1555435.93
C. Samgöngur á sjó	346750.00	261242.37
D. Hraðskeyta- og talsímasamband	1418500.00	1620859.74
E. Vitamál	265700.00	326529.44
8. Til kirkju og kennslumála:		
A. Andlega stettin	314756.00	319606.11
B. Kennslumál	1134590.00	1406230.65
9. Til vísinda, bókmennta og lista	230860.00	243373.24
10. Til verklegra fyrirtækja	1297060.00	1481513.54
11. Til almennrar styrktarstarfsemi	679800.00	855255.40
12. Eftirlaun og styrktarfé	196747.92	206528.97
13. Óviss útgjöld	100000.00	299548.87
14. Lögboðnar fyrirframgreiðslur	10000.00	44357.21
15. Eimskipafélag Íslands		177451.61
16. Greiðsla samkvæmt lögum, fjáráukalögum og þingsályktunum		1764566.34
17. Aukinn innstæða		9974.65
18. Aukinn sjóður		1337857.52
Samtals	10850957.92	18376467.20

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Ásgeir Ásgeirsson.

L Ö G

69

8. sept.

um

stækkun lögsagnarumdæmis Reykjavíkur.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau
með samþykki Voru:

1. gr.

Jarðirnar Þormóðsstaðir og Skildinganes í Seltjarnarneshreppi, ásamt öllum lóðum og löndum, sem seldar hafa verið frá þeim, svo og verzlunarstaðurinn Skildinganes við Skerjafjörð, skulu lagðar undir lögsagnarumdæmi Reykjavíkur frá 1. janúar 1932.

2. gr.

Frá sama tíma tekur Reykjavíkurbær að sér framfærslu allra þeirra þurfalinga, sem eru eða verða og framfærslusveit eiga eða mundu eignast, ef lög þessi yrðu ekki sett, vegna fæðingar eða dvalar á löndum þeim, sem um ræðir í 1. grein.

3. gr.

Fyrir árslok 1932 skulu fara fram endanleg fjárskipti milli Reykjavíkur og Seltjarnarneshrepps, þar á meðal væntanleg skaðabótagreiðsla til Seltjarnarneshrepps og Kjósarsýslu vegna laga þessara. Reykjavík skal rétt og skylt að kaupa vatnsveitu þá, er vatnsveitufélag Skildinganeskaupþúns hefir lagt þangað úr vatnsveitu Reykjavíkur.

Allar fjárgreiðslur samkvæmt lögum þessum skulu ákveðnar með gerðardómi, og skal hann einnig skera úr sérhverjum ágreiningi milli málsaðila út af lögum þessum. Gerðardóm skipa 3 menn, er hæstiréttur nefnir til þess; skal einn þeirra vera dómari í hæstarétti, og er hann formaður gerðardómsins. Kostnað við gerðardóminn greiðir Reykjavíkurborg eftir ákvörðun gerðardómsins, þar með talin þóknun til fyrirsvarsmanna málsaðila.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

70
8. sept.

L Ö G

um

notkun bifreiða.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt 11. gr. laga, dagsettra í dag, um breyting á lögum nr. 56, 15. júní 1926, um notkun bifreiða, höfum látið fella texta þeirra og 1. gr. laga nr. 23 1927 inn í meginmál laga um notkun bifreiða, nr. 56, 15. júní 1926, og gefum þau hérmeð út þannig breytt.

1. gr.

Bifreið nefnist í lögum þessum hver sá vagn, sem er knúinn áfram með aflvél í vagninum sjálfum, og ætlaður til að flytja fólk eða varning. Lögin ná ekki til vagna, sem renna á spori eða eru notaðir eingöngu af slökkviliði.

2. gr.

Stjórnarráðið getur, að fengnu áleti sýslunefndar þeirrar eða bæjarstjórnar, sem hlut á að máli, takmarkað eða bannað umferð bifreiða á vegum eða vegaköflum með öllu, eða um tiltekinn tíma, ef slík umferð telst hættuleg eða vera til sérlegra óþæginda.

3. gr.

Bifreiðar skulu svo gerðar, að þær geti farið eftir kröppum bugum og auðvelt sé að snúa þeim. Sé bifreið þyngri en 350 kg., skal aflvélin geta knúið hana aftur á bak sem áfram. Ekki má nota breiðari bifreiðar en svo, að mesta breidd utanmáls sé 1,86 metrar; þó getur stjórnarráðið veitt undanþágu frá þessu að því er sérstaka vegarkafli snertir.

Á hverri bifreið skulu vera:

1. tvennir hemlar svo sterkir, að með hvorum þeirra megi stöðva vagninn innan tveggja vagnlengda, þó hann renni með fullum hraða (45 km.), og

umbúnaður, sem varni því, að vagninn geti runnið forbrekkis, ef annar-
 hvor hemillinn orkar ekki.

70
 8. sept.

2. horn, til þess að gefa með hljóðmerki.

3. enn fremur þegar dimmt er:

a. tvö tendruð ljósker, sitt á hvorri hlið bifreiðarinnar framantil, og í sömu
 hæð, sem lýsa svo, að ökumaður sjái að minnsta kosti 12 metra fram á
 veginn.

b. eitt ljós, sem ber skæra birtu á merki vagnsins.

Stjórnarráðið getur með reglugerð sett nánari ákvæði um gerð bifreiða,
 þar á meðal sérstaklega um þyngd þeirra.

4. gr.

Sérhver bifreiðareigandi skal senda lögreglustjóranum í því umdæmi,
 sem hann er búsettur í, tilkynningu um bifreið sína, áður en hún er tekin til
 notkunar. Skal lögreglustjóri síðan láta fara fram skoðun á vagninum. Ef vagn-
 inn samkvæmt skoðuninni fullnægir ákvæðum þessara laga og þeirra reglugerða,
 sem settar verða samkvæmt þeim, skal lögreglustjóri skrásetja vagninn og af-
 henda eiganda merki, sem setja skal aftan á vagninn og má ekki taka af honum
 meðan hann er notaður. Verði eigendaskipti að bifreið, skal bæði hinn fyrri og
 hinn nýi eigandi tafarlaust tilkynna það lögreglustjóra. Flytjist bifreiðareigandi
 búferlum úr einu lögsagnarumdæmi í annað með bifreið sína, skal hann senda
 tilkynningu um flutninginn til lögreglustjóra beggja umdæmanna. Skal lög-
 reglustjóri lögsagnarumdæmis þess, er hann flyzt í, ákveða merki það, er bif-
 reið hans þá skal hafa, og afhenda honum það.

Atvinnumálaráðherra löggildir skoðunarmann eða skoðunarmenn bif-
 reiða fyrir Reykjavík, Gullbringu- og Kjósarsýslu, Árnessýslu og Rangárvalla-
 sýslu og er heimilt að löggilda skoðunarmann í hverju öðru umdæmi, þar sem
 bifreiðar ganga. Skulu skoðunarmenn vera reyndir bifreiðarstjórar, er rétt hafa
 til að stýra leigubifreiðum til mannflutninga. Þeim skal skylt fyrirvaralaust
 öðru hverju, og ekki sjaldnar en einu sinni á ársfjórðungi hverjum, að skoða
 allar bifreiðar í umdæminu og athuga ökuskirteini bifreiðarstjóra. Skoðunar-
 vottorð bifreiðarinnar skal fest upp í henni, og áritar skoðunarmaður það eftir
 hverja skoðun. Í skoðunurvottorði skal ákveða, hversu margir farþegar megi
 vera í bifreið til mannflutninga. Bifreiðareigandi greiðir 10 kr. árlegt gjald fyrir
 skoðanir til lögreglustjóra, og gengur sú upphæð til skoðunarmanna, þar sem
 þeir eru, eftir reglum, sem atvinnumálaráðherra setur. Atvinnumálaráðherra
 gefur skoðunarmanni erindisbréf, sem ákveður nánar um valdsvið hans og
 skyldur.

Lögreglustjóri getur, hvenær sem ástæða er til, látið fara fram nýja
 skoðun á bifreið á kostnað eiganda, og komi það í ljós, að hún fullnægi ekki
 lengum ákvæðum laga og reglugerða, getur hann bannað notkun bifreiðarinnar
 og tekið merki af henni.

70

8. sept.

5. gr.

Enginn má stýra bifreið, nema hann sé fullra 18 ára að aldri, og hafi ökuskirteini frá lögreglustjóra, sem heimilar honum að stýra bifreið. Enginn má þó stýra leigubifreið til mannflutninga nema hann sé fullra 20 ára að aldri.

Til þess að öðlast slíkt ökuskirteini, verður hlutaðeigandi að sýna vottorð frá lækni um að hann hafi fulla sjón, og vottorð tveggja valinkunnra manna um að hann sé áreiðanlegur og samvirkusamur. Ennfremur verður hann að standast próf, samkvæmt ákvæðum, er stjórnarráðið setur með reglugerð; þó má í þeirri reglugerð ákveða, að sá þurfi ekki að taka próf, sem hefir skirteini frá erlendum stjórnarvöldum.

Bifreiðarstjóri má ekki neyta áfengra drykkja eða vera undir áhrifum áfengra drykkja við bifreiðaakstur.

Bifreiðarstjóri, sem brýtur ákvæði 9. gr. 2. málsg., er slys vill til, eða ekur bifreið ölvaður, skal, auk sekta eftir 14. gr., sviptur ökuskirteini um ákveðinn tíma, ekki skemur en 6 mánuði, eða æfilangt, ef brot er ítrekað, verulegt slys hlýzt fyrir ölæði eða miklar sakir eru að öðru leyti.

Svipting ökuskirteinis skal gerð með dómi í máli því, sem höfðað er út af brotinu, og má ennfremur láta önnur brot gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim, ef ítrekuð eru eða miklar sakir eru að öðru leyti, varða, auk sekta eftir 14. gr., svipting ökuskirteinis um ákveðinn tíma eða æfilangt. Ef lögreglustjóri telur nauðsyn til bera, er honum heimilt að svipta bifreiðarstjóra, sem hann telur hafa brotið ákvæði laganna eða áður nefndra reglugerða, ökuskirteini til bráðabirgða, þar til dómur fellur. Sama er og ef lögreglustjóri álitur, að bifreiðarstjóri fullnægi ekki lengur skilyrðum þeim, er útheimtast til að fá ökuskirteini.

6. gr.

Ökuhraðann skal ávallt tempra svo, að komizt verði hjá slysum og ekki sé trufluð umferðin.

Í kaupstöðum, kauptúnum og ámóta þéttbýli má ökuhraðinn aldrei vera meiri en 25 kílómetrar á klukkustund. Utan þessara staða má hraðinn vera meiri, ef næg útsýn er yfir veginn og ökumaður samt sem áður getur fullnægt öllum skyldum sínum, þó aldrei meiri en 45 km. á klukkustund. Í dimmu má hraðinn aldrei vera meiri en 30 km. á klukkustund.

Ákvæði þessara laga um hámarkshraða ná þó ekki til bifreiða í lögreglu-eftirlits- eða læknisferðum.

Ráðherra getur ákveðið í reglugerð, að hámarksökuhraði á einstökum vegum og hámarksökuhraði þungra vörubifreiða og fólksbifreiða til mannflutninga, er flytja fleiri en 7 farþega, skuli vera lægri en hér greinir.

Samskonar ákvæði má setja um takmörkun ökuhraða á götum í kaupstöðum og kauptúnum, ef bæjarstjórn eða hreppsstjórn gerir þar um samþykkt og ráðherra staðfestir.

Þar sem ökumaður sér ekki langt fram á veginn, í kröppum bugum, við vegamót eða gatnamót, þar sem vegurinn er sleipur og þar sem mikil umferð er, má ekki aka hraðara en svo, að stöðva megi vagninn þegar í stað. Sé for á veginum, skal aka svo gætilega, að ekki slettist á aðra vegfarendur. 70
8. sept.

Á hverri fjórhjóra bifreið skal vera hraðamælir, er sýni farna vegalengd í kílómetrum.

Ökumanni skal ávallt skylt að stöðva bifreið þegar í stað, ef lögreglu- maður gefur honum merki til þess.

7. gr.

Ef bifreið mætir vegfarendum, skal hún halda sér vinstra megin á veginum. Bifreið skal þegar nema staðar, ef sá, sem hún mætir, gefur merki, og skal ökumaður gera það, sem í valdi hans stendur, til þess að þeir, er hann mætir, komist tálma- og slysalaust fram hjá honum. Svo skal og bifreiðarstjóri gæta þess eftir föngum, er hann vill fara fram fyrir vegfarendur, að eigi verði slys af eða tafir, og skal bifreiðin þá vera hægra megin á veginum. Nú fælist hestur eða verður órór, og skal bifreiðarstjóri þá þegar í stað stöðva bifreið og gangvél hennar og styðja að því eftir fremsta megni, að vegfarendum verði eigi tjón eða tálmi að. Hinsvegar skulu vegfarendur jafnan víkja úr vegi fyrir bifreiðum, sem öðrum vögnum, og aldrei tefja för þeirra að óþörfu.

Ef bifreið mætir vögnum eða vegfarendum á þeim stað, þar sem vegurinn er svo mjór, að hvorugir komast fram hjá öðrum, skal bifreiðin aka til baka og nema staðar, þar sem hinir komast fram hjá henni.

Ef ferðamenn með hlaðna vagna hafa neyðst til að víkja út af vegi fyrir bifreið, skal bifreiðarstjóri veita liðsinni sitt, ef þörf gerist, til að koma vögnunum aftur á veginn.

8. gr.

Ökumaður bifreiðar skal gefa merki með horni sínu í tæka tíð, þegar hætt er við árekstri. Hann skal þegar í stað hætta að gefa hljóðmerki, ef hestar hræðast eða verða óróir, og ekki má hann gefa hljóðmerki um leið og bifreiðin fer fram hjá hestum á veginum.

9. gr.

Bifreiðarstjóri á leigubifreið til mannflutninga skal hafa einkennishúfu á höfði, og skulu skrásetningarstafir þess umdæmis, þar sem hann hefir fengið skirteini, standa framan á húfunni, svo og tölumerki ökuskirteinis hans.

Ef slys vill til, sem stafar af eða stendur í sambandi við notkun bifreiðar, skal ökumaður þegar nema staðar, skýra frá nafni sínu og heimilisfangi og hjálpa þeim, er slasast hefir, ef þörf gerist.

Ráðherra heimilast að setja gjaldskrá, er ákveði fargjöld með leigubifreiðum til mannflutninga. Einnig heimilast ráðherra að ákveða, að gjaldvísir skuli vera í leigubifreiðum til mannflutninga.

11. gr.

Óski útlendingur að nota um stuttan tíma bifreið, sem hann hefir með sér frá útlöndum, getur lögreglustjóri í því lögsagnarumdæmi, þar sem hann fyrst vill nota vagninn, veitt honum tímabundið leyfi til þess að nota bifreiðina, þó ekki lengur en 3 mánuði, með skilyrðum þeim, er þurfa þykir til þess að ná tilgangi þessara laga. Leyfi þetta getur lögreglustjórinn í hverju því lögsagnarumdæmi, sem bifreiðin er notuð í, afturkallað ef honum þykir ástæða til.

12. gr.

Tvihnjóla bifreiðar og þær þrihnjóla, sem ætlaðar eru einum manni, þurfa ekki að hafa nema einn sterkan hemil og eitt skært ljós í dimmu (sbr. 3. gr.).

13. gr.

Rétt er í reglugerð, sem sett er samkvæmt lögum þessum, að ákveða lágmark hvíldartíma í sólarhring hverjum fyrir bifreiðarstjóra, með hæfilegri hliðsjón af hættu, sem stafað gæti af ofþreytu eða svefnleysi.

14. gr.

Brot gegn lögum þessum og gegn reglugerðum þeim, er samkvæmt þeim verða settar, varða sektum frá 10 til 500 kr., nema þyngri hegning liggi við eftir öðrum lögum.

Mál út af brotum gegn lögum þessum og reglugerðum, sem settar eru samkvæmt þeim, sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

15. gr.

Skýlt er bifreiðarstjóra að sýna almenna varkárni við akstur og meðferð bifreiðar á almannafæri.

Hljótist slys eða tjón af notkun bifreiðar, annaðhvort beinlínis eða af akstri hennar, eða af því að hestur vegfaranda fælist, eða á annan svipaðan hátt, er sá, sem ber ábyrgð á bifreiðinni, skaðabótaskyldur, nema sá, sem fyrir slysinu eða tjóninu varð, eða einhver þriðji maður, hafi orðið valdur að slysinu eða tjóninu af ásettu ráði eða með vitaverðri óvarkárni, eða uppvíst verður að slysið hlaut að vilja til, þrátt fyrir þá aðgæzlu og varkárni, sem ökumanni er skýlt að gæta.

Framanskráð regla gildir þó ekki um slys eða tjón á fólki eða varningi, sem bifreiðin flytur, nema ræða sé um bifreið, sem er til afnota fyrir almenníng gegn borgun. Að öðru leyti fer um skaðabótaskyldu fyrir slík slys eða tjón eftir almennum reglum.

16. gr.

70

8. sept.

Eigandi bifreiðar ber ábyrgð á henni og er skaðabótaskyldur samkvæmt 15. gr. Noti maður bifreið annars manns í heimildarleysi færast skaðabótaskylda eigandans yfir á notandann.

17. gr.

Sérhverjum bifreiðareiganda er skylt að kaupa í tryggingarfélagi, sem viðurkennt er af ríkisstjórninni, og halda við tryggingu fyrir bifreið sína sem hér segir: Fyrir vörubifreiðar og bifreiðar, er samkvæmt skoðunarvottorði mega flytja allt að 6 farþegum, 10000 kr. fyrir bifreið, fyrir bifreiðar, er mega flytja 7—10 farþega, 20000 kr. fyrir bifreið, fyrir bifreiðar, er mega flytja fleiri en 10 farþega, 30000 kr. fyrir bifreið. Skal með því tryggð greiðsla, að því leyti sem til hrekkur, á hverri þeirri skaðabótakröfu, er þeim kann að verða gert að greiða, sem ábyrgð ber á bifreiðinni, þegar slysið eða tjónið bar að höndum. Tvíhjóla bifreiðar og þær þríhjóla, sem ætlaðar eru einum manni, skulu á sama hátt tryggðar fyrir 5000 kr.

Atvinnumálaráðherra setur nánari reglur um tryggingarskylduna og um viðurkenning á tryggingarfélögum. Skulu þar ákveðnar sektir fyrir brot á reglugerðinni.

Iðgjöld, er tryggingarskyldur bifreiðareigandi skuldar viðurkenndu tryggingarfélagi, eru lögtakskræfi.

Tryggingarfélagi skal gerður kostur á að kynna sér í réttinum skaðabótakröfur á hendur þeim, er tryggt hefir bifreið í félaginu, og láta uppi álit sitt áður en skaðabótamálið er útkljáð með sætt eða dómi.

Ákvæði þessarar greinar koma til framkvæmda þegar atvinnumálaráðuneytið auglýsir viðurkenning á tryggingarfélagi eða félögum.

18. gr.

Með framangreindum ákvæðum um skaðabótaskyldu er ekki skertur neinn sá réttur til skaðabóta, sem leiðir af almennum reglum.

19. gr.

Heimilt er að setja í reglugerð um tryggingarskylduna ákvæði um, að undanþegið sé tryggingarskyldu smátjón eða slys, þar sem bætur eru innan við 200 kr.

20. gr.

Sérhver eigandi bifreiðar skal tryggja ökumann hennar, og gildir sú trygging fyrir hvern bifreiðarstjóra, er henni stýrir. Tryggingin er fyrir bótum vegna slysa, er hann kann að verða fyrir við aksturinn. Skal tryggt í Slysatryggingu ríkisins og fyrir sömu bótum, sem þar eru ákveðnar. Umboðsmenn slysatryggingarinnar innheimta iðgjöldin.

Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um gerð, notkun og skoðun bifreiða og annað það, er þarf til að gera umferð örugga.

Með lögum þessum eru úr gildi númin lög nr. 56, 14. júní 1929.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

verkamannabústaði.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt 6. gr. laga, dagsettra í dag, um breyting á lögum nr. 45 1929, um verkamannabústaði, höfum látið fella texta þeirra inn í meginmál laga um verkamannabústaði, nr. 45 1929, og gefum þau hérmeð út þannig breytt.

Stofna skal byggingarsjóð í kaupstöðum og kauptúnum, til þess að lána til íbúðarhúsbygginga samkvæmt skilyrðum þeim, sem lög þessi setja, enda hafi verið færð rök að því fyrir atvinnumálaráðherra af 5 manna nefnd í kaupstöðum og 3 manna nefnd í kauptúnum, að þörf sé slíkrar opinberrar aðstoðar. Nefndir

þessar skulu kosnar hlutbundnum kosningum af hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarstjórn.

71
8. sept.

2. gr.

Nú er stofnaður byggingarsjóður samkvæmt 1. gr., og aflast honum þá fé sem hér segir:

1. Ríkissjóður leggur í sjóðinn árlega upphæð, sem svarar til tveggja króna fyrir hvern íbúa kaupstaðarins, í fyrsta skipti 1932.
2. Bæjarsjóður og sveitarsjóður leggja í sjóðinn árlega upphæð, sem svarar til tveggja króna fyrir hvern íbúa kaupstaðarins eða kaupsýnisins, í fyrsta skipti 1932.
3. Ennfremur getur sjóðurinn tekið lán til útlánsstarfsemi sinnar. Lánin ábyrgist ríkissjóður með bankaábyrgð hlutaðeigandi bæjarsjóðs eða sveitarsjóðs. Lánin má taka í erlendri mynt og gefa út skuldabréf fyrir þeim, er hljóði á upphæðir, er ríkisstjórnin samþykkir.

Nú er kaupsýni aðeins hluti úr hreppi, og skal þá tillagi sveitarsjóðs til byggingarsjóðs jafnað niður á íbúa kaupsýnisins, þá, sem gjaldskyldir eru til sveitarsjóðs, eftir sömu reglu og útsvörum.

3. gr.

Byggingarsjóður veitir lán til byggingarféлага, sem reist eru á samvinnu-grundvelli, til þess að koma upp íbúðum fyrir félagsmenn sína.

Lán þessi skulu tryggð með fyrsta veðrétti í húsum og lóðarréttindum, allt að 60% af virðingarverði eignarinnar. Ennfremur veitir byggingarsjóður lán gegn 2. veðrétti í eignunum, þó þannig, að samanlagður fyrsti og annar veðréttur nemi ekki meiri fjárhæð en 85% af kostnaðarverði eignarinnar. Byggingarsjóður veitir lánin affallalaus og ávaxtist og endurborgist þau með jöfnum greiðslum, þannig að árlegt gjald sé 6% af allri lánsupphæðinni í 42 ár.

4. gr.

Byggingarsjóðurinn skal jafnan vera í handbæru fé í banka eða sparisjóði, þar sem ávaxta má fé ómyndugra, að svo miklu leyti sem honum er ekki varið til útlána.

5. gr.

Byggingarfélag hafa rétt til að fá lán úr byggingarsjóði samkv. 3 gr., ef þau fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

1. að byggingarfélagið komi upp byggingum fyrir félagsmenn sína.
2. að húsin séu gerð úr varanlegu efni, með tveggja og þriggja herbergja íbúðum auk eldhúss og geymslu, með venjulegum nútímaþægindum og sérstökum bletti handa hverri íbúð, eða sameiginlegum velli handa sambyggingum, en að öðru leyti sé fyrirkomulag bygginganna samþykkt af atvinnumálaráðuneytinu.

- 71 3. að félagsmenn séu fjárráða, heimilisfastir innan kaupstaðarins eða kaupsins og hafi eigi haft yfir 4000 króna árstekjur, miðað við meðaltal 3 síðustu ára, að viðbættum 300 krónum fyrir hvern ómaga, þó ekki samtals yfir 5500 króna árstekjur, né yfir 5000 króna eignir.
8. sept. 4. að íbúðirnar séu seldar félagsmönnum fyrir það verð, sem þær kosta byggingarfélagið, gegn a. m. k. 15% útborgun, og með sömu lánskjörum á eftirstöðvum kaupverðsins sem félagið nýtur hjá byggingarsjóði.
5. að byggingarnar séu reistar á lóðum, sem kaupstaðirnir eða ríkið eiga eða leigja, og sé ársleigan metin reglulega á 5—10 ára fresti. Þegar um sambyggingu er að ræða, skal lóðarleigunni jafnað niður eftir eignarhlutföllum í byggingunni.
6. að ákveðið sé í samþykktum félagsins, að enginn, sem keypt hefir íbúð af félaginu, megi selja hana, nema stjórn byggingarfélagsins hafi áður hafnað forkaupsrétti félagsins vegna, og ekki framleigja nema með leyfi stjórnar félagsins. Söluverð slíkrar íbúðar má ekki vera hærri en síðasta kaupverð hennar, að viðbættu virðingarverði þeirra endurbóta, sem á hafa verið gerðar eftir að síðasta sala fór fram, en að frádreginni hæfilegri fyrningu, hvorttveggja samkvæmt mati dómkvaddra manna. Sé um framleigu að ræða, ákveður stjórn félagsins, hve há leigan megi vera, og miðast hún við raunverulegan kostnað eiganda, samkv. mati, af íbúðinni eða hluta hennar, sem leigður er.
7. að settar séu reglur í reglugerð, sem staðfest sé af atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu, um viðhald húsanna, og skal stjórn félagsins hafa eftirlit með því. Þegar um sambyggingu er að ræða, skal kostnaður við viðhald húsanna hið ytra lagður á bygginguna í heild, en síðan jafnað niður á eigendur eftir eignarhlutföllum þeirra í byggingunni, en viðhald hið innra á hverri íbúð skal hún bera. Um sameiginleg tæki innanhúss í sambyggingu, svo sem leiðslur allar og hitunartæki, fer eftir því, sem segir í reglugerðinni.
8. að stjórn byggingarsjóðsins hafi fallizt á samþykktir félagsins og það fullnægi að öðru leyti skilyrðum þeim, sem atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið setur fyrir viðurkenningu slíkra félaga.

6. gr.

Byggingarfélagi, sem kemur upp sambyggingum, er heimilt að eiga til frambúðar sameiginlegt miðstöðvarhús og þvottahús fyrir margar íbúðir, húsnaði fyrir fasta starfsmenn félagsins og fyrir matvöruverzlun. Ákvæði skulu sett í reglugerð, er um getur í 5. gr. 7. lið, um þátttöku eigenda íbúðanna í kostnaði, sem af þessu hlýzt.

7. gr.

Í stjórn byggingarsjóðs hvers kaupstaðar eða kaupsins skulu vera 3 menn. Séu tveir þeirra kosnir með hlutfallskosningu af hlutaðeigandi bæjarstjórn eða sveitarstjórn til 4 ára í senn, en einn skipaður af atvinnu- og samgöngumálaráðuneytinu til jafnlangs tíma, og er hann formaður sjóðsstjórnarinnar. Stjórnin

hefir á hendi allar fjárreiður sjóðsins, lántökur og lánveitingar úr honum samkvæmt reglugerð, er atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið setur. Greiðast laun hennar úr ríkissjóði og ákveður atvinnumálaráðherra þau, en annan kostnað greiðir byggingarsjóður.

71

8. sept.

8. gr.

Ársreikningar byggingarfélags skulu ætíð lagðir fyrir stjórn byggingarsjóðs til athugunar, og getur hún krafizt allra skýrslna um hag og rekstur félagsins, meðan nokkuð stendur eftir af láni því, er veitt hefir verið til bygginganna.

Ríkisstjórnin úrskurðar reikninga byggingarsjóðs, en bæjarstjórn eða sveitarstjórn kys tvo endurskoðendur þeirra með hlutfallskosningu til eins árs í senn.

9. gr.

Nú er ekkert byggingarfélag til í kaupstaðnum eða kauptúninu, sem lán fær úr byggingarsjóði, og er þá bæjarstjórn eða sveitarstjórn heimilt að ákveða, að bæjarfélagið eða sveitarfélagið komi upp byggingunum, og hefir það þá sömu réttindi og skyldur sem byggingarfélög samkvæmt lögum þessum.

10. gr.

Ríkisstjórnin lætur gera fyrirmyndar uppdrætti að húsum félagsmanna, bæði sérbyggingum og sambyggingum, til afnota fyrir byggingarfélög. Sömuleiðis setur hún, í samráði við hlutaðeigandi bæjar- eða sveitarstjórnir öruggt eftirlit með framkvæmdum byggingarfélaga, sem starfa samkvæmt lögum þessum.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

L Ö G

um

slysatryggingar.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Að Vér samkvæmt 6. gr. laga, dagsettra í dag, um breyting á lögum nr. 73, 7. maí 1928 (Slysatryggingalög), höfum látið fella breytingarnar og aðrar breytingar á téðum lögum, sem samþykktar hafa verið síðan 1929, inn í texta laga um slysatryggingar, nr. 73, 7. maí 1928, og gefum þau hérmeð út þannig breytt.

1. gr.

Skýlt er að tryggja gegn slysum samkvæmt ákvæðum þessara laga:

1. Sjómenn þá er hér greinir:
 - a. Farmenn og fiskimenn, er lögskráðir eru á islenzk skip.
 - b. Fiskimenn og farmenn á róðrabátum og vélbátum minni en 12 smál., er stunda fiskveiðar og hverskonar flutninga.
2. Verkamenn og starfsmenn, sem vinna fyrir kaup í þeim atvinnugreinum, sem hér eru taldar:
 - a. Ferming og afferming skipa og báta, svo og vöruhúsavinna, vöruflutningar í sambandi við það og hverskonar bifreiðastjórn, hvort heldur sem er til vöruflutninga eða mannflutninga. Þar með talin stjórn aflvéla við jarðvinnslu.
 - b. Vinna í verksmiðjum og verkstæðum, þar með talið gas- og rafmagnsframleiðsla, vinna í sláturhúsum, námugróftur, ennfremur fiskverkun, isvinna og vinna við rafmagnsleiðslur.
 - c. Húsabyggingar, bæði smíði nýrra húsa og viðbætur og breytingar á eldri húsum, nema um venjuleg bæjarhús eða útilús í sveitum sé að ræða.
 - d. Vegagerð, brúargerð, hafnargerð, vitabyggingar, símalagningar og viðgerðir, svo og vinna við vatnsleiðslur og gasleiðslur. Ennfremur skulu tryggðir hafnsögumenn, lögregluþjónar, tollþjónar, vitaverðir og starfsmenn við vita, sótarar, póstar og slökkvilið, ráðið að opinberri tilhlutun.

Það er skilyrði fyrir tryggingarskyldu þeirra, sem nefndir eru í 2. tölul., að starfið sé rekið annaðhvort fyrir reikning ríkis eða sveitarfélags, eða þá einstaklings eða félags, sem hefir það að atvinnu. Þó fellur þar undir smíði

nýrra húsa og verulegar breytingar á eldri húsum, þótt það sé framkvæmt fyrir reikning manna, sem ekki hafa húsasmíð að atvinnu.

72
8. sept.

Tryggingin samkvæmt 2. tölul. nær ekki til skrifstofufólks, nema það taki einnig beinan þátt í verklegum störfum fyrirtækisins.

Atvinnurekendur, svo og ríki eða sveitarstjórn, er starfið er rekið fyrir þeirra reikning, bera ábyrgð á því, að þeir séu tryggðir, sem tryggingarskyldir eru samkvæmt lögum þessum.

Ef ágreiningur verður um, hvort fyrirtæki sé tryggingarskylt, hver skuli skoðast sem atvinnurekandi eða hverjir falli undir trygginguna, skal Slysatryggingin skera úr því, en skjóta má þeim úrskurði til dómstólanna.

2. gr.

Trygginguna samkv. 1. gr. annast stofnun, sem nefnist „Slysatrygging ríkisins“. Er henni stjórnað af forstjóra tryggingarstofnunar ríkisins og 2 meðstjórnendum, er stjórnarráðið skipar til 3 ára í senn. Hefir stjórnarráðið yfirlýsningu með stjórn Slysatryggingarinnar, og greiðist kostnaðurinn við hana úr ríkissjóði. Til stjórnarkostnaðar telst eigi borgun til nefndar þeirrar og fulltrúa, sem ræðir um í 18. gr.

3. gr.

Það er bótaskyld slys, er tryggður maður slasast eða deyr af slysi við þann atvinnurekstur, sem hann er tryggður í. — Til slysa teljast hverskonar fingurmein og handarmein, er menn fá við sjómennsku, fiskvinnu, sláturhúsavinnu eða aðra þá vinnu sem kunn er að því að vera hættuleg á þennan hátt, enda kenni menn meinsins fyrst á meðan þeir stunda vinnuna, eða innan þess tíma, að rekja megi orsakir þess til hennar.

Sjómenn eru tryggðir fyrir slysum á sjó á vátryggingartímabilinu eða þegar þeir eru á landi, annaðhvort í þarfir útgerðarinnar eða fyrir sjálfa sig, í erindum, sem leiðir af starfi þeirra sem sjómanna.

4. gr.

Valdi slysið meiðslum, skal Slysatryggingin greiða þær bætur sem hér segir:

- a. Ef meiðslin valda sjúkleika lengur en 10 daga, þá skal greiða þeim, er fyrir slysinu varð, dagpeninga eftir þann tíma og þangað til hann verður vinnufær eða úrskurður er felldur um varanlega örorku eða maðurinn deyr, þó ekki lengur en 6 mánuði. Dagpeningar eru 5 kr. á dag; þó mega þeir aldrei fara fram úr $\frac{3}{4}$ af venjulegu dagkaupi eða tekjum mannsins við þá atvinnu, er hann hafði þegar slysið varð. Ef hinn slasaði er lögskráður skipverji, fer um rétt hans eftir 95. gr. laga nr. 56, 30. nóv. 1914, fyrstu 4 eða 8 vikurnar, en síðan eftir lögum þessum. Auk þess skal greiða læknishjálp og $\frac{2}{3}$ hluta lyfja- og umbúðakostnaðar. Ef ágreiningur verður um upphæðina, sker Slysatryggingin úr.

72
8. sept.

- b. Ef slysið hefir valdið varanlegri örorku, greiðast örorkubætur þeim, sem fyrir því varð. Fullar örorkubætur eru 6000 kr., og greiðast þær, ef sá, sem fyrir slysinu varð, að dómi læknis er algerlega ófær til nokkurrar vinnu þaðan í frá, en örorkubæturnar, eru að því skapi lægri, sem minna skortir á, að hann sé til fulls vinnufær, og engar, ef minna skortir en að $\frac{1}{5}$ hluta.

5. gr.

Valdi slysið dauða innan árs frá því, að það bar að höndum, ber að greiða eftirlátnum vandamönnum dánarbætur 3000 kr.

Rétt til dánarbótanna hafa vandamenn í þeirri röð, sem hér segir:

1. Ekkja hins látna, hafi þau gift áður en slysið varð og þau verið samvistum, þegar það vildi til, eða hafi konan notið framfærslueyris frá manninum. Hafi þau eigi verið samvistum og konan eigi notið framfærslueyris frá manninum, er það á valdi Slysatryggingarinnar að skera úr, hvort hún skuli fá bæturnar að öllu eða nokkru leyti eða alls ekki.

Ef gift kona deyr af slysi, fær ekillinn bæturnar eftir sömu reglum sem ekkjan.

2. Börn hins látna, skilgetin eða óskilgetin, hafi þau verið á hans framfæri þegar slysið varð. Sama gildir og um fósturbörn.
3. Foreldrar hins látna. Nú hefir aðeins annað foreldri hans að nokkru eða öllu leyti á hendi framfærslu systkina hans í ómegð, og fær það þá allar dánarbæturnar, enda hafi hinn látni ekki dvalið á vegum hins foreldrisins né veitt því fjárhagslegan stuðning með atvinnu sinni. Ennfremur fósturforeldrar, ef þeir voru á hans framfæri eða hann hefir verið til heimilis hjá þeim, þegar slysið varð.
4. Systkini hins látna, þau er að nokkru eða öllu leyti hafa verið á framfæri hans.

Heimilt er þó stjórn sjóðsins að víkja frá þessum reglum, ef sérstaklega stendur á.

Hljóti ekkja eða ekill dánarbæturnar, skal að auki greiða 600 kr. fyrir hvert skilgetið barn innan 15 ára aldurs; ennfremur skal greiða óskilgetnum börnum innan sama aldurs 1200 kr., er ekkja fær dánarbæturnar. Sé aðeins um eftirlátin börn að ræða, ber hverju barni 600 kr. í viðbót. Þó skal engin viðbótarupphæð greidd, ef eitt barn fær dánarbæturnar.

Frá dánarbótum, sem greiddar skulu vandamönnum, skal draga þær örorkubætur, er greiddar hafa verið samkv. 4. gr. b.

6. gr.

Til þess að standast útgjöld Slysatryggingarinnar önnur en þau, sem nefnd eru í 2. gr., skulu þeir, er tryggingarskylda menn hafa í þjónustu sinni, greiða iðgjöld fyrir alla þá, sem þeim er skylt að tryggja, og má ekki færa útgjöldin þeim, sem tryggðir eru til útgjalda.

Iðgjaldaupphæðina ber að miða við slysaþættuna. Eftir slysaþættunni skal skipta þeim atvinnufyrirtækjum, sem falla undir trygginguna, í flokka, og fyrir hvern flokka skal ákveðin sérstök iðgjaldaupphæð fyrir hvern tryggðan mann í þeim flokki, miðuð við tímalengd (klukkustund, dag, viku, mánuð eða ár), og skal við ákvörðun iðgjaldanna hafa það fyrir augum, að þau sam-
72
8. sept. anlögð hrökkvi fyrir þeim bótum, sem Slysatryggingunni ber að greiða.

Um skiptinguna í áhættuflokka og iðgjaldagrundvöllinn fyrir hvern flokk skal ákveðið með reglugerð, er stjórnarráðið setur, og ber að endurskoða hana 5. hvert ár. Þó getur stjórnarráðið hvenær sem er, þegar ástæða þykir til, gert breytingar á skiptingunni í áhættuflokka og á iðgjöldunum, en slíkar breytingar koma ekki til framkvæmda fyr en með byrjun næsta almanaksárs á eftir.

Ef atvinnufyrirtæki nær yfir starfsemi, er fellur undir mismunandi áhættuflokka, reiknast iðgjöldin sérstaklega fyrir hvern hluta fyrirtækisins eftir iðgjaldi þess áhættuflokks, sem það heyrir undir. Þó getur Slysatryggingin, ef erfitt er að halda þessu aðgreindu, ákveðið meðaliðgjald fyrir allt fyrirtækið eftir iðgjöldum þeirra áhættuflokka, sem það fellur undir.

7. gr.

Iðgjöld sjómanna, sem tryggðir eru samkvæmt 1. gr. 1, reiknast eftir vikum, sem sjómaðurinn er lögskráður fyrir eða ráðinn í skiprúm, og telst frá lögskráningardegi eða þeim degi, er hann kom í skiprúm.

Um leið og lögskráning fer fram skal skráningarstjóri gera sérstaka skrá yfir tryggingarskylda skipverja, hverja stöðu sem þeir hafa á skipinu, Útgerðarmaður greiðir skráningarstjóra iðgjöldin um leið og lögskráning fer fram.

Þegar formaður á vélbát eða róðrabát (sbr. 1. gr. 1) hefir ráðið skipverja sína, skal hann jafnskjótt senda hreppstjóra eða bæjarfógeta (í Reykjavík lögreglustjóra), þar sem báturinn gengur, skrá yfir skipverjana ásamt iðgjaldi því er greiða ber, en hreppstjóri sendir skrána og gjaldið til sýslumanns.

Útgerðarmenn róðrabáta og vélbáta, minni en 5 smálestir, greiða aðeins $\frac{7}{10}$ af iðgjaldi því, sem ákveðið er fyrir þá, en það, sem ávantar fullt iðgjald greiðist úr rikissjóði.

Skráningarstjóri sendir Slysatryggingunni skrár þær, sem nefndar eru í 2. og 3. málsg. greinar þessarar. Hann skal og standa skil á iðgjöldunum samkvæmt nánari fyrirmælum stjórnarráðsins.

8. gr.

Nú forfallast slysatryggður skipverji, og gengur ótryggður maður í skiprúm hans; skal þá skylt að tryggja þann skipverja, svo sem að framan greinir, meðan hann er í því skiprúmi, þó aldrei skemur en eina viku. Iðgjald fyrir forfallaðan skipverja má endurgreiða fyrir það, sem eftir er af ráðningartímanum, þegar forföllin stafa ekki af bótaskyldu slysi, enda hafi maðurinn gengið úr skiprúminu.

72

8. sept. Útgerðarmaður eða formaður róðrarbáts og vélbáta minni en 12 smá-
lestir getur tryggt ákveðna tölu skipverja, ef sérstakar ástæður gera þess þörf.

Útgerðarmaður eða skipstjóri tilkynnir tafarlaust skráningarstjóra eða hreppstjóra mannaskiptin, og ábyrgist útgerðarmaður iðgjaldagreiðslu.

9. gr.

Sérhver forráðamaður atvinnufyrirtækis eða starfrækslu, sem nefnd er í 1. gr. 2., skal, þegar lög þessi ganga í gildi, eða þegar fyrirtækið tekur til starfa, senda hreppstjóra eða bæjarfógeta (í Reykjavík lögreglustjóra) tvíritaða tilkynningu samkvæmt fyrirmynd, er Slysatryggingin gerir, með öllum þeim upplýsingum, sem nauðsynlegar eru til þess að ákveða iðgjaldagreiðslu þess. Sömu-
leiðis skal senda tilkynningu, ef fyrirtækið verður fyrir verulegum breytingum, er máli geta skipt að því er trygginguna snertir. Hreppstjóri sendir lögreglustjóra tilkynningar þessar, en lögreglustjórar gera samkvæmt þeim skrá um öll tryggingarskyld fyrirtæki, en annað eintak tilkynninganna senda þeir Slys-
tryggingunni. Verkamenn skoðast tryggðir frá þeim tíma, er lögin ganga í gildi eða fyrirtækið byrjar, hvort sem það hefir verið tilkynnt eða ekki.

Forráðamönnum fyrirtækis eða starfrækslu, er getur í 1. gr. 2., skal skylt að halda vinnuskrá á þann hátt, sem Slysatryggingin mælir fyrir um. Samrit af skráum þessum sendist hreppstjóra eða lögreglustjóra, og miðast iðgjaldið við þær, en lögreglustjóri sér um innheimtu iðgjaldanna og stendur skil á þeim, eftir nánari förmælum stjórnarráðsins. Lögreglustjóri getur, ef honum þykir ástæða til eða Slysatryggingin óskar þess, látið rannsaka vinnuskrár og bækur fyrirtækisins til þess að fullvissa sig um, hvað fyrirtækinu beri að greiða í iðgjöld.

10. gr.

Iðgjöld samkvæmt 7., 8. og 9. gr. má taka lögtaki.

Lögreglustjóra bera í innheimtulaun 3% af skipum, sem skráð er á, og 6% af róðrar- og vélbátum, sem eru minni en 12 lestir. Af iðgjöldum samkvæmt 9. gr. greiðist 6% í innheimtulaun. Þar, sem hreppstjóri hefir innheimtuna á hendi, gengur helmingur innheimtulaunanna til hans.

11. gr.

Nú er vanrækt að greiða iðgjöld samkvæmt 7., 8. og 9. gr. fyrir tryggingarskylda menn, og skulu þeir þó jafnt fyrir það teljast slys tryggðir samkvæmt lögum þessum, en hlutaðeigandi atvinnurekandi skal skyldur að greiða Slysatryggingunni tvöföld iðgjöld þau, sem vangoldin eru, og sæta auk þess sektum.

12. gr.

Þegar slys ber að höndum, sem ætla má að greiða beri bætur fyrir samkvæmt lögum þessum, skal forráðamaður fyrirtækisins senda svo fljótt sem

auðið er lögreglustjóra, eða hreppstjóra áleiðis til lögreglustjóra, tilkynningu um slysið í því formi, sem Slysatryggingin skipar fyrir um. Ef lögreglustjóri álitur, að slysið veiti rétt til bóta frá Slysatryggingunni, sendir hann tilkynninguna áfram til Slysatryggingarinnar, ásamt öðrum nauðsynlegum upplýsingum. Ef atvik að slysinu eru óljós eða mál ófullnægjandi upplýst, eða ef ástæða er til að ætla, að slysið hafi orsakast af hirðuleysi eða af lélegum útbúnaði, eða Slysatryggingin óskar þess einhverra ástæðna vegna, skal lögreglustjóri halda réttarpróf í málinu. 72
8. sept.

Því aðeins ber að taka til greina og senda til Slysatryggingarinnar kröfur um bætur fyrir slys, er verða við atvinnurekstur, sem heimilt er að tryggja í frjálsri tryggingu, að tryggingar hafi verið beiðzt og iðgjöld verið greidd áður en eða samhliða því, að atvinnureksturinn var hafinn.

Ef sá, sem átti að tilkynna slys, hefir vanrækt það, skal það eigi vera því til fyrirstöðu, að sá, sem fyrir slysi varð, eða eftirlátnir vandamenn hans, geti gert kröfur til bóta, ef það er gert áður en ár er liðið frá því að slysið varð.

13. gr.

Undir eins og Slysatryggingunni hafa borizt nægar upplýsingar um slys og annað, sem til greina kemur um ákvörðun bóta, úrskurðar hún, hvort bætur skuli greiðast samkvæmt lögum þessum og ákveður bæturnar. Ef um meiðsl er að ræða, eru bæturnar fyrst ákveðnar til bráðabirgða (dagpeningar), þar til lækningu er lokið og maðurinn getur farið að stunda vinnu sína aftur, eða sjá má, hve mikið hann hefir misst af vinnuafli sínu. Eru þá örorkubætur ákveðnar.

14. gr.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja skaðabótakröfur samkvæmt lögum þessum, og enginn skuldheimtumaður í dánarbúi eða þrotabúi hefir rétt til að skerða neitt þær bætur, sem greiddar eru samkvæmt lögnum, né leggja á þær lögöld eða gera í þeim fjárnám eða lögtak.

15. gr.

Þeir, sem stunda eða reka einhverja þá atvinnu eða störf, sem ekki eru tryggingarskyld samkvæmt 1. gr., hafa rétt til að tryggja sjálfa sig eða verkamenn sína gegn slysum. Slík frjáls trygging er þó því aðeins leyfð, að hún sé til ákveðins tíma og á nafn, tilkynnt fyrirfram og iðgjöld greidd fyrirfram. Ef um er að ræða tryggingu við óskyld og misjafnlega áhættusöm störf, sem ekki er hægt að aðgreina og skipa í sérstaka áhættuflokka, má ákveða fyrir slík störf meðaltalsiðgjöld fyrir hverja viku tryggingartímabilsins.

16. gr.

Þeir, sem stunda fiskiveiðar á róðrabátum, en eru ekki tryggingarskyldir samkvæmt lögnum, hafa rétt til þess að tryggja sig í Slysatryggingunni á sama

72 hátt sem tryggingarskyldir sjómenn, gegn hálfu iðgjaldi fyrir hverja viku, og 8. sept. greiðist þá hinn helmingurinn úr rikissjóði.

17. gr.

Ef vafi leikur á, til hvaða áhættuflokks heyrir tryggingarskyld vinna eða tryggingarskyld fyrirtæki samkvæmt 1. gr., eða frjáls trygging samkvæmt 16. gr., sker Slysatryggingin úr því.

18. gr.

Heimilt er atvinnurekendum að skipa 5 manna nefnd til þess að gæta hagsmuna sinna við skiptingu í áhættuflokka og ákvörðun iðgjalda. Í nefndinni eiga sæti: einn fulltrúi fyrir gufuskipaútgerð, sem Félag íslenzkra botnvörpuskipaeigenda skipar, tveir fyrir mótorbáta- og róðrabátaútgerð, sem Fiskifélag Íslands skipar, einn fyrir skipaafgreiðslu og hafnarvinnu, sem Verzlunarráð Íslands skipar, og einn fyrir verksmiðjuíðnað, sem Iðnaðarmannafélag Reykjavíkur skipar. Ef stofnaður verður almennur félagsskapur meðal atvinnurekenda í mótorbáta- og róðrabátaútgerð, skipaafgreiðslu og verksmiðjuíðnaði, fellur kosning fulltrúa þessara atvinnugreina undir hann. Nefnd þessi getur gert tillögur um skiptingu í áhættuflokka og um iðgjaldagreiðslu, og er skyld að leita álits hennar áður en ákvörðun er tekin um þau efni. Ennfremur hefir nefndin rétt til að velja einn mann til þess að fylgjast með stjórn og rekstri Slysatryggingarinnar. Sama rétt hefir og Alþýðusamband Íslands. Báðir þessir menn hafa aðgang að öllum skjölum Slysatryggingarinnar, og er stjórn hennar skyld að veita þeim allar upplýsingar, sem þeir óska, viðvikjandi framkvæmd tryggingarinnar, enda er þeim heimilt að mæta á stjórnarfundum.

19. gr.

Ríkissjóður ábyrgist, að Slysatryggingin standi í skilum. Þær fjárhæðir er ríkissjóður kynni að greiða samkvæmt þessu, skulu endurgoldnar ríkissjóði jafnskjótt sem Slysatryggingin verður þess megnug.

20. gr.

Slysatrygging ríkisins tekur við eignum og skuldbindingum Slysatryggingarsjóðs sjómanna. Að öðru leyti eru lög nr. 32, 27. júní 1921, úr gildi numin.

21. gr.

Stjórnarráðið setur nánari reglur um framkvæmd laga þessara, að fengnum tillögum stjórnar Slysatryggingarinnar og þeirra 2 fulltrúa, er um getur í 18. gr., ef útnefndir hafa verið.

Í reglum þessum má undanþiggja tryggingarskyldu smáfelda starfsemi, sérstaklega utan kaupstaða og kauptúna, eftir því sem til hagar og þörf krefur.

22. gr.

72

Brót gegn lögum þessum varða 50—1000 kr. sektum, sem renna til Slysa- 8. sept.
tryggingarinnar. Með mál út af brotum þessum skal farið sem almenn lög-
lögreglumál.

23. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Sorgenfrihöll, 8. september 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

73
5. ágúst

AUGLÝSING

um

samkomulag milli Íslands og Eistlands um gagnkvæma viðurkenningu á
mælingaskírteinum skipa.

Þann 30. maí síðastliðið var í Stokkhólmi undirritað samkomulag milli Íslands og Eistlands um það, að mælingaskírteini, sem skip hvors landsins um sig hafa meðferðis á siglingum í höfnum hins landsins, skuli álitin fullgild, án þess að sérstök mæling fari þar fram á skipunum, með því að mælingin í heimalöndum skipanna fari fram í samræmi við „Merchant Shipping Acts“ (1894—1907), sbr. á Íslandi tilskipun um skipamælingar frá 25. júní 1869, og á Eistlandi reglugerð frá 7. nóvember 1924.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 5. ágúst 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

74

21. jan.

um

samning milli Íslands og Noregs um gagnkvæmi við slysabætur.

Stjórnir Íslands og Noregs hafa þann 31. maí 1930 gert með sér samning til þess að tryggja ríkisborgurum hvors landsins fyrir sig, gagnkvæman rétt til bóta fyrir slys við vinnu í hinu landinu. Samningurinn, er hér fer á eftir gekk í gildi þann 30. október 1930.

Með því að hinni konunglegu íslenzku stjórn og hinni konunglegu norsku stjórn hefir virzt hagkvæmt að tryggja ríkisborgurum í hinu landinu rétt til bóta fyrir slys við vinnu, hafa undirritaðir, er þartil hafa gilt umboð, gert með sér eftirfylgjandi samkomulag.

Da den Kgl. islandske regjering og den Kgl. norske regjering har fundet det hensigtsmessig å sikre statsborgere i det annet land rett til erstatning for skade, forvoldt ved arbeide, har vi undertegnede, som er utrustet med behørig fullmakt dertil ingått følgende overenskomst:

I.

Með því að íslenzku lögin um slysa-tryggingar, nr. 73 frá 7. maí 1928, ekki setja skilyrði um þjóðerni eða bústað þeirra einstaklinga, er samkvæmt lögnum eiga rétt á bótum, er því hérmeð heitið, að hin konunglega íslenska stjórn mun veita norskum ríkisborgurum, án tillits til bústaðar, sama rétt til bóta sem íslenskum ríkisborgurum.

I.

Da den islandske lov om ulykkesforsikring, nr. 73 av 7. mai 1928 ikke stiller betingelser med hensyn til de personers nasjonalitet eller bopel, som ifølge loven har rett til erstatning, blir det herved gitt tilsagn om, at den Kgl. islandske regjering vil gi norske statsborgere, uten hensyn til bopel, samme rett til erstatning som islandske statsborgere.

II.

Undantekningarákvæðin fyrir útlendinga í norskum slysatryggingarlögum fyrir iðnaðarmenn o. fl. frá 13. ágúst 1915, ásamt breytingarlögum frá 28. júní 1928, 25. grein 3. málsgrein, sem og fyrir sjómenn í lögum frá 18. ágúst 1911, 8. og 26. grein, og fyrir fiskimenn, í lögum frá 10. desember 1920,

II.

Undtagelsesbestemmelserne for utlendinger i de norske ulykkesforsikringslover for industriarbeider m. v., av. 13. august 1915, med endringslov av 28. juni 1928 prg. 25, 3dje ledd — likesom for sjömenn, i lov av 18. august 1911 prg. 8 og 26, og for fiskere, i lov av 10. desember 1920 prg. 8 og 20,

74 8. og 20. grein, koma ekki til fram-
21. jan. kvæmda við íslenska ríkisborgara, enda
er þeim heitið sömu bótum, sem norsk-
um ríkisborgurum ber samkvæmt fyr-
nefndum lögum.

kommer ikke til anvendelse på is-
landske statsborgere der blir tilsagt
den samme erstatning som efter de
ovenstående lover tilkommer norske
statsborgere.

III.

Rannsóknir, sem um greinir í norsku
slysaftryggingarlögunum fyrir sjómenn
frá 18. ágúst 1911, má einnig fram-
kvæma á Íslandi. Læknisvottorð, ís-
lenskt, kemur í slíku tilfelli í stað
norsks læknisvottorðs.

III.

Undersøkelse som omhandlet i den
norske ulykkeforsikringslov for sjö-
menn av 18. august 1911 kan også
foretas på Island. En islandsk lægeer-
klæring erstatter i så tilfelle en norsk
læge-erklæring.

IV.

Bætur ákveðast og tildæmast eftir
þeim reglum, sem á hverjum tíma gilda
samkvæmt slysaftryggingarlögum þeim,
er koma til framkvæmda viðvikjandi
slysinu, á sama hátt og að bótarétthaf-
inn, í öllum málefnum, er snerta rétt
hans og skyldur, skal vera háður laga-
fyrirmælum þess landsins þar sem
slysaftryggingarlög þau, er til fram-
kvæmda koma viðvikjandi slysinu, eru
gildandi lög.

IV.

Erstatninger fastsettes og tilkjennes
efter de regler som til enhver tid er
gjældende ifølge den ulykkeforsik-
ringslov som kommer til anvendelse
på ulykkestilfellet, liksom den erstat-
ningsberettigede, i alle saker som
angår hans rett og skyldigheter, skal
være undarkastet lovgivningen i det
land, hvis ulykkeforsikringslov kom-
mer til anvendelse på ulykkestilfellet.

V.

Við framkvæmd slysaftryggingalaga
annars landsins í hinu landinu skulu
stjórnir tryggingastofnana landanna
veita hvor annari gagnkvæma aðstoð,
gegn greiðslu áfallandi kostnaðar.

Ef nauðsyn krefur framkvæma
stjórnir tryggingarstofnana landanna
ex officio þær rannsóknir, sem mundu
álitast nauðsynlegar, ef að lög þess
sama lands hefðu átt að koma til fram-
kvæmda.

V.

Ved anvendelse av det ene lands
ulykkeforsikringslov i det annet land
skal bestyrelsene for landenes for-
sikringsinstitusjoner yde hinannen
gjensidig bistand, mot erleggelse av
omkostninger som kan påløpe.

Om det blir nødvendig, anstiller be-
styrelsene for landenes forsikrings-
institusjoner ex officio de undersø-
kelser som vilde anses nødvendige, hvis
det gjaldt å bringe til anvendelse de-
res eget lands lover.

VI.

Samninginn skal staðfesta, og staðfestingarskjölum skipzt á eins fljótt og unnt er.

Samningurinn gengur í gildi næsta dag eftir áskiptingu staðfestingaskjalanna, og skal ná til slysa, er verða frá og með sama degi.

Hvor samningsaðili getur við uppsögn með minnst eins árs fyrirvara, fellt samninginn úr gildi við lok almanaksárs.

Gert í Oslo í tveim eintökum þann 31. maí 1930.

A. Oldenburg.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 21. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

VI.

74

Overenskomsten skal stadfestes og stadfestelsesdokumentene utveksles så snart som mulig. 21. jan.

Overenskomsten trer i kraft dagen efter at stadfestelsesdokumentene er utvekslet, og kommer til anvendelse på ulykkestilfelle, som inntreffer fra og med samme dag.

Hver av kontrahentene kan, ved å opsi overenskomsten med minst ett års varsel, sette den ut av kraft ved utgangen av et kalenderår.

Utferdiget i Oslo i to eksemplarer den 31. mai 1930.

Joh. Ludvig Mowinckel.

AUGLÝSING

um

gerðardómssamning milli Íslands og Bandaríkja Ameríku.

Stjórnir Íslands og Bandaríkja Ameríku hafa þann 15. maí 1930 gert með sér gerðardómssamning þann, er hér fer á eftir, saminn á ensku:

His Majesty the King of Iceland and Denmark and the President of the United States of America,

Determined to prevent so far as in their power lies any interruption in the peaceful relations that have always existed between Iceland and the United States;

Desirous of reaffirming their adherence to the policy of submitting to impartial decision all justiciable controversies that may arise between the two countries; and

Eager by their example not only to demonstrate their condemnation of war as an instrument of national policy in their mutual relations, but also to hasten the time when the perfection of international arrangements for the pacific settlement of international disputes shall have eliminated forever the possibility of war among any of the Powers of the world;

Have decided to conclude a new treaty of arbitration enlarging the scope and obligations of the arbitration convention signed at Washington on May 18, 1908, which expired by limitation on March 29, 1914, and for that purpose they have appointed as their respective Plenipotentiaries.

His Majesty the King of Iceland and Denmark:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur og forseti Bandaríkja Ameríku

staðráðnir að gera sitt ítrasta til þess að aftra því að nokkurt rof verði í hinum friðsamlegu viðskiptum sem alltaf hafa verið milli Íslands og Bandaríkja-anna;

sem óska að leggja enn á ný áherzlu á, að þeir fallist á að leitað sé óhlutdrægrar úrlausnar á öllum jafnanlegum deilum, sem kynnu að rísa milli hinna tveggja landa, og er hugleikið að sýna þar með fram á, ekki aðeins að þeir bannfæri að í viðskiptum þeirra innbyrðis sé leitað til vopna til að þrengja fram vilja annars þeirra, heldur og að stuðla að því, að svo megi verða, að alþjóða samþykktir um friðsamlega úrlausn deilumála komist á slíkt stig, að styrjöld verði óhugsanleg milli nokkurra ríkja heimsins,

hafa ákveðið að gera mér sér nýjan gerðardómssamning sem sé viðtækari en samþykktin, er undirrituð var í Washington 18. maí 1908, og gekk úr gildi 29. marz 1914, og hafa, með það fyrir augum, útnefnt sem fulltrúa sína,

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur: herra Constantin Brun, sér-

Mr. Constantin Brun, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Washington; and

The President of the United States of America:

Henry L. Stimson, Secretary of State of the United States;

Who, having communicated to one another their full powers found in good and due form, have agreed upon the following articles:

Article I.

All differences relating to international matters in which the High Contracting Parties are concerned by virtue of a claim of right made by one against the other under treaty or otherwise, which it has not been possible to adjust by diplomacy, which have not been adjusted as a result of reference to the Permanent International Commission constituted pursuant to the treaty signed at Washington April 17, 1914, and which are justiciable in their nature by reason of being susceptible of decision by the application of the principles of law or equity, shall be submitted to the Permanent Court of Arbitration established at The Hague by the Convention of October 18, 1907, or to some other competent tribunal, as shall be decided in each case by special agreement, which special agreement shall provide for the organization of such tribunal if necessary, define its powers, state the question or questions at issue, and settle the terms of reference.

The special agreement in each case shall be made on the part of Iceland in accordance with its constitutional laws, and on the part of the United States of

legan sendiherra og ráðherra með umboði í Washington, og forseti Bandaríkja Ameríku: Henry L. Stimson, ríkisritari Bandaríkjanna; sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín sem reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi greinar:

75
3. febr.

1. grein.

Allur ágreiningur milliríkjaeðlis, sem snertir hina tignu samningsaðila þannig, að annar gerir kröfu á hinn samkvæmt samningi eða á öðrum grundvelli, sem ekki hefir tekizt að jafna milli fulltrúa ríkjanna, og ekki hefir verið jafnaður með því að vísa honum til föstu milli ríkjanefndarinnar skipaðrar samkvæmt samningum sem undirritaður var í Washington 17. apríl 1914, en ágreiningurinn er hinsvegar þess eðlis, að hann á að vera hægt að útljá með úrskurði í samræmi við meginreglur laga og á grundvelli sanngirni, skal vísað til fasta gerðardómsins, er stofnaður var í Haag samkvæmt samþykktinni frá 18. okt. 1907, eða til einhvers annars réttbærs dómstóls, er aðilarnir í hverju einstöku tilfelli kynnu að verða ásáttir um samkvæmt sérstöku samkomulagi, er kveði á um stofnun slíks sérstaks dómstóls, sé þess þörf, og ákveði valdsvið hans, tilgreini ágreiningsatriðið eða atriðin, og fresti fyrir málskotinu.

Þetta sérstaka samkomulag skal í hverju einstöku tilfelli gert af hálfu Íslands í samræmi við stjórnskipunarlög þess, og af hálfu Bandaríkja Ameríku

75 America by the President of the United States of America by and with the advice and consent of the Senate thereof.

af forseta Bandaríkjanna, að ráði og með samþykki öldungadeildarinnar.

Article II.

The provisions of this treaty shall not be invoked in respect of any dispute the subject matter of which

(a) is within the domestic jurisdiction of either of the High Contracting Parties,

(b) involves the interests of third Parties,

(c) depends upon or involves the maintenance of the traditional attitude of the United States concerning American questions commonly described as the Monroe Doctrine,

(d) depends upon or involves the observance by Iceland, in the event that Iceland becomes a Party to the Covenant of the League of Nations, of its obligations in accordance with the Covenant.

Article III.

The present treaty shall be ratified. The ratifications shall be exchanged at Washington as soon as possible, and the treaty shall take effect on the date of the exchange of the ratifications. It shall thereafter remain in force continuously unless and until terminated by one year's written notice given by either High Contracting Party to the other.

In faith whereof the respective Plenipotentiaries have signed this treaty in

2. grein.

Ákvæði þessa samnings skulu ekki ná til ágreinings sem að meginefni:

a) snertir lög annarshvors hinna háu samningsaðila.

b) er viðriðinn hagsmunum þriðja aðila,

c) sem byggist á eða felur í sér spurningu um afstöðu Bandaríkjanna til málefna Ameríku, sem helguð er af venju, hinni svokölluðu Monroe kenningu,

d) byggist á eða felur í sér spurningu um, hvort Ísland fullnægi skyldum sínum sem meðlimur Þjóðabandalagssamningsins, fari svo að Ísland gangi að greindum samningi.

3. grein.

Samningur þessi skal fullgiltur. Fullgildingarskjölin skulu afhent í Washington sem fyrst, og samningurinn skal ganga í gildi á þeim degi sem afhending skjalanna fer fram. Hann gildir þar eftir óslitið þar til honum hefir verið sagt upp skriflega með árs fyrirvara af öðrum hvorum samningsaðilum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar undirritað samning þennan í

duplicate in the English language and hereunto affixed their seals.

tveimur eintökum á ensku og sett við innsigli sín.

75
3. febr.

Done at Washington the 15th day of May, one thousand nine hundred and thirty.

Saminn í Washington, 15. maí 1930.

For Iceland:

Fyrir Ísland

C. Brun
(L. S.)

C. Brun
(L. S.)

For the United States of America:

Fyrir Bandaríki Ameríku

Henry L. Stimson
(L. S.)

Henry L. Stimson
(L. S.)

Fullgildingarskjöl samningsins voru afhent í Washington þann 2. okt. 1930, og gekk samningurinn þarmeð endanlega í gildi.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 3. febrúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

76
13. júlí

AUGLÝSING

um

SAMKOMULAG

milli

Íslands og Danmerkur um ívilnun í útsvörum handa þeim mönnum, sem greiða eiga skatt samtímis á báðum stöðum.

Í sambandi við samkomulag það, er íslenska og danska ríkisstjórnin gerðu með sér 11. ágúst 1927 um ívilnun í tekju- og eignarskatt til ríkisins, er hér með ákveðið, að nefnt samkomulag skuli einnig ná til útsvara íslenskra og danskra ríkisborgara í þessum löndum.

Samkvæmt þessu skulu ívilnanir þær, er leiða af 1. og 2. grein nefnds samkomulags, þegar svo er ástatt, er þar greinir, einnig ná til útsvara hlutaðeigandi ríkisborgara, þannig, að útsvarið færist niður um helming í hverju sveitarfélagi fyrir sig í tilfellum þeim, er 1. grein ræðir um, og í heimilisfestusveitinni færist það niður um þá upphæð, er nemur útsvarinu til sveitar hins landsins, þegar svo er ástatt, sem segir í 2. grein.

Þó skulu takmarkanir þær, er settar eru fyrir niðurfærslu ríkisskattsins, einnig ná til útsvarsins þannig, að niðurfærslan má ekki fara fram úr helming lægra útsvarsins í tilfellum þeim, er 1. grein ræðir um, og ekki fara fram

OVERENSKOMST

mellem

Danmark og Island om Lempelser i Beskatningen med Hensyn til Indkomstskat til Kommunen i Tilfælde af Dobbelbeskatning.

I Tilslutning til den mellem den Danske og den Islandske Regering den 11. August 1927 afsluttede Overenskomst angaaende Lempelser i Beskatning af Indkomst og Formue til Staten bestemmes herved, at denne Overenskomst udvides til ogsaa at omfatte den danske og islandske Statsborger i de to Lande paahvilende kommunale Indkomstskat.

I Overensstemmelse hermed skal de i nævnte Overenskomst § 1 og 2 fastsatte Lempelser under de der angivne Betingelser finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til den de paagældende Statsborgere paalignede kommunale Indkomstskat, saaledes at denne for de i § 1 ommeldte Tilfælde i hver af de paagældende Kommuner nedsættes til Halvdelen og for de i § 2 ommeldte Tilfælde i Bopælskommunen nedsættes med det Beløb, Skatten til det andet Lands Kommune andrager.

Dog skal de for Statskassen fastsatte Begrænsninger for Nedsættelsens Størrelse finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til den kommunale Indkomstskat, saaledes at Nedsættelsen for de i § 1 ommeldte Tilfælde ikke kan overstige

úr helming útsvarsins til heimilisfestu-
sveitarinnar þegar svo er ástatt sem seg-
ir í 2. grein.

Halvdelen af det mindste Skattebeløb, **76**
ligesom den i de under § 2 ommeldte **13. júlí**
Tilfælde ikke kan overstige Halvdelen
af det i Bopælskommunen paalignede
Skattebeløb.

Ákvæðin í 4. og 5. grein samkomu-
lagsins skulu á sama hátt einnig ná
til útsvara.

Paa samme Maade skal Bestem-
melsen i Overenskomstens § 4 og § 5
finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til
kommunal Indkomstskat.

Samkomulag þetta gildir fyrst í stað
fyrir skattárið 1930/31.

Nærværende Overenskomst gælder
foreløbig for Skatteaaret 1930/31.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir,
að þar til fengnu konunglegu umboði,
undirritað samkomulag þetta og sett
við innsigli sín.

Til Bekræftelse heraf har Under-
tegnede efter dertil meddelt Kongelig
Bemyndigelse underskrevet nærvæ-
rende Overenskomst og forsynet den
med deres Segl.

Samið í tveim eintökum í Reykjavík,
þann 11. júlí 1931.

Udfærdiget in duplo i Reykjavik,
d. 11. Juli 1931.

Tryggvi Þórhallsson.
(L. S.)

Fr. le Sage de Fontenay.
(L. S.)

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 13. júlí 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

77
20. júlí

AUGLÝSING

um

verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og gríska lýðveldisins.

Stjórnir Íslands og Grikklands hafa þann 28. jan. 1930 gert með sér verzlunar- og siglingasamning, er hérmeð birtist í þýðingu.

Með því að Hans hátign konungi Íslands og Danmerkur og forseta gríska lýðveldisins leikur hugur á að bæta og efla hin þjóðhagslegu viðskipti milli Íslands og Grikklands hafa þeir ákvarðað að gera verzlunar- og siglingasamning milli landanna, og hafa útnefnt sem umboðsmenn sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Herra Herluf Zahle, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði í Berlín.

Forseti gríska lýðveldisins:

Herra Euthymios Canellopoulos, sérlegan sendiherra sinn og ráðherra með umboði hjá Hans hátign konungi Íslands og Danmerkur.

sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín, er reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi greinar:

1. grein.

Ísland og lýðveldið Grikkland skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því er lýtur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. grein.

Að því er lýtur að verzlun skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda og til sérhverra annarra gjalda, til skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, til flutnings á vörum yfir og um löndin, og til banna eða tálmana á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu fyrirskipaðar af heilbrigðisástæðum eða vegna öryggis ríkisins.

3. grein.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip að ferma og afferma vörur og til allra fyrirmæla viðvikjandi skipum og áhöfn þeirra.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, sem útgefin hafa verið af hlutaðeigandi yfirvöldum hvors landsins um sig samkvæmt gildandi lagafyrirmælum.

Mælingaskírteini útgefin af öðrumhvorum hinna háu samningsaðila

skulu viðurkennd af hinum aðilanum samkvæmt yfirlýsingunni frá 18/20 nóvember 1895.

77
20. júlí

Haffærisskirteini útgefin af öðrumhvorum samningsaðilanum skulu á sama hátt viðurkennd af hinum aðilanum.

4. grein.

Sérhver hinna háu samningsaðila mun veita ríkisborgurum hins aðilans, svo og félögum, stofnuðum í hagsmunaskyni, beztu kjör að því er snertir aðgang, búsetu og atvinnurekstur, réttinn til að eignast og eiga lausafé og fasteignir, og að því er snertir skatta og gjöld.

Eignir ríkisborgara annarshvors hinna háu samningsaðila mega ekki verða teknar eignarnámi í landi hins aðilans, né heldur má svipta þá, jafnvel ekki um stundarsakir, afnotarétti eignanna nema þá af tilliti til opinberra hagsmuna og almenningsheilla, og að svo miklu leyti sem að eigin ríkisborgarar verða, undir sömu kringumstæðum, að sæta því sama. Bætur þær, sem samkvæmt þessu koma í staðinn, skulu goldnar undir sömu skilyrðum og sett eru fyrir innlenda menn.

5. grein.

Samning þennan ber að staðfesta og staðfestingarskjölum skal skipzt á í Berlín.

Samningurinn gengur í gildi fimmtán dögum eftir að staðfestingarskjölin hafa verið afhent, og gildir í eitt ár eftir gildistökuna og áfram þar til þrem mánuðum eftir að honum hefir verið sagt upp af öðrumhvorum samningsaðilanum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi umboðsmenn undirritað samning þennan og sett við innsigli sín.

Saminn í tveim eintökum í Berlín, 28. janúar 1930.

Herluf Zahle.
(L. S.)

E. Canellopoulos.
(L. S.)

LOKABÓKUN

Undirritaðir, er hafa mættzt í dag til þess að undirskrifa hjálagðan verzlunar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri sem samkvæmt Sambandslögunum frá 30. nóvember 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Grikkland getur ekki vísað til ákvæða samningsins er hér fer á undan til þess að krefja

77 handa sér þau sérréttindi, sem Ísland hefir veitt, eða kann siðar meir að veita
20. júlí Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmennirnir undirritað bókun þessa.

Berlín, 28. janúar 1930.

Herluf Zahle.
(L. S.)

E. Canellopoulos.
(L. S.)

Staðfestingarskjölum skipzt á í Berlín þann 14. maí 1931.

Um leið og samningurinn var undirritaður var skipzt á erindum milli umboðsmannanna þar sem því var lýst yfir, að beztu kjaraákvæði samningsins skyldu gagnkvæmt ganga í gildi þá þegar.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 20. júlí 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

78

20. ágúst

AUGLÝSING

um

samning er gerður var á Þingvöllum þann 27. júní 1930 milli Íslands og Danmerkur um aðferðina við úrlausn deilumála.

SAMNINGUR

OVERENSKOMST

milli

mellem

Íslands og Danmerkur um aðferðina við úrlausn deilumála.

Danmark og Island angaaende Fremgangsmaaden ved Bilæggelse af Tvistigheder.

Hin konunglega íslenzka og hin konunglega danska ríkisstjórn, sem óska eindregið að styðja að því að deilumál milli landanna verði útkljáð

Den kongelige danske og den kongelige islandske Regering, der er besjælede af Ønsket om at fremme Bestræbelserne for Afgørelse ved

með gerð, hafa, með það fyrir augum, orðið ásátt um að ákveða með samningi aðferðina við úrlausn á deilumálum, sem kynnu að rísa milli Íslands og Danmerkur, og hafa útnefnt sem fulltrúa sína:

Hin konunglega íslenzka stjórn:
Herra forsætisráðherra *Tryggva Þórhallsson*,

Hin konunglega danska stjórn:
Herra rikisráðherra *Th. Stauning*,
sem með gildu umboði, hafa orðið ásáttir um það sem hér fer á eftir.

Voldgift af Tvistigheder mellem Landene, er i dette Øjemed blevet enige om at afslutte en Overenskomst angaaende Fremgangsmaaden ved Bilæggelse af Tvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og Island, og har i denne Anledning udnævnt som deres Befuldmægtigede:

Den kongelige danske Regering:
Hr. Statsminister *Th. Stauning*,

Den kongelige islandske Regering:
Hr. Førsteminister *Tryggvi Þórhallsson*,

som, med behørig Bemyndigelse, er blevet enige om følgende:

1. grein.

Réttardeilum sem kynnu að rísa milli Íslands og Danmerkur, sem hægt er að heimfæra undir einhverja þeirra tegunda, sem nefndar eru í 36. gr. 2. málsgrein í reglugerð fasta alþjóðadómstólsins, skal, svo framarlega sem ekki hefir tekizt að jafna deilurnar með venjulegum málamiðlunum eða með sáttameðferð í íslenzk-dönsku sambandslaganefndinni, vísað til úrlausnar fyrnefnds dómstóls í samræmi við ákvæði reglugerðarinnar.

Deilur, sem samningsaðilarnir hafa, með öðrum samningum í gildi milli þeirra, skuldbundið sig til að útkljá með sérstakri dóms- eða gjörðardómsmeðferð, sbr. sérstaklega 17. grein íslenzk-dönsku sambandslaganna, skulu sæta þeirri meðferð, sem ákvæði þessara samninga mæla fyrir um.

Ágreiningur um skilning á samningi þessum skal úrskurðaður af fasta alþjóðadómstólnum.

Artikel 1.

Retstvistigheder, som maatte opstaa mellem Danmark og Island, og som kan henføres til nogen af de i Artikel 36, 2. Stk. i Statuten for den faste mellemfolkelige Domstol nævnte Arter, skal, saafremt de ikke har kunnet løses ad sædvanlig Forhandlingsvej eller ved Forligsbehandling i det dansk-islandske Nævn, henvises til Afgørelse af nævnte Domstol i Henhold til Bestemmelserne i den omhandlede Statut.

Tvistigheder, som de kontraherende Parter ved andre mellem dem gældende Overenskomster har forpligtet sig til at løse gennem Anvendelsen af en særlig Behandling ved Domstol eller Voldgiftsret, jfr. saaledes særlig dansk-islandsk Forbundslovs § 17, skal behandles i Henhold til Bestemmelserne i disse Overenskomster.

Meningsforskelligheder vedrørende Fortolkningen af denne Overenskomst skal afgøres af den faste mellemfolkelige Domstol.

78

20. ágúst

2. gr.

Samningsaðilarnir skuldbinda sig til að láta allar aðrar deilur en þær, sem nefndar eru í 1. grein, sæta gerðardómsmeðferð samkvæmt eftirfarandi ákvæðum. Áður en gerðardómsmeðferð hefst, munu aðilarnir, eftir að hafa borið málið undir islenzk-dönsku sambandlaganefndina, leitast við að vísa málinu til rannsóknar og sáttameðferðar fyrir sérstakri þartil útnefndri sáttanefnd eða sáttasemjara.

Aðilarnir eru ásáttir um, að deilur þær, sem þessi grein fjallar um, skulu leystar á grundvelli réttlætis og sanngirni.

3. grein.

Sé ekki öðruvísi umsamið, skal gerðardómur sá, er fer með deilumál samkvæmt 2. grein þessa samnings, útnefndur í samræmi við ákvæði IV. þáttar II. kapitula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti.

4. grein.

Að svo miklu leyti, sem aðilarnir taka ekki aðra ákvörðun um gerðardómsmeðferð, skulu ákvæðin í IV. þætti III. kapitula Haagsamþykktarinnar frá 18. október 1907 um jöfnun deilumála milli ríkja með friðsamlegum hætti koma til framkvæmda.

Verði slíkt gerðardómssamkomulag, sem umræðir í nefndri Haagsamþykkt, ekki undirritað áður en 6 mánuðir eru liðnir frá því annar aðilinn bar upp við hinn tilmæli um að deiluatridinu skuli vísa til gerðardóms,

Artikel 2.

De kontraherende Parter forpligter sig til at henvise til Voldgiftsbehandling ifølge nedenstaaende Bestemmelser alle andre end de i Artikel 1 nævnte Tvistigheder. Forinden en Sag gøres til Genstand for Voldgiftsbehandling, vil Parterne efter at have forelagt Spørgsmaalet til Drøftelse i det dansk-islandske Nævn søge Sagen henvist til Undersøgelses- og Forligsbehandling af et særligt dertil nedsat Forligsnævn eller Forligsmægler.

Parterne er enige om, at Tvistigheder, som omhandles i denne Artikel, skal afgøres efter Grundsætningerne for Ret og Billighed.

Artikel 3.

Forsaavidt Parterne ikke træffer anden Overenskomst, skal Voldgiftsretten til Behandling af Tvistigheder ifølge Artikel 2 i denne Overenskomst nedsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel II, i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder.

Artikel 4.

I det Omfang, Parterne ikke har truffet anden Bestemmelse angaaende Behandling ved Voldgift, skal Bestemmelserne i Afsnit IV, Kapitel III i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 til Afgørelse ad fredelig Vej af mellemfolkelige Tvistigheder komme til Anvendelse.

Saafermt saadan Voldgiftsaftale som omhandlet i den nævnte Haagerkonvention ikke undertegnes inden 6 Maaneder, efter at den ene Part overfor den anden har fremsat Begæring

skal gerðardómssamkomulagið, samkvæmt ósk annars aðilans, gert á þann hátt, er mælt er fyrir um í 53 og 54. grein nefndrar Haagsamþykktar.

Í þeim tilfellum, að í samningi þessum er vísað til ákvæða Haagsamþykktarinnar, skal ákvæða þessara gætt milli aðilanna, án tillits til þess, hvort samþykkt þessi er gildandi fyrir þá.

5. grein.

Að ósk annars aðilans skal gerðardómurinn mæla fyrir um þær bráðabirgðaráðstafanir, sem ber að gera til þess að vernda réttarstöðu þessa sama aðila, svo framarlega sem hægt er að gera þessar ráðstafanir með framkvæmdarathöfnum.

6. grein.

Sé ástæða til þess talin skal í dómsorði gerðardómsins tekið fram, hvernig dóminum skuli fullnægt, einkanlega að því er snertir þá fresti sem gæta ber.

7. grein.

Að því er snertir málefni, sem samkvæmt löggjöf þess lands, sem krafan er á hendur gerð, eiga að sæta úrlausn dómstóls, hérmeð einnig taldir umboðsstjórnar-dómar, getur hlutaðeigandi aðili ekki krafizt, að aðferð sú, sem nefnd er í 1. og 2. grein, verði viðhöfð, áður en endanleg dómsniðurstaða er fengin. Í slíku tilfelli skal málinu vísað til dóms eða gerðardóms

om Tvistighedens Henviisning til Voldgift, skal Voldgiftsaftalen paa Begæring af enhver af Parterne fastsættes paa den Maade, der er foreskrevet i Artiklerne 53 og 54 i den nævnte Haagerkonvention. 78 20. ágúst

I de Tilfælde, hvor nærværende Overenskomst henviser til Bestemmelserne i Haagerkonventionen, skal disse Bestemmelser anvendes mellem Parterne uden Hensyn til, om sidstnævnte Konvention er gældende for Parterne.

Artikel 5.

Voldgiftsretten skal paa Begæring af en af Parterne angive de foreløbige Forholdsregler, som bør iagttages til Værn af denne Parts Retsstilling, forsaavidt disse Foranstaltninger kan træffes ad administrativ Vej.

Artikel 6.

Voldgiftskendelsen skal, naar der findes Anledning dertil, indeholde en Tilkendegivelse af, hvorledes den skal bringes til Udførelse, navnlig vedrørende de Tidsfrister, som derved skal iagttages.

Artikel 7.

Hvad angaar Spørgsmaal, som i Medfør af Lovgivningen i det Land, mod hvilket Krav fremsættes, skal afgøres af Domstolene, hvorved i denne Forbindelse ogsaa forstaas Forvaltningsdomstole, kan vedkommende Part ikke forlange, at den i Artikel 1 eller 2 omhandlede Fremgangsmaade kommer til Anvendelse, forinden endelig Afgørelse er truffet gennem Sagens Behandling ved Domstolen. I

78 í síðasta lagi ári eftir að málinu hafði
20. ágúst verið ráðið þannig til lykta.

8. grein.

Ef að því er lýst yfir í uppkveðnum dómi eða gerðardómi, að ákvörðun eða framkvæmd dóms eða annars yfirvalds annarshvors ríkisins fari að einhverju leyti eða öllu í bága við alþjóðarétt, og ef að stjórnlög þessa ríkis leyfa ekki að afmá að öllu eða einhverju leyti aðleiðingarnar af slíkri ákvörðun, eða framkvæmd, þá eru aðilarnir ásáttir um, að í dóminum eða gerðinni megi dæma þeim aðilanum er misrétti hefir verið beittur hæfilegar bætur á annan hátt.

9. grein.

Meðan að stendur á dóms- eða gerðardómsmeðferð skuldbinda samningsaðilarnir sig til þess að leiða hjá sér, svo sem frekast er unnt, hverskonar ráðstöfun sem getur orðið til tálmunar fullnægingu dómsins eða gerðarinnar.

Aðilarnir skulu, að viðlögðum drengskap, hlíta dóms- eða gerðardómsniðurstöðunni.

10. grein.

Deilur, sem kynnu að rísa milli aðilanna, snertandi skilning eða framkvæmd dómsins eða gerðarinnar, skulu, sé ekki öðru vísi ákveðið, útkljáðar af þeim rétti, sem kvað upp dóminn eða gerðina.

11. grein.

Samþykki Alþingis Íslands og Ríkisþings Dana er áskilið að samningi þessum.

dette Tilfælde skal Tvistighedens Henvisning til Dom eller Voldgift ske senest et Aar efter saadan Afgørelse.

Artikel 8.

Dersom det i en Dom eller Voldgiftskendelse erklæres, at en Beslutning eller en Foranstaltning af en Domstol eller anden Myndighed i den ene Stat helt eller delvis er i Strid med Folkeretten, og kan ifølge denne Stats Forfatning Følgerne af saadan Beslutning eller Foranstaltning ikke helt eller delvis afbødes, er Parterne enige om, at der ved Dommen eller Voldgiftskendelsen kan tilkendes den forurettede Part passende Godtgørelse paa anden Maade.

Artikel 9.

De kontraherende Parter forpligter sig til under den stedfindende Doms- eller Voldgiftsbehandling i størst muligt Omfang at undgaa enhver Foranstaltning, som kan modvirke Doms- eller Voldgiftskendelsens Fuldbyrðelse.

Parterne skal efterkomme den ved Dommen eller Voldgiftskendelsen truffne Afgørelse paa Tro og Love.

Artikel 10.

Tvistigheder, som maatte opstaa mellem Parterne angaaende Fortolkningen eller Gennemførelsen af Dommen eller Voldgiftskendelsen, skal i Mangel af anden Bestemmelse afgøres af den Ret, som har afsagt Dommen eller Voldgiftskendelsen.

Artikel 11.

Denne Overenskomst indgaas under Forbehold af den danske Rigsdags og det islandske Altings Samtykke.

12. grein.

Samningur þessi gengur í gildi þegar hann, eftir að samþykki Alþingis Íslendinga og Ríkisþings Dana er fengið, hefir hlotið fullgildingu stjórnanna tveggja. Um fullgildinu þessa skal gera sérstaka bókun.

Samningurinn gildir í 20 ár frá gildistöku. Ef honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok þessa tímabils, gildir hann í önnur 20 ár, og skal framvegis álitast gildandi fyrir 20 ára tímabil, svo framarlega sem honum verður ekki sagt upp minnst tveimur árum fyrir lok liðandi 20 ára tímabils.

Deilur, sem við lok gildistíma samningsins sæta dóms- eða gerðardómsmeðferð samkvæmt þessum samningi, skulu útljáðar á þann hátt, er hann mælir fyrir um.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúarnir undirritað samning þennan og sett við hann innsigli sín.

Samið í tveimur eintökum.

Gert á Þingvöllum 27. júní 1930.

Tryggvi Þórhallsson.
(L. S.)

Artikel 12.

78

Denne Overenskomst træder i Kraft, 20. ágúst naar den, efter at henholdsvis den danske Rigsdags og det islandske Altings Samtykke foreligger, er blevet godkendt af de to Regeringer. Om denne Godkendelse oprettes der en Protokol.

Overenskomsten gælder for en Tid af 20 Aar regnet fra dens Ikrafttræden. Saafremt den ikke bliver opsagt senest 2 Aar før Udgangen af nævnte Tidsrum, skal den gælde for yderligere 20 Aar og skal ogsaa fremtidig anses forlænget for Tidsrum paa 20 Aar, saafremt den ikke bliver opsagt mindst 2 Aar før Udgangen af den nærmest forudgaaende Tyveaarsperiode.

Twistigheder, som ved Udløbet af Overenskomstens Gyldighedstid er Genstand for Doms- og Voldgiftsbehandling efter denne Overenskomst, skal færdigbehandles i Overensstemmelse med Overenskomstens Bestemmelser.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede undertegnet denne Overenskomst og forsynet den med deres Segl.

Udfærdiget i to Eksemplarer.

Sket paa Tingvalla den 27. Juni 1930.

Th. Stauning.
(L. S.)

Samþykki Alþingis að samningnum var gefið á Þingvöllum samdægurs undirskriftinni, en samþykki ríkisþings Dana þann 26. nóvember 1930. Bókun

78 um fullgildingu fór fram í Kaupmannahöfn þann 24. marz 1931 og er samning-
20. ágúst urinn þar með genginn í gildi.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 20. ágúst 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

79

16. jan.

um

**Samning milli Íslands og Belgíu til þess að forðast tvísköttun á tekjum
siglingafyrirtækja landanna.**

Stjórnir Íslands og Belgíu hafa þann 21. des. 1928 gert samning til þess að tryggja að íslensk siglingafélög, sem hafa aðsetur sitt á Íslandi, og eiga skip, er sigla til belgískra hafna með farþega, eða til þess að ferma eða afferma þar vörur, skulu í Belgíu vera undanþeginn skatti af hagnaði af rekstri þessara skipa, enda komi sama á móti af hálfu Íslands, að því er snertir tekjur af siglingum belgískra skipa, er koma hingað til lands.

Samningur þessi gekk í gildi þann 12. okt. 1930.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 16. janúar 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

80

16. okt.

um

**verzlunar- og siglingasamning milli Íslands og Rúmeníu, er gjörður var í Búkarest
þann 8 maí 1931. Samningurinn birtist hér á eftir í íslenskri þýðingu.**

Með því að Hans hátign konungi Íslands og Danmerkur og Hans hátign konungi Rúmeníu leikur hugur á að bæta og efla hin þjóðhagslegu viðskipti milli Íslands og Rúmeníu, hafa þeir ákvarðað að gera verzlunar- og siglingasamning milli landanna, og hafa útnefnt sem fulltrúa sína:

Hans hátign konungur Íslands og Danmerkur:

Herra Erik Andreas Mathias Biering sendiherra sinn í Búkarest,

Hans hátign konungur Rúmeníu:

Herra Demetre Ghika utanríkisráðherra,

sem, eftir að hafa tjáð hvor öðrum umboð sín, er reyndust góð og gild, hafa orðið ásáttir um eftirfarandi greinar:

1. gr.

Ísland og Rúmenía skuldbinda sig til að veita hvort öðru í öllu því, er lítur að verzlun þeirra, iðnaði og siglingum, jafngóð kjör sem þau, er veitt eru, eða veitt kunna að verða þeirri þjóð, er beztu kjörum sætir.

2. gr.

Að því er lýtur að verzlun, skal ákvæðið um beztu kjör sérstaklega ná til aðflutnings- og útflutningsgjalda og til sérhverra annara gjalda, til skilyrða, sem sett eru fyrir innflutningi og útflutningi, til flutnings á vörum yfir og um löndin, og til banna eða tálmana á innflutningi og útflutningi, nema því aðeins að slíkar ráðstafanir séu álitnar nauðsynlegar til þess að tryggja öryggi ríkisins eða almennings, eða til þess að vernda heilbrigði manna, dýra eða jurtu.

3. gr.

Að því er snertir siglingar skal beztu kjara ákvæðið sérstaklega ná til hverskonar gjalda, svo og til aðgangsins fyrir skip að ferma og afferma vörur, og til allra fyrirmæla viðvikjandi skipum og áhöfn þeirra.

4. gr.

Þjóðerni skipa ber gagnkvæmt að viðurkenna samkvæmt skjölum og skilríkjum, er þau hafa um borð, sem útgefin eru af hlutaðeigandi yfirvöldum hvors landsins um sig, samkvæmt gildandi lagafyrirmælum, og sem heimila skipi að bera flagg þess lands, er um ræðir.

Þar til gerður hefir verið sérstakur samningur um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskírteinum skulu skip hvors samningsaðilans ekki háð því, að framkvæmdar séu á þeim neinar nýjar rúmmælingar í höfnum hins aðilans. Siglingagjöldin skulu og ákveðin samkvæmt mælingaskírteinum útgefnunum af hlutaðeigandi yfirvöldum þess ríkis, er á flagg það, sem skipið siglir undir.

5. gr.

Sérhvert samningsríkjanna mun veita ríkisborgurum hins ríkisins, svo og félögum, stofnuðum í hagsmunaskyni, beztu kjör að því er snertir aðgang að hinu ríkinu, réttinn til að eignast og eiga þar lausafé og fasteignir og að reka þar iðnað, og enn fremur að því er snertir hverskonar skatta og gjöld.

6. gr.

Ákvæðið um beztu kjör gildir ekki um atriði þau, er hér fara á eftir:

- a) Um sérstök hagræðiskjör sem veitt hafa verið, eða kunna að verða veitt, aðliggjandi ríkjum, til þess að greiða fyrir flutningum á landamærunum;
- b) um hin sérstöku innflutningskjör sem veitt eru til þess að greiða fyrir fjármálaviðskiptum vegna heimsstyrjaldarinnar 1914—1918;
- c) um réttindi og sérréttindi, sem veitt hafa verið, eða veitt kunna að verða,

einu eða fleirum aðliggjandi ríkjum í sambandi við stofnun viðskipta-
bandalags eða ríkjafélags um tollákvæði.

80
16. okt.

7. gr.

Samning þennan ber að fullgilda og fullgildingarskjölin skulu afhent í
Búkarest undireins, og því verður við komið.

Samningurinn gengur í gildi á fimmtánda degi eftir að staðfestingar-
skjölin hafa verið afhent, og gildir í eitt ár eftir að honum kann að hafa verið
sagt upp af öðrumhvorum samningsaðilanum.

Þessu til staðfestu hafa hlutaðeigandi fulltrúar, með þar til gildu um-
boði undirritað samning þennan og sett við hann innsigli sín.

Samin í tveimur eintökum í Búkarest, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

LOKABÓKUN

Undirritaðir, er hafa mætt í dag til þess að undirrita hjálagðan verzl-
unar- og siglingasamning hafa orðið ásáttir um það, sem hér fer á eftir.

1. Að athugaðri afstöðu þeirri, sem samkvæmt Sambandslögunum frá
30. nóvbr. 1918 er á milli Íslands og Danmerkur, er samkomulag um, að Rúm-
enía getur ekki vísað til ákvæða samningsins, er hér fer á undan, til þess að
krefja handa sér þau sérréttindi, sem Ísland hefir veitt, eða kann síðar meir að
veita Danmörku.

Þessu til staðfestu hafa fulltrúarnir, með þar til gildu umboði undirritað
bókun þessa.

Gjört í Búkarest í tveimur eintökum, 8. maí 1931.

E. A. Biering. D. J. Ghika.

Fullgildingarskjöl samningsins voru afhent í Búkarest þann 13. októ-
ber 1931.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 16. október 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

81

28. okt.

REGLUGERÐ

fyrir

veðdeild Landsbanka Íslands um útgáfu á 10. flokki (seríu) bankavaxtabréfa samkvæmt lögum nr. 60, 7. maí 1928, og lögum nr. 44, 8. september 1931, um breyting á þeim lögum, um útgáfu nýrra flokka (sería) bankavaxtabréfa.

1. gr.

Tilgangur veðdeildarinnar er að veita lán um langt árabíll gegn veði í fasteignum.

Fyrstu 4 árin eftir að veðdeildarflokkur er settur á stofn, samkvæmt lögum þessum, veitist tillag til hinna nýju flokka veðdeildarinnar úr ríkissjóði 8000 kr. á ári, og skiptist tillag þetta hlutfallslega jafnt milli veðdeildarflokka eftir stærð þeirra.

2. gr.

Veðdeildin gefur út skuldabréf, sem hljóða á handhafa (bankavaxtabréf), sem má nafnskrá í bókum hennar, og verða þau kölluð 10. flokkur (sería) bankavaxtabréfa hennar. Öll upphæð þeirra má ekki fara fram úr 6 milljónum króna. Upphæð bankavaxtabréfanna skal talin í gjaldgengum peningum, og skulu bréfin samin eftir fyrirmynd, er bankastjórnin ákveður. Fjármálaráðherra og bankastjórar Landsbankans rita undir þau. Í bankavaxtabréfunum skal vera útdráttur úr reglugerð þessari að minnsta kosti á íslenzku og dönsku. Upphæðir þeirra skulu vera 5000, 1000, 500 og 100 kr., og skal hver flokkur hafa sérstakt bókstafseinkenni, og hvert vaxtabréf vera tölusett. Telja má upphæðir bankavaxtabréfanna einnig í útlendri mynt samhliða íslenzku krónumyntinni. Ásamt bankavaxtabréfunum skal afhenda stofna (talons) með vaxtamiðum til 20 ára að minnsta kosti, og þegar hinn síðasti þeirra er fallinn í gjalddaga og innleystur, skal gefa út nýjan stofn með vaxtamiðum jafnframt og hinum eldra stofni er skilað aftur.

Aldrei má gefa meira út af bankavaxtabréfum, en sem nemur fjárhæð þeirri, er veðdeildarflokkurinn á í veðskuldabréfum.

3. gr.

Auk veðskuldabréfa þeirra, sem veðdeildarflokkurinn fær frá lántakendum, skal trygging fyrir honum vera:

- 1) Varasjóður veðdeildarflokksins.
- 2) Sameiginleg (solidarísk) ábyrgð lántakenda, er nemi allt að 10% (sbr. 9. gr.).
- 3) Ábyrgð ríkissjóðs.

Ef taka þarf til trygginganna 1—3, skal gera það í þeirri röð, sem að ofan er greint.

81
28. okt.

4. gr.

Leggja skal í varasjóð tekjuafgang þann, sem kann að verða samkvæmt árlegum reikningsskilum veðdeildarflokksins.

5. gr.

Af bankavaxtabréfunum skal á ári hverju svara í vöxtu 5%, er greiðist tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, með helmingi upphæðar í hvort skipti, gegn afhendingu vaxtamiðans. Vaxtamiðar, sem fallnir eru í gjalddaga, skulu innleystir í Landsbankanum í Reykjavík, og við þá banka erlendis, er bankastjórnin ákveður og auglýsir með 3 mánaða fyrirvara í Lögbirtingablaðinu, í Ríkistíðindunum í Kaupmannahöfn og í öðrum samsvarandi blöðum erlendis, þar sem ætla má að bréfin séu í umferð. Sömuleiðis skulu vaxtamiðarnir gjaldgengir til lúkningar sköttum og öðrum gjöldum til ríkissjóðs, og skulu gjaldheimtumenn ríkissjóðs innleysa þá, ef þeir hafa fé fyrir hendi, er greiðast á í ríkissjóð.

6. gr.

Veðdeildarflokkurinn er undanþeginn öllum tekjuskatti, útsvari, stimpilgjaldi og öðrum sköttum. Svo á hann rétt til að fá ókeypis eigna- og veðbókarvottorð, til afnota fyrir sjálfan sig.

7. gr.

Fé veðdeildarflokksins má lána gegn veði í jarðeignum, erfðafestulöndum og húseignum með lóð í kaupstöðum og verzlunarstöðum, en gegn veði í húseignum því aðeins, að þær séu vátryggðar í vátryggingarstofnun, er bankastjórnin tekur góða og gilda. Lánsupphæðin má ekki fara fram úr $\frac{3}{5}$ af virðingarverði fasteignarinnar.

Þegar veðdeildarflokkurinn tekur jarðir að veði, skal virða jarðarhúsin sér og jörðina sér í lagi. Öll önnur hús skal einnig virða sérstaklega og þau vátryggð, ef verð þeirra á að koma til greina við lánveitingar gegn veði í eigninni.

Heimilt er Landsbankanum, á kostnað lántakanda, að annast vátryggingu á húsum utan Reykjavíkur, sem veðsett eru veðdeildarflokknum, að svo miklu leyti, sem hús í sveitum eru eigi í innlendri brunaábyrgð, sem bankastjórnin tekur gilda.

8. gr.

Eignir þær, er veðdeildarflokkurinn tekur að veði, skulu tveir óvillhallir menn, dómkvaddir eða tilnefndir af hlutaðeigandi lögreglustjóra, þeir er nauðsynlega þekkingu hafa á slíku, virða á kostnað lánþega. Þó getur stjórn Landsbankans, þegar henni eftir atvikum finnst ástæða til þess, sjálf nefnt til menn þá, er virða skulu. Ennfremur getur hún krafizt þess, að hreppsnefnd eða bæjarstjórn, er í hlut á, samþykki virðinguna. Eignirnar skal meta til þess verðs, sem

81 þær eftir beztu vitund virðingarmanna hafa í kaupum og sölum, og skal virða
 28. okt. þær með kvöðum þeim, er á þeim hvíla, hvort heldur eru skattar eða afgjöld. Í virðingargerðunum skal eignunum ítarlega og greinilega lýst. Sé það jarðeign, skal tilgreina dýrleika hennar, hve mörg kúgildi henni fylgi, upphæð afgjaldsins, hlunnindi hennar og kvaðir þær, er á henni kunna að hvíla. Ennfremur skal taka fram allt það, er lýtur að ásigkomulagi jarðarinnar í heild sinni, og ræktunarástandi hennar, hvernig viðhaldi bygginga á jörðinni sé varið og önnur sérstök atvik, er hljóta að hafa áhrif á verðmæti jarðarinnar, svo sem hvort hún liggur undir skemmdum af vatnagangi, sjávangangi, skriðum, sandfoki o. fl. Þegar virtar eru húseignir, skal nákvæmlega lýsa hverri einstakri byggingu, tilgreina stærð hennar, hve mörg herbergi í henni eru, telja til allt múr- og naglfast, er henni fylgir, svo sem ofna, járneldstór o. fl., efni það er byggingarnar eru byggðar úr, og að svo miklu leyti sem unnt er gæði þess og ennfremur aldur bygginganna og viðhald. Að lokum skal í virðingargerðinni tekið fram, hve stór lóð sú sé, er húseigninni fylgir, og hvernig ásigkomulag hennar sé.

Hafi eignin gengið kaupum og sölum skal kaupverðs hennar getið.

Lántakandi skal að minnsta kosti á hverjum 5 ára fresti, meðan lánið stendur, sýna skirteini, sem bankastjórnin tekur gilt, fyrir því að veðið hafi ekki rýrnað í verði svo að veðdeildarflokknum geti verið nein hætta búin. Láti lántakandi farast fyrir að senda stjórn Landsbankans þetta skirteini, má hún láta skoðunargerð af innanhéraðsmönnum fara fram á kostnað lántakanda.

9. gr.

Lántakendur skulu, auk þess að bera ábyrgð á sínum eigin skuldum, ábyrgjast sameiginlega (in solidum) skuldbindingar veðdeildarflokks þessa, þó eigi meira en 10% af því, sem lán þeirra voru á síðasta gjalddaga, áður en taka þurfti til ábyrgðarinnar, en til hennar má taka hvenær sem varasjóður flokksins eigi nægir til að standast áfallið tap. Áður en gripið er til ríkissjóðsábyrgðarinnar skal jafna niður á alla lántakendur veðdeildarflokksins aukagjaldi til varasjóðs, svo sem þörf er á, allt að 1%, til að bæta skaðann. Niðurjöfnun á aukagjaldi þessu skal vera í blutfalli við upphæð lánanna. Eftir ákvörðun stjórnar Landsbankans má skipta greiðslu þessari niður á fleiri en eitt ár.

Verði þörf á að grípa til ábyrgðarinnar til að fullnægja skuldbindingum veðdeildarflokksins, skal endurborga það án vaxta þegar hagar flokksins leyfir það.

10. gr.

Eigi má lána nema gegn 1. veðrétti. Minnsta lán, sem veðdeildarflokkurinn veitir, skal vera 300 krónur, og skulu lán jafnan standa á hundraði króna. Lánstininn má vera allt að 40 árum, sé veðið jarðeign, vandað steinsteypuhús eða steinhús, og allt að 30 árum, sé veðið vandað timburhús.

11. gr.

81

28. okt.

Lán þau, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann greiða í bankavaxtabréfum sínum eftir ákvæðisverði þeirra, en lánþegi hefir rétt til að krefjast, að bankastjórnin annist um að koma þeim í gjaldgenga peninga endurgjaldslaust, ef þess er kostur, en borga verður hann kostnað þann, sem af því leiðir, og verðfall. Veðdeildarflokkurinn hefir þó jafnan rétt til að greiða lánin í peningum með þeirri upphæð, sem hann getur fengið fyrir bankavaxtabréfin, eða á von á að fá fyrir þau, að frádregnum öllum beinum kostnaði. Semja má um sölu bankavaxtabréfa flokksins fyrirfram í einu eða fleiru lagi, enda samþykki fjármálaráðherra söluverðið.

12. gr.

Til þess að menn geti fengið lán úr veðdeildarflokknum verða þeir að fullnægja þeim skilmálum, er nú skal greina:

- a. Útvega virðingargerð samkvæmt því, sem segir í 8. gr.
- b. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt afsals- og veðmála-bókunum, um hvort nokkur veðskuld eða önnur eignabönd hvíli á eigninni, og hver þau séu, svo það sjáist, að þau séu eigi því til fyrirstöðu, að eignin geti orðið veðsett veðdeildinni með 1. veðrétti.
- c. Útvega vottorð hlutaðeigandi embættismanns samkvæmt embættisbókum hans um, að hlutaðeigandi hafi þinglesna eignarheimild fyrir eigninni, eða sé það eigi unnt, þá vottorð hans um að eignin sé vitanlega eign hans.

13. gr.

Hver lántakandi skal greiða 1% af lánsupphæðinni í varasjóð flokksins. Heimilt er lántakanda að greiða lántökugjaldið í tvennu eða fernu lagi, eftir því, er um semst við bankastjórnina. Sé lán endurborgað að öllu leyti áður en lántökugjaldið er að fullu greitt ber að greiða eftirstöðvar lántökugjaldsins um leið og lánið er endurgreitt.

Verði eigendaskipti að fasteign, sem veðsett er veðdeildarflokknum, skal kaupandi, þegar um leið og kaupin gerast, tilkynna veðdeildinni eigendaskiptin.

Heimilt er veðdeildinni við hver eigendaskipti að heimta lánið borgað aftur að öllu eða nokkru leyti.

14. gr.

Vilji einhver, sem keypt hefir veð, taka að sér skuld við veðdeildarflokkinn, skal hann þegar í stað leita samþykkis bankastjórnar um það. Samþykki hún, að hinn nýi eigandi taki lánið að sér, skal hann innan 6 mánaða frá kaupdegi sanna eignarrétt sinn fyrir Landsbankastjórninni og taka lánið að sér.

15. gr.

Lánnum þeim, sem veðdeildarflokkurinn veitir, má hann eigi segja upp, meðan lánþegi gegnir að öllu skyldum þeim, sem hann hefir undirgengizt.

81 En þá er bankastjórninni heimilt að telja eftirstöðvar láns komnar í gjalddaga undir eins án uppsagnar, ef eigi er fullnægt einhverju atriði lánskilmálanna, t. d.:

- a. Ef ákvæðisgjöld eru eigi greidd á réttum gjalddaga.
- b. Ef veðið gengur svo úr sér, að það eigi lengur er svo tryggjandi, sem vera skal.
- c. Ef skuldunautur heldur eigi váttryggðum húsum, sem að veði eru, eða vanrækir að senda veðdeildinni kvittun hlutaðeigandi váttryggingarfélags fyrir iðgjaldinu í tæka tíð.
- d. Ef á veðið falla eftirstöðvar af sköttum eða gjöldum, er ganga fyrir kröfu veðdeildarinnar, eða nýr kaupandi vanrækir að taka að sér lán.

16. gr.

Skuldunautar veðdeildarflokksins skulu 1.—14. október ár hvert greiða vexti, afborganir og tillög til stjórnarkostnaðar og varasjóðs í einu lagi með jafnri upphæð á hverjum gjalddaga. Sérhvert lán, sem veitt er á öðrum tíma árs en nefndum gjalddaga, skal teljast veitt á næst undanförunum gjalddaga, en á næsta gjalddaga á eftir skulu vextir og gjald til stjórnarkostnaðar og varasjóðs þó aðeins takast frá 1. degi þess mánaðar, sem lánið er tekið í, til næsta gjalddaga (1. október).

Tillag til stjórnarkostnaðar og varasjóðs er $\frac{1}{2}$ af hundraði á ári af upphæð lánsins, eins og hún er fyrir hvern gjalddaga, vextirnir eru 5 af hundraði á ári af höfuðstól þeim, sem í láni er á hverjum tíma.

17. gr.

Á hinum ákveðna gjalddaga má hver lántakandi án undangenginnar uppsagnar greiða aukaafborganir, sem þó standa á hundrað krónum eða endurborga lánið að öllu leyti. Greiðslur þessar má hann lúka með bankavaxtabréfum 10. veðdeildarflokks eftir ákvæðisverði þeirra. Lögmatar skulu greiðslur þessar teljast, séu þær komnar til veðdeildarinnar fyrir 15. október. Á öðrum tímum árs má borga lán að fullu, ef bankastjórnin samþykkir, þó því aðeins, að það sé veðdeildinni að skaðlausu.

18. gr.

Sérhver skuldunautur, sem eigi hefir innan 1. nóvember borgað árleg gjöld sín, er hann átti að lúka á næst undangengnum gjalddaga, skal í dráttarvexti af nefndum gjöldum greiða 1 af hundraði fyrir hvern mánuð frá 1. október til borgunardags, og skal sá mánuður, sem komið er fram í, teljast sem heill.

19. gr.

Afborgunum þeim og endurborgunum, er greiddar eru í peningum á hverjum gjalddaga, skal varið til að innleysa bankavaxtabréf þau, er veðdeildarflokkurinn hefir gefið út, eftir hlutkesti, sem notarius publicus hefir umsjón

með, og fram fer í viðurvist tveggja manna; annan kveður ráðherrann til þess, hinn bankastjórnin. Þá er hlutkesti hefir farið fram, skal auglýsa með 9 mánaða fyrirvara tölurnar á bankavaxtabréfum þeim, er upp hafa komið til innlausnar, og á hverjum gjalddaga þau verði útborguð. Auglýsinguna skal birta þrisvar í blöðum þeim og ritum, er 5. gr. ræðir um. Veðdeildin má og á þann hátt og með þeim fyrirvara, er áður segir, innleysa bankavaxtabréf flokksins í stærri stíl en hér segir. 81
28. okt.

20. gr.

Handhafar eða eigendur bankavaxtabréfa þeirra, er innleysa skal, geta, gegn því að afhenda þau með vaxtamiðum þeim, er þeim fylgja, fengið útborgaðan höfuðstól þeirra á ákveðnum gjalddaga, og er eigi skylt að greiða neina vexti af höfuðstólnum upp frá því. Útborgun fer fram á þeim stöðum, sem nefndir eru í 5. gr.

21. gr.

Höfuðstóll og vaxtafé, sem komið er í gjalddaga til útborgunar, rennur í varasjóð veðdeildarflokksins, sé þess eigi vitjað innan 20 ára frá gjalddaga.

22. gr.

Nú glatast bankavaxtabréf, sem nafnskráð er í bókum veðdeildarinnar, og getur þá bankastjórnin innkallað handhafa bréfsins með 12 mánaða fyrirvara með auglýsingu, er birt sé þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaðinu og í Ríkistiðindunum í Kaupmannahöfn og í öðrum samsvarandi blöðum erlendis, þar sem ætla má að bréfin séu í umferð. Ef enginn gefur sig fram með bréfið í tæka tíð, getur bankastjórnin útgefið handa hinum skráða eiganda þess nýtt bankavaxtabréf með sömu upphæð, sem það er glataðist, án þess nokkur annar, er bankavaxtabréfið kann að hafa verið afsalað, geti þar fyrir búið kröfu á hendur veðdeildarflokknum.

Um ógilding annara glataðra bankavaxtabréfa og vaxtamiða fer eftir almennum lögum.

23. gr.

Bankavaxtabréf þau, er innleyst hafa verið með hlutkesti, eða hafa verið notuð til að borga eða afborga lán, má ekki frammar setja í veltu, heldur skal ónýta þau undir eins, ásamt vaxtamiðum og stofnum (talons) þeirra á þann hátt, að þau með því verði ógild, og leggja þau til geymslu í fjárhirzlu veðdeildarinnar, og skal svo innan loka næsta reikningsárs brenna þau í viðurvist endurskoðenda, ásamt vaxtamiðum þeim, er innleystir hafa verið það reikningsár.

24. gr.

Hljóti veðdeildarflokkurinn að taka að sér veð, og hafi það eigi selzt innan árs frá því að hann tók það að sér, skal á fyrsta árlega gjalddaga næsta eftir draga inn og ónýta jafnmikla upphæð bankavaxtabréfa þeirra, er veðdeildar-

81 flokkurinn hefir gefið út. Heimilt er þó að jafna inndrætti þessum á 2 eða 3 ár.
28. okt. Síðan á varasjóðurinn eignina.

25. gr.

Þegar lán eru komin í gjalddaga (sbr. 15. gr.), hefir veðdeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð, án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms, samkvæmt ákvæðum í tilskipun um fjárforráð ómyndugra 18. febr. 1847, 10. gr., eða láta leggja það veðdeildarflokkið út til eignar, ef þörf er á.

Veðdeildin þarf ekki að láta neinn vera fyrir sína hönd við uppboðið, og skal þar ekki taka mótmæli skuldunauts til greina, nema þau séu auðsjáanlega á rökum byggð, og eigi er heldur hægt að stöðva eða ónýta uppboðið með neinskonar dómskoti.

Veðdeildin hefir aftur á móti ábyrgð á því að skuldin sé rétt og komin í gjalddaga, og skuldunaut er frjálst að hefja mál til endurgjalds á öllu því, er hann hefir skaðast á uppboðinu og öllum málskostnaði að skaðlausu. Veðdeildin getur löglega samið svo um við skuldunauta sína, að uppboð á veðsettum fasteignum megi fram fara á skrifstofu uppboðshaldara.

26. gr.

Fé ómyndugra manna, og opinberra stofnana og sjóða, þar á meðal viðlagasjóðs, má verja til að kaupa bankavaxtabréf veðdeildarflokksins, en þó eigi herra verði en skráðu gangverði, og aldrei herra en ákvæðisverð þeirra er.

27. gr.

Sérstakan reikning skal halda yfir 10. flokk bankavaxtabréfanna, enda sé þeim til tryggingar sérstakur varasjóður og skulu í hann renna tekjur veðdeildarflokksins.

28. gr.

Þá er lokið er skuldbindingum hvers þeirra veðdeildarflokka, er stofnaðir verða samkvæmt lögum þessum, rennur varasjóður hans til næsta flokks, og svo áfram. Þegar lokið er skuldbindingum síðasta flokksins, rennur varasjóðurinn til þess eða þeirra veðdeildarflokka eða veðlánastofnana, sem stofnsett verða til að halda áfram veðlánastarfsemiinni eftir að lokið er síðasta flokki samkvæmt þessum lögum. Verði slíkum nýjum flokkum eða veðlánastofnunum fengin aðgreind starfssvið, skiptist varasjóður milli þeirra, svo að hvert starfssvið njóti réttar ítölu þeirrar, er varasjóðnum hefir þaðan aflazt.

29. gr.

Veðdeildin tekur að sér að gefa út bankavaxtabréf 10. flokks.

30. gr.

Ákvæði þessarar reglugerðar snerta að engu leyti reglugerðir þær fyrir veðdeild Landsbankans, sem staðfestar voru 15. júní 1900, 21. apríl 1903, 5. júlí

1905, 1. apríl 1906, 20. október 1909, 7. maí 1914, 20. júlí og 15. október 1926, 81
7. október 1927, 11. október 1928 og 2. október 1929, né heldur bankavaxtabréf 28. okt.
þau, sem gefin eru út samkvæmt þeim.

Reykjavík, 28. október 1931.

Stjórn Landsbanka Íslands.

Georg Ólafsson.

Magnús Sigurðsson.

Framanrituð reglugerð staðfestist hér með.

Fjármálaráðuneytið, 28. október 1931.

Ásgeir Ásgeirsson.

Gísli Ísleifsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um

breyting á lögum nr. 69 frá 1928.

82

4. nív.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Vor dóms- og kirkjumálaráðherra hefir þegnlega
borið upp fyrir Oss, að ákvæðið í 1. málsg. 7. gr. laga nr. 69 frá 1928,
um ákveðna álagning á vínanda og áfengi, sem leyft er að flytja til lands-
ins, sé óheppilegt, eins og nú stendur á. Telur ráðherrann því nauðsynlegt
að fella burtu þetta ákvæði nú þegar, og verðum Vér því að telja brýna
nauðsyn að gefa út bráðabirgðalög, samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar,
um slíka lagabreyting.

Fyrir því bjóðum Vér og skipum:

1. gr.

Ákvæði 1. málsg. 7. gr. í lögum nr. 69 frá 1928, um álagning á vínanda
og áfengi, fellur burtu. Málgreinin verður þá þannig: „Lyf, er verzlunin út-
vegar læknum og sjúkrahúsum, seljast án hagnaðar“.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 4. nóvember 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jónas Jónsson.

AUGLÝSING

um

samkomulag milli Íslands annarsvegar og Póllands og Danzig hinsvegar, um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskírteinum skipa.

Þann 15. október þ. á. var undirritað í Varsjá samkomulag milli Íslands annarsvegar, og Póllands og Danzig hinsvegar, um gagnkvæma viðurkenningu á mælingaskírteinum skipa þessara ríkja, þannig að í hverju landinu um sig verður tonnatalan, sem tilgreind er í mælingaskírteinum fyrir skip, sem skrásett eru á Íslandi, Póllandi eða í Danzig, lögð til grundvallar þegar hafnargjöld og önnur gjöld af skipum þessara ríkja eru ákveðin.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 20. nóvember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

84

9. des.

um

skiptameðferð á búi Sildareinkasölu Íslands.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Péttmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Atvinnu- og samgöngumálaráðherra Vor hefir tjáð Oss, að Sildareinkasala Íslands hafi orðið fyrir svo miklum óhöppum og tapi á yfirstandandi ári, að hagur hennar standi nú þannig, að eigi sé annað fyrirsjáanlegt, en að bú hennar hlyti bráðlega að verða að takast til gjaldþrotaskipta, ef eigi er önnur skipun gerð á um meðferð hennar. Telur hann óhjákvæmilegt að gera þegar í stað ráðstafanir í þessa átt, þar sem það sé allmiklum erfiðleikum bundið að skipta búi einkasölunnar með venjulegri gjaldþrotaskiptameðferð. Þar sem svo er ástátt, sem að fram-
an greinir, teljum Vér brýna nauðsyn bera til þess að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar frá 18. maí 1920.

Því bjóðum Vér og skipum þannig:

1. gr.

Bú Sildareinkasölu Íslands skal tekið til skiptameðferðar. Skiptin framkvæmir skilanefnd tveggja manna, sem atvinnu- og samgöngumálaráðherra skipar. Skilanefnd kemur í stað stjórnar einkasölunnar, og hefir samskonar vald og skyldur að því leyti sem við á.

2. gr.

Meðan skiptin standa yfir má hvorki taka til greina neina kröfu um gjaldþrotaskipti á búi einkasölunnar, né leggja löghald eða löggeymslu á eignir hennar eða gera í þeim fjárnám, né aðra fullnustugerð.

3. gr.

Við skiptin skal farið eftir reglum þeim, er gilda við gjaldþrotaskipti um skuldajöfnuð, um ógildingu gerninga, fjárnáms eða löggeymslu og um skuldaröð. Öðrum ákvæðum skiptalaganna og laganna um gjaldþrotaskipti, þeim er eigi lúta að sjálfri skiptaaðferðinni, skal beitt eftir því sem unnt er.

84
9. des.

4. gr.

Skilanefnd skal heimilt að taka lán, ef þörf gerist, til þess að standast nauðsynlegar greiðslur meðan á skiptunum stendur, svo sem flutningsgjöld og annan kostnað við ráðstöfun óseldrar síldar, enda verði þeir, sem slík lán veita, forgangskröfuhafar í búinu samkvæmt 82. gr. skiptalaganna.

5. gr.

Atvinnumálaráðherra skal heimilt að setja í reglugerð nánari ákvæði um skiptameðferðina, eftir því sem hinar sérstöku ástæður, sem fyrir hendi eru, kynnu að gera nauðsynlegt og má í reglugerð þessari víkja frá reglum þeim og venjum, sem um einkasöluna gilda, eftir því sem hentugt þykir.

Síld sú, sem veidd er eftir 15. nóvember 1931, og sem ekki er þegar í vörzlum einkasölnunnar til útflutnings, né hún hefir haft meðferð á, nema að því leyti, að umboðsmenn hennar kynnu að hafa framkvæmt skoðun á síldinni til útflutnings, sbr. 14. gr. laga nr. 61, 14. júní 1929, er búi einkasölnunnar óviðkomandi. Setur atvinnumálaráðherra reglur um flokkun, mat og merking þeirrar síldar, eftir því sem þurfa þykir. Þó er útflutningur þessarar síldar því aðeins heimill, að hann komi eigi í bága við hagsmuni bús einkasölnunnar í sambandi við samninga um sölu á síld, sem gerðir hafa verið af einkasölnunni áður en lög þessi öðluðust gildi, og þarf til slíks útflutnings leyfi skilanefndar til 1. maí 1932.

Að því er til þeirrar síldar kemur, sem einkasalan hefir til umráða og veidd er fyrir miðjan nóvember 1931, koma téð lög, nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á útfluttri síld, og reglugerð, sem sett hefir verið samkvæmt þeim, aðeins til framkvæmda, að svo miklu leyti, sem samrímánlegt er skiptameðferðinni og reglum þeim, sem atvinnumálaráðherra kann að setja um hana.

6. gr.

Kostnaður allur við skiptin, þar á meðal laun skilanefndarmanna, greiðist sem forgangsskuld af eignum búsins, samkvæmt 82. gr. skiptalaganna.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað. Falla þá jafnframt úr gildi, að öðru leyti en í 5. gr. segir, lög nr. 61, 14. júní 1929, um einkasölu á útfluttri síld, svo og lög nr. 60, 9. september 1931, um breyting á þeim lögum.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigandi sér að hegða.

Gjört á Amaliuborg, 9. desember 1931.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.
(L. S.)

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

um

85

28. des.

að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 29), — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, um hjúskap, ættleiðingu og lögráð — skuli koma í gildi.

Fullgildingarskjölin að samningi þeim, sem hér að ofan er getið, og prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 29, 8. sept. 1931, voru afhent í Stokkhólmi þann 22. des. 1931.

Samkvæmt 23. grein samningsins gengur hann því í gildi 1. jan. 1932.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 28. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

AUGLÝSING

um

86

28. des.

að samningurinn, sem prentaður er sem fylgiskjal með lögum 8. sept. 1931 (nr. 30) — um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi ákvæðin í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um innheimtu meðlaga — skuli koma í gildi.

Fullgildingarskjölin að samningi þeim, sem hér að ofan er getið, og prentaður er sem fylgiskjal með lögum nr. 30, 8. sept. 1931, voru afhent í Osló þann 23. des. 1931.

Samkvæmt 6. grein samningsins gengur hann því í gildi 1. jan. 1932.

Þetta er hérmeð gert almenningi kunnugt.

Forsætisráðherrann, 28. desember 1931.

Tryggvi Þórhallsson.

